

Työpoliittinen aikakauskirja 4/2008

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

Sektoritutkimuksen uudet tuulet	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

Globalisoituvan yrity maailman työmarkkinat	5
Hannu Piekkola	

Työttömyyden pitkän aikavälin dynamiikka ja työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohdistaminen	21
Simo Aho	

Mitä Voikkaa opetti?	35
Harri Melin	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Romanien työllistyminen tutkimuksellisenä haasteena	44
Hannele Syrjä	

Työllisyysennätyksen jälkeen hyvät vai huonot ajat?	52
Pekka Parkkinen	

UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA	56
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	61
ENGLISH SUMMARIES.....	67
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES	70
KUVIDOIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS.....	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

4 / 2008
vsk. 51. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 010 60 75959

TOIMITTAJA * EDITOR

Pekka Ylöstalo
puh./tel. 010 60 47090

TOIMITUSSIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 010 60 47966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail:givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Jussi Toppila, puheenjohtaja
Tuomo Alasoini
Johanna Alatalo
Pirjo Harjunen
Päivi Järviniemi
Martti Myllylä
Kimmo Ruth
Petri Syvänen
Heikki Räisänen, asiantuntija
Pekka Ylöstalo, asiantuntija
Matti Sihto, asiantuntija
Pekka Tiainen, asiantuntija
Annika Blomster, sihteeri

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 010 60 48050
Ella Laakso
puh./tel. 010 60 48051
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto:Markku Lahtinen
Edita Prima Oy, Helsinki 2008
ISSN 0787 – 510X

Sektoritutkimuksen uudet tuulet

Heikki Räisänen¹

Valtioneuvosto järjesti sektoritutkimusta uudelleen vuonna 2007 perustamalla opetusministeriön yhteisen sektoritutkimuksen neuvottelukunnan. Tarkoituksena on suunnata päätöksentekoa ja kehittämistä tukevaa valtion sektoritutkimusta sekä vahvistaa ministeriöiden ja hallinnonalojen yhteistyötä. Neuvottelukuntaan kuuluvat jäseninä ministeriöiden kansliapäälliköt ja varajäseninä hallinnonalan tutkimustoiminnan tulosohtajuksesta vastaavat virkamiehet.

Neuvottelukunnalla on neljä jaostoa (kestävä kehitys; alueet, yhdyskuntarakenteet ja infrastruktuurit; osaaminen, työ ja hyvinvointi; turvallisuus), joissa valmistelutyö tapahtuu.

Työ- ja elinkeinoministeriö on mukana kaikkien jaostojen työssä ja johtaa osaaminen, työ ja hyvinvointi -jaostoa. Ministeriö myös rahoittaa kaikkien jaostojen toimintaa. Parhailtaan jaostot teettävät tilaamiaan esiselvityksiä ja vuoden 2009 aikana on tarkoi-

tus edetä varsinaisiin tutkimushankkeisiin. Tällöin myös resurssitarve kasvaa.

Eri hallinnonalojen tehtävät ja voimavarat eroavat huomattavasti toisistaan. Näin on myös tutkimusasioissa. Suurimmat sektoritutkimuksen voimavarat ovat sosiaali- ja terveys-, työ- ja elinkeino- sekä maa- ja metsätalousministeriöiden hallinnonaloilla. Valtion sektoritutkimuslaitoksetkin ovat tavattoman erilaisia, osalla on laajaa ulkoiseen rahoitukseen perustuvaa toimintaa, osalla viranomaistehtäviä tai poikkeusolojen tehtäviä hoidettavanaan. Puhtaita tutkimuslaitoksia on vain joitain.

Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalla sektoritutkimuslaitoksia (ainakin osin) ovat VTT, GTK, KTK ja Mikes. Nämäkin ovat hyvin erilaisia instituutioita suhteessa ministeriöön ja sen tehtäviin. Esimerkiksi VTT palvelee yhteiskuntaa ja elinkeinoelämää paljon laajemmin kuin yksinomaan TEM:n hallinnonalalla.

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

Toisaalta sektoritutkimuksessa on merkittäviä aukkokohtiakin. Kun aiemmin työministeriön hallinnonalalla ei ollut yhtään sektoritutkimuslaitosta, ei tilanne siitä TEM-fuusiassa mitenkään muuttunut. Työpolitiikan niukat tutkimusresurssit ovat yhä hajallaan, eikä alalla ole yhtään sektoritutkimuslaitosta. Tämä merkitsee sitä, että tutkimusosaaminen on hankittava markkinoilta kilpailuttamalla. Työpolitiikan tutkimus, kuten työmarkkinatutkimus, työvoimapolitiikan tutkimus, työelämäntutkimus, työoikeudellinen tutkimus tai työelämän suhteiden tutkimus ovat yhteiskunnan toimivuuden ja veronmaksajien varojen käytön tuloksellisuuden kannalta keskeisiä aihealueita. Valitettavasti tällainen yhteiskuntatieteellisesti painottunut tutkimus ei ole hyötynyt lisäpanostuksista tutkimukseen oikein mitenkään. Vaikuttaakin siltä, että yhteiskuntatieteilijät, esimerkiksi työpolitiikan tutkijat, eivät ole osanneet perustella määrärahojen tarvetta samoin kuin vaikkapa lääketieteen, biotieteiden tai tekniikan alan edustajat.

Työ- ja elinkeinoministeriössä tutkimuksen tilaajaosaaminen on yhdistetty omaan, jossain määrin operatiivisemmin painottuneeseen analyysityöhön ja ennakointikysymyksiin. Tämä järjestely on tarkoitettu hyödyttämään sekä tilaajaosaamista että analyysityötä. Tämäkään järjestely ei kuitenkaan ole ratkaissut työpolitiikan lukuisien tutkimustarpeiden ja työhön osoitettujen resurssien välistä ristiriitaa.

Ministeriöiden sitomattomia tutkimusmäärärahoja on viime vuosina supistettu. Määrärahojen tasoon pitäisi vaikuttaa sen, miten ministeriöt ovat tutkimusasiat sisällään järjestäneet. Tässäkin on huomattavaa vaihtelua. TEM:ssä sitomattoman tutkimusmäärärahan taso on v. 2008 3,7 miljoonaa euroa. Taso on laajoihin politiikka-alueisiin nähden melko vaatimaton. Lisäksi näyttää siltä, että vuonna 2009 tutkimustoimintaan on käytet-

tävissä edelleen vähemmän resursseja.

Mikäli sitomattomia määrärahoja ei saada jossain mitassa lisättyä, on ministeriöiden todennäköisesti muutettava sektoritutkimuslaitosten ohjaustaan strategisen ohjauksen ohella myös yksityiskohtaiseen, yksittäisiä tutkimushankkeita koskevaan tiukasti aika-aulutettuun ohjaukseen. Tämä ei ole tutkimuksen logiikan kannalta ongelmatonta. Vielä ei ole tiedossa, miten valtion tuottavuusohjelma kohtelee sektoritutkimusta. Näitä päätöksiä odotellessa voi vain toivoa, että päätöksentekijä saa nykyisellä tavoin organisoidusta ja nykyisin voimavaroin varustetusta sektoritutkimusjärjestelmästä tarvitsemansa eväät tiedolla johtamisen tueksi.

Tämänkertaisessa numerossamme *Hannu Piekkola* tarkastelee globalisoituvan yrity maailman työmarkkinoita. Suomalaiset suuryritykset ovat suuntautuneet voimakkaasti ulkomaille. Ilman ripeää kasvua ulkomaille kotimainen työllisyys olisi voinut olla uhattuna. Suuryritysten kotimaan työvoima ei olekaan vähentynyt, kun otetaan palveluihin ulkoistettu työvoima huomioon.

Simo Aho pohtii artikkelissaan työttömyyden pitkän aikavälin dynamiikkaa ja työvoimapolitiikan kohdentamista. Aho käsittelee yhtä työttömyysjaksoa pitempiä työttömyyskausia. Lohdullista on, että useiden vuosien seurannassa päättyneistä työttömyyskausista yli puolet päättyy pitkäkestoiseen työllistymiseen.

Harri Melin esittelee kymenlaaksolaisen Voikkaan paperitehtaan lakkauttamisen kokemuksia. Voikkaan tehtaan lopettamisen seuranta osoittaa, että se on menestystarina irtisanomiskertomusten joukossa. Monet ovat löytäneet uutta työtä ja koulutus on auttanut toisia. Työttömänä oli pari vuotta lakkauttamisen jälkeen enää neljännes irtisanotuista.

Numeron 1/2009 artikkeliosaston teema on ”työvoima- ja koulutuskysymysten ennakointi”. Artikkeleiden määräpäivä on 6.2.2009.

Globalisoituvan yritysmaailman työmarkkinat¹

Hannu Piekkola²

Johdanto

Globalisaatiokehitys on ollut viimeisen 150 vuoden ilmiö, jonka Richard Baldwin on jakanut kahteen vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa kansainvälinen kauppa vapautui aina 1870-luvulta alkaen ja toisessa vaiheessa 1985 jälkeen toimialojen sisäisen kauppa. Globalisaation uutta paradigmaa 1980-luvun puolivälistä voidaan luonnehtia seuraavasti: ”*Kansainvälinen kilpailu tehtävien (tasks) välillä*”. Yritykset ovat pilkkoneet tuotanto- tai arvoketjunsä yhä pienempiin osiin, jotka eriytyvät maantieteellisesti ja sijoittuvat kukin oman suhteellisen etunsa mukaan. Kauppakustannukset laskevat nopeasti erityisesti ideoiden siirrossa. Tämä on mahdollistanut tuotannon ja toimistotyön alueellisen erilaistumisen, joka on tapahtunut sekä maiden sisällä että eri maiden ja maanosien

välillä. Uuden globalisaation paradigman kaudella häviäjät ja voittajat eivät riipu vain ITC- investoinneista. Organisaatiopääoma on myös olennaista. Taloudessa vallitsee kummallisuuden talous ”odd economies”. Tähän liittyy osaamisen kasautuminen, konveksit markkinointi- ja viestintäkustannukset, verkostumisen ulkoisvaikutukset, työn organisointi ja entistä tiiviimpi tiimityöskentely. Osaaminen saattaa kasautua myös tuotannossa, koska alihankkijoiden läheisyys on tärkeää. Mainoskustannusten osuus liikevaihdosta ei välttämättä ole kasvanut, mutta televisiomainonta edellyttää varsin suurta peruspanostusta, johon pienemmällä yrityksillä ei välttämättä ole varaa.

Ulkoistamisesta yli rajojen (offshoring) ja sen merkityksestä taloudelliselle kasvulle on tutkijoilla varsin vaihteleva käsitys. Professori Mankiew, talousneuvonantajien neuvos-

¹ Kirjoitus perustuu Piekkolan kirjallisuuskatsaukseen ”Globalisaatio, yritysten kansainvälistyminen ja työmarkkinat”, joka on julkaistu TEM:n sarjassa.

² Hannu Piekkola, VTT, kansantaloustieteen professori, Vaasan yliopisto

ton entinen puheenjohtaja Yhdysvalloissa, näkee yli rajojen tapahtuvan ulkoistamisen edistävän taloudellista kasvua ilman merkittävää rakenteellista muutosta. Globalisaation kautta lisääntyvä tuonti korjautuu kasvavan viennin kautta, jos ei muuta niin valuuttakurssin sopeutumisen kautta. Bhagwati et al. (2004) on samoilla kannoilla uskoen, että ulkoistamisella on hyvin samanlaisia vaikutuksia kuin kaupan vapauttamisella yleensäkin. Blinder (2007a) sen sijaan näkee ulkoistamisen aiheuttavan merkittäviä muutoksia talouden rakenteissa. Hänen tutkimustensa perusteella 30–40 miljoonaa työpaikkaa Yhdysvalloissa voidaan ulkoistaa ulkomaille. Mankiewn mielestä luvut kuitenkin mittaavat vain sitä, mikä osa suljetusta sektorista on muuttunut avoimeksi. Se ei vielä kerro sitä, mikä osa työpaikoista todella katoaa. OECD:n tutkimuksissa ulkoistamisella on kuitenkin syvällisiä vaikutuksia työmarkkinoille ja työpaikkojen pysyvyyteen ja vaihtuvuuteen. Coen (2007, s. 11) tekee seuraavat johtopäätökset työmarkkinoilla tapahtuvista muutoksista (vapaasti tulkiten):

1. Globalisaatio vaikuttaa yhä selvemmin ammattiryhmiin paremminkin kuin yksittäisiin yrityksiin, toimialoihin tai koulutusryhmiin.
2. Globalisaatio on vaikuttanut menneisyydessä etenkin kouluttamattomaan työvoimaan, mutta tulevaisuudessa koulutetun työvoiman työpaikat voivat myös olla uhattuna.
3. Palkkasuhteiden muutoksiin vaikuttavat tuotannon tekijöiden suhteelliset määrät ja ulkomaille siirretyn työn koostumus.
4. Ulkoistaminen ulkomaille lisää epävarmuutta työelämässä: (i) tarkoituksenmukainen työn uudelleenorganisointi on epäselvä, (ii) herkkyys taloudellisille shokeille kasvaa.
5. Pitkällä aikavälillä talouden terve rakenne

ja oikea makrotalous ovat tärkeitä talouskasvun hedelmien jakamiseksi kaikille. Lyhyellä aikavälillä globalisaatio ei hyödytä kaikkia, vaan palkkasuhteet muuttuvat.

Huolimatta julkisen keskustelun uskoon työpaikkakatoon ja palkkahajonnan kasvusta globalisaation myötä empiirinen tutkimus ei yleisesti anna tukea tälle. Teknologinen kehitys ja institutionaaliset muutokset ovat olleet tärkeämpiä tekijöitä arvioitaessa palkkakehitystä vähän koulutetuilla ja koulutetuilla. Tärkeä osa globalisaatiota on myös kansainvälisten yritysten markkinoille tulo. Ulkomaalaisomisteisia yrityksiä koskevia tutkimuksia on tehty verrattain paljon myös Suomessa. Etenkin kotimais- ja ulkomaalaisomisteisten yritysten kannattavuutta ja tuottavuutta on vertailtu monissa tutkimuksissa. Muissa maissa saatujen tutkimustulosten mukaan ulkomaalaisomisteiset yritykset menestyvät yleensä kotimaisessa omistuksessa olevia yrityksiä paremmin; niiden kannattavuuden ja tuottavuuden on todettu olevan korkeampi.

Globalisaation merkittävin uusi piirre 1990-luvun puolivälin jälkeen on Kiinan ja Intian nousu merkittäviksi taloudellisiksi tekijöiksi (vaikka tämä ei vielä palveluiden kaupassa näykään). Ne ovat ainoat maat, joiden väkiluku ylittää miljardin (Kiina 1.3 miljardia ja Intia 1.1 miljardia). Ne vastaavat 38 % maapallon väestöstä. IMF:n (2007) tilastojen mukaan ne ovat myös nopeimmin kasvavat taloudet vuosittaisen kasvun ollessa viimeisen kymmenen vuoden aikana 9.5 % Kiinassa ja 7 % Intiassa, kun vastaavana aikana kehittyneet taloudet ovat kasvaneet keskimäärin 2.5 %. Vuonna 2006 Kiina vastasi 9 % maailman viennistä. Molemmat maat ovat kuitenkin edelleen köyhiä ja bruttokansantuote henkeä kohti on alle kolmas-kymmenesosa Euroopan tasosta.

Kasvava kauppa Kiinan ja Aasian maiden kanssa 1990-luvun alusta on voinut muuttaa myös globalisaation tulonjakovaikutuksia. Bloom, Draca ja Van Reenen (2008) tarkastelevat Kiinasta tulevan tuonnin merkitystä 11 Euroopan maassa yli 30 000 yrityksen aineistossa. Tuonti Kiinasta lisää huomattavasti todennäköisyyttä ottaa käyttöön uutta informaatioteknologiaa. Kauppa Kiinan kanssa lisää myös todennäköisyyttä yrityskuolemille ja vähentää työllisyyden kasvua. Kuitenkin nämä vaikutukset ovat merkittäviä ainoastaan yrityksissä, joissa informaatioteknologia ei ole laajasti käytössä. Huolimatta näistä tuloksista Kiinan kauppa selittää vain pientä osaa uuden teknologian käyttöönotosta (6 %). Sen sijaan Kiinan kaupalla on huomattavasti suurempi vaikutus työllisyyteen. Kiinan kauppa selittää noin viidesosan työpaikkojen menetyksestä eiteknologiaintensiivisillä aloilla.

Globalisaatio ja työllisyys

Globalisaation ja työllisyyden yhteydestä on myös vaihtelevia käsityksiä. OECD:n (2007) työmarkkinakatsaus 'OECD Employment Outlook' kuvaa globalisaation vaikutuksia hyvin myönteisesti työllisyyden ja kasvun kannalta, vaikkakin myöntää mahdolliset negatiiviset heijastukset tulonjakoon. OECD:n selvityksissä Coe (2007) viittasi tutkimuksiin, joiden mukaan ulkoistaminen yli rajojen on vienyt 4–5 % työpaikoista Yhdysvalloissa ja Euroopassa (EU15), mutta todennäköisesti vähemmän Japanissa (esim. Kirkegaard, 2007). Hijzen ja Swaim (2007) myös osoittavat, että ulkoistamisen työllisyysvaikutukset ovat yritykselle positiiviset, kun ulkoistaminen koskee niitä toimintoja joita ei itse tuoteta. He myös painottavat erilaisia vaikutuksia työllisyyden liikkuvuuteen riippuen siitä mitkä ovat skaalavaikutukset

(scale effects) verrattuna syrjäyttämisaikutuksiin (displacement effects). Skaalaeuilla tarkoitetaan kasvavia skaalatuottoa eli sama tuotanto voidaan tehdä alemmin kustannuksin toiminnan laajuuden kasvaessa. Skaalaeudut vapauttavat resursseja muihin yritysisiin, jolloin kokonaisuutena tuotanto ja työllisyys kasvavat. Hijzen ja Swaim (2007) havaitsivat toimialatason tason aineistossa, että OECD maissa skaalaeudut voivat dominoida syrjäyttämisaikutuksia, kun kotimaista tuotantoa (arvonlisää) korvataan ulkomaisella.

Ulkoistaminen on arvattavasti voimistunut ajan myötä, mikä on näkynyt myös työpaikoissa (Amiti ja Wei, 2005). Yhdysvalloissa teollisuustuotannon osuus kokonaistuotannosta on alentunut 10% pintaan, mikä on kirvoittanut edellä olevalle vastakkaisia näkemyksiä globalisaation vaikutuksista työllisyyteen. Kletzerin (2001, 2002a, 2002b) mukaan ulkomainen kilpailu selittää Yhdysvalloissa noin 40% työpaikkojen menetyksistä teollisuuden aloilla, jotka kilpailevat ulkomaisen tuotannon kanssa. Ulkomaisen kilpailun osuutta mitataan näissä tutkimuksissa toimialan tuonnilla jaettuna kotimaan tuotannon ja tuonnin yhteismäärällä. Seuraavassa on koottu yhteen eri tutkimuksissa saatuja arvioita ulkoistamisuhan alla olevista työpaikoista, joihin globalisaatio voi vaikuttaa.

Taulukon keskiarvona ulkoistamisuhan alla olevista työpaikoista on 18,8 %. Alan Blinder (2007a, 2007b) on vastaavasti arvioinut, että jopa noin 22–29 % Yhdysvaltain työpaikoista voidaan ulkoistaa ulkomaille. Yhdysvaltaiset laskelmat eivät vastaa näin Eurooppalaisia arvioita ainakaan kun taloutta katsotaan kokonaisuutena. Hijzen *et al.* (2007) havaitsivat Iso-Britanniassa, että yritykset jotka ovat ulkoistaneet toimintaansa ulkomaille ovat samalla lisänneet työpaikkoja kotimaassa. Görg ja Hanley (2007) eivät myöskään havaitsse ulkoistamisen vaikutta-

Taulukko 1. Yhdysvaltain työpaikat jotka voidaan ulkoistaa ulkomaille

	Ulkoistamisuhan alla olevat työpaikat milj	Kaupan osuus BKT:sta	Kauppa kehittyvi- en maiden kanssa osuus (oletus)
Nykyisin	14,5	14,2 %	4,90 %
Forrester research	20,0	29,8 %	10,90 %
Bardhan ja Kroll (2004)	14,8	25,4 %	9,30 %
Kletzer ja Kroll (2004)	36,8	44,4 %	16,20 %
McKinsey Global Institute (2005)	12,0	22,9 %	8,40 %
Van Welsum ja Vickery (2005)	14,5	14,2 %	10,30 %
Keskiarvo	18,8	25,2 %	10,0 %

van palkkatasoon kotimaassa. Työllisyysvai-
kutuksia ei ole kuitenkaan enää havaittavissa
karkeammalla toimialaluokituksella.

Ulkomaalaisomistus ja työvoiman osaaminen

Doms ja Jensen (1998, s. 235) vertasivat
Yhdysvalloissa vuonna 1987 toimineita
ulkomaalaisomisteisten ja kotimaisten
teollisuuden alan yritysten ominaisuuksia.
Ulkomaalaisomisteiset yritykset ovat tuotta-
vampia ja maksavat korkeampia palkkoja ja
työllistävät enemmän korkeasti koulutettua
henkilöstöä kuin kotimaiset yritykset. Ulko-
maiset yritykset ostavat yleensä yrityksiä,
joissa on enemmän koulutettua työvoimaa.
Tämä pitää paikkansa lähes kaikissa maissa.
Almeida (2007) havaitsi tämän Portugalin
osalta myös linkitettyllä työnantaja-työntekijä
aineistolla. Selvimmin koulutustaso-
ero näkyy ehkä Yhdysvalloissa, ks. myös

Blonigen ja Slaughter (2001). Blonigen ja
Slaughter (2001, s. 373) tutkivat ulkomaisten
investointien vaikutusta koulutetun työ-
voiman *osuuden muutokseen* yhdysvaltalai-
sella toimialapaneeliaineistolla. He eivät ha-
vainneet yhteyttä ulkomaisten investointien
ja osaamisen paranemisen välillä. Tulosten
mukaan etenkin japanilaisomisteiset yrityk-
set työllistävät jopa suhteessa vähemmän
uutta koulutettua työvoimaa kuin kotimaiset
yritykset.

Domsin ja Jensenin tutkimuksen mukaan
ulkomaalaisomistus ei ole yksinään merkit-
tävä yrityksen ominaisuuksien selittäjä. Sen
sijaan monikansallisuus näyttäisi olevan
tärkeä kilpailuetu. Yhdysvaltalaisilla moni-
kansallisilla yrityksillä oli parhaat toiminta-
edellytykset. Toiseksi parhaat ominaisuudet
olivat ulkomaalaisomisteisilla monikansal-
lisilla yrityksillä. Monikansalliset yritykset
erosivat ominaisuuksiltaan suurista vain koti-
markkinoilla toimivista kansallisista yri-
tyksistä.

Pohjoismaissa ulkomaalaisomisteisten yritysten tuottavuus ei välttämättä eroa kotimaisista monikansallisista yrityksistä. Bandick ja Hansson (2005) testasivat ruotsalaisella aineistolla ulkomaisen omistuksen, matalapalkkamaista tulevan kilpailun ja teknologian kehityksen vaikutusta koulutetun työvoiman kysynnän kasvuun Ruotsissa. Tutkimuksesta selvisi, että omistajan vaihdos kotimaisesta ulkomaiseen ei lisännyt koulutetun henkilöstön kysyntää ruotsalaisissa monikansallisissa yrityksissä. Vain kotimaassa toimivan, ei-monikansallisen yrityksen tulo ulkomaalaisomisteiseksi lisäsi koulutetun työvoiman kysyntää. Myöhemmin todetaan, että tuottavuus ei ole noussut yrityskaupoissa.

Huttunen (2004, s. 13–14, 19) tarkasteli ulkomaisen omistuksen vaikutusta palkkoihin ja työvoiman rakenteeseen teollisuudessa vuosina 1989–2001 käyttäen suomalaista toimipaikkatason aineistoa. Omistusvaihdoksen jälkeen palkat nousivat ulkomaiseen omistukseen siirtyneissä toimipaikoissa enemmän kuin muissa toimipaikoissa. Huttusen mukaan ulkomaalaisomistus ei kuitenkaan välttämättä lisää koulutetun työvoiman osuutta. Sen sijaan investoinnit tutkimukseen ja tuotekehittelyyn nousivat ulkomaisen omistajan myötä. Pesola (2007) tutki suomalaisella linkitetyllä työnantaja-työntekijä-aineistolla työvoiman liikkuvuutta ulkomaalaisomisteisten ja kotimaisten yritysten välillä. Tutkimuksessa selvitettiin, hyötyvätkö ulkomaalaisomisteisista yrityksistä lähteneet työntekijät kokemuksistaan kyseisissä yrityksissä ja miten koulutustausta vaikuttaa työntekijän työkokemuksestaan saamaan hyötyyn. Tulosten mukaan aikaisemmalla työkokemuksella ulkomaalaisomisteisessa yrityksessä oli positiivinen vaikutus yliopistotutkimuksen suorittaneiden henkilöiden palkkoihin.

Globalisaatio palveluissa

Globalisaation toinen vaihe alkoi 1980-luvun puolivälissä internetin käyttöönoton myötä, jolloin kommunikaatiokustannukset ovat jatkuvasti alentuneet. Tämä on johtanut myös siihen, että valtaosa kaupasta on toimialan sisäistä. Työpaikkakato teollisuudessa saavutti Yhdysvalloissa huippunsa 1980–1990 luvuilla. Viimeisin trendi on kansainvälinen kauppa palveluissa, jotka aikaisemmin ajateltiin kuuluvan suljettuun sektoriin. Palvelujen kauppa on kaksinkertaistunut kymmenen vuoden aikana. Krugmanin (1995) mallia voidaan edelleen laajentaa palvelujen kauppaan. Karkeasti voidaan sanoa, että jos palvelujen ulkoistaminen ulkomaille (offshoring) otetaan huomioon, globalisaation vaikutukset koskevat kaksi kertaa laajempaa työntekijämäärää. Näin myös vaikutukset Yhdysvaltojen työmarkkinoille ovat ainakin kaksinkertaiset. Myös koulutettujen työpaikat ovat olleet uhattuina. Tällaisia palvelualoja ovat erityisesti vakuutus, pankkitoiminta, liike-elämän palvelut ja kiinteistöjen ylläpito.

Palvelujen ulkoistamisen vaikutuksista työpaikkoihin kotimaassa on erilaisia arvioita. Yhdysvalloissa arviot vaihtelevat 2–3 miljoonan välillä. Joka tapauksessa selvä enemmistö suurista amerikkalaisista yrityksistä tekee yhteistyötä intialaisten palvelualan yritysten kanssa. Amiti ja Wei (2005, 2006) havaitsivat palvelujen ulkoistamisen ulkomaille vähentävän tarkalla toimialatasolla mitattuna hieman työllisyyttä Yhdysvalloissa. Bardhan ja Kroll (2003) mukaan noin 14 miljoonaa työpaikkaa Yhdysvaltojen 200 miljoonasta työpaikasta on uhattuna palvelujen ulkoistamisen myötä. Jensen ja Kletzer (2006) arvioivat, että työpaikkojen menettämisen uhka on kuitenkin noin puolta pienempi palvelualoilla kuin teollisuudessa. Vuosina 1979–2001 ulkoistaminen vaikuttaa

siten noin 2–3 prosenttiin palvelualojen työpaikoista, kun taas teollisuudessa menetys on ollut yli kaksinkertainen, 6–7 prosenttia. Myöhemmässä ammattiluokitteluun perustuvassa tarkastelussa johtopäätökset muuttuvat. Jensen ja Kletzer (2007) tutkimuksessa 2000-luvulla työpaikkakato oli suurempaa palveluissa, mutta pienempi teollisuuden ulkopuolella niissä ammateissa, jotka olivat suljetulla sektorilla. Teollisuudessa työpaikkakato ei sen sijaan ollut riippuvainen siitä onko työpaikka avoimella sektorilla vai ei. Toisaalta palveluissa työllistyminen on helpompaa, kun noin 70–75 prosenttia palvelualojen työntekijöistä löytää uuden työpaikan. Heidän aikaisemmassa tutkimuksessaan palkat alenivat työpaikan menettämisen myötä noin 15 % joka neljännelle työntekijälle, kun taas palkat laskivat vastaavasti 30 % teollisuudessa.

Suomen globalisaation ominaispiirteitä

Aasian kaupan kasvu on heijastunut eri tavoin toimialoihin. Kletzerin (2001) tutkimuksissa havaittiin selvä ero globalisaation häviäjissä Yhdysvaltojen eri teollisuudenaloilla. Vaatetus, tekstiili, urheiluväline ja jalkineiteollisuus ovat naisvaltaisia aloja, joissa työpaikkojen häviäminen koski etenkin naisia. 65–80 sektoria menetetyistä työpaikoista oli naisten, mikä ylittää jonkin verran keskimääräisen naisten osuuden kaikista työpaikoista. Irtisanotut olivat keskimäärin vanhempia, omasivat alhaisemman koulutuksen ja olivat olleet usein pitkässä työssä teollisuudessa.

Suomessa komponenttien tuotannon ulkoistaminen on ollut vähäisempää kuin Aasian kehittyneissä maissa. Malirannan ja Ilmakunnaksen (2008) tutkimuksessa ilmenee, että työllisyys on pysynyt jotakuinkin

ennallaan laman jälkeen. Työpaikkojen tuhoutuminen ei ole myöskään merkittävästi lisääntynyt. Näin ei voida sanoa, että työpaikkojen alasajo tai kokonaisten tehtaiden lopettaminen Suomessa olisi kiihtynyt. Japanissa ja Koreassa globalisaation uuden aallon vaikutukset alkoivat aikaisemmin 1990-luvun alusta. Teollisen tuotannon muutoksista saa kuvaa myös Euroopan talouden muutoksista tulevaisuudessa. Voidaan olettaa, että shokit Suomessa ovat seuraavan 20 vuoden aikana samantapaisia. Yksi Japanin ja Korean globalisaation ominaispiirteitä on myös, että ulkoistaminen on ollut vähäistä palvelusektorilla. Merkittävä selitys tälle on kieli ja kulttuuri. Toinen oppiläksy Japanin ja Korean globalisaatiosta on sen vähäinen vaikutus työllisyyteen. Kaikkea tuotantoa ei siten ulkoisteta ulkomaille. Vain osa tuotannosta tuotetaan halvemmalla ulkomaille. Japanissa ja Koreassa tuloerot eivät ole myöskään kasvaneet. Tulot perustuvat tuottavuuteen. Keskityttäessä tuottamaan tuottavaa toimintaa tuloerot eivät välttämättä kasva.

Suomessa poikkeuksellisesti teollisten työpaikkojen määrä on pysynyt korkeana. Tämä siitä huolimatta, että teollisuuden työpaikkoja on ulkoistettu samaan aikaan yli 80 000 palvelusektorin yrityksiin. Suomalainen vientiteollisuus on kasvanut markkinoiden globalisoitumisen myötä. Teknologiateollisuus kattaen laajasti metalliteollisuuden työllistää Suomessa 160 000 työntekijää ja saman verran ulkomaille. Voidaan sanoa, että Suomen teollisuus rakentui viennin varaan, eikä koskaan täysin tuotteiden varaan, jotka olivat haavoittuvaisia globalisaation myötä lisääntyvälle ulkomaiselle tuonnille. Sinänsä palvelualojen ja teollisuuden väliset raja-aidat ovat madaltuneet ja näin palvelut eivät eroa teollisuudesta vastaavasti kuin ennen. Baumolin tauti avoimen sektorin palkkatason leviämisestä suljetulle palvelusektorille ei ole vastaava uhka kuin aikaisemmin.

IMD kilpailukykyindeksin kyselyssä selviää myös, että yritysjohtajista enemmistö uskoo, että palveluja ulkoistetaan yhtä paljon kuin teollisuudessa (IMD World Competitiveness Yearbook 2008).

Seuraavassa on Etlan suuryritystietokantaan perustuen tietoja ulkomaisten yritysten määrän kasvusta Suomessa ja toisaalta kotimaisten yritysten työvoimasta kotimaassa ja ulkomailla. Suuryritystietokanta on Talouselämä – lehden ylläpitämä tietokanta 500 suurimmasta yrityksestä Suomessa. Suuryritysaineisto kattaa 500 suurinta yritystä Suomessa. Aineistossa otoskoko on 500 yrityksen paikkeilla vasta 1990-luvun alusta (kasvaen vuoden 1990 450 yrityksestä vielä 590 yritykseen vuonna 2006). Tarkemmassa analyysissä on tehty joukko oletuksia, koska varsinkin ulkomainen henkilöstö ei ole aina täydellisesti raportoitu vuodesta toiseen.³ Ulkomaalaisomistaiseksi määritellään yritys, jossa enemmistö eli 50 % tai yli on ulkomaisessa omistuksessa. Lisäksi omistus ei ole täysin hajautettu. Niinpä esimerkiksi Nokia, Kone, Nordea Pankki Suomi ja Huhtamäki lasketaan kotimaisiksi yrityksiksi.

Nykyisin suuryrityksistä jo 40 % on ulkomaisia (vuonna 2006 ulkomaalaisomistuksessa on 232 yritystä ja kotimaisia on 353 yritystä). Tällä on merkittäviä vaikutuksia myös henkilöstöresurssien hallinnointiin yrityksissä, kun ulkomaiset yritykset tuovat ulkomailla soveltamaansa henkilöstöpolitiikkaa Suomeen. Tilastokeskuksen (2006, 11) mukaan vuonna 1996 ulkomaisten tytäryhtiöiden osuus kaikkien yritysten henkilöstön määrästä oli vain 8,2 prosenttia. Vuonna 2004 ulkomaisia tytäryhtiöitä toimi lukumääräisesti eniten tukku- ja vähittäis-

kaupan toimialoilla, eli runsas 40 prosenttia kaikista tytäryhtiöistä. Teollisuusyritysten osuus kyseisistä yrityksistä oli noin 16 prosenttia. Suomessa toimi eniten ruotsalaisia tytäryhtiöitä. Ruotsi oli myös merkittävin omistajataho liikevaihdon ja henkilöstön määrällä mitattuna. Liikevaihdon määrällä mitattuna toiseksi merkittävin omistajamaa oli Yhdysvallat ja kolmanneksi merkittävin Saksa. Euroopan unionin osuus ulkomaisten tytäryhtiöiden liikevaihdosta oli 63 prosenttia ja henkilöstömäärästä 73 prosenttia.

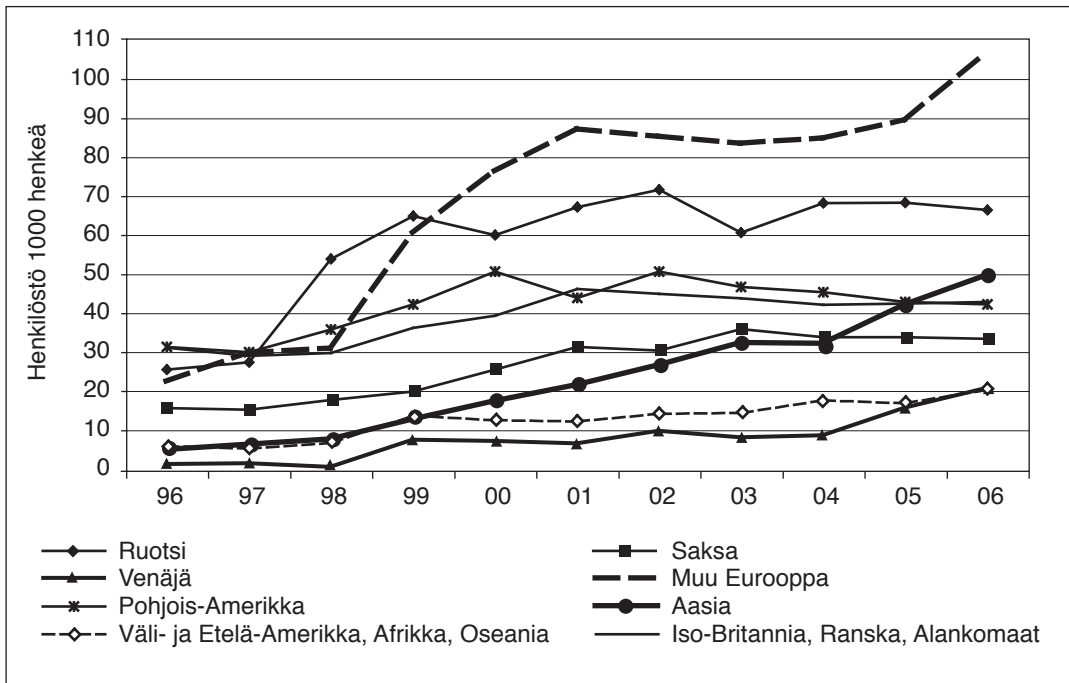
Globalisoitumisen vaikutuksissa ainakin yhtä suuri merkitys on suomalaisten yritysten kansainvälistymisellä. Seuraavassa on ensiksi Suomen Pankin suorien sijoitusten aineistoon perustuen esillä kotimaisten suuryritysten ulkomaisten tytäryhtiöiden henkilöstön muutokset 1996–2006.

Suomalaisissa yrityksissä oli vähän työntekijöitä ulkomailla aina vuoteen 1995 saakka. Vuodesta 1995 ulkomailla toimivan henkilöstön määrä on kasvanut noin 400 000:een. Ulkomaisten työntekijöiden määrä on 2000-luvulla kasvanut erityisesti Euroopassa muissa kuin perinteisissä tytäryhtiömaissa (Saksa, Iso-Britannia, Ranska, Alankomaat) sekä Aasiassa ja Venäjällä. Etlan suuryritystietokannan perusteella henkilöstön kokonaismäärä on kaksinkertaistunut 500 000:sta 900 000:een, josta merkittävä osa 400 000 näin työskentelee ulkomailla. Suomalaisten ja ulkomaalaisomistukseen siirtyneiden suuryritysten kaikista työntekijöistä siis melkein puolet työskentelee ulkomailla.

Kotimaassa olevien ulkomaisten yritysten työntekijöiden määrän kasvusta on olennaista erottaa se osa, joka selittyy ulkomaalaisomistukseen siirtyneillä yrityksillä. Nämä siirtymät ovat varsin pieni osa koko

³ Joiden yritysten kohdalla kotimaan henkilöstö puolittuu tai kaksinkertaistuu tietynä vuotena (171 yritys-vuosihavaintoa). Arvioina käytetään tällöin edellisen ja seuraavan vuoden keskiarvoa.

Kuvio 1. Kotimaisten suurten yritysten ulkomaisten tytäryhtiöiden työntekijät 1996–2006

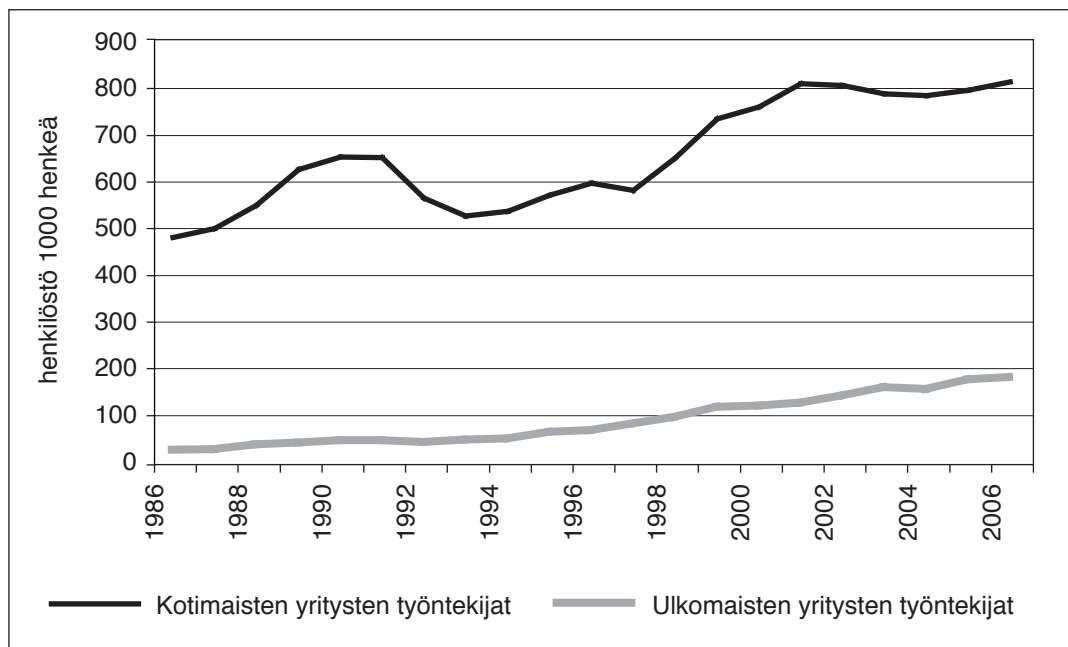
ulkomaisten työntekijöiden kasvusta. Ulkomaalaisomistukseen siirtyminen on merkinnyt vain 28 000 työntekijän siirtymää kotimaisesta ulkomaiseen yritykseen. Nämä ulkomaiseen omistukseen siirtyneet 100 yritystä on listattu Piekkolan (2008) selvityksessä, joista 10 suurinta ovat 1. Sanitec, 2. Telia-Sonera Finland, 3. Eltel Networks, 4. Salcomp, 5. Tamro, 6. Silja, 7. Hartwall, 8. Ge Healthcare Finland, 9. Kci-Konecranes, 10. Kemira Growhow. Seuraavassa on esitelty henkilöstömäärien kehitys kotimaisissa ja ulkomaisissa yrityksissä (jossa mukana myös ne jotka olivat aikaisemmin kotimaisia yrityksiä).

Kuviosta havaitaan, että ulkomaalaisomisteisissa yrityksissä on noin 200 000 työntekijää, joka vastaa noin 20 prosenttia suurten yritysten koko henkilöstömäärästä. Tilasto-

keskuksen mukaan ulkomaalaisomisteisten yritysten yhteenlaskettu liikevaihto oli noin 64 miljardia euroa, joka oli yli 21 prosenttia kaikkien yritysten liikevaihdosta (Tilastokeskus 2006, 76.). Tämä perusteella voidaan arvella, että myös muissa kuin 500 suurimman yrityksen aineistossa ulkomaalaisomisteisessä yrityksessä työskentelevien osuus on lähellä 20 prosenttia (tosin Suomessa toimivat ulkomaiset tytäryhtiöt ovat keskimäärin suurempia henkilöstömäärältään ja liikevaihdoltaan kuin kotimaiset yritykset, Tilastokeskus 2006).

Syitä kehitykseen on useita muitakin globalisaation ohella. Ulkomaalaisomistus vapautui 1990-luvulla. Ulkomaista omistusta koskevat rajoitukset poistettiin vuonna 1993, mikä lisäsi kiinnostusta investoida maahan. Euroopan Unionin jäsenyysvuotta 1995

Kuvio 2. Kotimaisten ja ulkomaisten suurten yritysten työllisyyden kehitys

voidaan pitää varsinaisena vedenjakajana. Ulkomaisten yritysten tekemät suorat sijoitukset Suomeen ovat lisääntyneet huomattavasti 1990-luvun alusta lähtien. Vuonna 1995 toteutunut Suomen EU-jäsenyys ja lähialueiden kasvavat markkinat ovat osaltaan lisänneet maan suosiota investointikohteena. 1990-luvun alussa koettu lama edesauttoi yritysostojen suosion kasvua, jolloin monien osaamiseltaan korkeatasoisten yritysten taloudellinen asema vaikeutui. Tällöin ulkomaalaiset sijoittajat pystyivät hankkimaan suomalaisia yrityksiä kilpailukykyiseen hintaan. (Pajarinen ja Ylä-Anttila 1998, s. 27). 1990-luvulla ulkomaalaisten Suomesta ostamien yritysten määrä suhteessa kansantalou-

den kokoon on ollut Euroopan korkeimpia. Investointien kanta suhteessa bruttokansantuotteeseen on kuitenkin ollut Euroopan unionin keskiarvon alapuolella.

Ulkomaalaiset yritykset Suomessa⁴

1960-luvulla suomalaisten asenteet ulkomaisia yrityksiä kohtaan muuttuivat myönteisemmiksi, mutta suorat sijoitukset alkoivat kasvaa merkittävästi vasta 1980-luvulla. Suorien sijoitusten suhde bruttokansantuotteeseen verrattuna oli kuitenkin vielä suhteellisen pieni. Tuolloin sijoittajien tavoitteena oli ostaa etenkin pieniä yrityksiä, joilla

⁴ Heikinheimon (2008) Pro gradu -työssä Vaasan yliopiston kansantaloustieteen laitokselle on laaja katsaus tutkimuksesta ulkomaalaisomistuksen vaikutuksesta tuottavuuteen.

oli hallussaan ainutlaatuista tietotaitoa (Ylä-Anttila ym. 2004, s. 9–10.) Suorien sijoitusten kasvun syynä on ollut edellä esitetyn lisäksi myös maailmanlaajuinen yritysten kansainvälistyminen. Tärkeitä tekijöitä suorien sijoitusten lisääntymisessä ovat olleet suomalaiset teknologiaintensiiviset yritykset, joiden ainutlaatuinen osaaminen on houkutellut ulkomaisia sijoittajia. Ulkomaiset investoinnit ovat myös lisääntyneet, koska suomalaiset yritykset ovat keskittyneet ydinosaamiseensa. Tällöin ulkomaiset yritykset ovat ostaneet tulosityksiköitä, jotka eivät enää tue kotimaisen yrityksen ydinosaamista. Ulkomaisten yritysten motiivina ei ole enää vain yritysکوhtaisten etujen hyödyntäminen Suomen markkinoilla, vaan hyötyminen suomalaisten yritysten osaamisesta. Ulkomainen yritys yhdistää ostamansa yrityksen tietotaitoa omaan liiketoimintaansa. Monet kotimaan yritykset ovat hyötäneet uudesta ulkomaisesta omistajasta. Toimimalla osana monikansallista yhtiötä, yritykset ovat löytäneet uusia kansainvälisiä markkinointialueita ja jakelukanavia tuotteilleen ja teknologioilleen. Rahoituksen saatavuus on myös monissa tapauksissa parantunut uuden omistajan myötä (Ylä-Anttila ym. 2004.).

Yrityskaupat Suomessa

Ali-Yrjön (2007) tulosten mukaan Suomeen 2000-luvun alussa tulleet ulkomaalaisomisteiset yritykset olivat kasvaneet kotimaisia yrityksiä nopeammin. Henkilöstömäärä oli kasvanut vuosittain neljä prosenttiyksikköä nopeammin ulkomaalaisomisteisissä yrityksissä. Ulkomaisten yritysten liikevaihto oli kasvanut vuosittain seitsemän prosenttia enemmän kotimaisiin yrityksiin verrattuna. Erityisesti ulkomaalaisomisteiset uusinve-
stointien toimipaikat kasvoivat kotimaisia nopeammin.

Uusinve-
stoinneista poiketen, ulkomaalaisten ostamien yritysten kasvuvauhti ei poikennut muiden yritysten kasvusta. Lehto (2006) on tutkinut kansainvälisten ja kotimaisten yrityskauppojen vaikutusta toimipaikkojen henkilöstön määrään ja tuottavuuteen vuosina 1989–2003. Tulosten mukaan yrityskaupat jopa vähensivät toimipaikan henkilöstön määrää. Lehdon saamat tulokset poikkeavat näin aikaisemmista kansainvälisistä tuloksista, joiden mukaan kansainväliset yrityskaupat lisäävät työvoiman tuottavuutta enemmän kuin kotimaiset yrityskaupat (Lehto 2006, s. 47). Teollisuusaloilla kansainväliset yrityskaupat supistivat henkilöstön kokoa enemmän kuin kotimaiset kaupat ja rakennejärjestelyt. Lehdon (2006, s. 46) tulosten perusteella Suomessa kansainvälinen yrityskauppa ei kuitenkaan parantanut työvoiman tuottavuutta teollisuudessa, vaikka henkilöstön määrä väheni. Kansainvälisistä yrityskaupoista saatu tulos oli yllättävä, ja poikkeaa muissa maissa saaduista tuloksista. Vahvistusta yllättävään tulokseen antaa myös se, että kotimaiset yrityskaupat puolestaan paransivat työvoiman tuottavuutta kaikilla niillä toimialoilla, joilla ne myös supistivat työllisten määrää. Lehdon mukaan palvelualoilla kansainvälinen ostaja on perustamassa Suomeen sillanpääasemaa, jolloin toimintojen karsiminen ei tule kyseeseen. Näin palvelualoilla ulkomaalaisomistus ei välttämättä näy heti tuottavuuden paranemisena. Samalla palveluissa kansainvälisen yrityskaupan työllisyysvaikutukset olivat heikompia.

Empiirinen analyysi työvoiman kysynnästä Suomessa

Malchow-Møller ja Skaksen (2004) ovat analysoineet toimialatasolla työvoiman kysynnän muutoksia Tanskassa viimeisen kah-

den vuosikymmenen aikana. Tutkimuksen mukaan Tanskan taloudelle suhteessa tärkeimmät toimialat ovat kokeneet lievemmin teknologisen muutoksen. Tämä voi selittää sen, miksi palkkojen eriarvoisuus koulutetun ja vähemmän koulutetun työvoiman välillä on kasvanut vähemmän Tanskassa kuin useissa muissa maissa. Pienten maiden mukaan lukien Suomen osalta palveluantiin on voinut olla eri perusteet kuin suurilla mailla. Päällimmäisenä pyrkimyksenä ei ole ensi vaiheessa kustannussäästöt. Pohjoismaisille yrityksille ulkomaille laajentuminen on merkinnyt ensimmäisessä vaiheessa markkinoiden laajentamista. Toisessa vaiheessa tärkeä tekijä on ollut kansainvälinen toiminta ja investoinnit, joilla on pyritty parantamaan koulutus- ja osaamistasoa. Vasta kolmannessa vaiheessa työvoimakustannukset nousevat tärkeämpään osaan. Tilastokeskuksen kyselytutkimuksen mukaan toimintojen siirtäminen ulkomaille on selvästi yleisintä korkean teknologian teollisuusyrityksissä ja tietointensiivisiä palveluita tuottavissa yrityksissä. Saattaa olla, että tämä on merkinnyt myös Suomessa erikoistumista korkean osaamisen tuotantoon, jolla sinänsä voi olla epäselvät vaikutukset kokonaistyöllisyydelle.

Seuraavassa on esillä regressiomalli, jossa suuryritystietokantaan perustuen tarkastellaan kotimaiseen työllisyyskehitykseen vaikuttavia tekijöitä. Suuryritystietokannassa on arvioitu työllisyyden kehitystä ns. kiinteiden vaikutusten mallissa. Työllisyyttä selitetään yrityksen jalostusarvolla, henkilökuluilla, ulkomaalaisomistuksella, ulkomaisen henkilöstön osuudella ja yrityksen menestyksestä kuvaavilla tunnusluvuilla (si-

joitetun pääoman tuotto, omavaraisuusaste, lainasuhde).⁵ Jalostusarvo ja työllisyys ovat mallissa mukana logaritmisina. Kiinteiden vaikutusten estimoinneissa (fixed effects) selitettävänä on sarakkaissa 1–3 työllisyys ja viimeisessä sarakkeessa 4 työllisyyden kasvu (tulokset ovat vastaavia satunnaisten vaikutusten mallissa).

Taulukon mukaan *ulkomaisella omistuksella* on käänteinen suhde työllisyydelle. Työllisyys on ensimmäisen sarakkeen perusteella noin 15 % alempi ulkomaalaisomisteisissa yrityksissä verrattuna vastaaviin suuriin suomalaisiin yrityksiin. *Ulkomaisen henkilöstön osuudella yrityksen henkilöstöstä* on myös selvä negatiivinen vaikutus kotimaan työllisyydelle. Monikansallisen yrityksen ulkomaan toimintojen kasvu 10 % vähentää kotimaan työllisyyttä 8 %. *Henkilökulut per työntekijä* mittaavat palkkatasoa ja koulutettujen osuutta. Ensimmäisen sarakkeen perusteella ulkomaalaisomisteisissä yrityksissä palkkataso on 4 % korkeampi, joten erot eivät ole kovin suuria. *Henkilökulut per työntekijän interaktio ulkomaisen omistuksen kanssa* on lisäksi kyllä positiivinen, mutta ei tilastollisesti merkitsevä. Huttusen (2004) selvemmat erot palkkatasossa ulkomaisissa ja kotimaisissa yrityksissä voivat selittyä sillä, että ulkomaalaisomisteisten yritysten vertailukohteena eivät ole vastaavat suuret suomalaiset monikansalliset yritykset.

Viimeisessä sarakkeessa 4 on selitettävänä työllisyyden kasvu. Sarakkeessa ainoat merkittävät selittäjät ovat *henkilökulut per työntekijä ja ulkomainen omistus*. Ulkomaisen henkilöstön osuuden kasvu 10 % vähentää työntekijämäärän kasvua 7 %. Näin

⁵ Lainasuhde on velkojen korkomenojen suhde kassavirtaan.

Taulukko 5. Kiinteiden vaikutusten malli ulkomaisen omistuksen vaikutuksesta työllisyyskehitykseen Suomessa 1995–2006.

	(1)	(2)	(3)	(4)
	Työllisyys	Työllisyys	Työllisyys	Työllisyyden kasvu
Jalostusarvo	0.082*** (0.000)	0.081*** (0.000)	0.081*** (0.000)	-0.0169 (0.097)
Henkilökulut per työntekijä	0.04** (0.002)	0.027 (0.115)	0.027 (0.115)	0.0330* (0.036)
Ulkomainen omistus	-0.15** (0.001)	-0.25* (0.02)	-0.25* (0.02)	0.051 (0.38)
Ulkomainen omistus, henkilökulut per työntekijä		0.028 (0.266)	0.028 (0.266)	
Ulkomaisen henkilöstön osuus	-0.080*** (0.000)	-0.081*** (0.000)	-0.081*** (0.000)	-0.070*** (0.000)
Sijoitetun pääoman tuotto, %	-0.0017*** (0.000)	-0.0017*** (0.000)	-0.0017*** (0.000)	0.00029 (0.514)
Omavaraisuusaste, %	-0.0014* (0.019)	-0.0014* (0.019)	-0.0014* (0.019)	-0.0013 (0.073)
Lainasuhde	0.0008 (0.06)	0.0008 (0.06)	0.0008 (0.06)	0.0001 (0.88)
Vakio	7.3*** (0.000)	7.3*** (0.000)	7.3*** (0.000)	0.28 (0.54)
Havainnot	5503	5503	5503	5071
R^2	0.035	0.035	0.035	0.021

* merkitsevä 5%:n tasolla, ** merkitsevä 1%:n tasolla, *** merkitsevä 0.1%:n tasolla

ulkomainen yritys ei ainoastaan pärjää vähemmällä työvoimalla, vaan myös tulevaisuudessa rekrytoi vähemmän työvoimaa. Tässä ei ole tarkasteltu vaikutuksia yritysten selviytymiseen globalisaation paineessa. Tarkastelukohteena ovat jatkavat yritykset. Voi olla, että globalisaatio on tuonut uutta toimintaa myös Suomen markkinoille ja sitä kautta on lisännyt työllisyyttä.

Johtopäätökset ja avoimet kysymykset

Globalisaation myötä yritykset ovat laajentuneet voimakkaasti ulkomailla. Kotimaan liikevaihto on ennallaan tai laskenut 2000-luvulla. Kansainvälisen tutkimuksen perusteella globalisaation työllisyysvaikutukset voidaan kuitenkin arvioida yleisesti

positiivisiksi. Tämä siitä huolimatta, että noin 15 % työpaikosta on ollut uhattuna Yhdysvalloissa. Skaalaedut yritysten toiminnan laajentumisesta ovat kumonnet nämä suorat negatiiviset vaikutukset, vaikkakin arviot saattavat vaihdella.

Suurissa yrityksissä koulutustaso on keskimääräistä korkeampi. Koulutustaso on nousussa ja korkeakoulutettujen osuus lähennee puolta nuorissa ikäluokissa. Näin ei ole kuitenkaan teollisuudessa, jossa suurin osa suomalaisista monikansallisista yrityksistä toimii. Viennin kärjessä olevat yritykset eivät käytä erityisesti koulutettua työvoimaa verrattuna esimerkiksi yksityiseen sektoriin yleensä. Ilman tarkempaa tietoa yritysten työvoiman rakenteesta työntekijöiden koulutustason merkitystä on vaikea tarkastella. Teollisuudelle menestys sinänsä on varmasti tukenut vähemmän koulutettujen työllisyyttä, koska koulutettujen osuus työvoimasta on alhainen, alle 15 %. Edellä on empiirisessä osassa viitattu myös saksalaisiin tutkimuksiin, joissa yrityksen kansainvälistymisellä on myönteiset vaikutukset etenkin koulutettujen työllisyydelle. Suomen osalta vastaus globalisaation vaikutuksesta työvoimarakenteeseen jää avoimeksi. Globalisaation vaikutukset kustannustehokkuuteen voivat voimistua lähivuosina Korean ja Japanin esimerkkiin viitaten.

Globalisaatiotutkimuksissa on erotettu teknologiaintensiiviset yritykset muista. Sen sijaan työvoiman rakenteeseen liittyviä vaikutuksia on vähän tutkittu. Myös koulutettujen työpaikat voivat olla uhattuna. Selvää on, että työmarkkinapolitiikka, joka kohdistuu koulutettuun väestöön, on erilaista kuin kouluttamattomaan työvoimaan kohdistettu koulutus. Tietty panostus IT-osaamiseen on välttämätön osa myös kotimaisen yrityksen menestymistä. Globalisaatio ja kasvava kauppa ovat heikentäneet työllisyyttä erityisesti yrityksissä, jotka käyttävät vähän IT-

teknologiaa. Näin ulkomaalaisomisteisten yritysten parempi IT-teknologia voi osaltaan selittää parempaa työllisyyttä.

Suomalaiset suuryritykset ovat suuntautuneet voimakkaasti ulkomaille. Suurimpien yritysten (500 suurinta) koko 900 000: n hengen työvoimasta noin 400 000 on ulkomailla. Ilman ripeää kasvua ulkomaille kotimainen työllisyys olisi voinut olla uhattuna, etenkin laman uhatessa. Suuryritysten kotimaan työvoima ei olekaan vähentynyt, kun mukaan otetaan palveluihin ulkoistetut 100 000 työpaikkaa. Toisaalta empiirisen harjoitelman perusteella kasvu ulkomailla vähentää kotimaista työllisyyttä, ainakin lyhyellä aikavälillä. Lisäksi Suomessa kotimaisten suuryritysten rooli on edelleen tärkeä, kun ulkomaalaisiksi lasketaan vain yritykset, joissa ulkomainen omistus on yksissä käsissä eikä hajautetusti (kuten esimerkiksi Nokian Oy:n omistus). Suurten yritysten osalta ulkomaalaisomistukseen on siirtynyt vain noin 30 000 työpaikkaa. Ulkomaalaisomistuksella ei myöskään havaita olevan työvoimaa lisäävä vaikutus.

Harvassa tutkimuksessa on kuitenkin ollut yritystasoista aineistoa kotimaisen ja ulkomaalaisen työvoiman kehityksestä. Suuryritystietokannan aineistossa tehdyn empiirisen analyysin perusteella yritysten kansainvälistyminen ja ulkomailla toimivan työvoiman kasvu voi hyvinkin vähentää työvoiman kysyntää kotimaassa. Siten varmaa tietoa vaikutussuunnista ei ole, eikä varsinkaan eri ammattiryhmissä. Toimialatasoinen tarkastelu on riittämätön silloin, kun teollisuuden rooli on pienentynyt ja kansainvälistä kauppaa luonnehtii paremmin eri tehtävien (tasks) kuin lopputuotteiden kauppa. Tutkimusten mukaan ulkomainen omistus ei yleisesti ole välttämättä parantanut tuottavuutta Pohjoismaissa tai vaikutukset eivät eroa kotimaisista yrityskaupoista. Merkittävä tekijä voi olla kuitenkin ulkomaalaisomistuksesta

riippumaton yrityksen kansainvälistyminen ja muuttuminen monikansalliseksi.

Tärkeä jatkokysymys on tarkastella sitä mitä tapahtuu kotimaan työpaikkojen rakenteelle ja pysyvyydelle. Becker and Muendler (2008) mukaan Saksassa monikansallisten yritysten työpaikat ovat pysyvämpiä etenkin korkeasti koulutetuilla kuin yrityksissä jotka eivät ole laajentaneet ulkomaille. Saksalaiset yritykset, jotka tekevät investointeja ulkomaille, ovat kasvuhakuisempia, dynaamisempia ja menestyvät siksi kansainvälisessä kilpailussa. Pientenkin maiden globalisaatiossa ensi sijalla voi olla uusien markkinoiden valtaus. Vasta toiseksi on noussut pyrkimykset tehokkuuden parantamiseksi. Epäselvää on se, missä järjestyksessä nämä tekijät tulevat tärkeiksi ja onko kustannussäästöjen hakeminen vasta edessä.

Lähteet:

- Aghion, Philippe, Rachel Griffith ja Peter Howitt (2006) The U-Shaped Relationship Between Vertical Integration and Competition: Theory and Evidence International Journal of Economic Theory.
- Ali-Yrkkö, Jyrki (2007) Ulkomaalaisomistuksen vaikutus yritysten kasvuun Elinkeinoelämän tutkimuslaitos, Keskustelunaiheita, No. 871.
- Almeida, Rita (2007) The Labor Market Effects of Foreign-owned Firms. Journal of International Economics 72, 75–79.
- Amiti M ja S.J. Weis (2005) Fear of Service Outsourcing. Economic Policy, April, 309–347.
- Amiti, M. ja S.J. Weis (2006) Service Offshoring and productivity: evidence from the United States, NBER working paper 11926.
- Amiti, M. ja S. Wei (2005) Fear of service outsourcing: Is it justified?, Economic Policy 20(42), 308–347.
- Amiti, M. ja Wei, S. (2006) Service offshoring and productivity: evidence from the United States, NBER working paper 11926.
- Baldwin, R. (2006) Globalisation: the great unbundling(s), paper for the Finnish Prime Minister's Office, Economic Council of Finland as part of EU Presidency, September, http://hei.unige.ch/~baldwin/PapersBooks/Unbundling_Baldwin_06-09-20.pdf.
- Bandick, Roger ja Pär Hansson (2005) Inward FDI and Demands for Skills in Sweden. Örebro University, Working paper, No. 10.
- Bardhan, Ashok Deo, ja Cynthia A. Kroll (2003) The new wave of outsourcing. University of California, Berkeley, Fisher Center for Real Estate and Urban Economics, working paper, Fall.
- Becker and Muendler (2008) The Effects of FDI on Job Security. The B.E. Journal of Economic Analysis & Policy. Vol. 8, Issue 1, Article 8.
- Blinder, Alan (2007a) Offshoring: Big Deal, or Business as Usual?. CEPS Working Paper No. 149, June, <http://www.princeton.edu/~blinder/papers/07juneCEPSwp149.pdf>.
- Blinder, Alan (2007b) How Many U.S. Jobs Might be Offshorable?. CEPS Working Paper No. 142, March, <http://www.princeton.edu/~blinder/papers/07ceps142.pdf>.
- Blonigen Bruce A. ja Matthew J. Slaughter (2001) Foreign-Affiliate Activity and U.S Skill Upgrading. The Review of Economics and Statistics, 83(2), 362–376.
- Bloom, N., Draca M. ja John Van Reenen (2008) Trade-Induced Technical Change? The Impact of Chinese Imports on Technology and Employment. Paper presented at CAED conference. Budapest.

- Coe, David T. (2007) Globalisation and labour markets: policy issues arising from the emergence of China and India. OECD Social, Employment and Migration Working Papers No. 63.
- Davis, S., Haltiwanger, J., ja Scott S. (1996) Job Creation and Destruction. Cambridge, Mass.: MIT Press.
- Doms, Mark E. ja Jensen, J. B. (1998) Comparing Wages, Skills, and Productivity between Domestically and Foreign-Owned Manufacturing Establishments in the United States. Teoksessa: Geography and Ownership as Bases for Economic Accounting. Chicago : The University of Chicago Press.
- Dustmann, C., T. Frattini ja I. Preston. 2007, A Study of Migrant Workers and the National Minimum Wage and Enforcement Issues that Arise. Cream research reports. UCL.
- Freeman, Richard B. 1995. Are your wages set in Beijing? Journal of Economic Perspectives, Vol. 9, No 3. Summer, pp. 15–32.
- Griffith, R., Harrison, R. ja Van Reenen, J. (2004) How Special is the Special Relationship? Using the impact of R&D spillover on UK firms as a test of technology sourcing. IFS Working Paper, W04/32, p.53, December 2004.
- Geisheker, I. (2008) The impact of international outsourcing on individual employment security: A micro-level analysis. Labour Economics 15.
- Gelan A., Fealing K. H. ja J. Peoples (2007) Inward foreign direct investment and racial employment patterns in US manufacturing. American Economic Review, May, 378–383.
- Görg, H. ja Hanley, A. (2007) International Services Outsourcing and Innovation: An Empirical Investigation. GEP Research Paper 2007/43, University of Nottingham.
- Hijzen, A., Pisu M., Upward R. ja Wright, P. (2007) Employment, Job Turnover and Trade in Producer Services: Firm-Level Evidence. University of Nottingham GEP Working Paper, August.
- Hijzen, A. ja Swaim, P. (2007) Does offshoring reduce industry employment?, National Institute Economic Review. Forthcoming.
- Huttunen, K. (2004) The Effect of Foreign Acquisition on Employment and Wages: Evidence from Finnish Establishment. University of Helsinki and HECER. Discussion Paper, No. 62.
- Jensen, J. B. ja Kletzer, L. G. (2006) Tradable services: Understanding the size and scope of services outsourcing and its impact on American workers, in Susan M. Collins and Lael Brainard, eds., Brookings Trade Forum 2005, Offshoring White-Collar Work. Brookings Institution: Washington, DC, 75–134.
- Jensen, J. B. ja Kletzer, L. G. (2007) Measuring Tradable Services and the Task Content of Offshorable Services Jobs, Työpöytä NBER-CRIW kokouksessa ”Labor in the New Economy,” 16–17. Marraskuuta, Washington, DC.
- Kirkegaard, J. (2007) Offshoring, Outsourcing, and Production Relocation . Labour Market Effects in the OECD Countries and Developing Asia,. Petersen Institute for International Economics Working Paper 07-2, April, <http://www.iie.com/publications/wp/wp07-2.pdf>.
- Kletzer, Lori G. (1998) Job displacement. Journal of Economic Perspectives, Vol. 12, No. 1, 115–136.
- Kletzer, Lori G. (2001) Job Loss from Imports: Measuring the Costs, Washington, DC: Institute for International Economics.
- Kletzer, Lori G. (2002a) “Globalization and American job loss: Public policy to help

- workers. Perspectives on Work, Industrial Relations Research Association, Vol. 6, No. 1, June, pp. 28–30.
- Kletzer, Lori G. (2002b) Imports, Exports, and Jobs: What Does Trade Mean for Employment and Job Loss?, Kalamazoo, MI: W. E. Upjohn Institute for Employment Research.
- Krugman, P. (1995) Growing World Trade: Causes and Consequences. Brookings Papers on Economic Activity, Volume I. Washington, D.C.: Brookings Institute.
- Lehto, Eero (2006) Yrityskaupat Suomessa 1989–2003: Yrityskauppojen vaikutukset henkilöstön ja toimipaikkojen määrään sekä tuottavuuteen. Helsinki: Palkansääjien tutkimuslaitos.
- Malchow-Moller, Nikolaj ja Skaksen, J. R. (2004) Changes in Demand for Skilled Labour in Denmark . A Disaggregate Perspective. Centre for Economic and Business Research, Discussion Paper.
- Maliranta, M. ja Ilmakunnas, P. (2008) Työpaikka- ja työntekijävirtojen viimeaikainen kehitys Suomen yrityssectorilla, Valtioneuvoston kanslian pyynnöstä laadittu raportti Suomen yrityssectorin työpaikka- ja työntekijävirtojen kehityksestä.
- McKinsey Global Institute (2003) Offshoring: Is it a win-win game?
- OECD (2007) OECD Employment Outlook, Pariisi.
- Oulton, N. (1998) Labour Productivity and Foreign Ownership in the UK. National Institute of Economics and Social Research, NIESR Discussion Paper No. 143.
- Piekkola, H. (2008) Globalisaatio, yritysten kansainvälistyminen ja työmarkkinat, Työ- ja elinkeinoministeriön TEM:n sarja.
- Reed, D. ja Sheldon, D. (2007) The Effects of Recent Immigration on Racial/Ethnic Labor Market Differentials. American Economic Review 97, May 373–377.
- Rodrik, D. (1992) The Rush to Free Trade in the Developing World: Why So Late? Why Now? Will It Last? National Bureau of Economic Research (NBER) Working Paper #3947. Cambridge, Mass.: NBER.
- Rodrik, D. (1997) Has Globalization Gone Too Far? Institute for International Economics.
- Tilastokeskus (2006) Yritysten kansainvälistyminen 2005. Helsinki.
- van Welsum, D., Vickery, G., (2005) “Potential Offshoring of ICT-intensive using occupations,” DSTI Information Economy Working Paper, DSTI/ICCP/IE(2004)19/FINAL, OECD, Paris
- Ylä-Anttila, P., Ali-Yrkkö, J. ja Nyberg, M. (2004) Foreign Ownership in Finland . boosting Firm Performance and Changing Corporate Governance Elinkeinoelämän tutkimuslaitos, Keskustelunaiheita, No.904.

Työttömyyden pitkän aikavälin dynamiikka ja työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohdistaminen

Simo Aho¹

Tarkastelun kohteeksi yksittäisten työttömyysjaksojen asemesta kokonaiset ”työttömyyskaudet”

Työttömyyden dynamiikan tutkimuksessa selvitetään virtoja työttömyyteen ja siitä pois, työttömyyden kestoja sekä sitä, mistä tilanteesta työttömyyteen tullaan ja mihin tilanteeseen työttömyydestä siirrytään. Tällaisen analyysin relevanssi seuraa työttömyyden alentamisen ja työllisyyden lisäämisen tavoitteista. Perimmäisen kiinnostuksen kohteena on tutkia mikä selittää työttömyyden dynamiikkaa ja miten siihen voitaisiin vaikuttaa – eli miten voidaan vähentää virtaa työttömyyteen, lyhentää työttömyyden kestoja ja edistää työttömien työllistymistä. Dynamiikan systemaattista analyysia on ai-

nakin Suomessa toistaiseksi tehty vain vähän².

Työttömyyden dynamiikan analyysia mutkistaa se, että työttömyys on hyvin yleisesti toistuvaa. On varsin tavallista, että useat työttömyysjaksot seuraavat toisiaan lyhemmin tai pitemmin väliajoin, jolloin ne vuorottelevat suhteellisen lyhytkestoisten ”pätäkätöiden” ja/tai työvoimapolitiittisten toimenpiteiden sekä toisinaan myös työvoimasta poissalajaksojen kanssa. Kuitenkin tilastointi ja tutkimus yleensä perustuvat yksittäisiä työttömyysjaksoja (tai toimenpiteitä) ja niitä välittömästi tai suhteellisen lyhyellä aikavälillä seuraavia tilanteita koskevaan tarkasteluun tai kahden poikkileikkausajankohdan vertailuun. Vaikka tällainen tieto on sinänsä tärkeätä, se ei pätevästi kuvaa yksilön työttö-

¹ Simo Aho, YTL, erikoistutkija, projektipäällikkö, Tampereen yliopisto

² Työttömyyden rakenteen ja dynamiikan muutosta vuosien 1997 ja 1998 välillä vertailtiin vuoden 1998 työvoimapolitiittisen uudistuksen arvioinnin yhteydessä (Aho ym. 2000, 83–104). Äskettäin Räisänen ja Schmid (2008) ovat esittäneet joitakin tarkasteluja työmarkkinasiirtymistä ja -virroista Suomessa lähinnä viimeisen kymmenen vuoden aikana. Työministeriössä on lisäksi jo melko pitkään laadittu työttömyyden virran ja varannon muutoksia kuvaavia laskelmia.

- myysoongelmaa, koska ei voida päätellä
- milloin työttömyysoongelma alun perin alkoi ja mikä oli tilanne sitä ennen;
 - miten kauan työttömyysoongelma kokonaisuudessaan kestää;
 - miten työttömyysoongelma ”lopullisesti” päättyy (esim. vakaa työllistyminen / työvoimasta poistuminen); eikä
 - miten yleisiä ovat pätkätyöt ja aktiivitoimenpiteet (ja niiden toistuminen) työttömyysoongelman koko keston aikana.

Tutkimusryhmäni hiljattain julkaistussa tutkimuksessa (Aho & Koponen 2008) olemme etsineet ratkaisua tähän ongelmaan määrittämällä analyysin lähtökohdaksi ”*työttömyyskauden*”, jolla tarkoitamme *aikajaksoa yksilön työttömyyden ”alkuperäisestä” alkamisesta sen ”lopulliseen” päättymiseen asti*. Tähän kauteen voi sisältyä – ja hyvin usein sisältyykin – useita työttömyysjaksoja, yksi tai useampia osallistumisia työvoimapolitiittiseen toimenpiteeseen, suhteellisen lyhytaikaisia työssäolojaksoja sekä mahdollisesti myös tilapäistä poissaoloa työmarkkinoilta (esimerkiksi sairauden, lasten tai omaisten hoidon, ase- tai siviilipalveluksen tai muun syyn vuoksi). *Emme siis tarkoita ”työttömyyskaudella” katkoksetta jatkuvaa työttömyyttä, vaan sellaista ajanjaksoa, jonka aikana yksilö kokee – enemmän tai vähemmän – työttömyyttä.*

”Työttömyyskauden” operationaalinen määrittely tutkimuksessamme on tehty seuraavasti: kausi katsotaan alkaneeksi työttömyys- tai toimenpidejaksosta, jota ennen ei

vähintään 24 kuukauden aikana ole esiintynyt työttömyyttä tai toimenpiteitä, ja vastavasti päättyneeksi sellaisen työttömyyden tai toimenpiteen myötä, jota ei ainakaan 24 kuukauteen seuraa paluuta työttömäksi tai toimenpiteisiin (emt., 13–15 ja 19–21). Pääosin olemme tarkastelleet vuosina 1995, 1998 ja 2001 alkaneita kausia.³

Tässä artikkelissa sen alkupuoliskolla raportoin työttömyyden pitkän aikavälin dynamiikkaa koskevan mainitun tutkimuksen päätuloksia.

Toimenpiteiden kohdistaminen ja vaikuttavuus

Suomessa, kuten useimmissa muissakin kehittyneissä markkinatalousmaissa, valikoidusti työttömiin tai työttömyysuhan alaisiin kohdistuvat työvoimapolitiittiset toimenpiteet ovat jo vuosikymmeniä olleet keskeinen ja volyymiltaan erittäin merkittävä osa työttömyyteen ja työllisyyteen vaikuttamaan pyrkivää politiikkaa. Toimenpiteiden päätyyppejä ovat työvoimakoulutus sekä erilaiset työllistämistuet. Julkilausuttuna pää tavoitteena on osallistujien työllistyvyyden edistäminen, mutta toimenpiteillä on myös monenlaisia muitakin tavoitteita (esim. ”syrjäytymisen ehkäisy”, ”aktiivointi” ja sosiaaliturvan ”vastikkeellistaminen”). Toimenpiteiden vaikuttavuuden kannalta ratkaisevaa on kohdistaminen, joka ei läheskään aina näytä olevan kovin punnittua. (Vrt. Aho 2008; Aho & Arnkil 2008.)⁴

³ Aineistona on käytetty laajaa (noin 8,5% väestöstä) rekisteriperusteista pitkittäisaineistoa, joka sisältää monipuolisia tietoja aikaväliltä 1987–2006; työssäkäyntiä koskevia tietoja on kuitenkin ollut käytettävissä vain vuoden 2004 loppuun asti (lähemmin emt., 17).

⁴ Työnvälityksellä ja muilla yleisesti työnhakijoihin ja työnantajiin kohdistuvilla palveluilla on ilmeisesti merkittäviä vaikutuksia työttömyyden dynamiikkaan, mutta rajaan ne tämän artikkelin tarkastelun ulkopuolelle.

Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikutuksista nostan tässä esiin seuraavat neljä, jotka selvimminkin liittyvät työttömyyden dynamiikkaan:⁵

Työttömyyden keston lyheneminen siksi, että toimenpiteisiin osallistumisvelvoite motivoi työnhakuun – jos aktivointiin osallistuminen on vähemmän houkuttelevaa kuin työ. Tätä vaikutusta on pidetty tärkeänä ainakin Tanskassa, jossa on myös voitu tutkimuksissa havaita tällainen vaikutus (Madsen 2007, 64). Suomessa vastaava vaikutus on ilmeisesti ollut vähäinen, koska osallistuminen toimenpiteisiin on ollut valtaosin vapaaehtoista (Aho ym. 2005, 96–98). Vuoden 2006 työmarkkinatutkimustutkimuksessa Suomessa säädettiin aktiivitoimiin osallistumisvelvoite pitkään tukia saaneille työmarkkinatuen saajille. Uudistuksen mahdollisesti synnyttämän motivaatiovaikutuksen merkitystä vähentäneen, että kohderyhmän mahdollisuudet työllistyä nopeasti avoimille työmarkkinoille lienevät yleisesti pienet ja että ”aktiivointiuhka” ei käytännössä ole kattava (Työmarkkinatuen aktivointi... 2005; Aho & Arnkil 2008; Aho 2008). Tanskassa ”aktiivointiuhka” kohdistuu kattavasti työvoimasegmenttiin, jonka työllistymismahdollisuudet ilmeisesti ovat hyvät.

Työllistyvyyden edistäminen. Osa toimenpiteistä on kohdistettu osuvasti sekä osallistujan että vallitsevan kysynnän kannalta, jolloin ne edistävät osallistujien työttömyyden päättymistä työhön nostamalla

heidän mahdollisuuksiaan menestyä kilpailussa tarjolla olevista työpaikoista (vrt. Aho 2008). Ei kuitenkaan ole itsestään selvää, että samalla työttömyyden kesto lyhenee. Norjaa koskevan tutkimuksen mukaan osallistuminen toimenpiteisiin keskimäärin lisäsi työllistyvyyttä ja myöhempiä tuloja, mutta myöhensi työttömyyden päättymiseen kuluvaan aikaa (Gaure ym. 2008).

Työllistymisen pitkittyminen. Toisinaan toimenpide on tarpeeton siinä mielessä, että työnhakija olisi joka tapauksessa työllistynyt ennen pitkää (ns. deadweight; vrt. Aho 2008). Tällöin monesti viivästetään työllistymistä – työnhakuaktiivisuus yleisesti alenee aikavälillä joka alkaa toimenpiteeseen hakeutumisesta ja kestää kunnes toimenpiteen päättymisen lähennee (ns. lock-in efekti; vrt. Aho ym. 2005, 76–78).

Työnhakijoiden (työvoimareservin) lisääminen eli työmarkkinoilta syrjäytymisen vähentäminen. Toimenpiteet ilmeisesti monesti ylläpitävät potentiaalista työvoimareserviä työmarkkinoiden käytettävissä, tai voivat edistää siirtymistä työvoiman ulkopuolelta työnhakijaksi. Johanssonin (2008) Ruotsia koskevan tutkimuksen mukaan toimenpiteet lisäävät työvoimaan kuulumista. Ellei toimenpiteitä olisi, jokin osa työnhakijoista syrjäytyisi pysyvästi työvoimasta. Tällöin lyhyellä aikavälillä (rekisteröityjen) työttömien määrä kasvaa, mutta pitkällä aikavälillä myös virta työttömyydestä työhön voi kasvaa,

⁵ Yksi selvä toimenpiteiden vaikutus työttömyyden dynamiikkaan on yhtäjaksoisen pitkäaikaistyöttömyyden vähentäminen. Silloinkin kun toimenpiteet eivät johda välittömään työllistymiseen, ne katkaisevat työttömyyden. Tästä seuraa yksittäisten työttömyysjaksojen keskimääräisen keston lyheneminen ja työttömyyden päättymisen (poistumisvirran) lisäys, mutta samalla myös uusien työttömyysjaksojen määrä kasvaa verrattuna tilanteeseen, jossa työttömyyttä ei katkaistaisi (tulovirta työttömyyteen toimenpiteen jälkeen). Kokonaisia ”työttömyyskausia” tarkasteltaessa tämä vaikutus ei kuitenkaan ole relevantti eikä havaittavissa.

koska rekrytointipotentiaali on suurempi (vrt. Aho 2008). Ääritapaus on sellainen, jossa työttömyyden ja toimenpiteiden vuorottelusta tulee pysyväisluonteinen työvoimaan kuulumisen muoto.

Artikkelin jälkipuoliskolla pohdin työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikutuksia työttömyyden dynamiikan kannalta. Missä määrin toimenpiteet vähentävät tai lyhentävät työttömyyttä, missä määrin jopa lisäävät tai pidentävät sitä? Missä määrin toimenpiteet lisäävät osallistujien työllistyvyyttä, missä määrin niiden vaikutukset ovat pikem-

minkin sosiaali- tai kurinpitopoliittisia? Siltä osin kun tutkimus ei kykene toistaiseksi vastausta tarjoamaan, pyrin täsmentämään vastausten kannalta tarpeellisia jatkotutkimustehtäviä.

Virta työttömyyteen

Taulukossa 1 on esitetty alkaneiden ”työttömyyskausien” vuosittainen (otosaineistossamme perusteella arvioitu) määrä väestössä, sekä aineistostamme laskettu osuus samana vuonna työttömänä olleista, alka-

Taulukko 1. Vuosina 1995–2004 alkaneiden ”työttömyyskausien” määrä aineistossa ja väestössä sekä osuus saman vuoden aikana työttömänä olleista, alkaneen työttömyyden virrasta ja työvoimaan kuuluneista

Kauden alkuvuosi	Alkaneiden kausien lkm väestössä	Osuus vuoden aikana työttömänä olleista %	Osuus työttömäksi vuoden aikana tulleiden virrasta %	Osuus työvoimasta %
1995	146600	17,1	26,4	5,5
1996	146100	17,0	25,7	5,3
1997	130800	15,7	24,3	4,7
1998	128500	16,3	25,0	4,5
1999	134900	17,9	26,9	4,7
2000	120600	17,5	25,8	4,2
2001	123600	19,2	27,6	4,3
2002	136900	21,7	30,9	4,8
2003	137900	22,1	31,0	4,9
2004	132400	21,6	30,4	4,8

⁶ Työttömänä olleiksi olemme tässä lukeneet ne, joilla työnhakijarekisterin korjaamattoman datan perusteella työttömyys, lomautus tai toimenpide on ollut voimassa ainakin päivän asianomaisena vuonna. Alkaneen työttömyyden virtaan olemme lukeneet henkilöt, joilla on alkanut vähintään yksi työttömyysjakso vuoden aikana. Työvoimaan kuuluneiksi on luettu työttömänä tai toimenpiteissä vuoden aikana ainakin lyhyen aikaa olleiden lisäksi ne, joilla on aineistossamme ollut voimassa vähintään yksi työsuhde mainittuna vuonna.

neen työttömyyden virrasta ja työvoimaan kuuluneista⁶.

Aikavälillä 1995–2004 noin viidellä prosentilla työvoimasta alkoi vuosittain ”työttömyyskausi”. Vuonna 1995 osuus oli 5,5 prosenttia (noin 147.000 henkilöä), jonka jälkeen osuus laski. Alimmillaan osuus oli vuonna 2000 4,2 prosenttia, jonka jälkeen osuus hiukan nousi. Seurantamme viimeisenä vuonna 2004 osuus oli 4,8 prosenttia (132.000 henkilöä). Viime vuosina osuus on ilmeisesti jonkun verran laskenut nopeasti parantuneen työllisyystilanteen myötä. Ainakin yksi työttömyysjakso alkoi vuosittain paljon useammalla, tarkastelukauden alkupuolella noin 21 ja jälkipuolella 16 prosentilla työvoimasta; suurella enemmistöllä kyseessä oli siis kyse työttömyyden toistumisesta (raportissa julkaisematon laskelma rekisteriaineistostamme). Kaikkiaan työvoimaan ainakin osan vuotta kuuluneista oli ainakin jonkun aikaa kalenterivuodesta työttömänä, lomautettuna tai toimenpiteissä varsin suuri osa; tarkastelukauden alussa tämä osuus oli lähes 30 prosenttia ja sen lopussa 22 prosenttia (raportissa julkaisematon laskelma rekisteriaineistostamme).

Alkaneiden työttömyysjaksojen kokonaisvirrasta ensimmäistä kertaa (ainakin pitkähkön aikaan) työttömäksi joutuneiden osuus oli 1990-luvun jälkipuoliskolla karkeasti neljännes ja 2000-luvun alkuvuosina noin 30 prosenttia. Tämä muutos on seurausta siitä, että kokonaistyöttömyys on alentunut (toisin ilmaisten: ”työttömyyskausien” kesto on lyhentynyt), mutta uusien alkavien työttömyyksien määrä ei ole muuttunut samaa tahtia. Kaikista työttömänä olleista uusien ”työttömyyskausien” osuus oli 2000 luvun alkuvuosina noin 22 prosenttia.

Kun tässä tarkastellaan *alkavia ”työttömyyskausia”*, suuri osa on taustaltaan hiltaintain tutkinnon suorittaneita sekä edelleen opiskelijan kirjoissa olevia. *Kaikista työttö-*

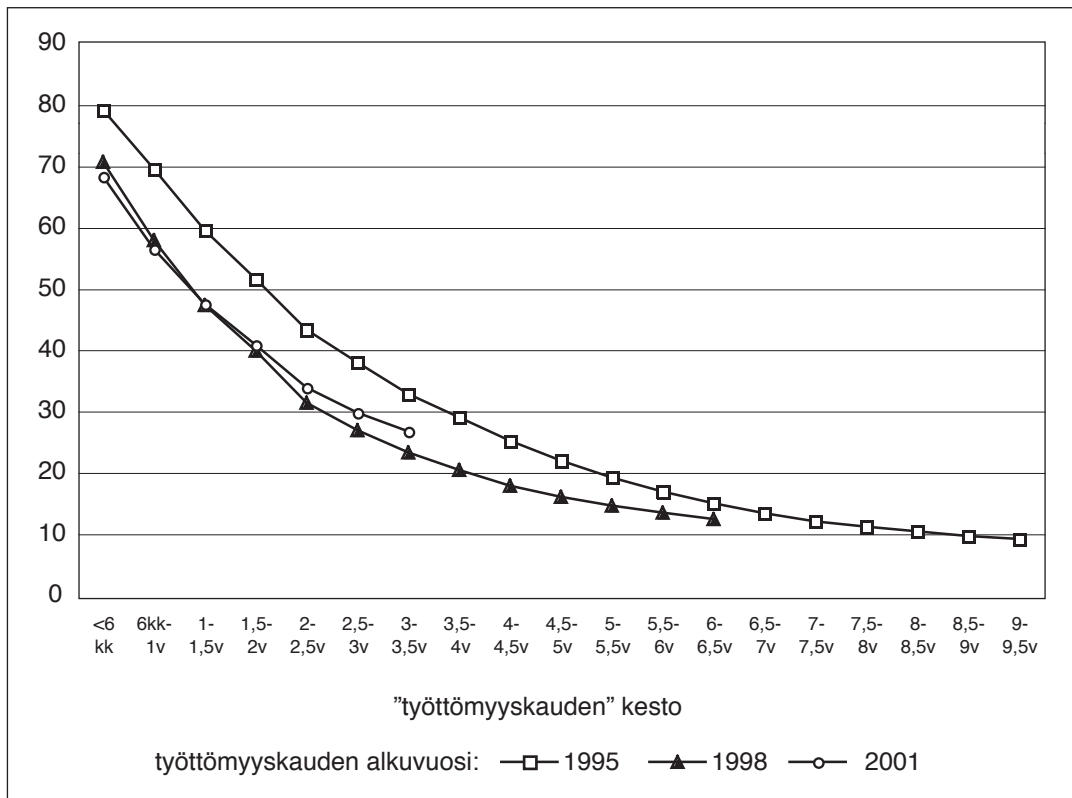
mistä koulutuksesta tulevien osuus on paljon alhaisempi. Tarkasteluajan yhtenä trendinä on, että alkaneista ”työttömyyskausista” yhä suurempi osa on työssäolon jälkeen alkaneita ja yhtä pienempi osa opiskelun jälkeen alkaneita. Koulutuksesta tulleiden osuus alkaneista ”työttömyyskausista” aleni tarkasteluajana runsaasta 40 prosentista noin kolmannekseen. Vastaavasti työstä työttömäksi tulleiden osuus lisääntyi. Ilmeisesti työllisyystilanteen parantuessa koulutuksesta työttömyyteen tulevien virta on alentunut suhteellisesti nopeammin kuin työstä työttömäksi tulevien virta. Myös työvoiman ulkopuolelta tulleiden osuus alentui 1997 jälkeen; se oli runsaan kymmenen prosentin luokkaa tarkasteltavan periodin alkupuolella mutta sittemmin noin seitsemän prosenttia. (Aho & Koponen 2008, 24–28)

”Työttömyyskausien” kesto

”Työttömyyskaudet” kestävät yleisesti varsin pitkään. Kuviossa 1 on esitetty vuosina 1995, 1998 ja 2001 alkaneiden kausien keston kuvaajat. Vuonna 1995 alkaneiden kausien keston mediaani oli noin 25 kuukautta (749 päivää), ja 1998 alkaneiden noin 16 kuukautta (483 päivää). Kausien kesto lyheni selvästi vuosittain verrattaessa 1995–97 alkaneita kausia, mutta sen jälkeen keston mediaani ei juuri muuttunut (vuonna 2001 alkaneilla kausilla se oli 480 päivää; muilta vuosilta emme esitä tarkkoja tuloksia, vaikka ne laskettiin).

Vuonna 1998 ja sen jälkeen alkaneista kausista selvästi suurempi osa päättyi suhteellisen nopeasti kuin 1995 alkaneista kausista: Samalla kun lyhyiden ”työttömyyskausien” osuus on kasvanut, pitkittyvien kausien osuus ei ole vastaavasti vähentynyt. Erittäin pitkään (yli 6 vuotta) kestäneiden kausien osuus oli sekä 1995 että 1998 alkaneista

Kuvio 1. Vuosina 1995, 1998 ja 2001 alkaneiden ”työttömyyskausien” kesto (kuinka suuri osuus kausista jatkuu tietyn keston jälkeen)

kausista runsaan 10 prosentin luokkaa.

Selvitimme myös ”työttömyyskauden” kestoon vaikuttavia seikkoja. Tulokset eivät ole yllättäviä. Kestoa pidentävät ikääntyminen, puuttuva perusasteen jälkeinen koulutus, asuinalueen korkea työttömyysaste, ulkomaan kansalaisuus, vajaakuntoisuus sekä se, että työttömäksi tultiin työvoiman ulkopuolelta (verrattuna koulutuksesta tai työstä tulleeisiin). (Emt., 29–35.)

Toimenpiteisiin osallistuminen

Toimenpiteisiin osallistuminen kasvaa melko

tasaisesti ”työttömyyskauden” keston myötä, samoin toistuva osallistuminen. Varhainen osallistuminen yleistyi 1990-luvun lopulla, mikä ilmeisesti liittyy työnhakukoulutuksen laajamittaiseen käyttöönottoon.

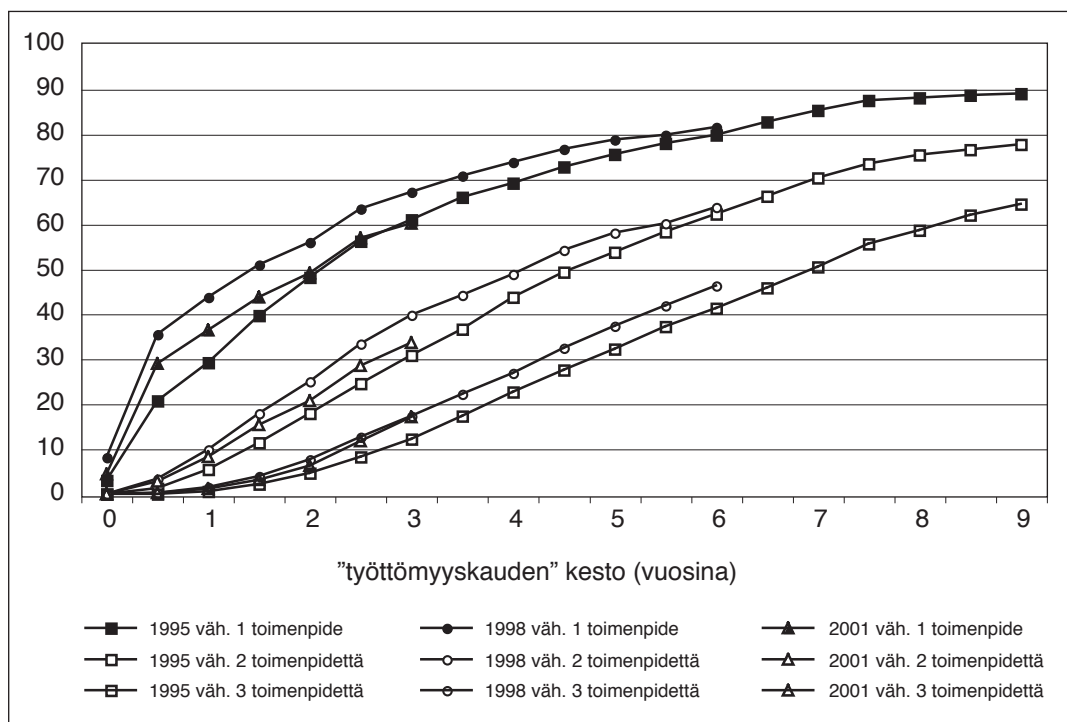
Puolen vuoden kuluessa ”työttömyyskauden” alkamisesta ainakin yhteen toimenpiteeseen oli osallistunut viidennes niistä, joiden kausi alkoi 1995. Jos kauden alkuvuosi oli 1998, vastaava osuus oli runsas kolmannes, ja noin 30 prosenttia jos kausi alkoi 2001. Vuoden kuluttua kauden alkamisesta osuudet olivat noin kymmenen prosenttiyksikköä suuremmat. Kahden vuoden kuluessa noin puolet oli osallistunut ja kolmen vuo-

den kuluessa noin 60 prosenttia (nämä tulokset koskevat 1995 ja 2001 alkaneita kausia; jos kausi alkoi 1998, osuudet olivat noin viisi prosenttiyksikköä korkeammat). Siihen mennessä kun kausi oli kestänyt kuusi vuotta, noin 80 prosenttia oli osallistunut. Jos kausi kesti kymmenkunta vuotta, osallistumisaste lähestyi 90 prosentin rajaa (näin pitkä seuranta oli mahdollinen vain 1995 alkaneiden kausien osalta). Mikäli kausi jatkui yli neljä vuotta, puolet oli osallistunut vähintään kahdesti ja noin neljännes vähintään kolmesti. Toimenpiteen jälkeen osallistuminen toistuu karkeasti keskimäärin puoleltoista vuoden kuluttua edeltävän toimenpiteen alkamisesta, mikäli ”työttömyyskausi” jatkuu. Tässä on suuri hajonta – noin 10 prosenttia on

osallistunut vähintään kolmeen toimenpiteeseen kahden ja puolen vuoden kuluessa ”työttömyyskauden” alusta ja toisaalta noin kymmenen prosenttia ei osallistu kertaakaan, vaikka kausi jatkuisi kahdeksan vuotta tai kauemmin. (Kuvio 2.)

Vuonna 1995 alkaneiden ”työttömyyskausien” aikana toimenpiteisiin osallistumisen yhteenlasketun ajan osuus kauden kokonaiskestosta oli keskimäärin 14 prosenttia. Varsin kiintoisaa on, että tämä ”aktiivisuus” vaihteli hyvin vähän kauden keston mukaan. Olisi kiinnostavaa selvittää osuuden mahdollista vaihtelua taustamuuttujien mukaan ja onko tässä tapahtunut muutosta myöhemmin alkaneiden kausien kohdalla. (Vrt. emt., 69–70.)

Kuvio 2. Ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen toimenpiteeseen osallistuneiden osuus ”työttömyyskauden” keston mukaan (niistä, joilla kausi kunkin keston kohdalla jatkui)

Toimenpiteisiin osallistumiseen vaikuttavat kaikkein selvimmin ikä (nuoret osallistuvat muita useammin ja ikääntyvät harvemmin) sekä sukupuoli (naiset osallistuvat miehiä useammin). Erityisesti ”eläkeputkilaiset” osallistuvat harvoin. Myös ”pätkätyöläiset” osallistuvat (luonnollisesti) muita harvemmin. Samaten aikaisempi vakaa työura ja alueen suhteellisesti hyvä työllisyystilanne vähentävät osallistumista. Kokonaan toimenpiteiden ulkopuolelle jäävillä ei ollut mitään tästä yleiskuvasta selvästi erottuvia tunnusmerkkejä. Ilmeisesti varsin merkittävästi osallistumiseen vaikuttavat sellaiset yksilölliset seikat (työkunto ja yksilöllinen työllistyvyys eli toimenpiteiden tarve, sekä motivaatio), joita rekisteriaineiston avulla ei voi tavoittaa. (Emt., 42–50.)

Kiinnostava havainto on, että ”työttömyyskauden” kesto ja ensimmäiseen toimenpiteeseen osallistumiseen kulunut aika eivät ole merkittävässä yhteydessä toisiinsa (tosin vain hyvin lyhyen aikaa työttömänä olleet muita harvemmin ”ehtivät” osallistua, mikä on luonnollista, ja niistä, joiden kausi kesti 6–12 kuukautta, jonkun verran muita suurempi osuus osallistui varhain, mikä selittynee sillä että tässä ryhmässä on paljon nuoria) (emt., 40–41). Toisin sanoen *kauden huomattava pitkittyminen ei selittyne sillä, että tilanteeseen puututtiin keskimääräistä myöhemmin, eli että ensimmäiseen toimenpiteeseen olisi yleisesti osallistututtu tavallista myöhemmin.* (Selvitimme myös eri toimenpidetyyppien ja niiden toistumisen kohdistumista, josta lähemmin ks. emt., 54–69.)

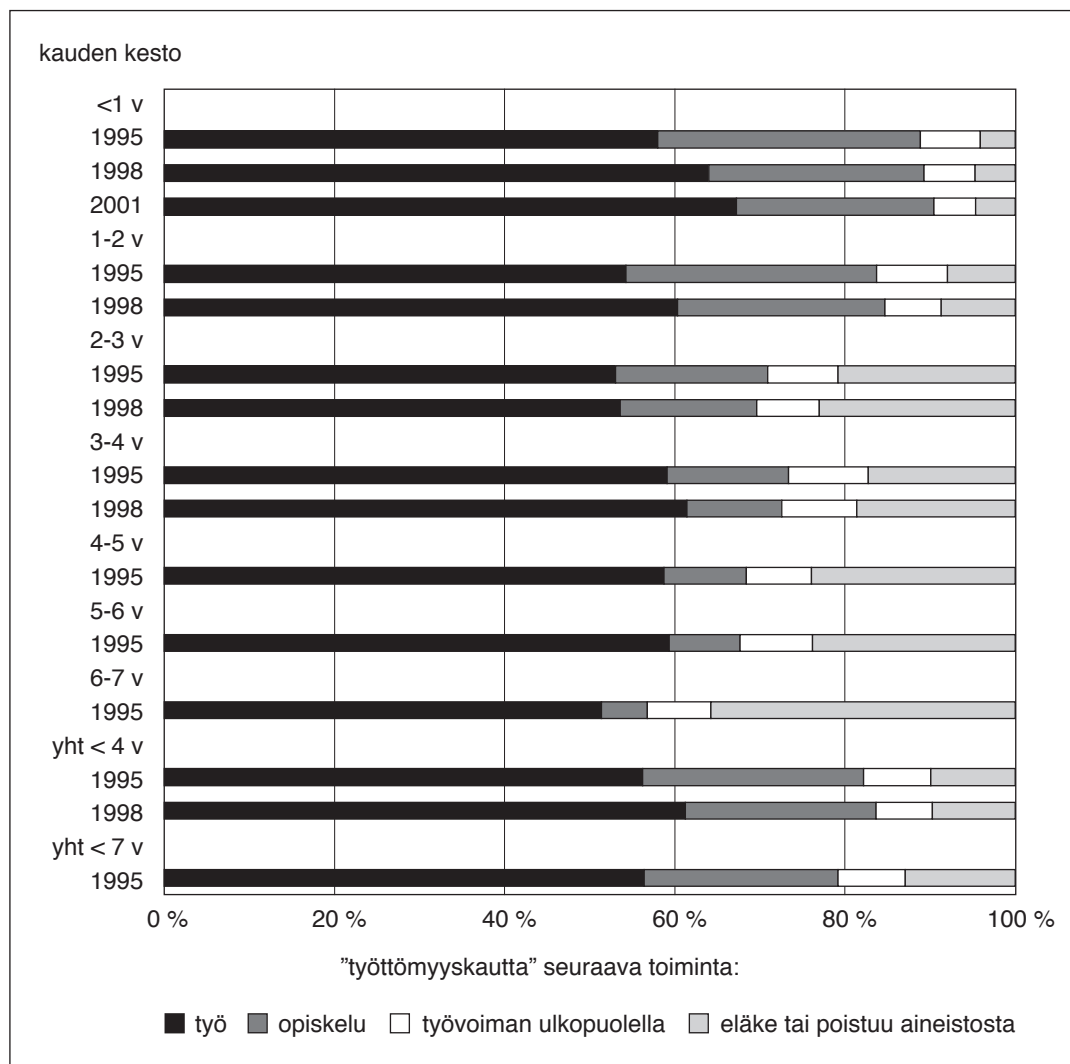
Mihin ”työttömyyskaudet” päättyvät?

Tutkimuksemme ehkä kiinnostavin havainto oli, että sikäli kun ”työttömyyskausi”

seurannan aikana päättyy, sen *päätyminen työllistymiseen ei merkittävästi harvinaistu kauden pitkänkään keston jälkeen!* Sen sijaan opiskelun aloittaneiden osuus alenee ja työvoimasta poistuneiden osuus kasvaa kauden keston pitenemisen myötä. Aineiston mahdollistamana seitsemän vuoden seuranta-aikana *yli puolet kaikista ”työttömyyskausista” päättyivät työllistymiseen, sitten kun ne mahdollisesti hyvinkin pitkän keston jälkeen lopulta päättyvät.* Toisin sanoen pitkäkestoinen työllistyminen avoimille työmarkkinoille on hyvinkin mahdollista, vaikka työttömyys jatkuisi pitkäänkin. Kuitenkin yli 6 vuoden keston jälkeen kauden päätyminen työhön alkaa vähitellen vähentyä ja eläkkeelle siirtyminen vastaavasti yleistyä, mikä selittynee yksinkertaisesti ikääntymisen vaikutuksella. (Kuvio 3.)

Taustamuuttajien mukaisten tarkastelujen tuloksista kiinnostavimmat ovat seuraavat: Ikääntyvien työllistymisen todennäköisyys kaksinkertaistui vuosina 1995 ja 1998 alkaneiden työttömyyskausien välisessä vertailussa (vaikka se yli 50-vuotiailla edelleenkin oli selvästi muita ikäluokkia alhaisempi)! Yleisesti iän myötä ”työttömyyskauden päätyminen työhön yleisty ja päätyminen opiskeluun harvinaistui. Työuralta työttömäksi tulleiden ”työttömyyskaudet” päättyivät muita selvästi useammin työhön, mutta samoin muita useammin myös eläkkeelle. Koulutuksesta työttömäksi tulleista selvästi suurempi osa eli noin 40 prosenttia palaa opiskelijaksi. Työvoiman ulkopuolelta tulleista vajaa viidennes palaa työvoiman ulkopuolelle ja muita ryhmiä selvästi suuremmalla osalla ”työttömyyskausi” jatkuu seuranta-ajan päättyessä. Keskiasteen tutkinnon suorittaneet työttömäksi tulleet jatkavat kouluttamattomia ja korkeammin koulutettuja useammin kouluttautumista. Ei ole yllätys, että koulutuksen ja ”työttömyyskauden” aikaisen ”työssäolon” (”pätkätyön”)

Kuvio 3. Vuosina 1995, 1998 ja 2001 alkaneet ja viimeistään vuonna 2002 päättyneet ”työttömyyskaudet”: kauden päättymistä seuraava toiminta sen keston mukaan

määrän kasvu lisää kauden päättymistä työllistymiseen. Myös yksityisen sektorin työllistämistoimenpiteisiin tai ammatilliseen työvoimakoulutukseen osallistuneet työllistyvät muita useammin. (Emt., 71–93.)

Tutkimuksemme puitteissa ei voitu toteuttaa tarkasteluja, joissa olisi yhdistetty taust-

tamuuttajien ja kauden keston mukainen tarkastelu. Olisi varsin kiinnostavaa toteuttaa tällainen tarkastelu ja yleensäkin perusteellisemmin selvittää voiko saatua tulosta tarkentaa analyysillä, jossa huomioidaan yhtä aikaa kaikki tulokseen vaikuttavat muuttujat ja niiden mahdolliset yhdysvaikutukset.

Toimenpiteiden kohdistaminen ”työttömyyskautta” seuraavan toiminnan näkökulmasta

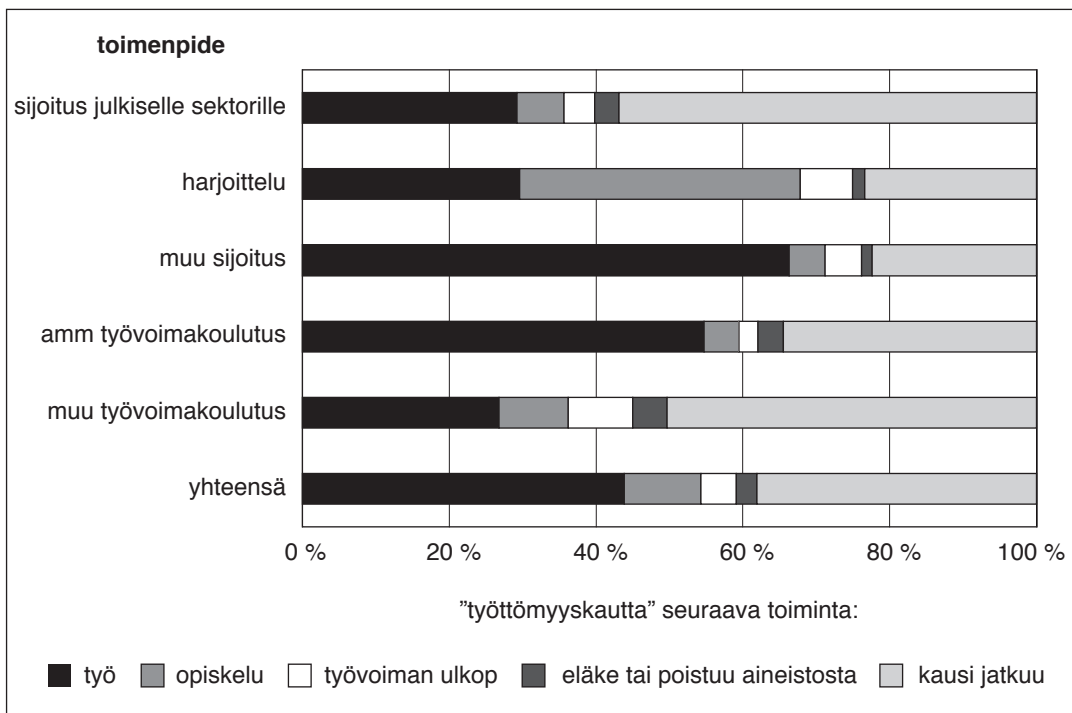
Kuvion 4 perustana olevassa analyysissä ovat mukana henkilöt, joilla vuonna 1995 alkoi ”työttömyyskausi” (myöhemmin alkaneiden kausien osalta vastaavaa analyysia ei ainakaan toistaiseksi ole voitu toteuttaa) ja joihin kauden aikana kohdistettiin ainakin yksi työvoimapolitiittinen toimenpide. Kuviossa on tarkasteltu, miten suuri osa kaikista ”työttömyyskauden” aikana toteutetuista työvoimapolitiittisista toimenpiteistä kohdistui sen mukaan, miten heidän ”työttömyyskautensa” päättyi. Kuvion *kunkin palkin erilaisen rasterein erotetut osuudet eivät tässä*

kuviossa kuvaa henkilöiden vaan yhteenlaskettujen toimenpidepäivien osuuksia.

Noin 45 prosenttia kaikista toimenpiteistä (kuvion alin palkki) kohdistettiin henkilöihin, jotka sittemmin työllistyivät. Tämä osuus sisältää sekä ne, jotka hyötyivät toimenpiteestä, että ne, jotka olisivat työllistyneet muutenkin (deadweight). Lisäksi 11 prosenttia toimenpiteistä kohdistettiin henkilöihin, jotka sittemmin siirtyivät opiskelemaan. Myös tässä ryhmässä osa on ilmeisesti hyötynyt toimenpiteestä.

Lisäksi kolme prosenttia (onneksi vain näin vähän!) toimenpiteistä oli kohdistettu niihin jotka myöhemmin siirtyivät eläkkeelle (tai poistuivat aineistosta) ja edelleen viisi prosenttia niihin, jotka ainakin tilapäisesti

Kuvio 4. Vuonna 1995 alkaneet ”työttömyyskaudet”: kauden aikana toteutettujen toimenpiteiden eri tyyppien kokonaisvolyymin kohdistuminen myöhemmän toiminnan mukaan

siirtyivät muuten työvoiman ulkopuolelle.

Lähes 40 prosenttia toimenpiteiden kokonaisvolyymista kohdistettiin henkilöihin joiden ”työttömyyskausi” jatkui edelleen varsin pitkän seuranta-ajan päätyessä. On huomattava että henkilömäärästä osuus on vain 14 prosenttia kaikista, ja toimenpiteisiin osallistuneista luonnollisesti vielä selvemmin vähemmän. Tältä osin toimenpiteet eivät ainakaan seuranta-aikana johtaneet pysyvään työllistymiseen, vaikka tässäkin ryhmässä oli niitä, jotka olivat olleet ainakin jossakin vaiheessa ”pätikätyössä”, jota toimenpiteet luultavasti osittain edistivät. Niistä, joiden ”työttömyyskausi” kesti vähintään viisi vuotta, lähes kaksi kolmannesta oli sen aikana ainakin jonkin verran työssä, ja noin viisi prosenttia vähintään puolet kauden kestosta (emt., 35).

Kuviossa 4 on esitetty toimenpiteiden volyymin jakautuminen työttömyyskauden päättymistä seuraavan tilanteen näkökulmasta myös toimenpidetyypeittäin. Parhaiten kohdistettiin yksityisen sektorin työllistämistuki. Vain runsas viidennes tämän toimenpidetyypin volyymin kohdistui niihin, joiden työttömyys seurannan lopussa edelleen jatkui tai oli päätynyt muuhun kuin työhön tai opiskeluun. Toiseksi parhaiten kohdistui ammatillinen työvoimakoulutus, josta vastaava osuus oli noin 30 prosenttia. Toisaalta erityisesti näissä toimenpiteissä ”dead weightin” (olisi työllistynyt ilman toimenpidettäkin) riski lienee suurin.

Muusta kuin ammatillisesta työvoimakoulutuksesta vain vajaa 30 prosenttia ja julkisen sektorin sijoituksista noin kolmannes kohdistui niihin, jotka sittemmin työllistyivät. Näistä molemmista toimenpidetyypeistä yli puolet kohdistui henkilöihin, joiden ”työttömyyskausi” seurannan lopussa edelleen jatkui, vaikka tämän ryhmän osuus kaikista 1995 ”työttömyyskauden” aloittaneista oli vain 14 prosenttia. Toisaalta työllistyneiden

osuutta ei voi pitää aivan vähäisenä. Näistäkin toimenpiteistä on karkeasti vähintään neljännekselle – mahdollisesti yhdessä muiden toimenpiteiden kanssa – ilmeisesti ollut aidosti hyötyä työllistymisen kannalta.

Harjoittelu eroaa muista toimenpiteistä selvästi siten, että siitä lähes 40 prosenttia kohdistui niihin, jotka sittemmin siirtyivät opiskelemaan. Lopuista noin puolet työllistyi ja toinen puoli joko poistui työvoiman ulkopuolelle tai oli seurannan päätyessä edelleen työtön. Suuri osa harjoittelusta kohdistuu ilmeisesti sellaisiin, joille harjoittelu ei niinkään ole askel tulevan ammatin suuntaan, vaan mahdollisuus saada jotakin työmarkkinakokemusta ja työmarkkinatukea jatko-opintopaikkaa hakiessa tai odotellessa.

On huomattava, että edellä raportoitu toimenpiteiden volyymin kohdistuminen ”työttömyyskaudesta” seuraavan toiminnan mukaan ei kuvaa toimenpiteiden volyymin kohdistumista keskimäärin. Tässä tarkastelussa ovat välttämättä ylliedustettuina toimenpiteet, jotka kohdistettiin siihen työvoimasegmenttiin joiden ”työttömyyskausi” kesti pitkään ja osallistuminen sen myötä yleisesti toistui. Toimenpiteiden kohdistumista keskimäärin kuvaavan analyysi olisi toteutettava siten, että tarkasteluun otetaan tietyllä aikavälillä (esim. kalenterivuonna) toteutetut toimenpiteet, ja selvitetään miten toimenpiteet kohdistuivat sen mukaan, miten osallistuneiden ”työttömyyskaudet” aikoinaan päättyivät (jos päättyivät seuranta-aikana). Tällaista tarkastelua ei tutkimuksessamme puitteissa voitu toteuttaa. Lisäksi on huomattava, että toistaiseksi tarkastelu on kohdistunut vain vuonna 1995 alkaneisiin työttömyyskausiin – toimenpiteiden kohdistaminen on toki saattanut sittemmin muuttua siten, että muutos näkyisi jos tarkasteltaisiin myöhemmin alkaneita kausia.

Yhteenvetoa

Kaikista 1995 ja 1998 alkaneista seuranta-aikana päättyneistä ”työttömyyskausista” runsaat puolet päättyi pitkäkestoiseen työllistymiseen. Kiinnostavaa on, että työllistymiseen päättymisen ei merkittävästi riippunut ”työttömyyskauden” kestosta. Kauden keston pidentyessä vähenee opiskeluun päättymisen osuus ja vastaavasti lisääntyy työvoiman ulkopuolelle siirtymisen osuus. Vasta siinä vaiheessa kun ikääntymisen myötä siirtyminen työttömyydestä työvoiman ulkopuolelle selvästi yleistyy, työllistymisen osuus alenee. Tästä voidaan tehdä kaksi merkittävää johtopäätöstä: Ensinnäkin noin puolet 1990-luvun jälkipuoliskolla työttömäksi joutuneista pääsi jatkossa eroon työttömyysongelmasta työllistymällä vakaasti. Lopuista noin puolet siirtyi opiskelemaan ja toinen puoli tavalla tai toisella työvoiman ulkopuolelle. Toiseksi, jos ”työttömyyskausi” jatkui pitkäänkin, se päättyi yhtä usein työllistymiseen kuin lyhyemmätkin kaudet – jos se yleensä seuranta-aikana päättyi. 6–7 vuoden keston jälkeen kausista vähän yli 10 prosenttia edelleen jatkui.

Monitoroinnin mukaan työllistymisen keskimääräistä todennäköisyyttä selvästi lisäsi ”työttömyyskauden” aikana toteutunut ”pätkätyö”, mutta keskimäärin ei osallistuminen työvoimapolitiittisiin toimenpiteisiin (Aho & Koponen 2008, 87–93). Kuitenkin noin puolet työllistyneistä osallistui toimenpiteisiin ja ilmeisesti tämä on usein edistänyt työllistävyyttä. Toisaalta monien osallistuneiden kohdalla työllistyminen olisi ilmeisesti tapahtunut muutenkin (”dead weight”). Tässä raportoidun seurannan pohjalta ei voida päätellä, kuinka usein toimenpiteestä on ollut aidosti hyötyä työllistymisen kannalta. Työllistyneisiin kohdistetut toimenpiteet olivat runsaat 40% vuonna 1995 ”työttömyyskauden” aloittaneisiin kohdistettujen

toimenpiteiden kokonaisvolyymista.

Noin kaksi viidennestä kaikista ”työttömyyskausista” päättyi siirtymiseen työvoiman ulkopuolelle. Mikäli päättymiseen syy oli opiskelu tai muu ilmeisesti tilapäinen poistuminen työvoimasta, vähän yli 40 prosenttia oli sitä ennen ehtinyt osallistua vähintään yhteen toimenpiteeseen – siis vähän harvempi kuin työllistyneistä. Jos työvoimasta poistumisen syy oli eläke (tai poistuminen aineistosta), 17 prosenttia oli osallistunut sitä ennen toimenpiteeseen. Toimenpiteiden kokonaisvolyymista vain vajaa viidennes kohdistettiin henkilöihin, joiden ”työttömyyskausi” päättyi työvoiman ulkopuolelle (1995 alkaneet kaudet). Puolet näistä tapauksista oli sellaisia, joissa kausi päättyi opintojen jatkamiseen. Ilmeisesti ainakin osin toimenpide tällöinkin saattoi olla omiaan edistämään mielekästä jatko-opintopäätöstä. Vain hyvin vähäinen osa toimenpiteistä kohdistui niihin, jotka sittemmin siirtyivät eläkkeelle.

Noin 38 prosenttia kaikista toimenpiteistä kohdistettiin henkilöihin, joiden ”työttömyyskausi” seuranta-ajan päättyessä jatkui; tällaisia henkilöitä oli vain noin 12 prosenttia kaikista (1995 alkaneet kaudet). Tällöin toimenpiteet eivät siis johtaneet ainakaan vakaaseen työllistymiseen. Tästä ryhmästä 90% oli seuranta-aikana osallistunut ainakin yhteen toimenpiteeseen ja selvä enemmistö useampaan. Kokonaan osallistumatta jäämisen syyt liittyvät sellaisiin yksilöllisiin seikkoihin, joita rekisteriaineistolla ei voi tavoittaa – pääsääntönä on että toimenpiteisiin osallistutaan useasti, jos ”työttömyyskausi” jatkuu pitkään. Varsin suuri osa toimenpiteiden kokonaisvolyymista siis kohdistuu sellaiseen suhteellisen pieneen osaan kaikista työttömistä, jonka kohdalla työttömyys on sitkeätä eivätkä toimenpiteet edes toistuesankaan johda ”työttömyyskauden” päättymiseen.

Toimenpiteiden osuus ”työttömyyskaudesta” ei Suomessa ole keskimäärin lisääntynyt tai vähentynyt merkittävästi kauden keston pidentyessä. Sikäli kun ”aktivointia” sinänsä pidetään tärkeänä tavoitteena, ja jos jokin melko pienikin osa työttömistä on sellaisia, joiden työllistyvyys ei lisääny käytettävissä olevien toimenpiteiden avulla, välttämätön seuraus on, että huomattava osa toimenpiteistä kohdistetaan pitkällä aikavälillä henkilöihin, jotka eivät kuitenkaan päädy avoimien työmarkkinoiden pitkäaikaiseen työsuhteeseen. Jos tätä tilannetta halutaan muuttaa, on joko selvästi vähennettävä pitkäaikaistyöttömien (erityisesti toistuvaa) ”aktivointia”, tai kyettävä merkittävästi parantamaan vaikeasti työllistyviin kohdistettavien toimenpiteiden vaikuttavuutta.

Toimenpiteistä – erityisesti yksityisen sektorin työllistämisestä ja ammatillisesta työvoimakoulutuksesta – huomionarvoinen osa ilmeisesti edistää työttömien työllistymistä. Osa osallistujista olisi kuitenkin työllistynyt joka tapauksessa. Osaltaan toimenpiteet epäilemättä edistävät työllistymistä, mutta on epävarmaa miten suurelta osalta, jolloin epäselväksi jää myös se lyhentävätkö toimenpiteet ”työttömyyskausien” keskimääräistä kesto.

Toisaalta suuri osa toimenpiteistä (myös edellä mainituista, mutta varsinkin julkisen sektorin työllistämistä, joka tässä sisältää myös ”yhdistelmätuen”, ja muista toimenpiteistä) kohdistuu henkilöihin, jotka eivät osallistumisesta huolimatta työllisty. Tällöin toimenpiteet ilmeisesti lisäävät ja ylläpitävät työvoimareserviä, joka mahdollisesti voisi työllistyä avoimille työmarkkinoille työvoimapolun oloissa, mutta ei muutoin, ja työttömyyden dynamiikan kannalta toistaiseksi vaikutus on siis ollut lähinnä työttömyyden määrää ja kesto lisäävä. Vaihtoehtona olisi, että mahdollisesti suuri osa nykyisestä työvoimareservistä syrjäytyisi työvoiman

ulkopuolelle. Toimenpiteillä on tässä kohderyhmässä ilmeisesti myös merkittäviä sosiaalipoliittisia vaikutuksia (hyvinvoinnin lisäys, sosiaalisten ongelmien ja köyhyyden vähentäminen). Toistaiseksi tällaisia vaikutuksia ei ole juurikaan tutkittu.

Toimenpiteiden vaikuttavuutta paitsi yksilötasolla myös työttömyyden dynamiikan kannalta tulisi tutkia aiempaa enemmän. Useisiin kiinnostaviin tällaisen tutkimuksen kysymyksiin olen edellä viitannut. Lisäksi kansainvälinen vertailu olisi erittäin kiinnostavaa: vertaamalla ”työttömyyskausien” yleisyyttä, kestoja ja päättymisen tapaa Suomessa ja maissa, joissa työvoimapolitiittisten toimenpiteiden volyyymi ja suhteellinen osuus on suurempi ja jopa moninkertainen Suomeen verrattuna, kuten Ruotsissa ja Tanskassa, saataisiin mielenkiintoista tietoa siitä miten työvoimapolitiittisten toimenpiteiden järjestelmän piirteet vaikuttavat työttömyyden dynamiikkaan.

Lähteet

- Aho S: Miksi työvoimapolitiittisten toimenpiteiden mitattu vaikuttavuus on keskimäärin alhainen? Työllistyvyyden parantamispyrkimysten arvioinnin keskeisten ongelmien tarkastelua. Hallinnon tutkimus 4/2008
- Aho S & Arnkil R: Suomen työvoimapolitiikan ja työvoimapolvelujen kehityksen käänneet pohjoismaisessa kontekstissa. Teoksessa Heiskanen T, Järvensivu A; Leinonen M & Aho S (toim.): Kohti uutta työelämää? Tutkimuksen näköala työelämän kehitykseen, 46–77. Tampere University Press: Tampere 2008.
- Aho S & Koponen H: Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohdistaminen. Työttömänä olleiden pitkän aikavälin seurantaan perustuva tutkimus. Työ- ja elinkei-

- noministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys 24/2008. Helsinki.
- Aho S, Virjo I, Tyni P & Koponen H: Työttömät ja palvelutarve. Työttömille kohdistetun kyselyn ja työnhakusuunnitelmien analyysin tuloksia. Työpoliittinen tutkimus 271. Työministeriö: Helsinki 2005.
- Aho S, Holttinen J, Vehviläinen J & Virjo I: Vuoden 1998 työvoimapolitiittisen uudistuksen arviointia. Työpoliittinen tutkimus 224. Työministeriö: Helsinki 2000.
- Gaure S, Røed K & Westlie L: The Impacts of Labour Market Policies on Job Search Behaviour and Post-Unemployment Job Quality. University of Oslo, Department of Economics. Memorandum 22/2008.
- Johansson K: Do labor market flows affect labor force participation? Working Paper 2006:17. Uppsala: Institute for Labour Market Policy Evaluation,
- Madsen P: Distribution of Responsibility for Social Security and Labour Market Policy. Country report: Denmark. Working paper 07/51. Amsterdam Institute for Advanced Labour Studies 2007.
- Räisänen H & Schmid G: Siirtymätyömarkkinat ja joustoturva Suomen työmarkkinoiden näkökulmasta. Työpoliittinen Aikakauskirja 3/2008, 5–29.
- Työmarkkinatuen aktivointi – yhteiskuntatukuu pitkäaikaistyöttömille. Työhallinnon julkaisu 347. Työministeriö: Helsinki 2005

Mitä Voikkaa opetti?

Harri Melin¹

Johdanto

Paperiteollisuutta on totuttu pitämään maamme taloudellisen kehityksen kivijalkana. Näkemyksellä on vankat perusteet. Viimeksi kuluneiden 150 vuoden aikana paperiteollisuus on takonut vakaasti ja varsin turvallisesti talouskasvua ja hyvinvointia koko maahan. Erityisesti Kymenlaaksossa paperiteollisuuden merkitys on ollut suuri. Paperiteollisuus onkin ollut alueen tärkein talouden lohko. Paperitehtaita on meillä Suomessa totuttu pitämään hyvinä ja turvallisina työpaikkoina (vrt. Penn ym. 1992). Liioittelematta voi sanoa, että Kymenlaakso on hengittänyt paperiteollisuuden tahtiin. Nyt tilanne on nopeasti muuttunut. Voikkaan paperitehtaan lakkauttaminen runsas kaksi vuotta sitten havahdutti monet miettimään Kymenlaakson riippuvuutta paperista. Voikkaa ei jäänyt yksittäistapaukseksi, vaan huonot uutiset ovat seuranneet toisiaan. Summan

tehdas lakkautettiin vuonna 2008 ja Anjalan paperitehtaalta pysäytetään yksi paperikone. Lisäksi UPM jatkaa Kymen tehtaan toiminnan sopeuttamista nopeasti muuttuneeseen markkinatilanteeseen. Onkin varsin perusteltua kysyä, miten laaksokunta pärjää meillä olevassa myllerryksessä?

Olemme Turun ja Tampereen yliopistojen yhteisessä hankkeessa tutkineet Voikkaan tehtaan lakkauttamisen vaikutuksia sekä yksilöllisellä että yhteisötasolla. Tutkimukseen ovat osallistuneet Turun yliopistosta Harri Melin ja Sanna Putila sekä Tampereelta Tero Mamia ja Tiina Kytömäki (2008). Voikkaata käsittelevä tutkimusraporttimme ilmestyy piakkoin (Melin ja Mamia toim. 2009). Tässä artikkelissa kysyn, mitä Voikkaa meille opetti? Pohdin omien empiiristen aineistojemme ja aiemman tutkimustiedon avulla Voikkaan kokemuksia. Meillä Suomessa joukkoyhteisöjä ovat tutkineet mm. Pertti Koistinen ja Asko Suikkanen (1990,

¹ Harri Melin, YTT, sosiologian professori, Tampereen yliopisto

myös Jolkkonen ym. 1991). Iso-Britanniassa on tehty runsaasti tutkimuksia vanhan savu-
piipputeollisuuden alasajon vaikutuksista
(Fothergill and Guy 1990).

Pahimmat ennusteet eivät toteutuneet

Verrattuna kaikkein synkimpiin kauhuske-
naarioihin keväällä 2006, tilanne yli kaksi
vuotta myöhemmin ei ole lainkaan niin paha
kuin pelättiin. Suuri osa Voikkaan entisistä
työntekijöistä on työllistynyt uudelleen. On
kuitenkin syytä todeta, että työllistyneistä
vain vajaa puolet on vakituisissa työsuhteis-
sa. UPM on työllistänyt paljon toimihenki-
löitä, mutta heistä suurin osa on määräaika-
sissa työsuhteissa. Lokakuun lopussa 2008
Voikkaan tehtaan entisistä työntekijöistä oli
työttömänä noin 23 %. Työttömien määrä on
kasvanut hienokseltaan heinäkuusta 2008
lähtien.

Voikkaan lopettamista seurannut prosessi
on tutkimusaineistojemme valossa monella
tavalla menestystarina aikaisempien suo-
malalaisten irtisanomiskertomusten joukossa.
Keväällä 2008 työttömänä oli joka neljäs
tehtaalta irtisanottu. Uusiin töihin päässeiden
työllistyminen näyttäisi käyneen melko
vaivattomasti. Monet ovat löytäneet uusista
töistä itselleen mielekkään uuden uran. Kou-
lutus on tarjonnut toisen väylän miettiä elä-
mänsä suuntaa uusiin uomiin. Koulutukseen
lähteneille tehtaan lopettaminen antoi pontta
toteuttaa pitkäaikaisen haaveen ja opiskella
uuden ammatin. Koulutukseen lähteneiden
odotetaan työllistyvän erittäin hyvin.

Kuusankoski on noin 20 000 asukkaan
kaupunki Pohjois-Kymenlaaksossa Kymijoen
rannalla. Kaupungin synty ja myöhempi
kehitys ovat kytkeytyneet hyvin tiivisti suo-
malaisen paperiteollisuuden kehitykseen.
Ensimmäiset paperitehtaat nousivat Ky-
mijoen suurimman kosken, Kuusankosken

varteen vuonna 1872. Toinen suuri paperi-
tehdas perustettiin yläjuoksun puolelle Voik-
kaankoskeen vuonna 1897. Näiden kahden
paperitehdaskeskittymän ympärille kasvoi
nopeaan tahtiin asutusta. Vuonna 1921 Ky-
mintehtaan, Kuusaan ja Voikkaan taajamat
erotettiin Iitin ja Valkealan kunnista ja niis-
tä muodostettiin itsenäinen Kuusankosken
kunta. Kaupunki Kuusankoskesta tuli vuon-
na 1973. Ensi vuoden alusta Kuusankosken
kaupunki liittyy osaksi uutta Kouvolan kau-
punkia. Kuntaliitos merkitsee yhden aika-
kauden päättymistä, samalla se avaa uusia
mahdollisuuksia Kuusankosken talouden
monipuolistamiseksi.

Sadan vuoden ajan Kymi Oy (perustettu
1904) ja viime vuosina UPM-Kymmenen
Voikkaan ja Kymin tehtaat ovat olleet kau-
pungin elinkeinoelämän sydän ja ylivoi-
maisesti suurin työllistäjä. Kuusankoski on
jopa saanut lisänimen ”Suomen Paperikau-
punki”. Parhaimmillaan kunnan perustami-
sen jälkeen Kymi-yhtiö työllisti liki 5000
henkeä ja vielä 80-luvullakin työntekijöitä
oli lähes 4000. Yhtiön henkilöstö väheni ta-
saiseen tahtiin 1980-luvulta 2000-luvulle.
Alkuvuonna 2006 UPM-Kymmene työllisti
kuitenkin lukuisten toimintojen ulkoista-
misesta huolimatta vielä välittömästi lähes
2000 henkeä. Kunnan väkiluku on samalla
laskenut 1980-luvun alun noin 22 500:sta
noin 10 %:lla (v. 2005: 20 247).

Varsinainen pommi iski talvella 2006, kun
UPM ilmoitti suunnittelevansa koko Voik-
kaan paperitehtaan sulkemista ja Kymillä
paperikoneen 7 sulkemista. Yt-neuvottelut
eivät suurta muutosta suunnitelmiin tuoneet.
UPM vähentää henkilöstöään koko maassa
vuosien 2006–2008 aikana kaikkiaan lähes
2700. Koko Voikkaan paperitehdas lakkau-
tetaan ja valtaosa henkilöstöstä irtisanotaan.
Työttömäksi jää Voikkaalla 575 ja erilaisten
eläke- ja muiden järjestelyjen piiriin pääsee
103 henkeä. Kuusankosken Kymin tehtailla

irtisanotaan vain 37 työntekijää, mutta muilla järjestelyillä henkilöstöä vähennetään lisäksi 310. Kaikkiaan siis tavalla tai toisella työtä vaille jää noin 1000 Kuusankoskella töissä käynyttä, joista tokikaan kaikki eivät Kuusankoskella asu.

Erilaisista, Suomen oloissa jopa poikkeuksellisen laajoista sopeuttamistoimenpiteistä huolimatta, Voikkaan paperitehtaan lakkauttaminen ja merkittävä henkilöstön vähentäminen Kymmin tehtaalla jättää mitä suurimmalla todennäköisyydellä pysyvät jäljet Kuusankosken kaupunkiin ja monessa mielessä pysäyttää Voikkaan taajaman. Voikkaan tehtaan lakkauttamisen yhteydessä sovellettiin ensi kerran uuden muutosturvaa koskevan lain suomaa mahdollisuutta. Kaikille työntekijöille laadittiin henkilökohtaiset urasuunnitelmat, työntekijöille tarjottiin mahdollisuuksia uudelleen koulutukseen ja työvoimaviranomaiset hakivat yhdessä UPM:n kanssa aktiivisesti uusia työpaikkoja (Valtonen 2007). Lisäksi UPM työllisti entisiä Voikkaan tehtaan työntekijöitä muille tuotantolaitoksilleen.

Irtisanominen ja työtä vaille jääminen on henkilökohtainen tragedia sadoille pohjoiskymenlaaksolaisille paperimiehille ja toimihenkilöille sekä heidän perheilleen. Monilla heistä on takanaan liki koko aikuisiän jatkunut työura Kymi-yhtiön palveluksessa. Tuki-toimista huolimatta uudelleen työllistyminen voi olla ylivoimainen haaste. Vaikka lyhyellä tähtämellä UPM:n ohjelma kannattavuuden palauttamiseksi saattaakin vaikuttaa onnistuneelta – yhtiön markkina-arvoon (pörssi-kurssiin) sillä ainakin oli välitön positiivinen vaikutus – sen pitkäaikaiset vaikutukset saattavat kääntyä ennalta arvaamattomalla tavalla kielteisiksi. Ilmapiirin kiristyminen ja epävarmuuden lisääntyminen työpaikoilla ei voi olla vaikuttamatta työnsä vielä säilyttäneen henkilöstön asenteisiin perinteisesti hyvänä työnantajana pidettyä UPM:ää kohtaan.

Nähtäväksi jää kuinka heikentynyt työhön sitoutuminen ja luottamus työnantajaa kohtaan vaikuttavat työorganisaation toimivuuteen, työssä jaksamiseen ja työn tehokkuuteen.

Kaakkois-Suomen TE-keskus järjesti maaliskuussa 2008 tehtaan lakkauttamisen vaikutuksia käsitelleen seminaariin. Seminaarin pääpuhujana, ministeri Mauri Pekkarinen ennakoiki, että Voikkaa, Kemijärvi ja Summa eivät suinkaan tule jäämään ainoiksi, vaan äkillisiä rakennemuutoksia on puunjalostusteollisuudessa odotettavissa lähiaikoina vielä lisää. Samalla hän kuitenkin valoi uskoa kullijoihin toteamalla, että julkinen hallinto on osaltaan valmistautunut tähän. On kehitetty erityisiä välineitä, joiden avulla rakennemuutoksen kielteisiä vaikutuksia voidaan hillitä.

Aloitimme Voikkaata koskevan tutkimuksen tekemisen syksyllä 2006. Tuolloin kaikkien synkimmät uhkakuvat olivat jo hieman hälvenneet. Voikkaan tehtaan työntekijät saivat edelleen palkkaa, mutta koneet olivat hiljentyneet jo elokuussa. Työttömyys uhkasi suurinta osaa tehtaan kaikkiaan 714 työntekijästä. Voikkaan tehdas ja sen ympärille rakentunut yhteisö, kuten muutkin 1800-luvulla perustetut tehtaat rekrytoivat työvoimansa lähialueilta. Työmatkat olivat hyvin lyhyitä, ja ihmisten elämä oli vahvan paikallisesti suuntautunutta. Voikkaan tehdasta pidettiin varmana työpaikkana, joka tarjoaa työtä vielä seuraavillekin sukupolville.

Voikkaan henki nousi väkevästi esiin kaikessa aineistonkeruussamme. Tehdas muodosti kiinteän työyhteisön, jossa työpaikat siirtyivät saman suvun piirissä sukupolvelta toiselle. Vuorotyö prosessiteollisuudessa ei välttämättä ole tekijälleen aina mitään herkkua. Tästä huolimatta Voikkaan tehtaan työntekijät viihtyivät työssään. Viihtymisen takana oli kuitenkin tehtaalaisten keskinäinen yhteisöllisyys, ei itse teollisuustyö. Monet haastattemistamme työntekijöistä kertoivat kuinka tehtaalle oli mukava men-

nä nimenomaan hyvän työporukan takia. Osaltaan vahvaa yhteisöllisyyttä tuotti varsin vahva tehtaan johdon ja työntekijöiden keskinäisen luottamuksen ilmapiiri.

Tehdasta totuttiin pitämään turvallisenä työpaikkana. Tehtaalle mentiin töihin heti koulun jälkeen ja sieltä siirryttiin eläkkeelle, ellei kuolema kohdannut jo aiemmin. Maaliskuun alussa 2006 Voikkaan tehdas maksoi palkkaa kaikkiaan 701,5 henkilölle. Näistä vakituksessa työsuhteessa oli 680 henkilöä. Kuten luvut osoittavat, paperitehtaat eivät juurikaan käyttäneet määräaikaista työsuhteita.

Voikkaan tehtaan työvoima oli suhteellisen ikääntynyttä. Keski-ikä oli 43-vuotta ja kaikkein eniten oli 54-vuotiaita työntekijöitä. Nuoria, alle 25-vuotiaita työntekijöitä oli vain neljä. Tilanne kaikilla muillakin suomalaisilla paperitehtailla on hyvin samankaltainen, alan työntekijät ovat keskimääräistä iäkkäämpiä.

Voikkaalaiset ovat työllistyneet uudelleen varsin hyvin. Tämän taustalla on monia tekijöitä. Ensiksikin viimeksi kuluneet kaksi vuotta ovat olleet nopean talouskasvun aikaa. Etenkin palvelualueille on syntynyt uusia työpaikkoja. Samaan aikaan väestön ikärakenteen muutoksen seurauksena eläkkeelle on siirtynyt yhä enemmän väkeä. Toiseksi tehtaalaisille laadittiin räätälöidyt urasuunnitelmat, jotka ovat toimineet hyvin. Kolmanneksi UPM on työllistänyt paljon toimihenkilöitä muihin tuotantolaitoksiinsa. Uudet työpaikat ovat löytyneet pääosin Kymenlaaksosta. Tietojemme mukaan noin 90 prosenttia työllistyneistä on löytänyt uutta työtä Kymenlaakson alueelta.

Kokemuksia Iso-Britanniasta

Brittiläiset tutkijat Stephen Fothergill and Nigel Guy (1990) ovat tutkineet kaikkiaan noin 200 tehtaan lopetetusta Iso-Britannias-

sa 1980-luvun alussa. Tällainen laaja aineisto tarjoaa kiinnostavan mahdollisuuden verrata Voikkaan kokemuksia kansainväliseen tutkimuskokemukseen.

Tutkimusaineistona edellä mainitussa tutkimuksessa käytettiin yritysjohton haastatteluja. Kirjassa esillä ollut tilanne poikkeaa monin tavoin Voikkaasta. Teollisuuden rakennemuutos Iso-Britanniassa oli monin tavoin erilaista kuin vuoden 2006 Suomessa. Tutkimuksessa käsitellään suuryritysten toteuttamia paikallisten tehdasyksiköiden lopettamisia taantuvilla alueilla ja erilaisia tekijöitä, jotka vaikuttivat tehtyihin lakkauttamispäätöksiin. Tästä näkökulmasta tutkimuksen kohteena olleiden tehtaitten tilanne vastaa monin tavoin UPM:n päätöstä lopettaa Voikkaan tehdas.

Tutkimuksen havaintojen mukaan taantuvat alueet kärsivät tehtaitten lakkauttamisesta huomattavasti enemmän kuin muut alueet. Välittömiä seurauksia tehtaan lopettamisesta ovat mm. paikallisten kotitalouksien kulutusmahdollisuuksien heikkeneminen ja paikallisen palvelutarjonnan kysynnän väheneminen sekä poismuutto taantuvilta alueilta (mt. 15). Voikkaalla näin ei ole ainakaan vielä tapahtunut. Tosin viimeisten tietojen mukaan Kuusankosken muuttotappio on kasvanut vuoden 2008 kuluessa. Muuttoliike on lisääntynyt etenkin kesän jälkeen.

Iso-Britanniassa tehtaiden sulkemisella havaittiin yhteydet aluepolitiikkaan sekä rakennemuutokseen: lakkauttamisella haettiin post-fordistista joustavaa tuotantoa sekä hakeuduttiin halvemmän työvoiman luo. Kokemukset osoittavat, että uuden tehtaan perustaminen, ja vanhalta alueelta lähteminen, ovat harvoin yhteydessä mihinkään ammattiyhdistyskahakointiin tai muuhun vastaavaan. Kyse on ennemminkin markkinoilla tapahtuneiden muutosten vaikutuksista. Mitä pienemmästä yksiköstä oli kyse, sitä helpommin se suljettiin. Kotimaisessa

omistuksessa olleen tehtaan sulkemiseen liittyi enemmän yhteiskunnallista latausta.

Millaisia tehtaita sitten suljettiin? Tutkimus koskee 1980-luvun alkuvuosia, ja vuosikymmenen alkua vaivasi Iso-Britanniassa taantuma. Suhteellisesti eniten työpaikkoja katosi laman jälkeisinä vuosina. Tutkimuksen mukaan sellainen yksikkö, joka tekee samanlaisia tuotteita kuin toinen tehdas, tulee helpommin lopetetuksi (mt., 57). Johtajien haastatteluissa nämä samankaltaisesti erikoistuneet tehtaat nähtiin keskinäisessä kilpailuasemassa. Voikkaan tehtaan lakkauttamispäätöksen taustalla voi arvella vaikuttaneen samankaltaisia tekijöitä. Voikkaalla valmistettuja paperilaatuja tuotetaan muisakin UPM:n yksiköissä. Etenkin paljon uudempi Rauman paperitehdas valmistaa samoja lajikkeita. Toiseksi muita useammin lakkautuksen kohteeksi joutui sellaisia yksiköitä, joilla ei ollut autonomiaa suhteessa keskushallintoon. Yksikkö saattoi toimia hyvin, mutta se lopetettiin, koska ongelmia oli jossakin muussa konsernin osassa.

Miksi joku tehdas sitten suljettiin? Suurissa yhtiöissä tehtaan lopettaminen liittyy yleensä kokonaisvaltaiseen liiketoimintastrategian uudelleen arvioimiseen (mt., 72) Tällä ei sen sijaan ole yleensä mitään tekemistä sen kanssa, miksi jokin tietty tehdas suljetaan. Yksittäisen tehtaan lopettamispäätösten taustalla on aina muitakin tekijöitä. Tämä on tullut selvästi esiin Voikkaalla. Näyttäisi siltä, että UPM:lla oli tarve lopettaa jokin sen tehtaista. Sen sijaan Voikkaan valintaan johtavat syyt vaikuttavat ainakin työntekijöiden näkökulmasta kohtalaisen sattumanvaraisilta ja kyseenalaisilta.

Voisimme teoreettisesti ajatella, että voittoa tuottamattoman tehdas suljetaan. Käytännössä monasti kuitenkin myös voittoa tuottava tehdas voidaan sulkea, jos esimerkiksi yrityksen uusi strategia kannattaa huomion suuntaamista jollekin muulle sektoril-

le. Haastateltujen voikkaalaisten käsityksissä suurin ristiriita olikin juuri tässä. Miten näin hyvä, toimiva ja tuottava tehdas voidaan sulkea. Aiemmistä vaikeuksista oli jo opittu, että jos ei tuota, sitten suljetaan. Mutta miten voidaan sulkea silloinkin, kun tuotetaan?

Tutkituissa yrityksissä yleinen kaava oli, että päätös jonkun tehtaan sulkemiselle syntyy vasta, kun tilanne kriisiytyy todella vakavaksi. Kyse ei niinkään ole pidemmän aikavälin strategisesta linjauksesta, vaan kriisitilanteessa aletaan arvioida eri vaihtoehtoista syntyviä kuluja. Syyt kriiseihin olivat joko huonossa varautumisessa muutokseen tai vahvoissa ulkoisissa muutoksissa. Harvoissa tutkituissa tapauksissa kyse oli ”oikusta”, tai henkilökohtaisiin motiiveihin liittyvästä syystä. (mt. 75)

Tutkimuksessa lakkauttamisten syyt olivat painojärjestyksessä: 1) rakenteellinen muutos kysynnässä, 2) lama, 3) uusi markkina-alue, 4) valuuttakurssit, 5) tekniset muutokset tuotteissa, 6) markkinaosuuden menetys, 7) tekniset muutokset tuotantoprosessissa, 8) vetäytyminen markkinoilta, 9) fuusio, 10) paikallisen toimintaympäristön ongelmat, 11) yhtiöspesifit syyt, 12) kansainväliset kustannuserot, 13) operationaaliset vaikeudet, 14) muut tehdasspesifit syyt, 15) laajentumissuunnitelmat, 16) koko teollisuuden alan ongelmat ja 17) kiinteistöongelmat. Vain viisi ensimmäistä vaikuttaa enemmän kuin 10 prosentissa tapauksia. (mt., 78). Sulkemispäätöksessä paikalliset syyt siis näyttelevät varsin pientä roolia. Päätös lopettamiselle perustuu harvoin tietyn tehtaan kokemiin ongelmiin. Pikemminkin pitkän aikavälin rakenteelliseen muutokseen perustuvat tekijät ovat tärkeämpiä kuin mitkään yksittäiseen tehtaaseen liittyvät syyt.

Suomessa on keskusteltu hyvin vilkkaasti valtion roolista Kemijärven sellutehtaan lakkauttamisessa. On myös pohdittu julkisen tuen mahdollisia vaikutuksia tehtaitten

lakkauttamispäätöksiä estämään. Iso-Britannian kokemuksen perusteella julkisen sektorin mahdollisilla aputoimilla ei juurikaan ole vaikutusta. Kirjassa tutkituista lakkauttamisista vain viisi 188 tapauksesta oli sellaisia, jossa päätös sulkea jokin tehdas oli jotenkin harkinnan kohteena (mt., 173). Useimmiten sulkeminen oli ainoa vaihtoehto yhtiölle, joten millään julkisilla interventioilla vaikuttamisen mahdollisuudet ovat rajallisia.

Olemme edellä keskustelleet kokemuksista Iso-Britanniassa. Siellä suurten konsernien paikallisten yksiköiden laaja sulkeminen taantuvilla alueilla 1980-luvun laman aikana johtui ennen kaikkea 1960-luvun aluepolitiikasta, jonka keinoihin kuului bulkkiteollisuuden tuominen syrjäseuduille. Voikkaan paperitehtaan lakkauttaminen ei sovi tähän malliin. Tehdas on perustettu jo 1800-luvulla lähelle raaka-aineita ja tuotantoenergiaa. Britannian kokemukset kertovat kuitenkin kiinnostavalla tavalla niistä tekijöistä, jotka vaikuttavat konsernien sisäiseen päätöksentekoon siitä, mikä mahdollinen yksikkö suljetaan, kun jonkin tehtaan sulkeminen koetaan välttämättömäksi.

Mitä Voikkaan työntekijöille on tapahtunut?

Tulostemme mukaan Voikkaan paperitehtaan entiset työntekijät näyttävät jakaantuneen kahteen ryhmään irtisanomisen jälkeisessä tilanteessa. Yhtäällä on voittajia ja toisaalta moni on hävinnyt paljon. Uuden työn haussa heidän asemansa on vaihdellut ammattiasemansa ja ikänsä mukaan. Yksittäinen työntekijä ei juurikaan ole voinut vaikuttaa tähän jakolinjaan. Uuden työn saamisen kannalta parhaimmassa asemat ovat olleet nuoret, toimihenkilöt ja laaja-alaisen ammattitaidon omaavat työntekijät. Voimme perustellusti sanoa, että 50-vuotias paperityöntekijä,

50-vuotias sähköasentaja ja 50-vuotias tekniikko ovat samalla lailla kukin oman alansa ammattilaisia. Nykyisessä työmarkkinatilanteessa teknikon ja sähköasentajan tutkinnot ovat työllistymistä ajatellen huomattavasti hyödyllisempiä kuin paperialan tutkinto. Toinen keskeinen työllistymiseen vaikuttava tekijä on ikä. Ikä rajoittaa mahdollisuuksia. Vanhemmat työntekijät ovat olleet haluttomia kouluttautumaan uudestaan, eivätkä työnantajat vieläkään palkkaa mieluusti vanhempaa väkeä. Tulkintamme mukaan vanhemmat työntekijät ovat olleet suorastaan äärimmäisen sitoutuneita työpaikkaansa. Irtisanomisen jälkeen siirtyminen uusille urille on tästä syystä vaikeampaa.

Keväällä 2008 noin neljännes irtisanotuita oli edelleen työttömänä. Suurimmalla osalla uudelleen koulutuksen aloittaneista koulutus oli edelleen kesken. Uuteen työpaikkaan siirtyneiden työurat eivät olleet vielä vakiintuneet. Monet tehtaalaiset ovatkin kokeneet hyvin epäreiluksi Voikkaasta puhumisen menestystarinana, sillä omassa elämässä on tapahtunut kaikkea muuta kuin myönteisiä asioita. Vaikka uudelleen työllistyminen onkin lukujen perusteella sujunut hyvin, lukujen taakse kätkeytyy paljon arkea huonontaneita tekijöitä. Pidentyneet työmatkat ovat tästä hyvä esimerkki. Irtisanomisen aiheuttamaa henkistä pahoinvointia on jokseenkin mahdotonta edes arvioida. Työttömyyden vaikutuksia koskevissa tutkimuksissa on havaittu (esim. Jyrkämä ym. 1981), että työttömäksi joutuminen on jokseenkin yhtä raju elämänmuutos kuin avioero. Moni on katsonut elämäänsä Voikkaan tehtaan lopettamisen myötä kohdanneen muutoksen suureksi tai melko suureksi. Vähän yli puolet katsoo muutosten olleen luonteeltaan joko enimmäkseen huonoja tai todella huonoja.

Verrattuna kaikkein synkimpiin kauhuskenaarioihin keväällä 2006, tilanne tällä hetkellä ei ole lainkaan niin paha kuin pelättiin.

Suuri osa Voikkaan entisistä työntekijöistä on työllistynyt uudelleen. On kuitenkin syytä todeta, että työllistyneistä vain vajaa puolet on vakituisissa työsuhteissa. Esimerkiksi UPM:n muille tehtaalleen työllistämistä toimihenkilöistä suurin osa on määräaikaisissa työsuhteissa.

Huolimatta edellä esitetyistä varauksista Voikkaan lopettamista seurannut prosessi on tutkimusaineistojemme valossa monella tavalla menestystarina irtisanomiskertomusten joukossa. Uusiin töihin päässeiden työllistyminen näyttäisi käyneen vaivattomasti. Monet uudelleen työllistyneistä olivatkin onnistuneet pääsemään kiinni uusiin töihin heti tehtaan lopettamisen jälkeen. Monet olivat löytäneet myös uusista töistä mielekkään uuden uran ja ilmoittivat nauttivansa työntösta jopa enemmän kuin Voikkaan tehtaalla työskennellessään. Koulutus tarjosi toisen väylän miettiä elämänsä suuntaa uusiin uomiin. Koulutukseen lähteneille tehtaan lopettaminen antoi pontta toteuttaa pitkäaikaisen haaveen ja opiskella uuden ammatin. Koulutukseen lähteneiden odotetaan työllistyvän erittäin hyvin.

Yhtenäinen työkuultuuri Voikkaalla on tarkoittanut väkevää yhdessä tekemisen ja sopimisen henkeä, joka selvisi monista tiukoista tilanteista. Tehtaan lopettaminen mursi Voikkaan hengen, ja vahva samastuminen työpaikkaan teki tehtaan lopettamisen vaikeaksi. Toisaalta ryhmähengessä on ollut selviytymisen kannalta myönteisiäkin piirteitä. Tehtaalaisten keskuudessa yleistyi nopeasti käsitys, että yli 50 -vuotiaille tuskin olisi töitä jatkossa. Tämä päätelmä ei varmaan ole tuulesta temmattu. Samalla kuitenkin luotiin itseään ruokkiva tulkinta yli 50-vuotiaiden työllistymisen mahdottomuudesta.

Tehtaan lopettaminen jätti vanhemmat työntekijät tilanteeseen, josta on vaikeaa keksiä ulospääsyä voittajana. Paperiteollisuudessa on jo vuosien ajan käytetty te-

hokkaasti eläkeputkijärjestelyjä pehmeänä keinona vähentää työvoimaa. Voikkaankin tapauksessa eläkeputki on vetänyt hyvin. Se on osaltaan mahdollistanut passivoitumisen työnhaussa. Toisaalta ilman sitä työntekijöillä olisi ollut edessään pelkkä työttömyys ilman eläkemahdollisuutta. Jos Voikkaalla ei olisi ollut putkiratkaisua, vanhemmille työntekijöille sopivien ratkaisujen hakemiseen olisi tarvinnut muutosturvassa panostaa enemmän. Tulevaisuuden haaste onkin, miten työnhakuun voitaisiin kannustaa paremmin, tinkimättä samalla vaikeaan asemaan joutuneiden ihmisten toimeentuloturvasta.

Eläkeputkeen siirtyminen on jokseenkin luonnollinen askel niille, joille se suinkin on mahdollista. Tehtaalaisten suhtautumisessa työhön oli havaittavissa monia kiinnostavia piirteitä. Tällaisia olivat mm. työntekoon liitetty vahva arvolutaus, käsitys siitä, että arvokkaaseen elämään kuuluu työnteko. Päivärahoille jääminen ei suinkaan ollut ainut mahdollinen vaihtoehto. Monet haastateltavat kertoivat siitä, kuinka he olivat työllistäneet itseään työttömäksi jäämisen jälkeen erilaisilla harrastuksilla ja hoitamalla omaisiaan.

Voidaankin kysyä, olisiko olemassa sellaisia työn ja eläkkeen välisiä joustoja, jotka pehmentäisivät työntösta ja eläkkeen rajaa. Osa-aikaeläke voisi olla yksi mahdollinen ratkaisu. Irtisanottujen saavutettavissa tämä vaihtoehto ei kuitenkaan ole. Monet eivät enää edes halua töihin. Yli 30 vuotta kestänyt säännöllinen vuorotyö on niin kuluttava kokemus, että siirtyminen uuteen palkkatyöhön vähän yli 50-vuotiaana ei enää välttämättä houkuta. Näin riski työn saamisesta ja uudessa työssä jaksamisesta on niin suuri, että jos mahdollisuus putkeen on, se käytetään hyväksi.

Kokonaisuudessaan Voikkaan tehtaan jälkihoito on sujunut vanhempien työntekijöiden näkökulmasta kohtalaisen hyvin. Vaikka asiat ovat putkeen jääneiden kohdalla ainakin

näennäisesti jokseenkin kunnossa, tehtaan lopettamista ja irtisanomista on vaikea unohtaa, ja tämä kokemus ei ole helposti paikattavissa. Jatkossa onkin hyvä pohtia, kuinka radikaaleja vaikutuksia joukkoyhtäläisillä on silloinkin, kun ne hoituvat olosuhteisiin nähden parhaalla mahdollisella tavalla.

Kokoamastamme haastatteluaineistosta voidaan nostaa esiin kolme erilaista tapaa kertoa työn menettämisestä ja uuteen ammattiin kiinnittymisestä. Kertomuksissa nousevat vahvasti esiin työssä kiinni pitäneet ja ammatillista identiteettiä tehdastyössä rakentaneet tekijät. Nämä olivat eri kerrontatavoissa monesti samankaltaisia, mutta saivat eri konteksteissa erilaisia merkityksiä (Kytömäki 2008). Suuntautumistavat olivat: ”Rohkeasti uuteen suuntaan”, ”Kaipuu tehtaalle” ja ”Tasapainoilua epävarmuudessa”. Kaksi ensimmäistä tarinatyyppiä nostivat esiin työyhteisön merkityksen ammattiin kiinnittäjänä. ”Rohkeasti uuteen suuntaan” vanhoista kontakteista työtovereihin ammennetaan voimaa koulutukseen ja jatkuvuutta arkeen. Tiivis työyhteisö näyttäytyy ”Kaipuussa tehtaalle” lopullisesti menetettynä. Siirtymistä koulutuksen avulla uuteen ammattiin leimaa työyhteisön ja vanhan osaamisen menettämisen aiheuttama katkos. Koulutus ei myöskään näyttäisi tarjoavan riittävästi aineksia uuden ammatillisen identiteetin ja tulevaisuuden hahmottamiseen.

Tehtaan lakkauttamisen ja ammatinvaihtamisen ristiriitaisuus tulee esille ”Tasapainoilua epävarmuudessa” kertomuksissa. Lähtö tehtaalta tuli pakotettuna. Vaikka uusi ammatti onkin toivottu, koetaan päätöksenteko vaikeaksi ja tulevaisuus epävarmaksi. Huoli tulevaisuudesta varjostaa kokemusta, jossa siirtyminen uuteen ja haastavaan koulutukseen on muuten myönteinen. Kertomuksissa piirtyy kuva työntekijästä, joka toimeentulon lisäksi etsii uudelta ammatilta myös tyytyväisyyttä omaan työhön.

Siirtymäaika lakkauttamispäätöksestä tehtaan sulkemiseen oli melko pitkä, ja tulevaisuuden pohtimiseen oli aikaa. Lisäksi muutosturvakurssit tarjosivat monenlaista apua. Ne, jotka hyödynsivät tehokkaasti kurseja ja eri vaihtoehtojen esittelyjä, olivat uuteen suuntaan lähtemisessä paremmassa asemassa kuin loppuun saakka tehtaaseen kiinnittyneet. Mahdollisuus käyttää ammatillisen tulevaisuuden rakentamisessa omia taitoja tai haaveita haastavammasta työstä edesauttoi uudelleensuuntautumista. Aiemman tutkimuksen mukaan aikuiset ammatinvaihtajat tarvitsevat elämäntilanteen kokonaisuuden huomioivaa ohjausta uraliikkuvuuden onnistumiseksi. Voikkaan kokemukset ovat samansuuntaisia. Uudelle uralle siirtymisessä suunnitelman on oltava selkeä ja sen on noustava ihmisten omista toiveista. Tässä on avainasemassa myös taloudellinen tilanne, joka mahdollistaa suunnitelman toteuttamisen ilman väliaikaistyön tekemisen pakkoa.

Lopuksi

Voikkaan paperitehtaan lakkauttaminen on yksittäinen tapahtuma talouden rakennemuutoksessa. Se on ollut yksi ratkaisu monien vastaavien ketjussa. Samalla se on kuitenkin ollut ainutkertainen, sillä koskaan aikaisemmin ei Suomessa ole suljettu paperitehdasta vastaavalla tavalla. Jo nyt voimme sanoa, että paperiteollisuuden rakennemuutos käynnistyi Voikkaan lakkauttamisesta. Miten prosessi etenee jää nähtäväksemme.

Voikkaan työntekijöiden hyvään työllistymiseen on vaikuttanut suotuisa taloudellinen tilanne. On kuitenkin todennäköistä, että mahdollisesti lähiaikoina tapahtuvien joukkoyhtäläisyyksien kohteeksi joutuneet eivät työllisty yhtä hyvin. Uusi muutosturvainsäädäntö työpaikkojen lopettamisen ja irtisanomisten yhteydessä tarjoaa irtisano-

tuille ohjausta ja taloudellista tukea. Näiden mahdollisuuksien hyödyntäminen riippuu kuitenkin ihmisistä itsestään. Irtisanomiskokemuksesta selviääminen niin, että tulevaisuutta voi realistisesti suunnitella on tässä avainasemassa. Työtovereilta saatava tuki ei ole kaikkien saatavilla, eikä riitä kaikkien ongelmien ratkaisemiseen. Työpaikan menettämisen käsittely osana muutosturvaa tai sen lisäksi edesauttaa uuteen tulevaisuuteen suuntautumista. Samalla se vähentää entisten työntekijöiden kokemaa epävarmuutta tulevaisuuden suhteen.

Työelämän muutoksista käydään vilkasta keskustelua (esim. Julkunen 2008, Mamia ja Melin (toim.) 2006). Viime aikojen muutosten moottorina ovat toimineet talouden imperatiivit. Työntekijöiltä on edellytetty joustavuutta ja työntekijät ovat myös joustaneet. Väestön ikärakenteen muutos muuttaa työvoiman tarjontaa Suomessa olennaisella tavalla. Huolena tuleekin olemaan osaavan työvoiman saatavuus. Tähän muutokseen olisi syytä valmistautua. Työelämän laadun kysymykset nousevat esiin entistä haastavampina. Työn äänet monimuotoistuvat, mikä silloin on joukkoirtisanomisten paikka?

Lähteet

- Fothergill, Stephen and Guy, Nigel, 1990, *Retreat from the regions: Corporate change and the closure of factories*. Kingsley, London.
- Jolkkonen, A., Koistinen, P., Kurvinen, A., 1991, *Naisen paikka. Rakennemuutos, paikalliset työmarkkinat ja naiset*. Tutkijaliitto, Helsinki.
- Julkunen, Raija, 2008, *Uuden työn paradoksit*. Vastapaino, Tampere.
- Jyrkämä, Jyrki (toim.), 1981, *Työttömänä Suomessa*. Tutkijaliitto, Helsinki.
- Koistinen, Pertti ja Suikkanen, Asko (toim.) *Edessä pysyvä tilapäisyys. Tapaustutkimuksia joukkoirtisanomisista ja niistä suoriutumista*. Joensuun yliopisto. Karjalan tutkimuslaitoksen monisteita N:o 2/1990.
- Kytömäki, Tiina, 2008, *Valintoja ja uusia alkua*. Papetitehtaalta irtisanottujen työntekijöiden kerrontaa ammatin vaihtamisesta. Sosiologian pro gradu-tutkielma, Tampereen yliopisto.
- Mamia, Tero ja Melin, Harri, 2006, *Kenen ehdoilla työ joustaa?: Työpoliittinen tutkimus No 314*, Työministeriö, Helsinki.
- Melin, Harri ja Mamia, Tero (toim.), 2009, *Tapaus Voikkaa*. Turun yliopiston sosiologian laitoksen tutkimuksia (ilmestyy).
- Penn, R. ja Lilja, K. ja Scattergood, H., 1992, *Flexibility and employment patterns in the contemporary paper industries*. *Industrial Relations Journal*, 23
- Valtonen, Timo, 2007, *Tapaus Voikkaa. Muutosturvan toimivuus työvoimatoimiston palvelupisteen näkökulmasta*. Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulu.

Romanien työllistyminen tutkimuksellisenä haasteena

Hannele Syrjä¹

Romanien työllistyminen on monin tavoin haasteellista, niin myös romanien työllistymisen edellytysten tutkiminen. Tässä artikkelissa tarkastellaan romanien työllistymisen edellytyksiä ja työhallinnon toimenpiteitä selvittäneen tutkimuksen toteutusta ja tuloksia. Romanien työllistymistä koskevia kattavia tutkimuksia ei Suomessa ole aikaisemmin tehty. Tutkimus Romanien pitkä matka työn markkinoille julkaistiin syyskuussa Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisusarjassa². Tutkimuksessa romanien työllistymisen esteitä ja työhön sijoittumisen edellytyksiä on tarkasteltu laaja-alaisesti usean eri aineiston kautta. Tutkimuksen kohteena ovat olleet erityisesti työnhakijana olevat romanit.

Tutkimuksessa selvitettiin romanien työl-

listymisen esteitä sekä kartoitettiin työhallinnon keinoja edistää romanien työllistymistä. Tavoitteena oli tuottaa kokonaiskuva romaneista työhallinnon asiakkaina, heidän työmarkkinatilanteestaan, työllistymisestään ja työttömyydestään sekä työllistymisen esteistä. Tutkimuksen lähtökohtana oli oletus siitä, että työllistymiseen ja laajemmin romanien työelämään integroitumiseen liittyvät esteet kytkeytyvät niin romanien koulutukseen ja työelämävalmiuksiin, ennakkoluuloihin ja kielteisiin asenteisiin kuin kulttuurisiin tekijöihin. Kokonaiskuvan muodostaminen edellytti siten aiheen käsittelyä useasta näkökulmasta ja useiden tahojen, niin romanien omien, kuin työhallinnon ja työnantajienkin näkemysten kartoittamista.

¹ Hannele Syrjä, hallintotieteiden maisteri, toiminut tutkijana LTT-Tutkimus Oy:ssä.

² Syrjä Hannele ja Valtakari Mikko (2008). Romanien pitkä matka työn markkinoille. Tutkimus romanien työmarkkinoille sijoittumisen edistämisestä. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu. Työ ja yrittäjyys 22/2008.

Kohteen erityisyys tutkimuksen toteutuksen haasteena

Tutkimuksen haasteiden voi sanoa kohdistuneen sekä aihepiiriin että tutkimuksen toteutukseen. Romanien työllisyydestä ja sijoittumisesta työmarkkinoille ei ole Suomessa kattavaa tutkimustietoa.

Tutkimuksen toteutuksen kannalta keskeisin haaste oli tilastoaineiston puuttuminen. Romaniväestön määrästä ei ole olemassa tarkkoja tietoja, koska Suomessa henkilöitä ei voida rekisteröidä etnisiin perusteisiin. Suomen romaniväestöä koskevat määrälliset tiedot perustuvat arvioihin, jotka ovat 2000-luvulla liikkuneet 10 000 – 12 000 välillä. Edellä mainitusta syystä johtuen, tiedot työllisten ja työttömien romanien kokonaismäärästä samoin kuin työllisyys-/työttömyysasteesta puuttuvat.

Romanien työllistäminen sinänsä on ollut romanien asemaa koskevissa mietinnöissä esillä jo 1900-luvun alusta. Aiemmin lähtökohtana oli enimmäkseen pakkotyöllistäminen ja tendenssinä assimilaatiopolitiikka; romanikulttuurin hävittäminen ja romanien sulauttaminen valtaväestöön. Tämä on ollut omiaan vahvistamaan romanien ennakkoluuloja ja pelkoja valtakulttuuria kohtaan ja samalla romanien pitäytymistä oman yhteisönsä ja kulttuurinsa piirissä.

Yhteiskunnallisen rakennemuutoksen, joka käynnistyi 1960-luvulla, on todettu koskettaneen erityisen syvästi romaniväestöä. Elinkeinorakenteen muutos vaikutti romanien perinteisten ammattien ja elinkeinojen katoamiseen. Hyvinvointivaltiollinen kehitys puolestaan vaikutti romanien asuinolojen parantumiseen ja lisäsi mahdollisuuksia lasten koulunkäyntiin, mutta romanien integroitumista koulutusjärjestelmään ja työmarkkinoille ei ole tuettu pitkäjännitteisesti. Virallinen romanipolitiikka on kohdentunut erityisesti etnisen vähemmistön

ja sen kulttuuristen oikeuksien suojaamiseen sekä syrjinnän ehkäisyyn, jossa on saavutettu myönteistä edistystä.

Kartoitettaessa romanien osallistumista koulutusjärjestelmään ja työmarkkinoille ei voida välttää etnisen vähemmistön aseman ja kulttuuristen tekijöiden esiin nostamista. Tähän liittyy myös tutkimuseettisiä näkökohtia, kuten kenen näkökulmasta yhteiskuntaan integroitumista ja työmarkkinoille sijoittumista tarkastellaan – romanien vai valtakulttuurin – ja missä määrin kulttuuriin piirteisiin on oikeus puuttua työllistymisen edistämisen nimissä. Tutkimuksessa pyrittiinkin valottamaan niitä tekijöitä, jotka vaikuttavat romanien osallistumiseen koulutukseen ja työelämään välttämällä kuitenkin arvottavia tulkintoja itse romanikulttuurista.

Suomen romaniväestö on pieni etninen vähemmistö, joka asuu hajallaan eri puolilla maata. Haasteellinen kysymys on, kenestä puhutaan, kun puhutaan yleistäen romaneista. Yhteisöllistä piirteistä ja vahvasta tapakulttuurista huolimatta romanit ovat heterogeeninen ryhmä, jonka sisällä on todettu olevan eriytymistä niin sosio-ekonomiseen asemaan nähden kuin suhteessa romanidentiteettiin ja tapakulttuuriin. Näkemykset vaihtelevat myös siitä, kuka on romani ja kenellä on oikeus puhua romaneiden nimissä. Tutkimuksen kohderyhmän määrittelyssä lähtökohtana on ollut henkilöiden oma identifiointuminen romaniksi.

Romanien integroitumisessa valtakulttuuriin ja työmarkkinoille on eroja ja näkemykset yhteiskuntaan integroitumisen tavoista jakautuvat romanien piirissä. Siten tutkimustulosten kokoamisen haasteellisuutta lisäsi tutkimuksessa välttämättömien yleistysten tekeminen puhuttaessa romaniväestöstä. Tulosten raportoinnissa onkin ollut tärkeää tuoda esiin myös moniäänisyys.

Romanien on todettu suhtautuneen usein

kielteisesti heitä koskeviin tutkimuksiin ja kyselyihin. Tähän on useita syitä: ensinnäkin omaan kulttuuriin liittyviä asioita ei ole haluttu kertoa ulkopuolisille, toiseksi on epäilty tutkimusten käyttötarkoitusta ja tutkimusten tulosten on pelätty suuntautuvan romaniväestöä vastaan tai tutkimusten ei ole koettu johtaneen romanien kannalta heidän asemansa paranemiseen. Siten tutkimuksen toteutuksen haasteena oli romanien tavoittaminen heidän näkemystensä kartoittamiseksi ja samalla myös luottamuksen saavuttaminen.

Tutkimuksen perimmäisenä tarkoituksena oli kartoittaa keinoja edistää romanien työmarkkinoille sijoittumista. Lähtökohtana työssä oli romanien oman äänen kuuleminen, samalla kun haasteena oli objektiivisuuden säilyttäminen ja pyrkimys tarkastella aihetta eri tahojen näkökulmista välttämällä leimaamista. Tutkimuksen toteutus edellytti siten tutkijan position jatkuvaa reflektointia ja etäisyyden ottoa aineistosta nousevan kokonaiskuvan muodostamiseksi.

Muun muassa romanihaastateltavien tavoittaminen eri väylien kautta valikoitumisen välttämiseksi ja haastattelujen toteuttaminen osoittautuivat oletettua helpommaksi. Tutkimukseen suhtauduttiin myönteisesti, johon voi arvioida vaikuttaneen aidon kiinnostuksen välittyminen ja myös tutkimuksen teema, joka koettiin tärkeäksi. Tässä suhteessa tutkimuksen toteutuksessa tärkeää oli yhteistyö muun muassa romaniasiainhallintoon kuuluvien ja muiden romanien edustajien kanssa.

Monipuolisen aineiston kokoamista eri tutkimusmenetelmin

Tutkimuksessa onnistuttiin kokoamaan monitahoinen aineisto kyselyjen, haastattelujen ja työhallinnon asiakasrekisteriaineistojen

analyysin avulla, osin jonkin verran tavanomaisista poikkeavin menettelytavooin, johon liittyvät edellä esitetyt tutkimukselliset haasteet.

Tutkimuksen keskeisenä aineiston hankintamuotona olivat kyselyt. Kyselyt kohdistettiin työnhakijana oleville romaneille, työhallinnossa toimiville romaniasiain yhdyshenkilöille sekä pk-yrityksille työnantajien näkemysten kartoittamiseksi. Tämän lisäksi tutkimusaineistoja täydennettiin haastattelujen avulla, joissa kartoitettiin niin työttöminä kuin koulutuksessa ja työelämässä olevien romanien näkemyksiä koulutukseen osallistumisesta ja työllistymisestä.

Työnhakijana oleville romaneille suunnatun kyselyn avulla pyrittiin kartoittamaan romanien omia näkemyksiä suhtautumisesta koulutukseen ja työnhakuun, kokemuksia työhallinnon palveluista ja kohdatuista ennakkoluuloista sekä työllistymisen esteistä. Tutkimuksen toteutuksen haasteena olivat työnhakijana olevien romaneiden tavoittaminen ja se, millä keinolla saada romanit suhtautumaan myönteisesti kyselyyn ja vastaamaan siihen.

Kysely toteutettiin siten, että kyselylomake tallennettiin työhallinnon sisäiseen tietojärjestelmään, josta työvoimatoimistojen virkailijoilla oli mahdollisuus tulostaa kyselylomake ja antaa se työnhakijana olevan romanin vastattavaksi asiakaskäynnin yhteydessä. Kyselyssä painotettiin vapaaehtoisuutta. Virkailijoiden toisaalta toivottiin sekä kannustavan romaneja vastaamaan kyselyyn että auttamaan tarvittaessa kyselyyn vastaamisessa ja käytettyjen työhallinnon käsitteiden selventämisessä. Menettely johtui oletetusta romanien kielteisestä suhtautumisesta vastata kyselyihin, mutta myös kirjallisiin kyselyihin vastaamisen vaikeuksista. Kyselyn tuli siksi olla mahdollisimman helppo vastattavaksi. Toisaalta jotta kyselyn tuloksia voitaisiin verrata työhallinnon virkailijoille

suunnatun kyselyn tuloksiin, kysymyksissä oli käytettävä työhallinnon omia käsitteitä ja nimityksiä eri toimenpiteille. Kyselystä ja vastaamista koskevista ohjeista tiedotettiin sekä suoraan työvoimatoimistojen johdolle että työhallinnon sisäisten foorumien kautta asiakastyössä oleville virkailijoille. Kyselystä tiedotettiin myös romaniväestölle romanijärjestöjen ja -viranomaisten omien lehtien kautta.

Kyselyyn vastasi 152 eri-ikäistä työnhakijana olevaa romaninaista ja -miestä eri puolilta Suomea. Vastauksia tuli yhteensä 43 työvoimatoimiston alueelta. Kyselyn vastausprosenttia ei toteutustavasta johtuen voida laskea, koska ei ole tiedossa, paljonko kyselylomakkeita romaneille on tarjottu vastattavaksi ja kuinka moni on kieltäytynyt vastaamasta. Vastaajien ikä- ja sukupuoli-kauman perusteella kyselyn tuloksia voidaan pitää edustavana eikä vastaajien mahdollinen valikoituminen näytä vääristäneen tuloksia kun kyselyn tuloksia verrataan muilla menetelmillä saatuihin aineistoihin.

Tutkimussuunnitelmassa keskeinen odotus kohdistui työhallinnossa toimiville romaniasiainyhdyshenkilöille suunnatun kyselyn tuloksiin. Työhallinnossa on ollut vuodesta 2004 nimettynä eri työvoimatoimistoissa romaniasian yhdyshenkilöitä, joiden tehtävänä on lisätä työvoimatoimistoissa romaniväestön työllistymiseen ja romanikulttuuriin liittyvää asiantuntemusta romaniasiakkaiden palvelujen kehittämiseksi.

Kysely kohdentui kaikille tiedossa olleille (96) romaniasiain yhdyshenkilöille työvoimatoimistoissa ja TE -keskuksissa. Kyselyn avulla pyrittiin selvittämään kattavasti romaniasiain yhdyshenkilöiden kokemuksia yhdyshenkilöjärjestelmän toimivuudesta, romaneille suunnatuista työhallinnon toimenpiteistä sekä kokemuksia romanien työllistymisen esteistä. Noin puolet yhdyshenkilöistä vastasi kyselyyn. Johtopäätösten

tekoa kyselyn tulosten pohjalta vaikeutti se, että romanilyhyshenkilöjärjestelmä osoitautui vakiintumattomaksi ja se, että romaniasiain yhdyshenkilöiden näkemykset jakautuivat kahtaalle. Suurin osa romaniasiain yhdyshenkilöistä oli ollut tehtävässä varsin lyhyen aikaa ja osa tunsikin varsin vähän oman alueensa romaniväestöä ja sen olosuhteita. Kyselyllä pyrittiin kartoittamaan myös tietojaa työnhakijana olevien ja työttömien romanien määrästä, mutta tällaista määrälliseen arvioon perustuvaa tietoa saatiin vain yksittäisten pienten työvoimatoimistojen osalta. Siten kyselyn avulla ei saatu kokoavaa tietoa romanien työmarkkinatilanteesta.

Työnantajien asenteita työllistää heikossa työmarkkina-asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia, kuten vammaisia, pitkäaikaistyöttömiä ja maahanmuuttajia, on tutkittu joissakin aikaisemmissa tutkimuksissa. Työnantajien näkemyksiä työllistää romaneita ei ole aikaisemmin selvitetty. Siten kolmas kysely suunnattiin kauppaa, palveluja, rakentamista ja teollisuutta edustaneille pk -yrityksille eri puolella Suomea asenteiden kartoittamiseksi suhtautumisesta romanien työllistämiseen. Kysely toteutettiin puhelinkyselynä. Vastaajilla oli mahdollisuus avovastauksissa täydentää näkemyksiään romanien työllistämisen edellytyksistä ja ehdoista, mikä tuotti esitettyjä kysymyksiä hyvin täydentävää aineistoa. Romanien työllistämisen vaikutuksia yrityksen työyhteisöön tai imagoon koskevat kysymykset muotoiltiin siten, että tuloksia olisi mahdollista verrata soveltuvin osin aikaisempaan työnantajien asenteita kartoittaneeseen tutkimukseen.

Tilastotietoja työnhakijana olevien romanien profilista

Tilastoaineistojen puuttuminen on luonnollisesti merkittävä este erilaisten kehittämis-

toimenpiteiden suunnittelulle. Vaikka etnisiin perustein henkilöitä ei voida rekisteröidä, esimerkiksi ulkomaalaisten tai maahanmuuttajien osalta tietoa maahanmuuttajien määrästä ja eri maahanmuuttajaryhmistä on saatavilla työnhakijoiden lähtömaan ja äidinkielen perusteella, jolloin myös heille suunnattuja palveluja on helpompi kehittää. Muun muassa Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puitesopimuksen neuvoa-antava komitea on kiinnittänyt huomiota siihen, että Suomessa tilastotietojen puuttuminen vaikeuttaa romanien työllisyystilanteen seuraamista, sen taustalla olevien ongelmien tunnistamista ja parannuskeinojen ehdottamista.

Olemassa olevia luottamuksellisia rekisteriaineistoja on kuitenkin mahdollista hyödyntää erityistapauksissa tutkimustarkoituksiin. Kattavamman kuvan saamiseksi ”työnhakijana olevien romaneiden profiilita” ja romaneille kohdistetuista työhallinnon palveluista toteutettiin osana tutkimusta sukunimiin perustuva poiminta työnhakijana olevista romaneista työhallinnon asiakastietojärjestelmästä. Poiminnan tuloksena kyettiin muodostamaan edustava poikkileikkausotos työnhakijana olevista romaneista ja kokoamaan otannan pohjalta henkilötiedot poistamalla rekisteriaineistoihin perustuva tilastoaineisto.

Tilastoaineiston avulla kyettiin kartoittamaan työnhakijana olevien romanien koulutustasoon, työkokemukseen ja työttömyyden kestoon liittyviä rekisteritietoja. Tilastoaineiston avulla saatiin myös sellaista tietoa romaneille suunnatuista työhallinnon toimenpiteistä, jota ei romaniasiain yhdyshenkilöille toteutetun kyselyn avulla ollut mahdollista saada. On huomattava, että muodostettu tilastoaineisto kuvaa poikkileikkaustietona keskimääräisesti romanien profiilia työnhakijana työhallinnossa ja heille suunnattuja toimenpiteitä, mutta ei anna

vastausta esimerkiksi siihen, mikä on heille suunnattujen työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikuttavuus.

Tutkimuksen kannalta olennaista aineistoa olivat myös aikaisemmat tutkimukset ja selvitykset sekä Euroopan sosiaalirahaston toimenpitein ja erityisesti Equal -yhteisöaloiteohjelmassa toteutettujen romanien koulutusta ja työllistymisen edistämistä koskeneiden laajojen kumppanuushankkeiden kokemukset ja tulokset. Niiden toteutuksen yhteydessä laaditut selvitykset tarjosivat ajankohtaista tietoa romanien koulutukseen hakeutumisen ja työllistymisen esteistä sekä kehitetyistä toimintamalleista ja keinoista romanien työllistymisen edistämiseksi. Tällaista tietoa ei juuri muualta olisikaan ollut saatavissa, koska romanien työllistymistä on pyritty edistämään lähinnä erilaisin projektein.

Tuloksena monitahoinen kuva romanien työllistymisen edellytyksistä ja esteistä

Tutkimuksen lopulliset tulokset ja johtopäätökset perustuvat eri näkökulmista ja aineistoista kootun tiedon kokonaisvaltaiseen tulkintaan. Eri tutkimusaineistojen analyysin pohjalta romanien koulutukseen hakeutumisesta ja työllistymisen esteistä nousee esiin monitahoinen kuva.

Tutkimuksen tulosten mukaan valtaosa romaneista pitää työpaikan saamista oman elämänsä kannalta erittäin tärkeänä. Romanien toiveammatteja ovat perinteisten ammattien, kuten hevostenhoidon ja ompelun ohella laajasti ottaen erilaiset palvelun, kasvatuksen ja sosiaali- ja terveystalouden ammatit, miehillä myös auto- ja kuljetusala sekä rakentaminen. Nämä ovat myös aloja, joilla monet romanit tällä hetkellä työskentelevät. Kattavaa tietoa romanien sijoittumisesta työmarkkinoille

ja eri elinkeinojen piiriin ei kuitenkaan ole saatavissa.

Työttöminä työnhakijoina olevia romaneja voi arvioida aineistojen perusteella olevan noin viidennes romaniaikuisväestöstä. Kysely- ja URA -aineistojen perusteella monien romaneiden työttömyys on kestänyt yli vuoden. Alle 25- ja yli 25-vuotiaiden osalta on työttömyyden kestossa merkittävä ero. Nuorten työttömyys oli kestänyt huomattavasti lyhyemmän ajan, mutta oli pitkäkestoisempaa kuin nuorten keskimääräinen työttömyys työhallinnon tilastojen mukaan.

Tutkimuksen tulosten perusteella alhainen koulutustaso, vähäinen ammatillinen koulutus ja työkokemuksen puute, mutta myös ennakkoluulot ja kielteiset asenteet ovat keskeisiä romanien työllistymisen esteitä. Nämä tekijät nousevat esiin niin romanien omissa, kuin työhallinnon romaniasiaain yhdyshenkilöiden ja työnantajien näkemyksissä.

Tulosten mukaan osallistuminen koulutukseen on useimmilla romaneilla jäänyt peruskoulun varaan. Osalta työttömänä työnhakijana olevista romaneista puuttuu peruskoulun loppuun saattaminen. Myös ammatilliseen ja jatkokoulutukseen hakeutuminen on vähäistä. Tässä suhteessa romanit ovat samassa asemassa muiden vähäisen koulutustason omaavien työttömien kanssa ja joutuvat kilpailemaan samoista työpaikoista ja työllistämistoimenpiteistä muiden vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien kanssa.

Työnhakijana oleville romaneille suunnatun kyselyn tulosten mukaan koulutuksen merkitys työpaikan saamisen edellytyksenä tunnustetaan. Romanit näkevät koulutuksen puutteen työllistymisen esteenä, mutta kiinnostus hakeutua erilaisiin koulutuksiin on kuitenkin jonkin verran vähäisempää. Vain osa romaneista katsoo omaavansa riittävästi tietoa eri ammanteista ja niihin vaadittavasta koulutuksesta.

Vähäinen koulutus vaikeuttaa työpaikan

saantia ja työkokemuksen kertymistä. Suurella osalla työnhakijana olevista romaneista puuttuu ammatti tai ammatillinen koulutus. Valtaosalla työnhakijana olevista romaneista työkokemus on vähäistä. Hankittu työkokemus perustuu usein pätkätyösuhteisiin ja työharjoittelun kautta saatuun työkokemukseen. Työharjoittelu on myös keskeinen työhallinnon tarjoama toimenpide työnhakijana oleville romaneille. Työharjoittelupaikkojenkin saamisessa on koettu vaikeuksia. Haasteena on myös miten työharjoittelusta päästään pysyvämpään työhön.

Monien romanien kohdalla koulutukseen osallistumista tai työllistymistä hankaloittavat lisäksi kulttuuriset tekijät, henkiset kynnykset osallistua valtakulttuurin edustamaan maailmaan samoin kuin leimautuminen ja romaneihin kohdistuvat kielteiset asenteet.

Kulttuurisista tekijöistä johtuen romanien elämänvaiheet poikkeavat usein valtakulttuurin elämänkaariajattelusta. Aikuistuminen ja perheen perustaminen tapahtuu usein nuorella iällä, minkä vuoksi siirtymät peruskoulusta ammatilliseen koulutukseen ovat erityisen haasteellisia ja ammatilliseen koulutukseen ja työelämään hakeudutaan usein vasta aikuisiällä. Näiden tekijöiden tunnistaminen on erityisen tärkeää koulutukseen osallistumisen kannustamisessa tai työllistymisen tukitoimenpiteitä suunniteltaessa. Toimivista malleista on kertynyt runsaasti kokemuksia erityisesti romaneille suunnatuissa koulutushankkeissa.

Romanit kokevat kyselyn tulosten perusteella suurimpana työllistymisen esteenä ennakkoluulot ja kielteiset asenteet. Romaneihin liitetyt kielteiset stereotyyppit ja työnhaussa kohdattava syrjintä ovat ilmeisiä, mitä vahvistavat myös romaniasiaain yhdyshenkilöille suunnatun kyselyn tulokset. Tieto tällaisista kokemuksista leviää romaninyhteisössä, mikä puolestaan vahvistaa romanien omia ennakkosenteitä työllisty-

misen vaikeudesta ja heikentää halukkuutta hakea työpaikkaa. Näkemykset kohdatuista ennakkoluuloista toisaalta jakautuvat romanien kesken. Osa romaneista korostaa, ettei ole kokenut syrjintää tai että työllistyminen on kiinni myös omista asenteista ja omasta aktiivisuudesta.

Työnantajien asenteita koskevan kyselyn tuloksissa voidaan nähdä sekä myönteisiä piirteitä halukkuudesta työllistää romaneja, että ilmentymiä vallitsevista ennakkoluuloista ja kielteisistä asenteista. Yrityksille suunnatun kyselyn tulosten mukaan 57 % vastanneista olisi valmis työllistämään avoimena olevaan työpaikkaan siihen koulutukseltaan ja työkokemukseltaan sopivan romanin. Vastaajista 12 % vastasi kieltävästi. Halukkuus esimerkiksi työharjoittelupaikan tarjoamiseen oli jonkin verran laimeampaa ja kielteisesti suhtautuvien osuus suurempi. Yrityksissä, joissa oli työskennellyt romaneita, suhtauduttiin romanien rekrytointiin myönteisemmin. Romanien työllistämiseen liittyy kyselyn tulosten mukaan myös erilaisia ehtoja ja edellytyksiä, kuten luotettavuus ja kulttuuriset tekijät. Romanien ei toivota korostavan omia kulttuurisia piirteitään. On merkille pantavaa, että runsas viidennes yrityksistä katsoi romanin työllistämisen vaikuttavan kielteisesti yrityksen imagoon ja työyhteisöön.

Tarvitaan yhtäaikaista kehittämistä usealla sektorilla

Tutkimuksen tulosten mukaan työnhakijana olevat romanit jakautuvat lähtökohdiltaan ja tarpeiltaan karkeasti ottaen kolmeen ryhmään: niihin joiden kohdalla peruskoulun loppuun saattaminen on ensisijainen toimenpide, niihin joiden koulutus on perus- tai kansakoulun varassa ja joille ammatillisen koulutuksen hankkiminen olisi ensisijaista

ja niihin, joilla joko on ammatillista koulutusta ja pitkääkin työkokemusta, mutta jotka tarvitsevat tukea erityisesti työpaikan haakuun ja työllistymiseen.

Tutkimuksen tulosten mukaan vain pieni osa työnhakijana olevista romaneista on tehostettujen työvoimapalvelujen piirissä. On ilmeistä, että työnhakijana olevat romanit tarvitsisivat huomattavasti enemmän tukea ja yksilöllistä palvelua, jossa huomioidaan kulttuuristen tekijöiden vaikutus. Tehostetut palvelu- ja ohjausprosessit, joita toteutetaan niin työvoiman palvelukeskuksissa kuin maahanmuuttajien palveluissa olisivat erittäin tärkeitä myös romanien työllistymisen tukikeinoina. Koulutukseen hakeutumisen ja työllistymisen tueksi tarvittaisiin myös romanitaustaisia tukihenkilöitä, jotka toimisivat sillanrakentajina romaniyhteisön ja viranomaisten välillä.

Tarvitaan toimia, joilla vahvistetaan romanien omaa valmiutta integroitua koulutusjärjestelmään ja työmarkkinoille, mutta myös toimia, joilla työhön halukkaat romanit ja heille työtä tarjoamaan valmiit työnantajat saadaan kohtaamaan. Tässä on haastetta niin romanien omille järjestöille ja yhteisöille kuin asenteiden ja ennakkoluulottomien rekrytointien lisäämiseksi yrittäjä- ja työnantajatahoille.

Romanien aseman parantamisessa tärkeä merkitys on paikallisilla ja alueellisilla yhteistyörakenteilla ja niiden vahvistamisella. Muun muassa Länsi-Suomessa on monille paikkakunnille perustettu sosiaali-, opetus- ja työvoimaviranomaisia, oppilaitoksia ja romaniyhteisöä yhdistäviä paikallisia romanityöryhmiä, joiden toiminnasta on saatu hyviä kokemuksia. Joillakin paikkakunnilla on kuntiin nimetty romanitaustaisia henkilöitä kulttuurinvälittäjiksi ja palveluohjaajiksi.

Eri selvitysten valossa voi jälkikäteen todeta, että 1960 -luvulla alkaneen yhteiskunnallisen muutoksen yhteydessä menetettiin

historiallinen hetki vahvistaa myönteisiä edellytyksiä romanien integroitumiselle koulutusjärjestelmään ja työmarkkinoille. Oman kulttuurin säilyttäminen ja onnistunut integroituminen on romaniyhteisössä käytävässä keskustelussa vahvistunut samalla kun osa romaniväestöstä on yhä suurempien haas-

teiden edessä. Mitä pidemmälle koulutuksellinen ja sosiaalinen eriytyminen pääsee kehittymään, sitä syvällisempiä muutoksia tarvitaan tulevaisuudessa, jos halutaan kohentaa heikoimmilla olevan romaniväestön asemaa ja vahvistaa myönteistä vuorovaikutusta ja integraatiota.

Työllisyysennätyksen jälkeen hyvät vai huonot ajat?

Pekka Parkkinen¹

Tänä vuonna 2008 Suomessa on työllisiä enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Jos marras- ja joulukuussa työllisten suhteellinen muutos viime vuodesta olisi täsmälleen sama kuin lokakuussa, olisi Työvoimatutkimuksen mukaan tänä vuonna työllistä työvoimaa keskimäärin 2,53 miljoonaa henkeä.

Työssä olevaa väkeä on kuvion mukaan tänä vuonna 25 000 henkeä enemmän kuin työllisyyden aikaisempina ennätysvuonna 1989. Vaikka kahden viimeisen kuukauden aikana työllisten lukumäärä vähenisi huomattavasti, tästä vuodesta 2008 tulee joka tapauksessa Suomen ennätysvuosi työllisten lukumäärässä.

Tulevaisuudessa työikäisiä vähemmän mutta työllisiä enemmän

Työikäisistä 15–64-vuotiaista kuuluu tänä vuonna 71 prosenttia työlliseen työvoimaan.

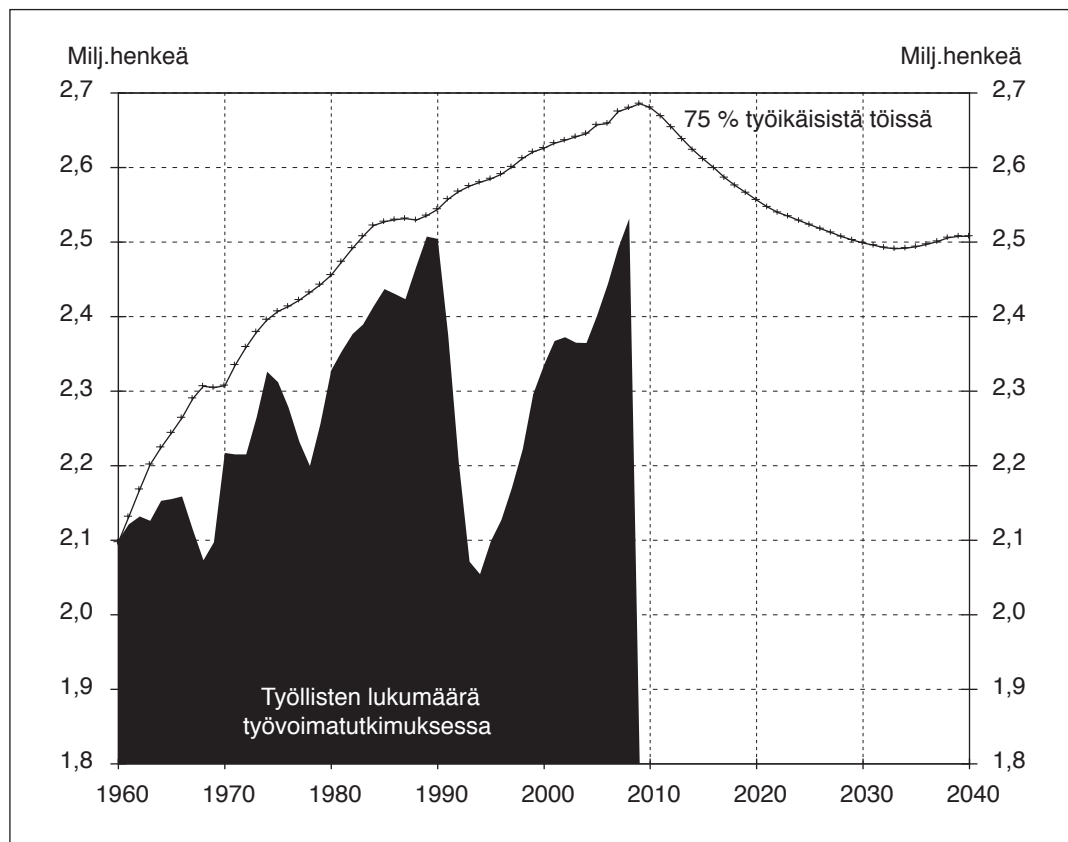
Jos näin laskettu työikäisten työllisyysaste olisi pitkän ajan työllisyystavoitteen mukainen eli 75 prosenttia ja eläkeikäisten työllisyysasteet olisivat yhtä korkeat kuin viime vuonna, työssä kävisi 150 000 henkeä enemmän kuin vuonna 2008 (kuvio).

Puolitoista vuotta sitten Tilastokeskus julkaisi virallisuonteisen väestöennusteen. Se perustuu nykyisen syntyvyyden jatkumiseen, elinajan pidentymiseen kahdella vuodella vuosikymmenessä sekä 10 000 hengen vuotuisen muuttovoittoon. Jos näin tapahtuisi, väestömme olisi vuonna 2040 yhteensä 400 000 asukasta suurempi kuin tänä vuonna, mutta työikäinen väestö 250 000 asukasta pienempi. Koska tämän väestöennusteen mukaan lasten lukumäärä säilyy ennallaan, kasvaa eläkeikäinen väestö tällä aikavälillä 650 000 henkeä. Runsaassa kolmessa vuosikymmenessä 65 vuotta täyttänyt väki lisääntyisi melkein 75 prosenttia.

Vaikka työikäisiä on tulevaisuudessa tun-

¹ Pekka Parkkinen, hallintotieteen tohtori, tutkimuspäällikkö, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus

Kuvio. Työllisten lukumäärä vuosina 1960–2008* ja 75 prosentin työllisyysasteella vuoteen 2040, miljoona henkeä

tuvasti vähemmän kuin nyt, työllisiä voi kuitenkin olla nykyistä enemmän. Nuorten ja keski-ikäisten työllisyysasteet ovat edelleen selvästi matalammat kuin ennen suurta lamaa. Työllisiä olisi tätä vuotta vähemmän vasta 2020-luvun lopulla, jos maamme onnistuisi työllistämään 75 prosenttia työikäisistä ja säilyttämään eläkeikäisten työllisyysasteet yhtä korkeina kuin viime vuonna (kuvio).

Tällainen laskelma osoittaa, että työllisyysennusteiden laatiminen pelkästään työikäisen väestön muutosten avulla ei ole järkevää. Se on yhtä mieletöntä kuin kansalais-

ten pelottelu eläke- ja hoivamenopommeilla vetoamalla eläkeikäisten lukumäärän tulevaan kasvuun. Työllisten lukumäärä ei siis vähenisi vuosikymmeniin, mikäli työikäisten työllisyysaste kohoaisi 75 prosenttiin.

Utuiset työllisyysnäkymät

Työllisten lukumäärä voi lähivuosina suuresti supistua, vaikka työikäisen väestön lukumäärä muuttuisi täsmälleen Tilastokeskuksen ennustamalla tavalla. Työn kysyntä saattaa pahimmassa tapauksessa romahtaa

myös Suomessa, vaikka kansantaloutemme on hyvässä kunnossa. Maailmantalouden vaikeudet heijastuvat vääjäämättä myös tänne. Onhan vientimme jalostusarvo eli bruttokansantuote-erä nykyisin peräti kolmannes koko bruttokansantuotteesta.

Suuren laman ensimmäisenä vuonna 1991 työllisten lukumäärä väheni 130 000 henkeä. Vuonna 1992 työllinen työvoima supistui 170 000 henkeä ja seuraavana vuonna vielä 135 000 henkeä. Vuonna 1994 oli keskimäärin 450 000 työllistä vähemmän kuin vuonna 1990. Suuri lama hävitti siten nettona lasketuna joka kuudennen työpaikan. Työpaikkoja hävisi luonnollisesti vielä enemmän, mutta joihinkin yrityksiin tarvittiin myös laman aikana uutta työvoimaa.

Vuonna 2008 marraskuun 25. päivänä kello 11 näyttää todennäköiseltä, ettei lähivuosina täältä häviä läheskään puolta miljoonaa työpaikkaa. Suomen kansantalous on nyt niin vahvassa kunnossa, että useat uskovat työpaikkahävikin jäävän tässä laskusuhdanteessa alle sataantuhanteen. Parempien aikojen koittaessa Suomessa olisi silloin saman verran työllisiä kuin vuonna 2006. Jos noususuhdanteen alkaessa työllisiä olisi saman verran kuin keskimäärin tämän vuosikymmenen alkupuoliskolla, olisi nykyisen laskusuhdanteen hintana 150 000 työllisen nettovähennys.

Viime vuosikymmenen suuri lama oli pitkälti seurausta kotimaisen rahapolitiikan ja muun talouspolitiikan epäonnistumisesta, vaikka lama-arkkitehdit mielellään syyttävät siitä Neuvostoliittovainajaa ja jotain länsilämaa. Kun pääomavirtoja taitamattomasti vapautettaessa paisuneet luottovolyymit olivat tuhonneet kansantalouden kilpailukyvyyn, vahvan markan profeetat halusivat parannuskeinoksi sisäisen devalvaation. Se olisi parantanut suhteellisilla yksikkötyökustannuksilla mitattua kustannuskilpailukykyä viitisen prosenttia. Kun markka vihdoin

ymmärrettiin päästää kellumaan, markkina-voimat paransivat kustannuskilpailukykyä 50 prosenttia.

Hyvä vaihtoehto

Nyt Suomen kansantalous on terve. Oma valuutta on historiaa, jota huonojen aikojen uhatessa muut Pohjoismaat kadehtivat. Euroviisaat hoitavat eurotalouttamme. Maamme kustannuskilpailukyky on tällä hetkellä vielä parempi kuin välittömästi suuren laman jälkeen. Suomessa toimivat pankit ja muut yritykset ovat pitkän korkeasuhdanteen ansiosta hyvässä kunnossa. Ulkomainen nettovelkamme on muuttunut nettosaatavaksi, joka suurenee joka vuosi. Valtiontalouskin on hyvässä kunnossa, kun hyvinä vuosina jätettiin verotuloja säästöön.

Nyt maailmantalous on sairas. Maailman suurin kansantalous Yhdysvallat on jo taantumassa, samoin Japani. Meille elintärkeä Euroopan unioni on juuri vajoamassa taantummaan. Onneksi talouskasvu jatkuu vahvana vasta teollistuneissa suurissa kansantalouksissa Kiinassa, Intiassa ja Brasiliassa. Kukaan ei kuitenkaan varmasti tiedä, meneekö ensi kuussa tai ensi vuonna maailmantaloudessa nykyistä paremmin vai huonommin. Maailmantalouden muutokset näkyvät vääjäämättä globalisoituneessa Suomessa.

Jos Yhdysvaltojen uusi presidentti onnistuisi jo ensi vuonna kääntämään oman maansa ja tämän tukemana myös maailmantalouden vahvaan kasvuun, ei työllisyytemme ehtisi pahasti heikentyä. Obamanian siivittämänä voisi jo vaalivuonna 2011 työllisiä olla täällä enemmän kuin ennätysvuonna 2008.

Silloin vanha meno jatkuisi maassamme viime vuosien tavoin. Työvoimapula vauhdittaisi työperäistä maahanmuuttoa. Reaalipalkat nousisivat nopeasti. Verotulot lisääntyisivät, jolloin hallitus voisi jakaa ve-

rokevennyksiä ja muita etuja kansalaisille. Hinnat kääntyisivät uudelleen nousuun niin maailmantaloudessa kuin Suomessa.

Huono vaihtoehto

Tänään harva uskoo loistavaan kehityskuvaan. Monet pelkäävät huomenna menevän huonommin kuin tänään ja ylihuomenna vieläkin huonommin. Tällaisten asenteiden yleistyessä taantuma tulee myös meille varmasti, eikä lamakaan ole kaukana. Luottotajien luottamuspuola kaataa joukoittain yrityksiäkin ja vetää maailman kansantaloudet lamasyövereihin.

Maaialmantalouden laman takia myös täältä häviää runsaasti työpaikkoja, vaikka suomalaiset osaisivat pitää huolta omasta kansantaloudesta. Suuren laman tavoin synkät ajat jatkuvat vuosikausia. Tämän vuoden työllisten lukumäärä jää kaikkien aikojen Suomen ennätykseksi. Työvoimapula vaihtuu työpulaan. Suomeen muutto vähenee, mutta Suomesta muutto lisääntyy. Virolaiset, venäläiset ja muut vierastyöläiset palaavat kotimaahansa. Opiskelijat, eläkeläiset ja muut osa-aikatyölliset jättävät työvoiman. Vähenevien työpaikkojen mukana työvoim-

man tarjonta supistuu. Työttömien lukumäärä lisääntyy tuntuvasti vähemmän kuin työllisten lukumäärä alenee.

Tuotannon supistuessa verotulojen määrä alenee. Niin valtion kuin kuntien taloudessa leikataan kansalaisten etuja ja kiristetään verotusta. Maailmantaloudessa ja kotimaassa kansantalouksia yritetään elvyttää alentamalla korkoja. viimeistään silloin hinnat kääntyvät laskuun. Jos huomenna tuotteet ovat halvempia, ei niitä kannata ostaa tänään. Mikäli ajaudutaan tällaiseen deflaatioon, ollaan vuosikausia pahassa pulassa. Japani oli taannoin kymmenkunta vuotta deflaatioissa, mistä se pääsi irti nostamalla julkisen velan kansantuoteosuuden peräti 170 prosenttiin.

Vain jälkiviisaat tietävät ovatko tulossa hyvät vai huonot ajat

Ovatko nyt koittamassa hyvät vai huonot ajat? Sitä ei kukaan varmasti tiedä. Jälkiviisaat tulevat sitten joskus julkisuuteen ja kertovat tienneensä oikean vastauksen. Tulisivat kertomaan sen heti. Se tieto ei olisi vain tuhannen taalan, vaan miljardien eurojen arvoinen. Eikä vähiten työ- ja elinkeinoministeriölle.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Tässä osastossa julkaistaan tiivistelmiä TEM:n Työ- ja yrittäjyys teemaan liittyvistä julkaisuista.

Hannele Syrjä ja Mikko Valtakari (2008). Romanien pitkä matka työn markkinoille – tutkimus romanien työmarkkinoille sijoittumisen edistämisestä. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 22/2008.

Tässä tutkimuksessa on selvitetty Suomessa asuvien romanien mahdollisuuksia ja edellytyksiä työllistyä sekä kartoitettu työhallinnon roolia romanien työllistämisen edistämisessä. Tavoitteena on ollut tuottaa kokonaiskuva romaneista työhallinnon asiakkaina, heidän työmarkkinatilanteestaan, työllistymisestään ja työttömydestään sekä työllistymisen esteistä. Aineistona työssä on käytetty mm. työhallinnon URA asiakastietojärjestelmästä saatuja tietoja, haastatteluja sekä työnhakijana oleville romaneille, työhallinnon romaniasiain yhdyshenkilöille että työnantajille tehtyjen kyselyjen tuloksia. Lisäksi on työssä on hyödynnetty muita aihealueeseen liittyviä tutkimuksia sekä

romaneille suunnattujen ESR -hankkeiden tuloksia ja kokemuksia. Tutkimuksen johdopäätökset perustuvat useasta lähteestä ja näkökulmasta kootun tiedon kokonaisvaltaiseen tulkintaan.

Tutkimus on kohdistunut erityisesti työnhakijana olevien romanien tilanteen kartoittamiseen. Tutkimuksen tulosten perusteella romanien työllistymisen esteet ovat monitahoisia. Työnhakijana olevien romanien alhainen koulutustaso, vähäinen ammatillinen koulutus ja työkokemuksen puute ovat keskeisiä työllistymisen esteitä. Tässä suhteessa romanit ovat samassa asemassa muiden vähäisen koulutustason omaavien työttömien kanssa ja joutuvat kilpailemaan samoista työpaikoista ja työllistämistoimenpiteistä muiden vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien kanssa. Lisäksi romanien työllistymisen esteenä ovat sopivien työpaikkojen puuttuminen, romanien kulttuuriset erityispiirteet ja omat asenteet sekä syvälle juurtuneet ennakkoluulot ja kielteiset asenteet romaneja kohtaan.

Tutkimuksen tulosten mukaan näyttää sil-

tä, että työnhakijana olevat romanit jakautuvat lähtökohdiltaan ja tarpeiltaan ainakin kolmeen ryhmään: niihin, joilla peruskoulu on jäänyt kesken ja joiden peruskoulun loppuun saattaminen on ensisijainen toimenpide. Toinen, merkittävä ryhmä työnhakijoista on niitä, joilla ei ole peruskoulun jälkeistä ammatillista koulutusta ja johon ohjautuminen olisi työllistymisen kannalta ensisijaista. Romanien työllistymisen kannalta siirtyminen peruskoulusta jatkokoulutukseen sekä aikuisille romaneille suunnattu ammatillinen koulutus ovat keskeisiä kehittämisalueita. Ammatillisen koulutuksen tukimuotojen ja ohjaavan koulutuksen kehittäminen ja koulutukseen ohjauksen vahvistaminen ovat tältä osin olennaisia kehittämishaasteita. Kolmantena ryhmänä ovat ne romanit, joilla on joko kertynyttä työkokemusta tai lisäksi myös ammattitutkinto, ja jotka tarvitsevat erityisesti tukea työpaikan etsinnässä ja työllistymisessä.

URA-rekisteriaineiston analyysi osoittaa, että vain pieni osa työttömistä romaneista on tehostettujen työvoimapalvelujen piirissä. Erilaisten työllistymisen edellytysten näkökulmasta työhallinnon palvelujen ja toimenpiteiden eriyttäminen samoin kuin ohjausprosessien kehittäminen olisi tarkoituksenmukainen etenemistä työllistymisen edistämiseksi. Tarvitaan myös vuorovaikutusta lisäävien yhteistyörakenteiden vahvistamista. Tässä merkittävä rooli on alueellisten romaniasiain neuvottelukuntien ja työvoimatoimistojen yhteistyöllä. Romaniasiain yhdyshenkilöillä työvoimatoimistoissa on merkittävä rooli yhteistyön edistämiseksi, jota kuitenkin tulisi vahvistaa. Tämän lisäksi tarvittaisiin romanitaustaisia tukihenkilöitä ja palveluohjaajia prosessien vahvistamiseksi.

On ilmeistä, että jos romaniväestön ja eri asemassa olevien romanien tilannetta aiotaan kohentaa, se edellyttää samanaikaisia kehittä-

mistöimenpiteitä useilla hallinnon sektoreilla samoin kuin romaniyhteisön omaa valmiutta integroitua koulutusjärjestelmään ja työelämään. Suunnitteilla oleva romanipoliittinen ohjelma voisi toimia pohjana kokonaisvaltaiselle kehittämistyölle, minkä lisäksi tarvittaisiin myös eri hallinnonalojen keskinäistä vuoropuhelua ja yhteistä kehittämistyötä.

Simo Aho ja Hannu Koponen (2008). Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohdistuminen Työttömänä olleiden pitkän aikavälin seurantaan perustuva tutkimus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 24/2008.

Analyysin lähtökohdaksi on määritelty ”työttömyyskausi” eli aikajakso yksilön työttömyyden ”alkuperäisestä” alkamisesta sen ”lopulliseen” päättymiseen asti. Tähän jaksoon voi sisältyä myös työvoimapolitiittisia toimenpiteitä, tilapäistyötä ja työvoiman ulkopuolella oloa. Tavoitteena on selvittää (1) kohderyhmittäin ja toimenpidetyypeittäin keihin toimenpiteitä kohdistetaan, miten usein ja milloin ja (2) milloin ja miten työttömyyskausi päättyy sekä mikä tähän vaikuttaa. Analyysi perustuu laajaan yksilötason rekisteriperusteiseen pitkittäisaineistoon.

1995–2004 noin 5 %:lla työvoimasta alkoi vuosittain ”työttömyyskausi”. 1995 alkaneiden kausien keston mediaani oli 26 kk, 1998 ja 2001 alkaneiden 16 kk. Runsas 10 % kausista kesti yli 7 vuotta.

Aktiivitoimenpiteisiin osallistuminen kasvaa melko tasaisesti kauden keston myötä, samoin toistuva osallistuminen. Kahden vuoden kuluessa noin puolet oli osallistunut. 14 prosenttia ”työttömyyskausien” kestosta on toimenpiteitä ja toimenpiteet toistuvat (mikäli työttömyys jatkuu) keskimäärin puolentoista vuoden välein. Osallistumiseen vaikuttavia seikkoja on toimenpidetyypeittäin selvitetty monipuolisesti. Kohdistamista ja toistuvaa kohdistamista on tarkasteltu myös toimenpidetyypeittäin.

Yli puolet kaikista päättyneistä ”työttömyyskausista” päättyivät työllistymiseen, vaikka työttömyys olisi jatkunut pitkäänkin. Kauden keston ja sen päättymiseen vaikuttavia seikkoja on monipuolisesti selvitetty.

Puolet kaikista toimenpiteistä kohdistettiin henkilöihin, jotka sittemmin työllistyivät. Tämä osuus sisältää sekä ne, jotka hyötyivät toimenpiteestä, että ne, jotka olisivat työllistyneet muutenkin (deadweight). Lisäksi 11 % toimenpiteistä kohdistettiin henkilöihin, jotka sittemmin siirtyivät opiskelemaan. Myös tässä ryhmässä osa on ilmeisesti hyötynyt toimenpiteestä. Kolmannes toimenpiteistä kohdistettiin henkilöihin joiden työttömyyskausi jatkui edelleen 8 vuoden kuluessa. Lisäksi 3 % kohdistettiin niihin, jotka siirtyivät eläkkeelle ja edelleen 5 % niihin, jotka siirtyivät muuten työvoiman ulkopuolelle. Näiden ryhmien kohdalla toimenpiteet eivät parantaneet työllistymistä. Suurinta osaa niistäkin, joiden ”työttömyyskausi” jatkui pitkään eikä päättynyt työllistymiseen, ”aktivoitiin”. Varsin suuri osa toimenpiteistä ja etenkin niiden toistumisesta kohdistui tähän ryhmään. Toimenpiteiden kohdistamista työttömyyden päättymisen ja sitä seuraavan tilanteen näkökulmasta on tarkasteltu myös toimenpidetyypeittäin.

Yrittäjyyskatsaus 2008. *Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 25/2008.*

Yrittäjyyskatsauksen tavoitteena on luoda yleiskuva yrittäjyyden ja yritystoiminnan toimintaedellytyksistä ja kehitystrendeistä Suomessa. Katsaukseen on kerätty perustietoa yrittäjien ja yritysten määristä sekä liiketoiminnasta toimialoittain ja alueittain. Tarkastelussa ovat erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset, uudet yritykset, yritysten kasvu, vaihtuvuus sekä yrittäjyys maakunnissa. Erityisteemoina tänä vuonna ovat lisäksi naisten yrittäjyys, maahanmuuttajien yrittäjyys sekä hyvinvointialojen yrittäjyys.

Katsauksen tavoitteena on tuottaa ministeriölle tietoa sen toimenpiteiden suunnittelun tueksi sekä pääministeri Vanhasen II hallituksen työn, yrittämisen ja työelämän politiikkaohjelman tietotarpeisiin. Katsaus peilaa siten myös ko. politiikkaohjelman toteutumista ja vaikutuksia yritysten ja yrittäjien toimintaoloihin.

Yritysten lukumäärä (pl. alkutuotanto) oli ministeriön arvion mukaan vuoden 2007 lopussa noin 258 400 kpl. Yritysten määrä on kasvanut eniten rakentamisessa, kiinteistö- ja liike-elämän palvelualoilla, sosiaali- ja terveyspalveluissa sekä muilla henkilökohtaisia palveluja tuottavilla toimialoilla.

Yrittäjiä oli vuoden 2007 lopussa 228 300 (pl. maa- ja metsätalous). Määrä pieneni edellisvuodesta ensimmäisen kerran sitten vuoden 2001. Yrittäjistä 60 % oli yksinyrittäjiä. Yrittäjät muodostavat 9 % työllisestä työvoimasta. Tapa- ja sarjayrittäjyys on Suomessa yleistynyt. Varhaisvaiheen yrittäjistä 40 % on osa-aikaisia.

Pk-yritysten osuus kaikista yrityksistä on 99,8 %. Pk-yritykset työllistivät 62 % kaikkien yritysten henkilöstöstä ja synnyttivät

49 % niiden liikevaihdosta vuonna 2006. Yritysten uusista työpaikoista 80 % on syntynyt pk-yrityksiin vuoden 1995 jälkeen.

Vuoden 2007 lopussa naisyrittäjiä oli noin 75 000, eli 1/3 yrittäjien määrästä. Naisyrittäjiä on Suomessa enemmän kuin Euroopassa keskimäärin. Naisyrittäjät ovat keskimäärin nuorempia ja koulutetumpia kuin miesyrittäjät. Kaksi kolmasosaa naisyrittäjistä on yksinyrittäjiä. Suomessa on noin 6 400 maahanmuuttajien yritystä (n. 3 % yrityskannasta). Vuodesta 2000 ulkomaalaisten yrittäjien määrä on kaksinkertaistunut. Maahanmuuttajien yritykset työllistävät noin 20 500 henkilöä.

Leena Lankoski (2008). Vastuullisuus ja ”viimeinen rivi” – Kirjallisuuskatsaus vastuullisuuden vaikutuksista yrityksen taloudelliseen menestymiseen. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 28/2008.

On tärkeää, että niin yrityksillä kuin julkisella vallalla olisi mahdollisimman oikea kuva vastuullisuuden vaikutuksista yrityksen taloudelliseen menestymiseen, olipa vastuullisuuden toteuttamisen motiivi sitten eettinen tai taloudellinen. Vastuullisuudella tarkoitetaan tässä ympäristövastuullisuutta ja sosiaalista vastuullisuutta.

Vastuullisuus voi vaikuttaa yrityksen tuloihin ja kustannuksiin useilla tavoilla kasvattamalla tai vähentämällä niitä; nettovaikutus ratkaisee kokonaistuloksen. Empiirinen tutkimus antaa vastuullisuuden ja taloudellisen me-

nestymisen suhteesta epäselvän yleiskuvan, jonka osa tutkijoista on tulkinut viittaavan lievästi positiiviseen tai ei ainakaan negatiiviseen suhteeseen. Monista syistä aiempien tutkimusten tuloksia ei voi kuitenkaan sellaisenaan pitää päätöksenteon ohjenuorana.

Yksiselitteistä vastausta vastuullisuuden ja taloudellisen menestymisen väliseen suhteeseen ei ole löydetty mahdollisesti siksi, että suhde ei ole kaikissa tilanteissa samanlainen. Tästä näkökulmasta lähtevä teoreettinen ja empiirinen tutkimussuuntaus on herännyt erityisesti 2000-luvun aikana, ja voidaan olettaa, että tulevaisuudessa ymmärrys vastuullisuuden taloudellisiin seurauksiin vaikuttavista tekijöistä edelleen kehittyy. Vastuullisuuden taloudelliset seuraukset ovat tapauskohtaisia: ratkaisevaa on, mistä vastuullisuusteemasta on kyse, sekä millainen yritys vastuullisuutta toteuttaa, millaisissa olosuhteissa ja millä tavalla. Taloudellisten seurausten näkökulmasta vastuullisuus vaatii strategista analyysiä ja hyvää johtamista.

Vastuullisuus ei paranna taloudellista menestymistä aina eikä automaattisesti. Tästä huolimatta on paljon ns. winwin -tilanteita, joissa vastuullisuuden nettovaikutus taloudelliseen menestymiseen on positiivinen. Lisäksi silloinkin kun vastuullisuus ei paranna taloudellista menestymistä, vastuuttomuus voi heikentää taloudellista menestymistä. Win-win -tilanteiden syntymistä, tunnistamista ja hyödyntämistä voidaan edistää sekä yritysten että julkisen vallan toimilla.

Timo Spangar, Robert Arnkil ja Raimo Vuorinen (2008). Kohti ohjauksen kokonaisvoimavarojen yhteiskehittämistä – Ammatinvalinta- ja uraohjauksen kehittämishaasteiden strategisen perustan arviointitutkimus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 30/2008.

Ohjauspalvelut ovat lisääntyneen kiinnostuksen kohteena Euroopassa ja koko maailmassa liittyen yhteiskuntien kompleksisuuden ja kansalaisten elämänkaaren aikaisten siirtymien lisääntymiseen. Elämänkaaren aikana on useita riskialttiita siirtymiä – eri koulustaasteiden ja koulutusmuotojen sisällä, koulutuksesta työhön, työttömyydestä työhön, työn sisällä sekä työstä työhön, sairaslomalta ja työkyvyttömyydestä työhön, työstä eläkkeelle (ja nykyisin yhä enemmän myös eläkkeeltä takaisin työhön), joissa tarvitaan erilaisia yhteiskunnan tukirakenteita ja kansalaisten itsensä aktiivisuutta. Tätä aktiivisten siirtymien yhteiskunnallisen tuen kokonaisuutta nimitetään nyt käsitteellä *transitional labour markets – TLM*, jolla pyritään monipuolistamaan vilkkaan keskustelun kohteena olevan joustoturvan (*flexicurity*) konseptia.

Tässä tutkimuksessa ohjauspalvelut nähdään yhtenä osana tätä aktiivisten siirtymien tukea. Asiakastyön laatu ja onnistuminen asettuvat nyt yhä useammin ehdoksi ja edellytykseksi sille, miten työvoimapolitiikan tavoitteet – toteutettuina työvoimapolitiikan kautta – poliittisesta tehokkuudesta aktiiviyhteiskunnan muodossa, taloudellisesta tehokkuudesta eli kyvystä ratkoa työvoiman saatavuus- ja kohtaanto-ongelmia sekä sosiaalisesta tehokkuudesta eli kyvystä lyhentää työttömyyden kestoa ja ylipäättään työt-

tömyyden sosiaalisia seuraamuksia voivat onnistua. Hyvät ohjauspalvelut voivat siten osaltaan helpottaa huomattavasti työvoimapolitiikan muiden tavoitteiden toteutumista. Suomessa ollaan tultu tilanteeseen, jossa uusien työvoimavarojen kehittämisen ja osamisen haasteiden valossa ohjauspalvelujen kokonaisvoimavarojen käyttöä, kehitystä ja työnjakoa on tarkasteltava uudelleen. Myös uuden Työ- ja elinkeinoministeriön ohjauspalvelut tässä on asemoitava uudelleen tässä kokonaisuudessa. Tutkimuksessa nähdään nyt mahdolliseksi ottaa päättäväinen kehittämisaskel ohjauksen kehittämiseksi, jota kutsutaan ohjauksen kokonaisvoimavarojen joustavaksi yhteiskehittämiseksi.

Tutkimuksessa päädytään työvoimapolitiikan ohjauspalveluiden kehittämiskohteiden identifioinnin perustalta ehdottamaan kuutta kehittämishankekokonaisuutta: 1) ohjaustyötä ohjaava aktiivisten siirtymien strategian ja toimintaohjelman ja TEMin oman ohjauksen kehittämisstrategian ja toimintaohjelman kehittämistä, 2) valtakunnallisen vuorovaikutuksellisen kehittämisen ja hyvien käytäntöjen identifioinnin ja levittämisen foorumien luomista, 3) ohjauksen kokonaisvoimavarojen näkökulmasta ohjauksen monitoimijaisuutta kuvastavan seurantajärjestelmän kehittäminen ottaen huomioon nykyiset seurantajärjestelmät kuten URA ja ASPA, 4) ohjauksen kehittämisen ja teoreettisen rikastamisen tukemista – näkökulmana erityisesti 'counselling' ja 'psykologinen ohjaus' – koulutuksellisesti ja työpajoilla, 5) Työ- ja elinkeinotoimistoissa ohjauksen kokonaisvoimavarojen kehittämistä edistävän hankkeenkäynnistämistä hyödyntäen soveltuvin osin Oulun ja muiden alueiden kehittämiskokemuksia ja 6) ohjauksen resursseja tukemista ostopalveluin hankittavilla lisäresursseilla.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Hannele Syrjä och Mikko Valtakari (2008). Romernas långa väg till arbetsmarknaden – En undersökning om främjande av romers placering på arbetsmarknaden. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagssamhet 22/2008.

Den aktuella undersökningen utreder sysselsättningsmöjligheter och förutsättningar bland romer som bor i Finland samt kartlägger arbetsförvaltningens roll i sysselsättningen av romer. Målet har varit att skapa en helhetsbild om romer som arbetsförvaltningens kunder, deras arbetsmarknadsläge, sysselsättning och arbetslöshet samt hinder för sysselsättningen. Som material i arbetet har man bland annat använt uppgifter från arbetsförvaltningens kundinformationssystem URA, intervjuer samt resultat av enkäter som gjorts bland romer som är arbetssökande, arbetsförvaltningens kontaktpersoner i romska ärenden och arbetsgivare. Därtill

har man i arbetet nyttiggjort annan forskning som tangerar temat samt resultat och erfarenheter av ESF-projekt som riktat sig till romer. Undersökningens slutsatser baserar sig på en helhetsbetonad tolkning av information som insamlats från flera olika källor och ur flera synvinklar.

Undersökningen har i synnerhet riktats till kartläggning av situationen för romer som är arbetssökande. Utgående från resultaten för undersökningen är hindren för sysselsättning av romer mångfasetterade. Centrala hinder för sysselsättningen av romer som är arbetssökande är låg utbildningsnivå, knapp yrkesutbildning och brist på arbetserfarenhet. I detta avseende har romerna samma ställning som andra arbetslösa med låg utbildningsnivå och måste konkurrera om samma jobb och sysselsättningsåtgärder med andra som har en svår ställning på arbetsmarknaden. Därtill utgör bristen på lämpliga arbetsplatser, romernas kulturella särdrag och egna attityder samt djupt rotade fördomar och negativa attityder gentemot romer hinder för sysselsättningen av romer.

Enligt undersökningens resultat ser det ut som om de romer som är arbetssökande till sina utgångspunkter och behov fördelar sig i åtminstone tre grupper. En grupp är de som inte avslutat grundskolan och för dem är den främsta åtgärden att slutföra grundskolan. En annan betydande grupp av arbetssökandena är de som inte har yrkesutbildning efter grundskolan och vägledning till yrkesutbildning skulle vara av primär betydelse för deras sysselsättning. Med tanke på sysselsättningen av romer är de centrala utvecklingsområdena en övergång från grundskola till fortsatt utbildning samt yrkesutbildning som riktar sig till romer i vuxen ålder. Stödformerna för yrkesutbildning och utvecklande av den orienterande utbildningen och intensifierad vägledning till utbildning är till denna del väsentliga utvecklingsutmaningar. Den tredje gruppen är de romer som antingen har arbetserfarenhet eller dessutom också yrkesexamen och som i synnerhet behöver stöd i jobbsökningen och sysselsättningen.

En analys av materialet i URA-registret visar att endast en liten del av de arbetslösa romerna omfattas av effektiverade arbetskraftstjänster. Ur aspekten att det finns olika förutsättningar att bli sysselsatt skulle en differentiering av arbetsförvaltningens tjänster och åtgärder såväl som en vidareutveckling av vägledningsprocesserna vara en ändamålsenlig kanal för att avancera i främjandet av sysselsättningen. Det behövs också en intensifiering av sådana samarbetsstrukturer som resulterar i ökad växelverkan. Här spelar samarbetet mellan regionala delegationer för romska ärenden och arbetskraftsbyråerna en stor roll. Arbetskraftsbyråernas kontaktpersoner för romska ärenden innehar en betydande roll i främjandet av samarbetet, som emellertid bör intensifieras. Dessutom behövs stödpersoner med romsk bakgrund och servicehandledare för att effektivera processerna.

Det är uppenbart att om avsikten är att förbättra situationen för den romska befolkningen och romer i olika ställning, kräver det att man samtidigt genomför utvecklingsåtgärder inom flera förvaltningssektorer. Därtill krävs att den romska gemenskapen själv är beredd att integrera sig i utbildningssystemet och arbetslivet. Det program för romsk politik som är under planering skulle kunna fungera som en grund för ett helhetsbetonat utvecklingsarbete. Därtill skulle det också behövas dialog mellan olika förvaltningsområden såväl som gemensamt utvecklingsarbete.

Simo Aho och Hannu Koponen (2008). Inriktning av de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna En studie baserad på en lång uppföljning av personer som varit arbetslösa. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 24/2008.

Som utgångspunkt i analysen har vi definierat en "arbetslöshetsfas". Detta begrepp syftar på tidsrymden från den "ursprungliga" början av arbetslösheten fram till dess "slutgiltiga" upphörning. Fasen kan omfatta även arbetsmarknadspolitiska åtgärder, tillfällig arbete och perioder utanför arbetskraften. Våra mål är (1) att utreda – separat för olika åtgärder och målgrupp – hur åtgärderna inriktas: på vem, när och hur ofta, samt (2) att utreda när och hur arbetslöshetsfasen slutar och vilka faktorer medverkar till dess upphörning. Analysen baseras på en omfattande registerbaserad databas på individnivå.

Under åren 1995–2004 observerade vi att

en ”arbetslöshetsfas” började årligen för ca. 5 % av arbetskraften. Medianlängd för faser som började i 1995 var 26 månader, medan motsvarande siffra för faser som började i 1998 och 2001 var 16 månader. Drygt 10 % av alla arbetslöshetsfaser varade längre än sju år.

Deltagande och upprepade deltagande i aktiva åtgärder ökar tämligen jämnt med längden av arbetslöshetsfasen. Inom två år från fasens början hade ungefär hälften tagit del i minst en åtgärd. Av alla arbetslöshetsfasernas varaktighet är 14 % åtgärder och deltagandet upprepas (ifall arbetslösheten fortsätter) i medeltal en gång per halvtannat år. Faktorer som påverkar deltagande i åtgärder har kartlagts mångsidigt för olika typer av åtgärder. Inriktningen av åtgärder och upprepade åtgärder har utretts även separat för olika åtgärder.

Över hälften av alla avslutade arbetslöshetsfaser efterföljas av arbete på den öppna arbetsmarknaden; detta gäller även i fall där arbetslösheten har varat länge. Faktorer som påverkar fasens längd och dess upphörning har utretts i stor utsträckning. Hälften av alla åtgärder inriktades på personer som sedermera blev sysselsatta. Siffran innehåller både de som faktiskt drog nytta av åtgärden och de som skulle ha blivit sysselsatta i alla fall (”deadweight”). Därtill inriktades 11 % av åtgärder på personer som sedermera började studera. Även i denna grupp har en del tydligen haft nytta av åtgärden.

En tredjedel av åtgärder inriktades på personer, vilkas arbetslöshetsfas fortsatte ännu efter 8 år. Därutöver inriktades 3 % av åtgärder på personer som övergick till pension och 5 % på personer som annars gick ut ur arbetskraften. I dessa grupper är det uppenbart att åtgärden inte har förbättrat sysselsättningen. Största delen av personer, vars arbetslöshetsfas fortsatte länge och inte tog slut genom sysselsättning, blev även de ”ak-

tiverade”. En synnerligen stor del av åtgärder och i synnerhet upprepade åtgärder inriktades på denna grupp. Inriktning av åtgärderna har utretts separat för olika åtgärder även från synpunkten av arbetslöshetsfasens upphörning och situationen därefter.

Översikt över företagsamheten 2008. *Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 25/2008.*

Syftet med företagsamhetsöversikten är att ge en överblick över företagsamhetens och företagsverksamhetens verksamhetsbetingelser och utvecklingstrender i Finland. Översikten samlar grunduppgifter om antalet företagare och företag samt affärsverksamhet per bransch och per område. Speciell fokus läggs på små och medelstora företag, nya företag, företagens tillväxt, omsättning samt företagsamheten i landskapen. Särskilda teman i år är dessutom kvinnornas företagsamhet, invandrarnas företagsamhet samt företagsamhet inom välfärdssektorn.

Översikten syftar till att frambringa information för ministeriet till stöd för planeringen av ministeriets åtgärder samt sådan information som behövs för statsminister Vanhanens andra regerings politikprogram för arbete, företagande och arbetsliv. Översikten återspeglar således också genomförandet av det aktuella politikprogrammet och dess effekter på företagens och företagarnas verksamhetsbetingelser.

Vid slutet av 2007 uppgick antalet företag (exkl. primärproduktion) enligt ministeriets uppskattning till cirka 258 400. Antalet företag har ökat mest inom byggande, fastighets-

branschens och affärslivets tjänstesektorer, social- och hälsovårdstjänster samt andra sektorer som producerar individuella tjänster.

Antalet företagare uppgick vid utgången av 2007 till 228 300 (exkl. jord- och skogsbruk). Antalet minskade från fjolåret för första gången sedan 2001. Av företagarna var 60 % ensamföretagare. Företagarna utgjorde 9 % av den sysselsatta arbetskraften. Vane- och serieföretagande har blivit vanligare i Finland. Av företagarna i tidigt skede är 40 % på deltid.

Andelen sm-företag av alla företag är 99,8 %. Sm-företagen sysselsatte 62 % av alla företagens sammanlagda antal anställda och genererade 49 % av företagens omsättning under 2006. Av de nya arbetsplatserna i företag har 80 % uppkommit i sm-företag efter 1995.

Vid utgången av 2007 fanns det cirka 75 000 kvinnliga företagare, dvs. 1/3 av antalet företagare. I Finland finns flera kvinnliga företagare än i genomsnitt i Europa. De kvinnliga företagarna är i genomsnitt yngre och mera utbildade än de manliga företagarna. Två tredjedelar av de kvinnliga företagarna är ensamföretagare.

I Finland finns cirka 6 400 företag av invandrare (ca 3 % av företagsparken). Från år 2000 har antalet utländska företagare fördubblats. Invandrarnas företag sysselsätter cirka 20 500 personer.

Leena Lankoski (2008). Ansvarstagande och "sista raden" – Litteraturöversikt över ansvarstagandets inverknings på ett företags ekonomiska framgång. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagande 28/2008.

Det är viktigt att både företag och den offentliga makten har en riktig bild av ansvarstagandets inverknings på företagens ekonomiska framgång oberoende av vilket motiv företagen haft för sitt ansvarstagande, dvs. om motivet varit etiskt eller ekonomiskt. Med ansvarstagande avses här miljöansvar och socialt ansvar.

Ansvarstagande kan påverka företagets inkomster och kostnader på många olika sätt antingen så att det leder till en ökning eller minskning av dem: Nettoeffekten är avgörande för slutresultatet. Den empiriska forskningen ger en oklar bild av sambandet mellan ansvarstagande och ekonomisk framgång vilken en del forskare har tolkat så att effekten är snarast åt det positiva hållet och åtminstone inte åt det negativa hållet. Av många orsaker kan resultaten av tidigare undersökningar som sådana inte användas som vägledande principer vid beslutsfattandet.

Ett entydigt svar på frågan om det finns något samband mellan ansvarstagande och ekonomisk framgång har inte kunnat hittas eventuellt därför att sambandet inte är likadant i alla situationer. En teoretisk och empirisk forskningslinje som utgår från denna synvinkel har utvecklats speciellt på 2000-talet och man kan anta att förståelsen för de faktorer som påverkar ansvarstagandets ekonomiska effekter kommer att öka. De ekonomiska följderna av ansvarstagande är olika i olika fall. Det som är avgörande är vad ansvarstagandet innebär samt vilket slags företag som tillämpar ansvarstagande,

i hurdana förhållanden och på vilket sätt. Ur de ekonomiska effekternas synvinkel kräver ansvarstagande strategisk analys och god ledning.

Ansvarstagandet ökar inte alltid eller automatiskt den ekonomiska framgången. Trots detta finns det många s.k. win-win-situationer där ansvarstagandets nettoeffekt är positiv. Och även i sådana situationer där ansvarstagandet inte ökar den ekonomiska framgången, kan ansvarslöshet minska den. Uppkomsten, identifieringen och utnyttjandet av win-win-situationer kan främjas genom både företagets och den offentliga maktens åtgärder.

Timo Spangar, Robert Arnkil och Raimo Vuorinen (2008). Mot samutveckling av totalresurserna inom vägledning – En utvärderande studie av den strategiska grunden för utvecklingsutmaningarna inom yrkesvals- och karriärvägledning. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 30/2008.

Intresset för vägledningstjänster har tilltagit i Europa och hela världen dels på grund av den ökande komplexiteten i samhället och dels därför att samhällsmedlemmarna har allt fler övergångsperioder i livet. Under livets lopp finns flera riskfyllda övergångar – inom olika skolstadier och utbildningsformer, från utbildning till arbete, från arbetslöshet till arbete, inom arbetet och från arbete till arbete, från sjukledighet och arbetsoförmåga till arbete, från arbete till pension (och nuförtiden allt mer också från pension

tillbaka till arbete). För övergångarna behövs olika stödstrukturer i samhället och att medborgarna själva är aktiva. Denna helhet med samhälleligt stöd för aktiva övergångar betecknas nu med begreppet transitional labour markets – TLM, som syftar till ökad mångsidighet hos konceptet flexicurity, som är föremål för en livlig debatt.

I denna undersökning ses vägledningstjänsterna som ett led i stödandet av aktiva övergångar. Kvaliteten på kundtjänstarbetet och hur väl det lyckas blir nu allt oftare villkor och förutsättningar för hur väl man genom arbetskraftstjänster lyckas uppnå de arbetskraftspolitiska målen – politisk effektivitet i form av ett aktivt samhälle, ekonomisk effektivitet, dvs. förmåga att lösa problem med tillgång på arbetskraft och matchning samt social effektivitet, dvs. förmåga att förkorta längden på arbetslöshet och de sociala konsekvenserna av arbetslöshet över huvud taget. Bra vägledningstjänster kan således bidra till att övriga arbetskraftspolitiska mål uppnås mycket lättare. I Finland befinner man sig nu i ett läge där användningen och utvecklingen av totalresurserna och den inbördes arbetsfördelningen måste omanalyseras i ljuset av att nya arbetskraftsresurser behöver utvecklas och de utmaningar som hänför sig till kunskaper och färdigheter måste lösas. Också det nya arbets- och näringsministeriets vägledningstjänster måste omplaceras i denna helhet. Enligt denna studie anses det nu vara möjligt att ta ett beslut samt steg inom utvecklingen av vägledning – steget kallas för smidig samutveckling av totalresurserna inom vägledning.

Sex projekthelheter föreslås på basis av den analys där man identifierat utvecklingsmålen för vägledningstjänsterna inom arbetskraftsservicen: 1) Att utveckla en strategi och ett handlingsprogram för styrning av vägledningen i fråga om aktiva övergångar samt att skapa en utvecklingsstrategi och ett

handlingsprogram för ANM:s egen vägledning. 2) Att skapa riksomfattande forum dels för utveckling som sker i växelverkan och dels för identifiering och spridning av god praxis. 3) Att utveckla ett system för uppföljning av vägledningens effekter ur synvinkeln att totalresurserna inbegriper flera aktörers samverkan. Nuvarande uppföljningssystem, såsom URA och ASPA, nyttiggörs. 4) Att stödja utvecklingen och den teoretiska kompletteringen av vägledningen inom ut-

bildning och på verkstäder – i synnerhet med tanke på aspekterna 'counselling' och 'psykologisk vägledning'. 5) Att vid arbets- och näringsbyråerna starta ett projekt som främjar utvecklingen av vägledningens totalresurser. Inom projektet nyttiggörs i tillämpliga delar de erfarenheter av utveckling som uppnåtts i Uleåborg och andra regioner. 6) Att stödja resurserna för vägledningen genom extra resurser i form av köpta vägledningstjänster.

English Summaries

LABOUR MARKETS OF THE GLOBALISING ENTERPRISE SECTOR

Hannu Piekkola, Dr. Pol. Sc, Professor,
University of Vaasa

The recent globalization process has caused increasing trade of services and diversification of tasks across plants and countries. Finnish multinationals have globalized intensively since 1995. The large firms (500 largest) employ 0.9 million employees of which 0.4 million jobs are abroad. Without rapid growth abroad the domestic jobs would have been under threat. The domestic jobs have not also decreased even in manufacturing, when accounting for the 100 000 jobs externalized to service sector. "Odd economies" prevail with accumulation and concentration of knowledge, convex costs in marketing and communication costs, networking with

significant externalities, organization capital influencing division of labour.

International studies show evidence that employment effects of globalization are positive. OECD has found out that offshoring has lead to loss in employment of only about 4–5% in US and in Europe (EU15) and even less so in Japan. The scale effects of enlarging markets for products will outweigh these direct job losses. Other reports in US though emphasize that 40% of jobs in closed sector are now in open sector thus subject to international competition. However, compared with large Finnish firms that have not internationalized, 10 % increase in employment in foreign plants decrease employment in domestic plants by 7 %.

Large firms play a dominant role in Finland, when these include those where foreign ownership is diversified (as in Nokia). Only about 30 000 jobs have transferred to domestic firms to the foreign firms. Foreign ownership has also not affected employment

growth, which is similar to that of domestic firms. Foreign-owned firms usually demand for more educated workforce, but this has not been observed in Nordic countries (Sweden). The more important role is played by internationalization of firms to become multinational players. In Nordic countries firms have globalized in the purpose of having new markets. All large firms demand more for skilled worker and therefore wages and employment have been positively correlated. Savings in costs can be more determinant factor in the future, which has naturally a more dominant effect on domestic labor. Asia and in particular Korea and Japan show the way in the future globalization.

LONG-TERM DYNAMICS OF UNEMPLOYMENT AND TARGETING OF ACTIVE LABOUR MARKET POLICY PROGRAMMES

Simo Aho, Lic. Soc. Sc, senior research fellow, project manager, University of Tampere

The point of departure is an individual "unemployment career" (UC), defined as a period beginning with the "first" and ending with the "last" unemployment spell during the labour market history of an individual. This period can include also active labour market policy (ALMP) measures, casual work and spells outside the labour force. The analysis is based on extensive longitudinal register-based micro-level data. Results concerning long-term dynamics of unemploy-

ment and targeting of ALMP are reported and discussed.

In 1995–2004, the number of started UCs amounted to about 5% of the labour force. The median length of the UCs decreased from 26 to 16 months during the period. 10% of UCs lasted longer than 7 years. Participation in ALMP increases steadily along with the duration of the UC, as well as repetitive participation. On average, of the duration of the UC, 14% is used for participation in ALMP and ALMP participation occurs at 1.5-year intervals.

More than half of all ended UCs end with employment, no matter how long unemployment has lasted. Half of all ALMP were targeted at individuals, who later found steady employment and 11% at persons who later moved to education. These shares include both those who benefited from participation and those who had found employment also without ALMP (dead weight). One third of ALMP measures were targeted at people whose UC still continued after 8 years. 8% were targeted at those who ended up outside the labour force. In these groups, ALMP measures did not lead to employment. The majority of those with long UCs and no later employment careers were "activated". A considerable share of all activation measures and especially of recurrent activation was targeted at this group.

WHAT DID WE LEARN ABOUT THE FACTORY CLOSURE IN VOIKKAA?**Harri Melin**, Professor of Sociology, Dr. Soc. Sc., University of Tampere

Paper industries have traditionally been the back bone of Finnish manufacturing industries and the growth machine for the whole economy. From workers' point of view paper mills have been highly valued work places. They have been safe employers and they have

paid good salaries. The history of Voikkaa paper mills goes back to late 19th century. When UPM decided to close it down two years ago it was a shock for the local community and for many Finns too. We have analyzed the social consequences of the closure. Our study shows that the greatest fears did not happen. Regional labour markets offered new jobs for most of the former employees. However new jobs were typically temporary and the wages were lower than in the paper mill. After two years one quarter was still unemployed. Unemployment hit most severely actual paper workers. They had long careers at the mill and had no other skills.

Recent Employment and Entrepreneurship Studies

Hannele Syrjä and Mikko Valtakari (2008). The Roma and their Long Journey to the Market of Labour – A Research of the Ways of Promoting the Placement of the Roma in the Labour Market. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 22/2008.

This research has explored the opportunities of the Roma in Finland to be employed and the existing preconditions for this as well as the role of the Finnish Labour Administration in the promotion of the employment of the Roma jobseekers. The aim was to produce an overall picture of the Roma as clients of the Public Employment Services, their situation in the labour market, their employment/unemployment status and the barriers to employment they face. The data used in the research included data obtained from the client information system URA in the Labour Administration as well as the in-

terviews and surveys undertaken with the Roma jobseekers, the Roma affairs contact persons at Public Employment Services and employers. In the research has also been used other studies in this area and the results obtained and experiences gained from those ESF projects whose target group has been the Roma people. The conclusions of the research are based on a comprehensive interpretation of the data collected from many sources and points of view.

The research focused mainly on the situation of the Roma jobseekers. The results show that the barriers to employment among the Roma are many and varied. Their poor standards of education and general lack of vocational training and work experience are what mainly prevent them from finding work. In this respect the Roma are in the same position as other unemployed people with a poor educational background and they have to compete for the same jobs and public employment measures as the others who are in a poor employment situation. Furthermore, a barrier to employment for the

Roma is the lack of suitable jobs, the special cultural features of the Roma, their own attitudes as well as the deep-rooted prejudices and the negative views other people have of the Roma.

The results of the research suggest that Roma jobseekers fall into at least three groups in terms of background and needs. Firstly, there are those who dropped out of school and for whom completion of a basic secondary education is a priority. The second group represents a significant number of jobseekers who received no vocational education or training after leaving secondary school and for whom it would be a priority from the point of view of their employment to steer them in the direction of such education and training. Crucial areas of development in their employment are the switch from basic education to continuing/further education and vocational training for the Roma adults. Fundamental challenges here are how to develop the types of support there are for vocational education and training, the development of careers guidance, and improved counselling with regard to training. The third group is the Roma who either have work experience or work experience plus a vocational qualification, and who mainly need aid and support in looking for work and getting a job.

An analysis of the URA client information register reveals that just a small number of unemployed Roma are in the range of effective measures of the public employment services. To improve opportunities for the employment, the appropriate way forward would be to specify the services and measures for the Roma jobseekers and to develop guidance processes. Stronger structures of cooperation that encourage interaction are also needed. The Regional Advisory Boards on the Roma Affairs in partnership with the public employment offices have an impor-

tant role to play here. The contact persons of the Roma affairs at the employment offices have a major role in the promotion of cooperation, which, in any case, needs to be strengthened. In addition, there is a need for the support staff and advisers of the Roma origin on services in order to firm up the processes involved.

Obviously, if we are to improve the situation of the Roma population in varying circumstances, synchronous development measures in several administrative sectors will be required. Also the Roma community should be encouraged to find the ways to integrate with the educational system and the labour market. The Roma policy programme now at the planning stage could act as a basis for a comprehensive development work, in addition to which there will be a need for dialogue between administrative sectors as well as joint development programs.

Simo Aho and Hannu Koponen (2008). Targeting of Active Labour Market Policy A study based on a long-term follow-up of the unemployed. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 24/2008.

In this analysis, the point of departure is an individual "unemployment career" (UC), defined as a period beginning with the "first" and ending with the "last" unemployment spell during the labour market history of an individual. This period can include also active labour market policy (ALMP) measures, casual work and spells outside the la-

bour force. The goals of the analysis are to investigate (1) to whom, when and how often ALMP is targeted, and (2) when and how the “unemployment careers” end and what influences in the ending of it. The analysis is based on extensive longitudinal register-based micro-level data.

In 1995–2004, the number of started UCs amounted to about 5% of the labour force. The median length of the UCs that started in 1995 was 26 months. If the UC started in 1998 or in 2001, the median length was 16 months. Slightly over 10% of UCs lasted longer than 7 years.

Participation in ALMP increases steadily along with the duration of the UC, as well as repetitive participation. Within two years, about a half of the unemployed have participated. On average, of the duration of the UC, 14% is used for participation in ALMP and (if unemployment continues), ALMP participation occurs at 1.5-year intervals. The impacts of various variables on participation are reported here.

More than half of all ended UCs end with employment, no matter how long unemployment has lasted. The impacts of various variables on the duration of the UC and its type of ending are reported.

Half of all ALMP were targeted at individuals, who later found steady employment. This share includes both those who benefited from participation and those who had found employment also without ALMP (deadweight). In addition, 11% of ALMP were targeted at persons who later moved to education. Some of them have also benefited from participation.

One third of ALMP measures were targeted at people whose UC still continued after 8 years. In addition, 3% were targeted at those who later retired, and another 5% at those who otherwise ended up outside the labour force. In these groups, ALMP measures

did not lead to employment. The majority of those with long UCs and no later employment careers were “activated”. A considerable share of all activation measures and especially of recurrent activation was targeted at this group. Targeting of various ALMP types is also reported from the point of view of how the individual UCs ended.

Entrepreneurship Review 2008. *Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 25/2008.*

The Entrepreneurship Review aims to provide an overview of operating conditions and trends in entrepreneurship and entrepreneurial activity in Finland. For the purposes of the Review, basic information on numbers of entrepreneurs and enterprises, and their business activities per line of business and area, has been collected with a particular focus on SMEs, business start-ups, the growth of enterprises, enterprise turnover and entrepreneurship in the provinces. This year’s special themes include entrepreneurship among women, entrepreneurship among immigrants and entrepreneurship in the welfare services sector.

The goal of the Review is to generate information for the ministry in support of its planning of measures and to serve the information needs of Prime Minister Vanhanen’s II Cabinet’s Policy Programme for Employment, Entrepreneurship and Working Life. Thus, the Review also reflects the implementation of said Policy Programme and its

impacts on the operating conditions of enterprises and entrepreneurs.

According to the ministry's estimates, the number of enterprises (excl. primary production) at the end of 2007 was approximately 258,400. The number of enterprises has increased most in construction, property and business services, social and health services and in industries providing other personal services.

The number of entrepreneurs totalled 228,300 (excl. agriculture and forestry) at the end of 2007, representing a decrease from the previous year, for the first time since 2001. Self-employed persons accounted for 60%. Entrepreneurs make up 9% of the total employed labour force. Habitual and serial entrepreneurship has increased in Finland. Of early-stage entrepreneurs, 40% work part-time. Currently, SMEs account for 99.8% of all companies, employing 62% of personnel in all companies and generating 49% of their turnover in 2006. Since 1995, a total of 80% of new jobs within companies have been created in SMEs.

At the end of 2007, female entrepreneurs numbered 75,000, or one third of all entrepreneurs. Exceeding the European average in number, female entrepreneurs in Finland are, on average, younger and have attained a higher level of education than their male counterparts. Two thirds of female entrepreneurs are self-employed.

Immigrants have some 6,400 enterprises in Finland (3% of all enterprises), and the number of immigrant entrepreneurs has doubled since 2000. In total, immigrants' enterprises provide work for 20,500 people.

Leena Lankoski (2008). Responsibility and the 'bottom line': A literature review of the effects of corporate responsibility on firm-level economic performance. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and Entrepreneurship 28/2008.

It is important for both companies and public authorities to understand the relationship between corporate responsibility activities and the economic performance of firms, regardless of whether such activities are undertaken for ethical or business reasons. Corporate responsibility here refers to environmental and social responsibility.

Corporate responsibility activities can increase or reduce the costs and revenues of a firm in many different ways; the net effect determines the overall result. The picture provided by existing empirical research on the relationship between corporate responsibility and economic performance is unclear, but some researchers have interpreted it to suggest that the relationship is slightly positive or at least not negative. However, for a number of reasons, the existing studies do not constitute a sufficient basis for decision making.

One reason why a clear relationship between corporate responsibility and economic performance has not been discovered may be that the relationship is not uniform in all situations. Theoretical and empirical research from this perspective has arisen especially during the 2000s, and understanding of the factors affecting the economic impacts of corporate responsibility can be expected to develop further in the future. The economic consequences of corporate responsibility are case-specific and determined by the responsibility issue in question, the firm's internal

characteristics and external circumstances, as well as the way in which responsibility is implemented. From the perspective of economic performance impacts, corporate responsibility requires strategic analysis and good management.

Corporate responsibility does not always or automatically improve economic performance. Yet, there are many so called 'win-win' situations where the net effect of responsibility on economic performance is positive. In addition, being irresponsible can harm economic performance even when being responsible does not improve it. Creating, identifying and exploiting win-win situations can be promoted through actions of both companies and public authorities.

Timo Spangar, Robert Arnkil and Raimo Vuorinen (2008). Towards co-development of the guidance services within Finnish Public Employment Services – Evaluation of strategic perspectives of the further development of career guidance services. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 30/2008.

Guidance services seem to grow in their importance in implementing the modern employment services. The growing importance reflects the increased complexity in the societies as well as the increased transitions in citizens' lives. There are numerous transition (within working life as well as transitions in it and out of it) stages during the individual's life-course loaded with risks. Managing

those risk now requires supportive structures from the society's part as well as the citizens own activeness. The totality of the supportive system may now be called transitional labour markets (TLM) elaborating on the concept 'flexicurity', currently lively debated on in Europe. In the present study the guidance services are seen as a part of the support system of these active transitions.

The quality of the client work now constitutes more and more often a pre-condition for successful labour market policies. Thus, high quality guidance services enable achieving the political goals of the labour market policy conceptualised as an active society, the economic goals of securing the labour force supply and preventing the bottleneck problems as well as the social goals of shortening the long-term unemployment and the social consequences of the unemployment ore generally. The current situation with new challenges for labour force enlargement and the new skills requirements in the Finnish labour market now calls for a reassessment of the totality of the guidance services, their development and the roles of the different actors. The guidance services within the new Ministry of Employment and the Economy has also to be repositioned in this context. The present study indicates that now a possibility has emerged to take a decisive step for developing the guidance services. The approach suggested in the study is called flexible development of the totality of the guidance resources.

The present study identifies the core themes for developing the guidance services and the system. Based on the themes identified six development themes and programmes are suggested: 1) Developing a strategy and an action programme for the active transitions and development strategy of guidance services within the Ministry of Employment and the Economy, 2) Developing national

interactive platform for identifying and disseminating the good practices within guidance, 3) Developing a new monitoring and follow-up system reflecting the current multi-agency network of guidance. In creating the new system the present follow-up systems like URA and ASPA should be taken into account, 4) Supporting the development and further enrichment of the guidance serv-

ices by training and workshops, especially from the 'counselling' and 'psychological counselling' perspectives, 5) Establishing a development programme at the new local Employment and Trade agencies making use of the experiences of the Oulu and other regions, 6) Supporting the present guidance services by buying counselling services from the outside.

KUVIOIDEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan..	5*
5. Työllisyysasteet TE-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutki muksen mukaan	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuh- distetut neljännesvuosiluvut	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mu- kaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet pai- kat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännes- vuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut.....	13*
18. Työvoima- ja elinkeinokeskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet työvoima- ja elinkei- nokeskusalueittain vuonna 2007, työ- voimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks)	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different measures	13*
18. Administrative districts of Ministry of Labour	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2007, according to the Labour Force Survey.....	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO

VÄESTÖ JA TYÖVOIMA

	Sivu
1. 15-74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15-74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuoli (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus).....	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus).....	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ..	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammattiteittain.....	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan.....	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES

POPULATION AND LABOUR FORCE

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex.....	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity.....	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification).....	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work.....	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpai- kat.....	40*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies	40*

TYÖVOIMAPOLIITTISET TOIMENPITEET

21. Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut.....	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

LABOUR MARKET POLICY MEASURES

21. Participants in different measures	41*
22. Labour market training.....	42*
23. Unemployment security	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa.....	45*

INTERNATIONAL STATISTICS

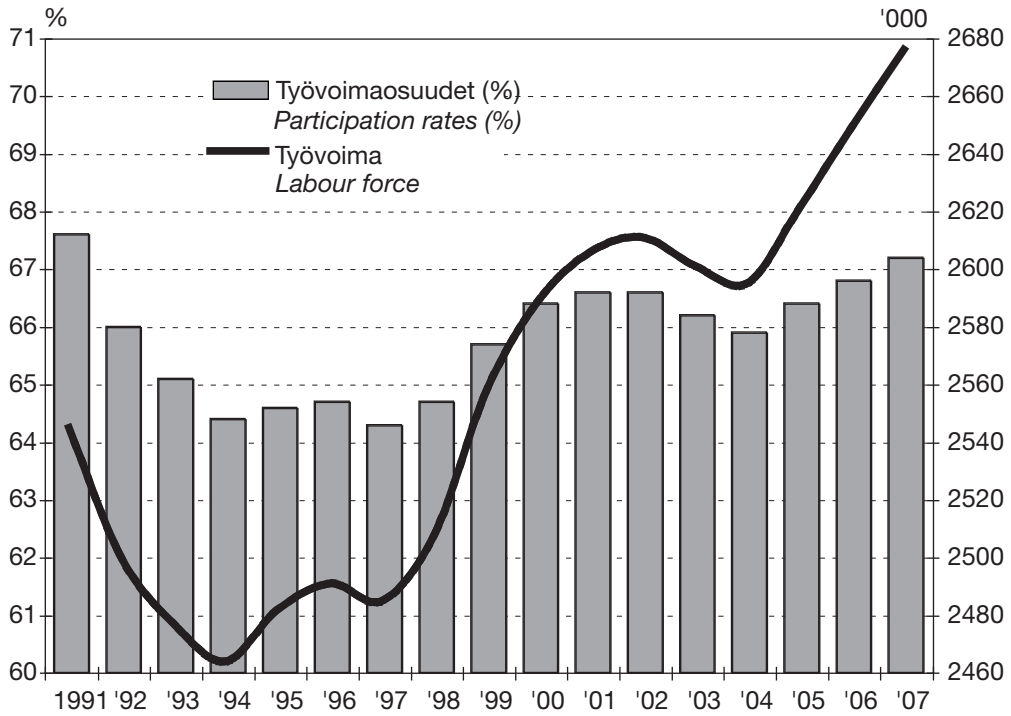
24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries.....	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima TE-keskusalueittain	46*
27. Työlliset TE-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet TE-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella.....	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä TE-keskusalueittain.....	49*
30. Työttömyysasteet TE-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä TE-keskusalueittain.....	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin TE-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä TE-keskusalueit- tain.....	55*

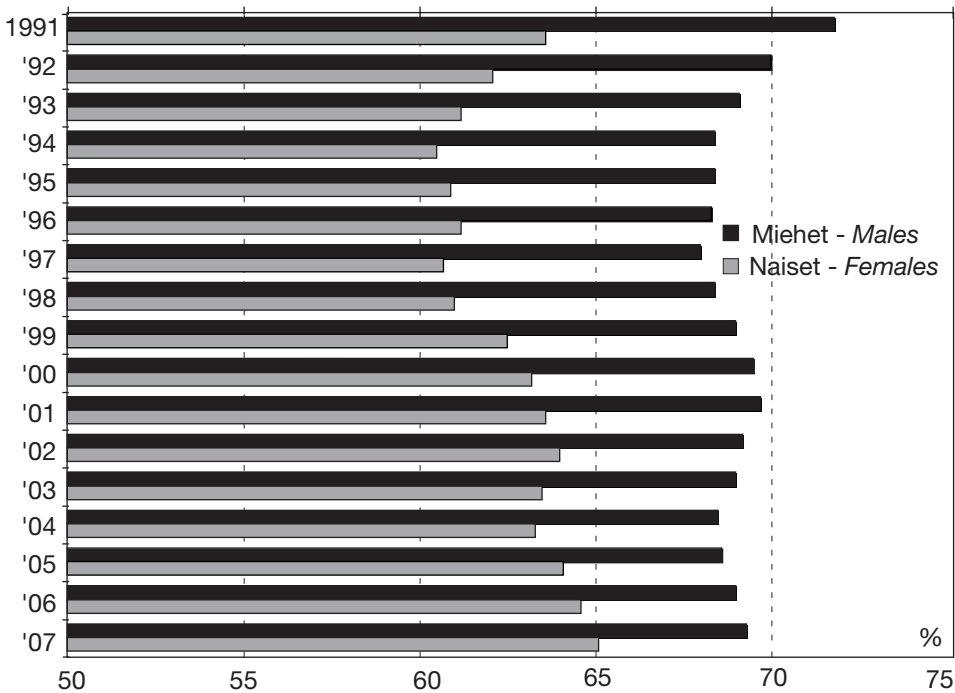
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district.....	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district.....	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by ad- ministrative district.....	55*

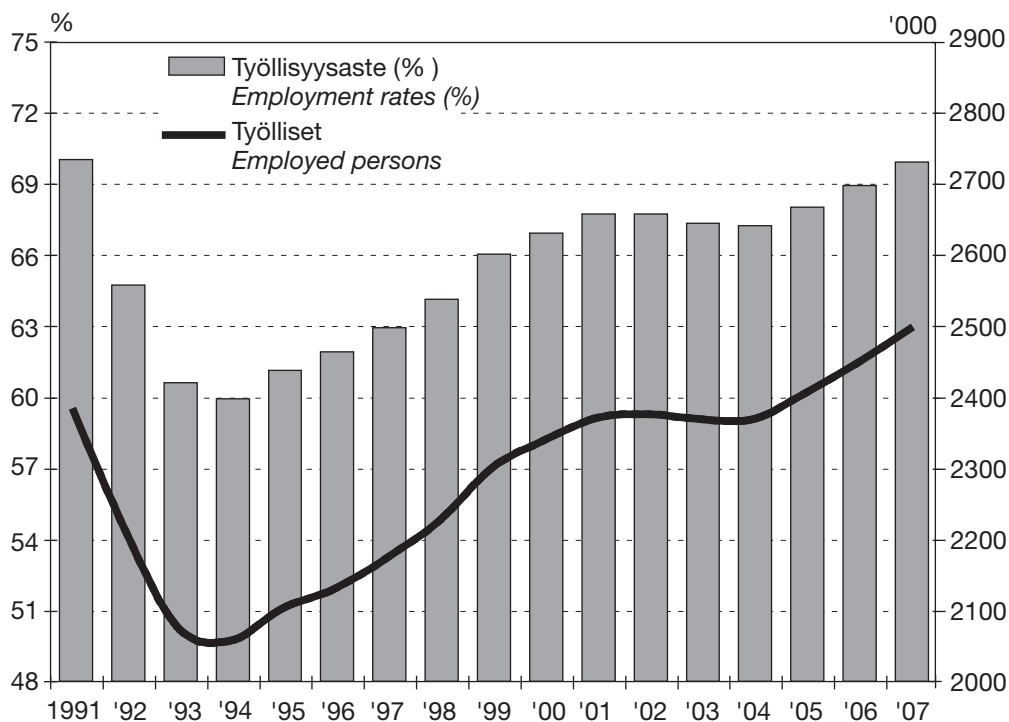
Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

Chart 1. Labour force and labour force participation rates

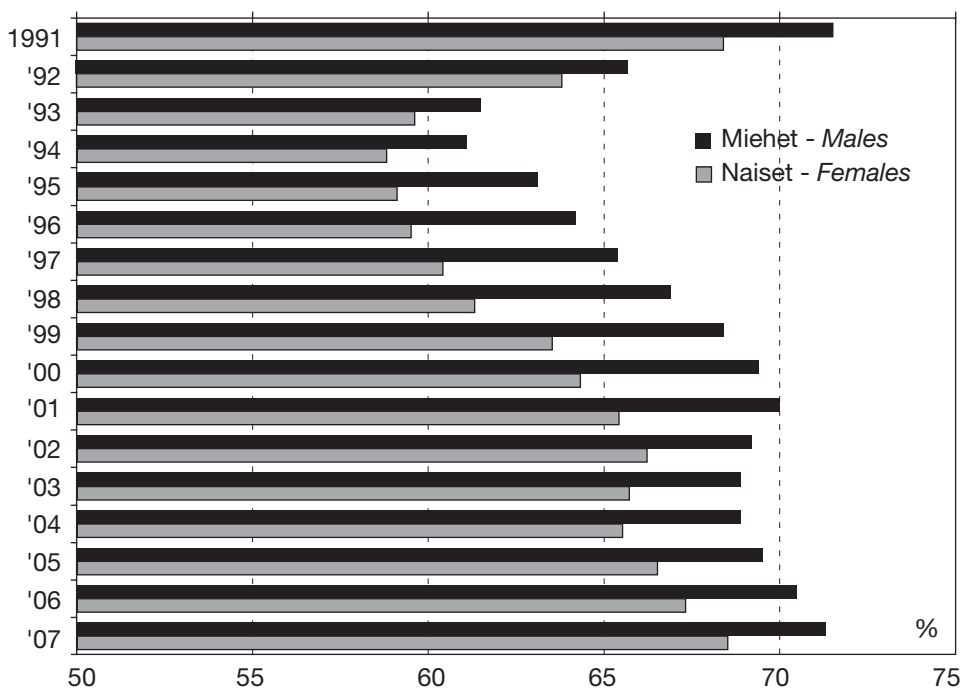
Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

Chart 2. Labour force participation rates by sex

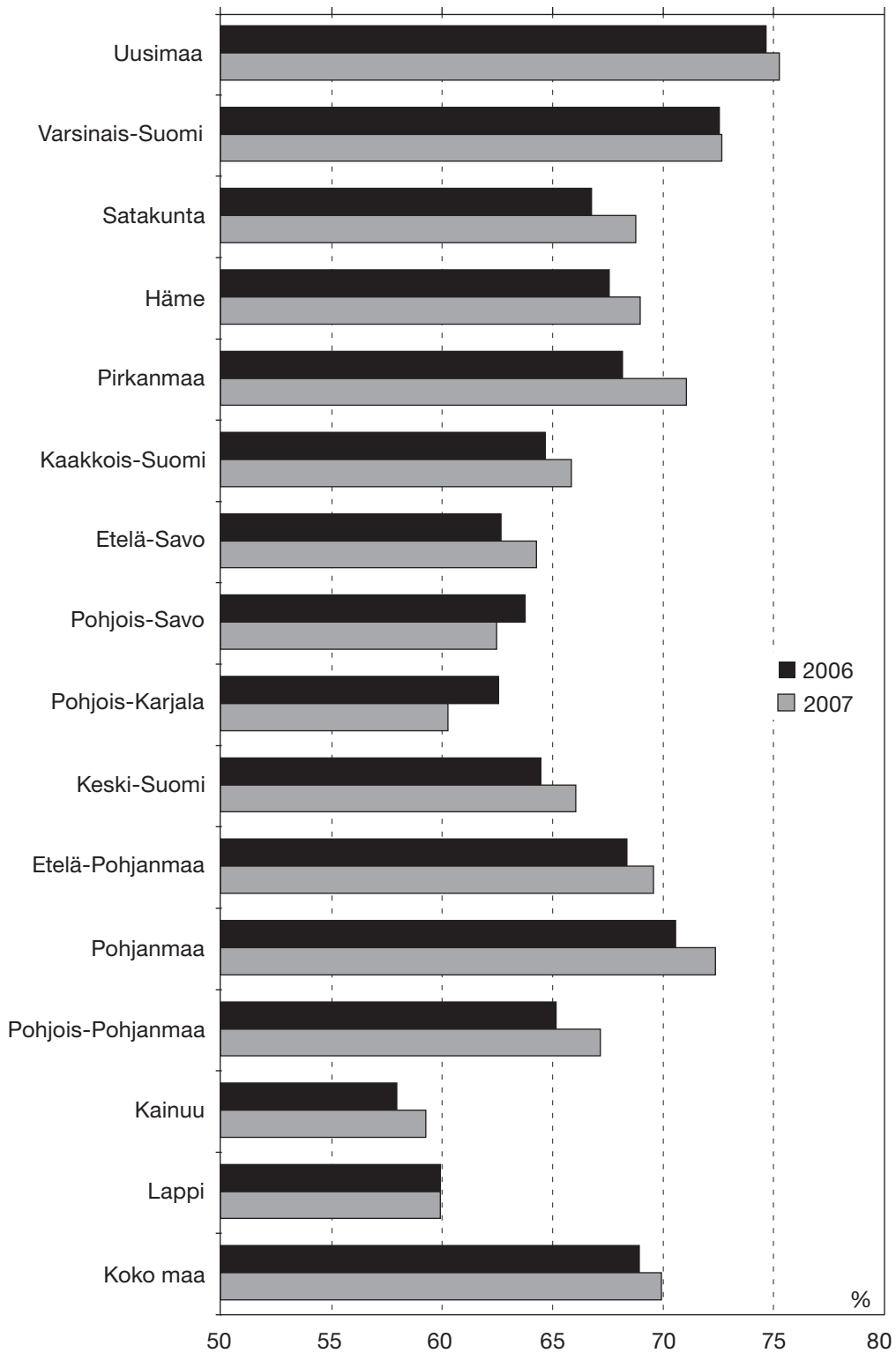
Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

Chart 3. Employed persons and employment rates

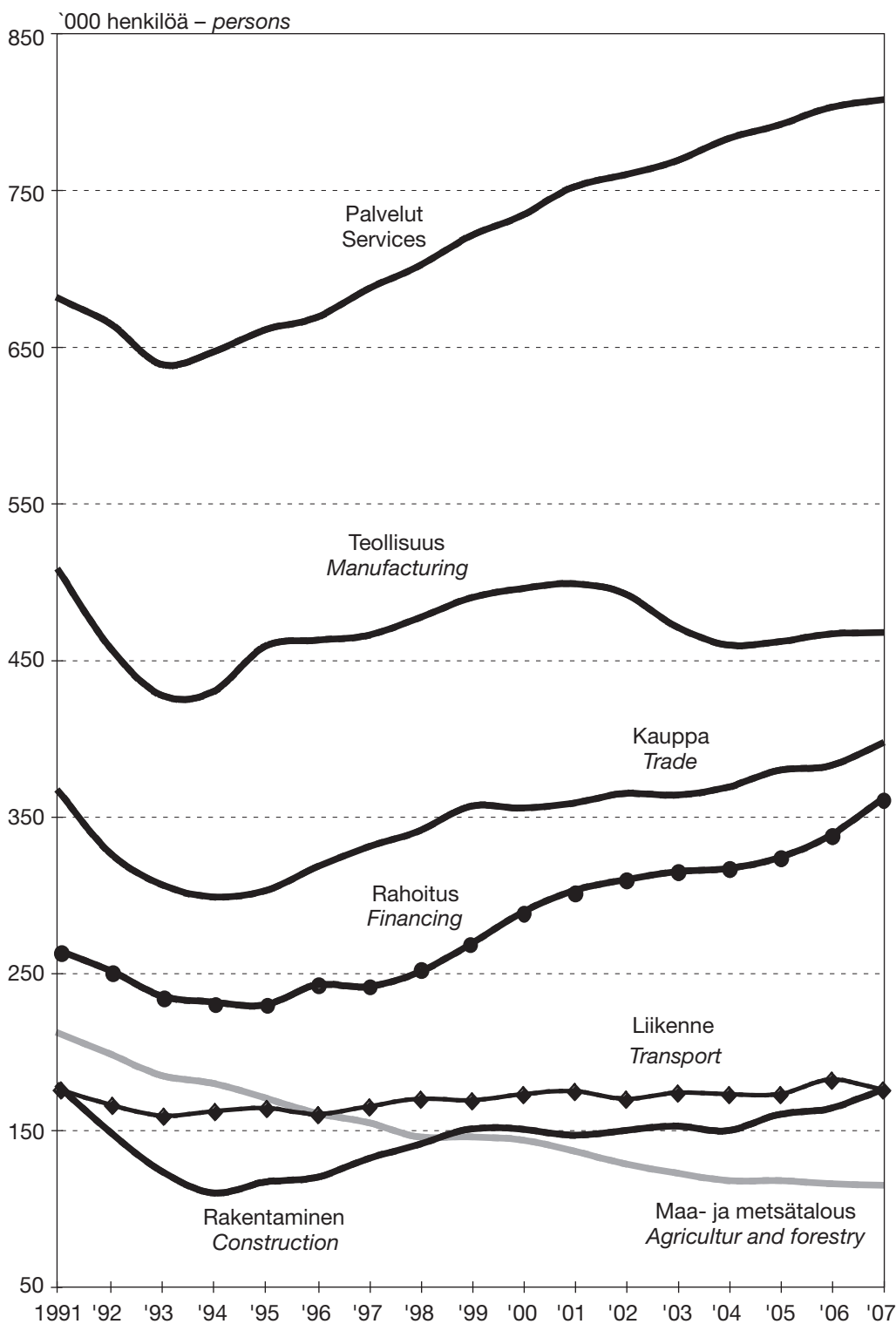
Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

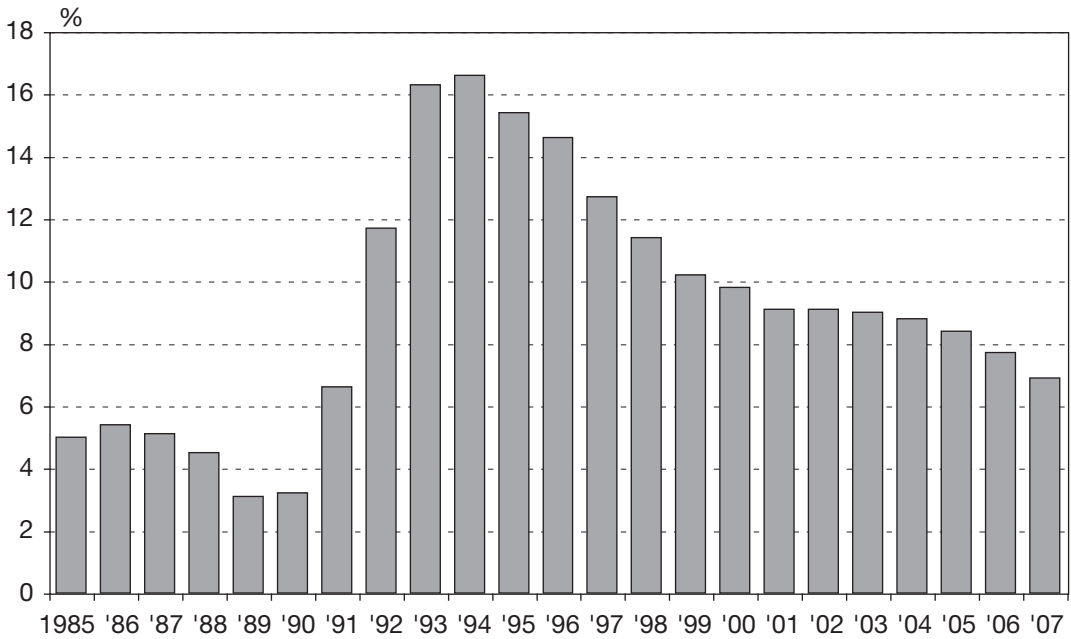
Kuvio 5. Työllisyysasteet TE-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

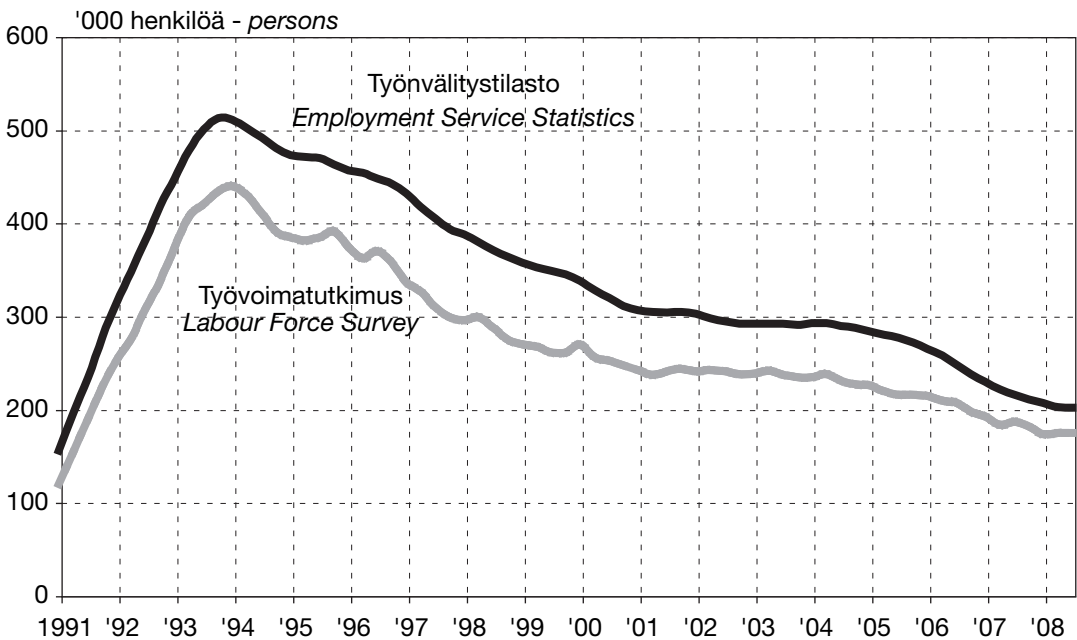
Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

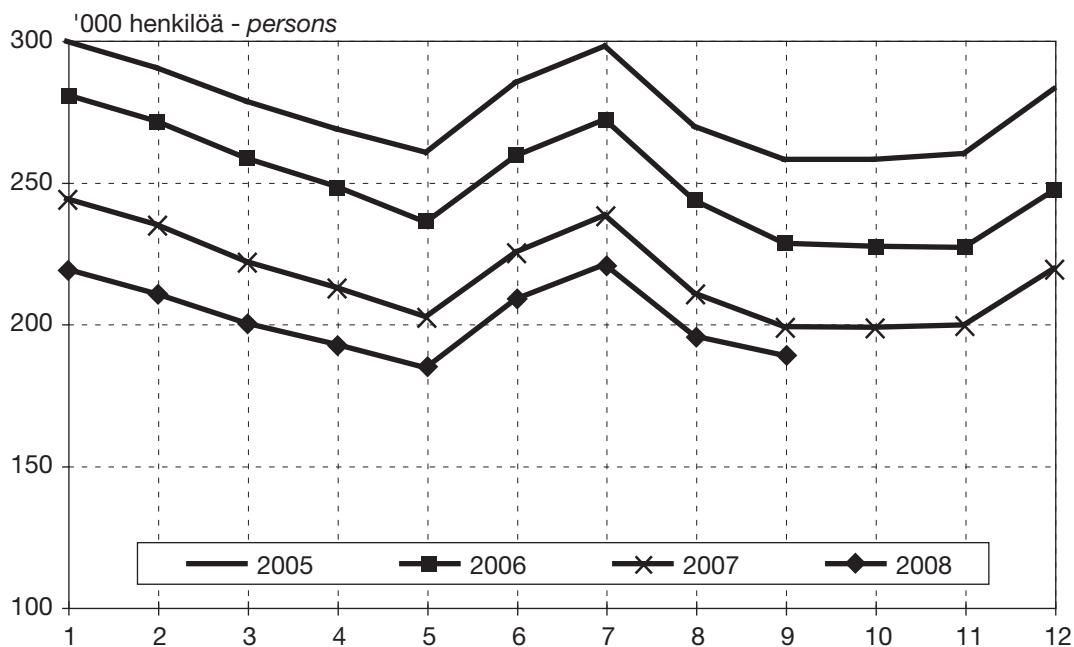
Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

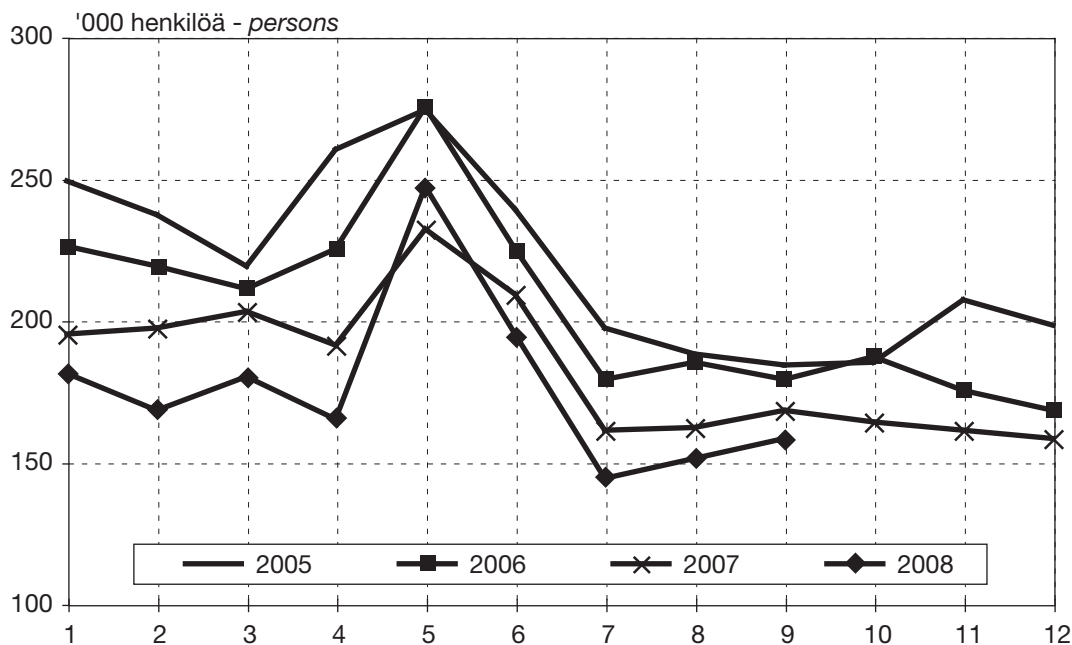
Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

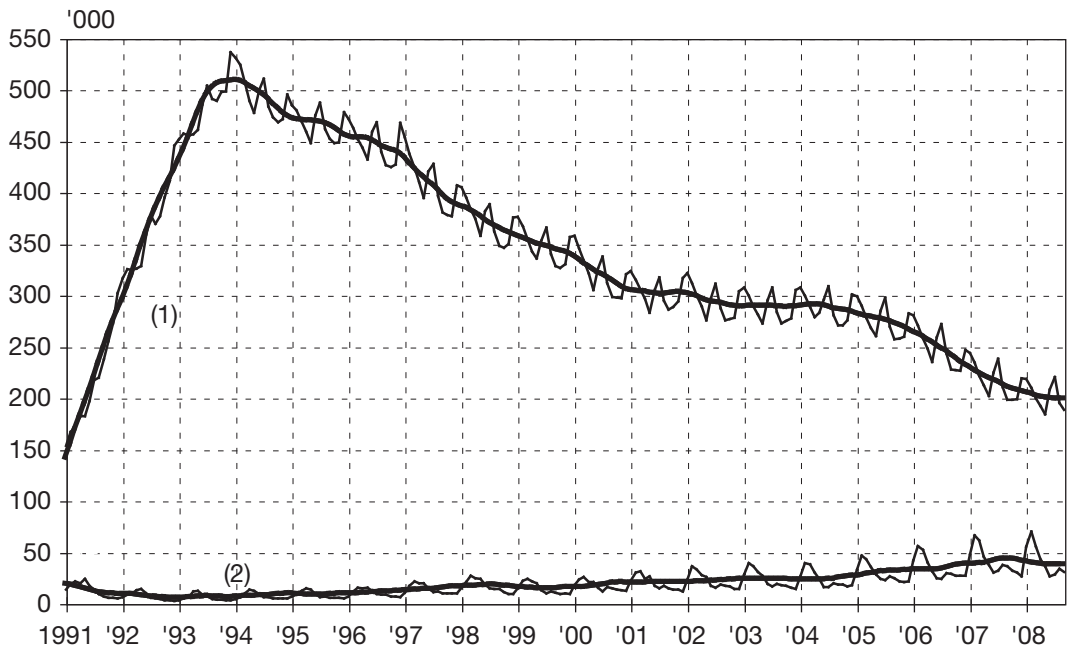
Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

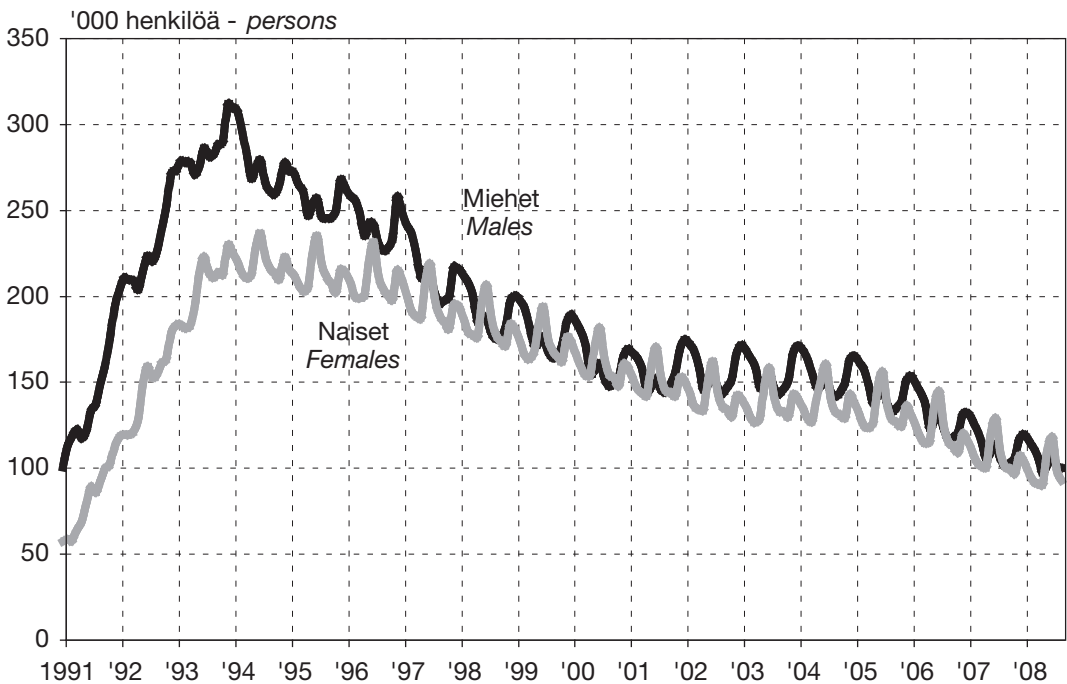
Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

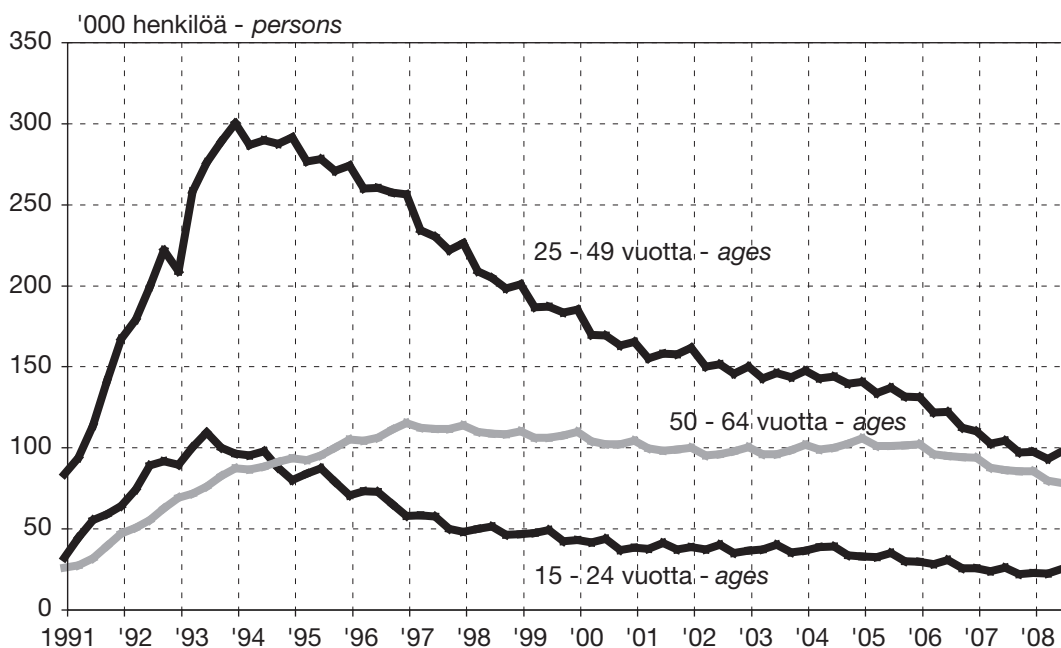
Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

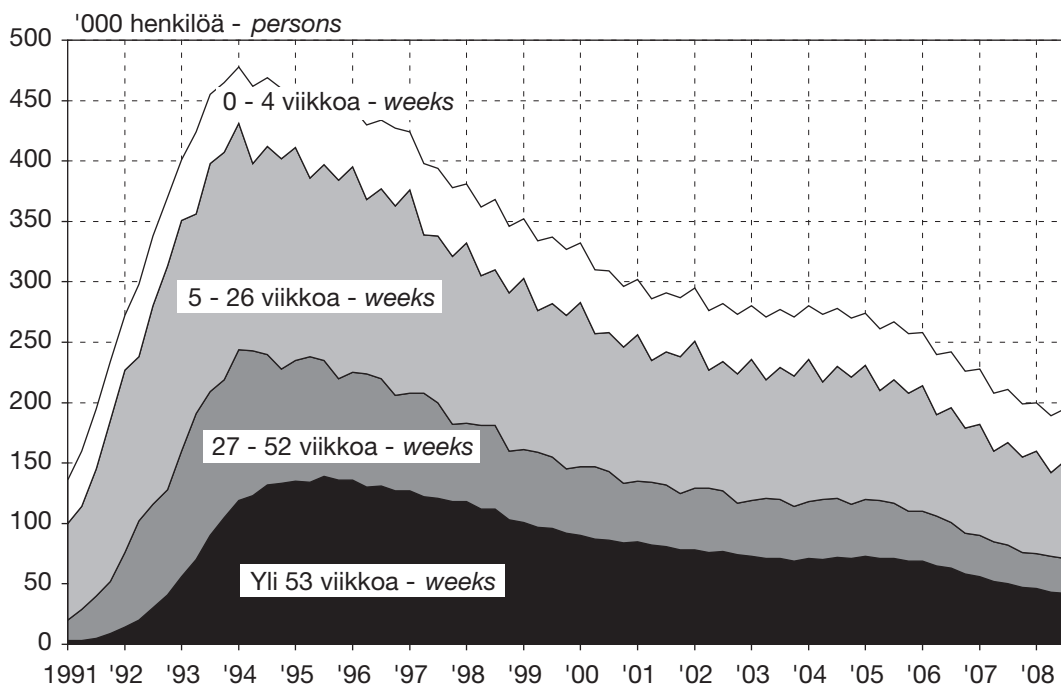
Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

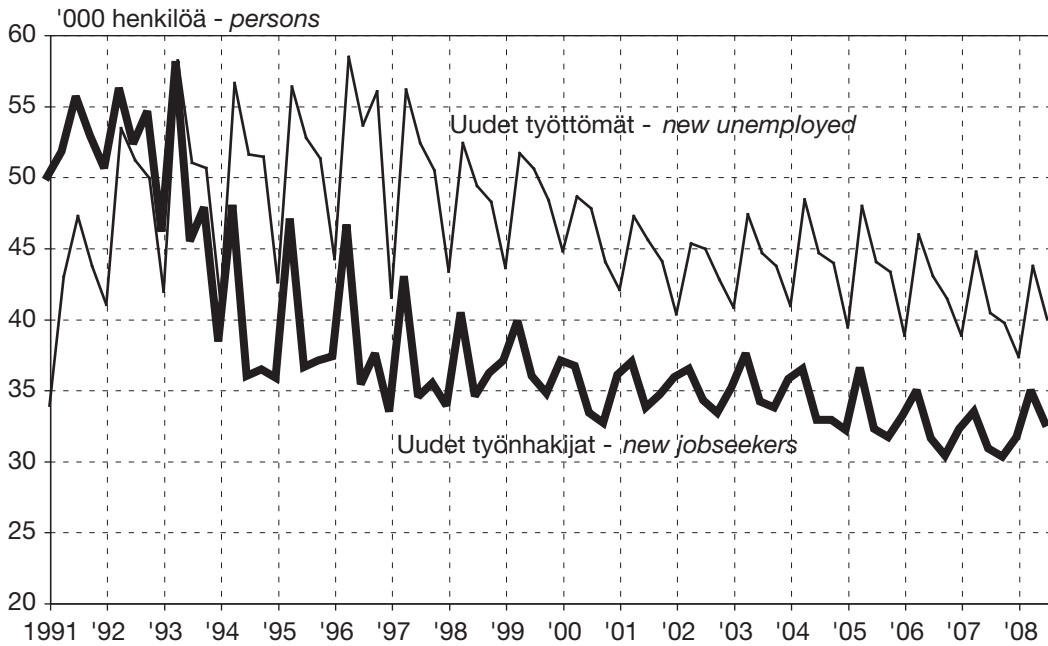
Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain

Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

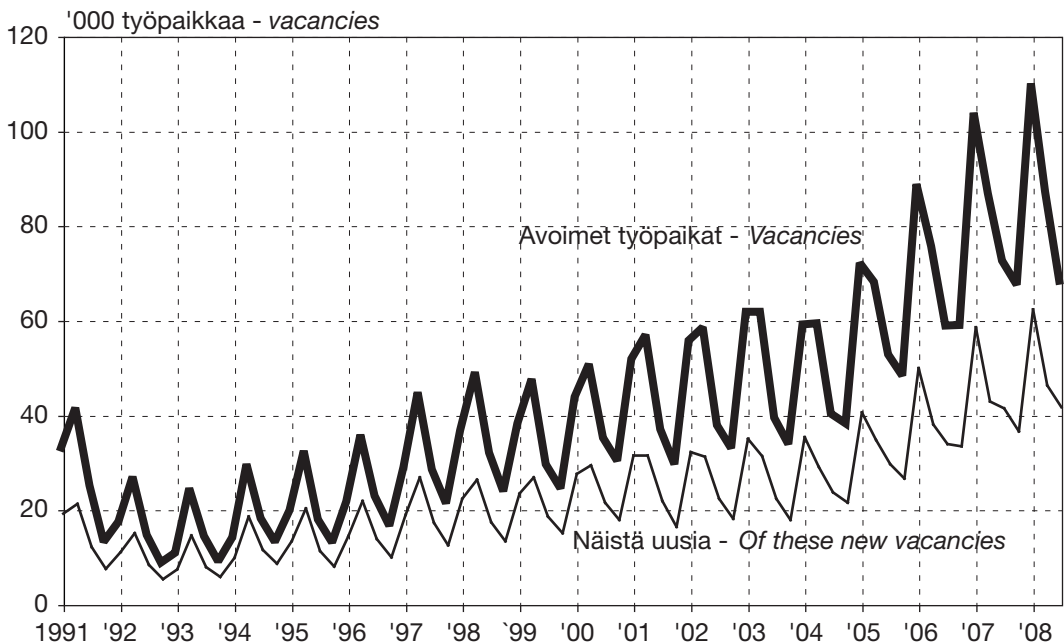
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina

Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

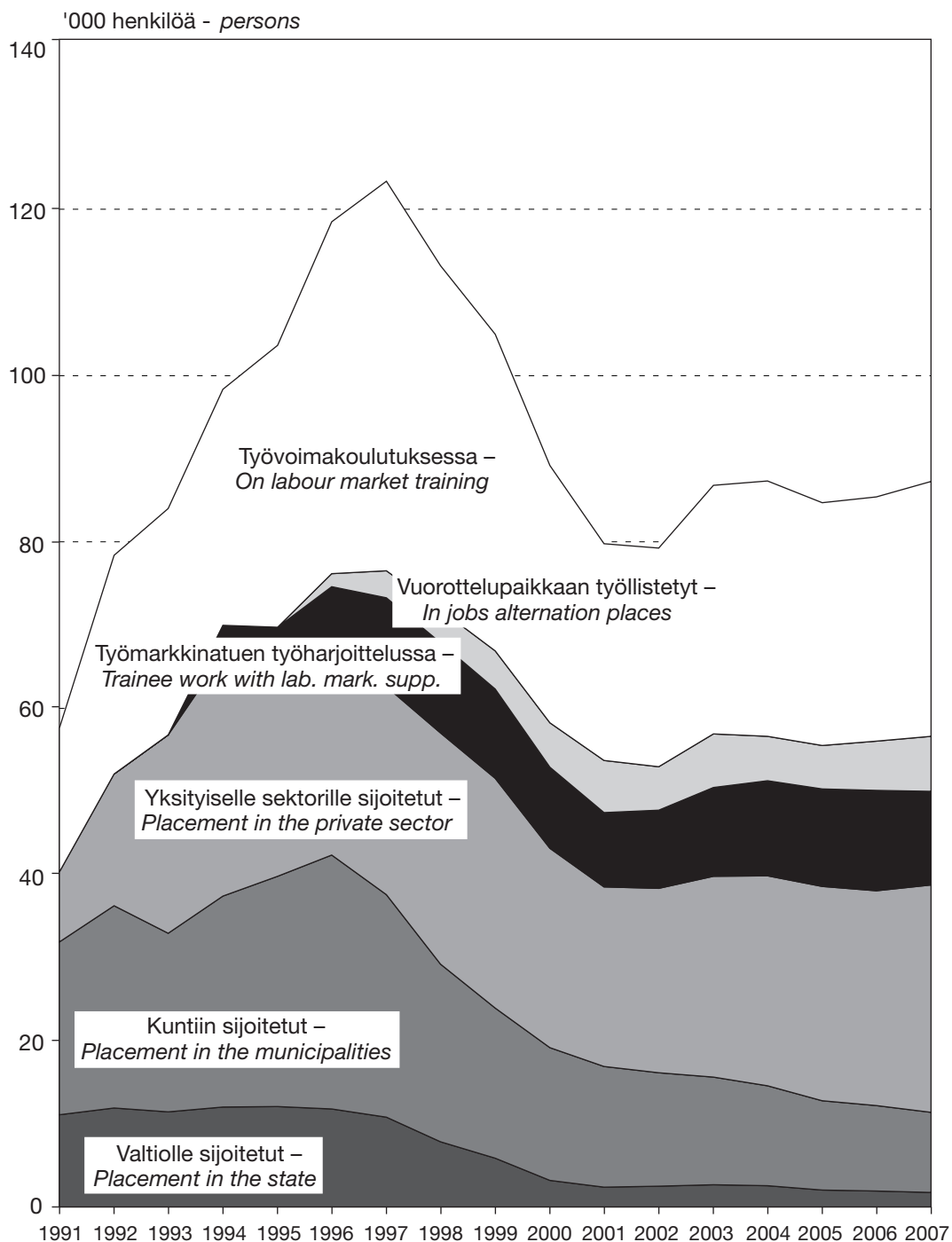
Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

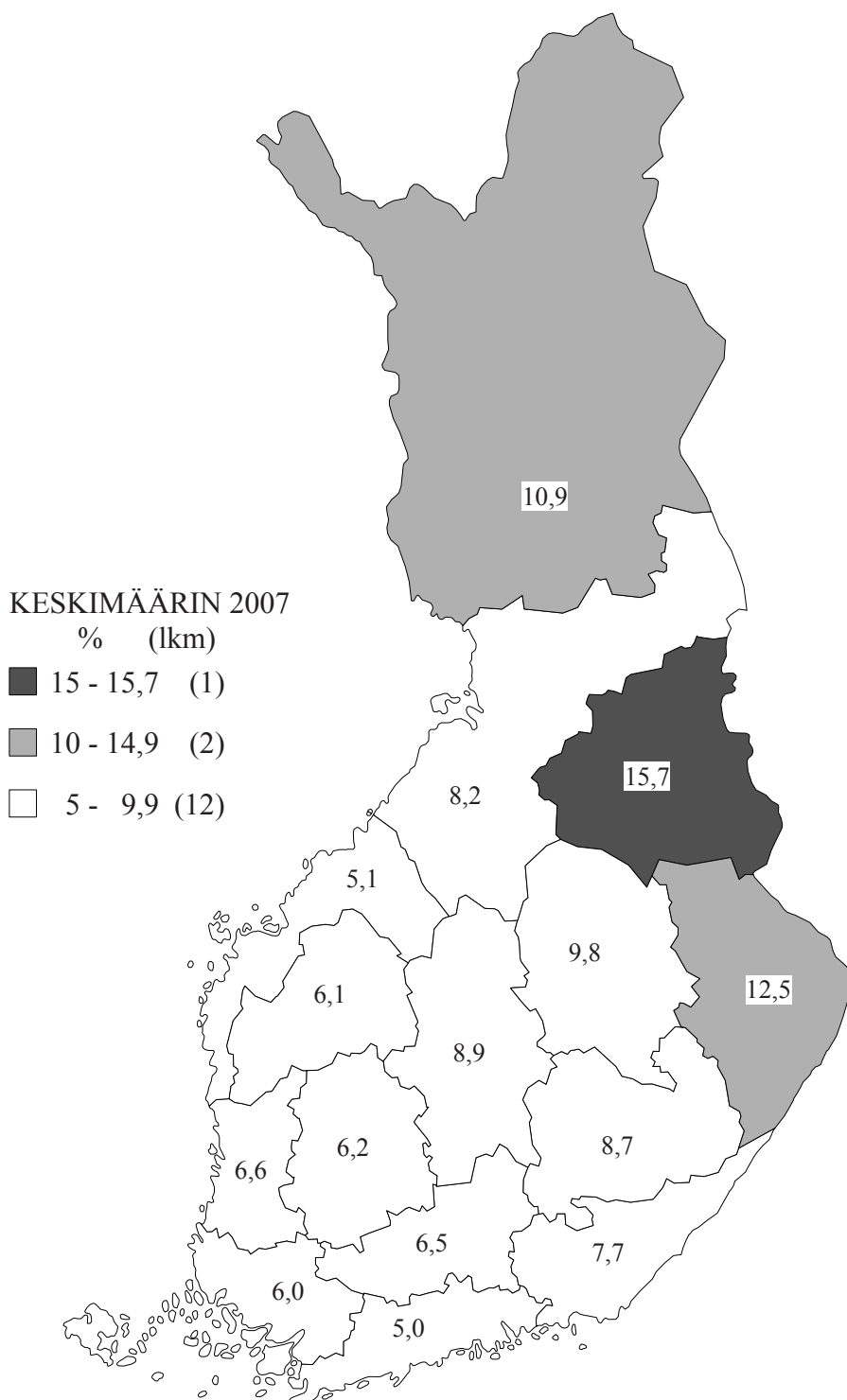
Kuvio 17. Työhallinnon toimenpiteillä sijoitetut

Chart 17. Subsidized employment

Kuvio 18. Työvoima- ja elinkeinokeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet työvoima- ja elinkeinokeskusalueittain vuonna 2007, työvoimatutkimuksen mukaan

Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2007, according to the Labour Force Survey

**1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX**

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä		
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total		
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1991	306	338	376	381	405	438	333	284	252	255	394	3 761	
1992	313	327	375	379	402	430	360	291	251	254	401	3 784	
1993	321	312	372	380	396	422	394	288	257	250	409	3 802	
1994	327	304	364	382	391	413	420	291	266	245	422	3 825	
1995	328	304	353	381	387	407	440	296	272	242	430	3 839	
1996	326	308	341	379	382	404	433	326	276	240	434	3 850	
1997	326	314	328	376	379	400	426	353	283	241	437	3 862	
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878	
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890	
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901	
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909	
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918	
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926	
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935	
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948	
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963	
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981	
2007	I	326	332	331	316	335	376	375	392	409	315	466	3 973
	II	328	330	331	318	333	375	375	390	408	324	465	3 978
	III	329	329	332	320	330	374	375	389	407	336	462	3 983
	IV	331	328	334	322	326	374	374	388	405	346	462	3 989
2008	I	332	327	335	325	323	373	375	387	403	352	463	3 995
	II	333	326	337	327	319	372	376	385	401	359	466	4 001
	III	333	326	338	330	316	371	376	383	399	366	469	4 007
Miehet - Male													
1991	157	172	192	195	207	224	169	141	122	118	156	1 853	
1992	160	167	192	194	205	220	183	145	122	119	161	1 867	
1993	164	160	190	194	202	216	201	143	126	117	166	1 878	
1994	167	156	186	196	199	211	214	146	130	115	173	1 891	
1995	167	155	180	195	197	207	224	149	133	115	178	1 900	
1996	166	157	174	194	195	205	221	164	136	114	183	1 908	
1997	166	161	168	192	193	203	217	178	139	115	186	1 917	
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927	
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935	
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942	
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948	
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954	
2003	162	170	165	161	191	190	194	210	187	130	198	1 959	
2004	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965	
2005	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972	
2006	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981	
2007	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990	
2007	I	171	164	176	156	171	190	191	194	208	151	213	1 986
	II	172	163	172	160	167	193	194	192	205	158	213	1 989
	III	171	165	171	163	170	188	192	191	208	160	212	1 992
	IV	173	163	174	163	168	189	192	191	205	166	212	1 995
2008	I	173	164	180	158	167	187	189	193	204	170	213	1 998
	II	173	163	175	166	167	184	191	192	201	174	215	2 002
	III	173	164	172	170	164	186	190	191	201	178	216	2 005
Naiset - Female													
1991	150	166	184	186	198	213	164	143	129	137	238	1 908	
1992	153	160	183	185	197	210	177	146	129	136	241	1 917	
1993	157	153	182	186	194	206	194	145	132	133	243	1 924	
1994	160	149	178	187	192	202	206	146	136	129	249	1 933	
1995	160	148	173	186	190	200	216	147	139	127	251	1 938	
1996	160	150	167	185	187	199	212	162	141	126	251	1 941	
1997	159	153	161	184	186	197	209	175	144	126	250	1 945	
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951	
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955	
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958	
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961	
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964	
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967	
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970	
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975	
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982	
2007	156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990	
2007	I	155	167	155	160	165	186	184	198	202	164	253	1 987
	II	156	167	159	158	166	183	182	199	203	167	252	1 989
	III	158	164	161	157	160	186	183	197	199	176	250	1 991
	IV	158	165	160	159	158	185	183	196	200	179	250	1 994
2008	I	159	164	155	166	156	186	186	193	199	182	250	1 997
	II	159	163	162	161	152	188	185	194	200	184	252	2 000
	III	161	162	166	160	152	185	186	192	198	188	253	2 003

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74- vuotias väestö	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>			
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät	
<i>Year and quarter</i>	<i>Population from 15 to 74 years</i>	<i>Total</i>	<i>Employed</i>	<i>Unemployed</i>	<i>Total</i>	<i>Students</i>	<i>Performing domestic work</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>								
1961	3 133	2 147	2 121	26	986	
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027	
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082	
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105	
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030	
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057	
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111	
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166	
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183	
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086	
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328	
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310	
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272	
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231	
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213	
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225	
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206	
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207	
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192	
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181	
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169	
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149	
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149	
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141	
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130	
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119	
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106	
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104	
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105	
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107	
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114	
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117	
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117	
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117	
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116	
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113	
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105	
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109	
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100	
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97	
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95	
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84	
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88	
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96	
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91	
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93	
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91	
2007	I	3 973	2 613	2 415	198	1 360	371	89
	II	3 978	2 735	2 524	210	1 243	255	95
	III	3 983	2 705	2 542	164	1 278	283	93
	IV	3 989	2 646	2 485	161	1 343	363	88
2008	I	3 995	2 650	2 474	176	1 345
	II	4 001	2 776	2 574	202	1 225
	III	4 007	2 717	2 566	151	1 290

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1991	110	232	321	338	367	402	300	237	153	64	20	2 544
1992	96	213	310	332	360	392	324	244	152	60	16	2 499
1993	88	198	302	330	353	384	352	242	158	52	16	2 476
1994	82	184	293	332	347	379	375	245	165	46	15	2 463
1995	85	177	286	332	348	370	395	251	173	49	15	2 481
1996	81	181	276	330	345	364	388	278	180	53	14	2 490
1997	91	194	266	325	340	359	379	296	170	50	15	2 484
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2007 I	80	215	274	273	297	341	338	337	297	129	32	2 613
2007 II	147	251	281	280	298	344	336	337	300	130	32	2 735
2007 III	114	248	286	277	294	344	338	333	300	138	33	2 705
2007 IV	88	220	278	281	290	337	341	336	296	142	36	2 646
2008 I	82	220	279	283	292	338	340	337	296	147	34	2 650
2008 II	156	251	288	285	287	341	341	339	301	154	33	2 776
2008 III	108	242	292	289	283	337	340	333	301	158	32	2 717
Miehet - Male												
1991	56	119	174	185	194	210	152	118	75	36	12	1 330
1992	48	110	170	180	192	204	165	121	74	33	10	1 308
1993	44	106	165	180	188	200	181	119	77	28	11	1 298
1994	42	98	161	182	184	196	192	122	82	26	10	1 294
1995	43	96	158	183	184	190	201	125	84	27	10	1 300
1996	42	98	152	181	182	186	198	138	89	29	9	1 303
1997	44	105	146	178	180	185	193	148	85	28	11	1 303
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2007 I	32	113	152	144	157	175	170	163	144	65	20	1 337
2007 II	72	128	155	152	157	180	175	162	147	67	20	1 415
2007 III	54	125	155	154	159	176	174	162	150	70	23	1 403
2007 IV	40	109	153	154	157	171	174	164	147	72	24	1 364
2008 I	34	113	159	150	156	171	171	166	147	76	25	1 368
2008 II	76	128	157	158	158	173	173	166	150	80	24	1 444
2008 III	51	122	159	160	154	173	172	164	150	81	22	1 408
Naiset - Female												
1991	54	113	147	154	172	192	148	119	78	29	8	1 214
1992	47	103	140	152	168	188	159	123	78	27	6	1 191
1993	45	93	137	150	165	184	171	122	81	24	5	1 178
1994	41	86	133	150	163	183	183	123	83	20	5	1 169
1995	41	81	128	149	163	181	194	126	88	23	6	1 181
1996	39	84	125	149	162	178	191	140	90	25	5	1 187
1997	47	89	120	147	160	174	186	148	85	22	4	1 181
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2007 I	48	102	123	129	140	166	168	174	153	64	12	1 276
2007 II	75	124	126	128	141	164	161	175	153	63	11	1 320
2007 III	59	123	130	124	135	168	164	171	150	67	10	1 302
2007 IV	49	111	126	127	133	166	167	173	149	70	11	1 283
2008 I	48	107	120	134	136	167	169	172	149	72	10	1 282
2008 II	80	123	131	128	129	168	168	173	151	74	9	1 333
2008 III	57	119	133	129	129	165	168	170	151	78	10	1 309

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

**4. TYÖVOIMAOSUUEDT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX**

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Ikä - Age											
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
1 000 henkilöä - persons												
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1991	35.9	68.5	85.4	88.7	90.5	91.9	90.3	83.6	60.9	25.2	75.0	67.6
1992	30.6	65.2	82.7	87.4	89.5	91.1	89.9	83.9	60.5	23.7	73.4	66.0
1993	27.4	63.5	81.3	86.9	89.2	90.9	89.4	83.9	61.6	20.7	72.5	65.1
1994	25.2	60.6	80.6	86.8	88.8	91.7	89.3	84.1	62.0	18.8	71.9	64.4
1995	25.9	58.3	81.0	87.1	89.8	91.1	89.8	84.7	63.4	20.4	72.3	64.6
1996	25.0	58.6	80.9	87.0	90.2	90.3	89.7	85.3	65.0	22.1	72.5	64.7
1997	27.9	61.7	81.1	86.3	89.5	89.7	89.0	83.7	60.0	21.0	72.1	64.3
1998	28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7
1999	32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7
2000	33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4
2001	32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6
2002	32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6
2003	30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2
2004	29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9
2005	29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4
2006	30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8
2007	32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2
2007 I	24.5	65.0	82.9	86.4	88.6	90.6	90.0	85.9	72.5	41.1	73.6	65.8
2007 II	44.8	76.1	84.7	87.9	89.5	91.6	89.5	86.3	73.7	40.1	76.9	68.7
2007 III	34.6	75.3	86.0	86.7	89.3	91.8	90.2	85.7	73.8	41.0	75.9	67.9
2007 IV	26.8	67.0	83.4	87.2	88.9	90.1	91.0	86.8	73.2	41.2	74.0	66.3
2008 I	24.5	67.3	83.2	87.3	90.5	90.5	90.9	87.2	73.5	41.8	74.1	66.3
2008 II	46.9	77.0	85.5	87.1	90.1	91.6	90.8	87.9	75.0	42.8	77.6	69.4
2008 III	32.5	74.2	86.5	87.6	89.8	90.9	90.3	87.0	75.6	43.3	75.9	67.8
Miehet - Male												
1991	35.5	69.0	90.7	94.9	94.3	93.9	90.3	83.8	61.4	29.8	77.7	71.8
1992	30.1	66.2	89.0	93.2	94.0	93.1	90.3	83.7	60.5	27.8	76.2	70.0
1993	26.3	66.7	87.3	92.9	93.2	92.6	90.2	83.4	61.5	23.9	75.3	69.1
1994	24.9	63.7	86.8	93.3	92.6	93.0	89.7	83.8	62.8	22.2	74.8	68.4
1995	25.7	62.3	88.0	94.2	93.5	92.0	89.8	83.8	63.2	23.1	75.0	68.4
1996	25.1	62.0	87.2	93.7	93.7	91.0	89.7	84.1	65.9	24.9	75.0	68.3
1997	26.5	65.2	87.3	92.8	93.2	91.0	89.1	83.0	60.9	24.5	74.6	68.0
1998	26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4
1999	30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0
2000	30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5
2001	29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7
2002	28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2
2003	27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0
2004	27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5
2005	27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6
2006	28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0
2007	28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3
2007 I	18.8	68.8	86.3	92.4	92.3	92.0	89.1	83.8	69.4	43.3	74.3	67.3
2007 II	41.6	78.3	89.9	94.6	93.8	93.5	90.5	84.6	71.8	42.5	78.5	71.1
2007 III	31.8	76.0	90.7	94.5	93.6	93.6	90.5	84.6	72.4	43.9	77.6	70.5
2007 IV	22.8	67.0	88.1	94.3	93.5	90.7	90.6	85.5	71.8	43.3	75.1	68.3
2008 I	19.5	69.1	88.5	94.7	93.9	91.6	90.6	85.7	72.0	44.4	75.2	68.4
2008 II	44.1	78.8	90.1	94.8	94.5	93.7	90.8	86.7	74.6	45.7	79.5	72.1
2008 III	29.8	74.7	92.3	94.0	94.0	92.9	90.4	85.7	74.7	45.6	77.5	70.3
Naiset - Female												
1991	36.2	67.9	79.8	82.3	86.6	89.7	90.2	83.4	60.4	21.2	72.2	63.6
1992	31.2	64.0	76.2	81.4	84.9	89.1	89.6	84.1	60.5	20.0	70.6	62.1
1993	28.6	60.2	75.2	80.5	85.0	89.1	88.5	84.4	61.6	17.9	69.7	61.2
1994	25.5	57.4	74.1	80.0	84.9	90.4	88.8	84.4	61.2	15.7	69.1	60.5
1995	26.0	54.3	73.8	79.8	86.1	90.2	89.7	85.6	63.6	17.9	69.6	60.9
1996	24.9	55.2	74.3	79.9	86.5	89.5	89.7	86.4	64.2	19.5	69.9	61.2
1997	29.3	58.1	74.6	79.5	85.6	88.3	89.0	84.5	59.0	17.7	69.4	60.7
1998	29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0
1999	34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5
2000	36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2
2001	35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6
2002	36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0
2003	34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5
2004	32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3
2005	32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1
2006	33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6
2007	36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1
2007 I	30.9	61.2	79.0	80.5	84.8	89.2	90.9	87.9	75.8	39.0	72.9	64.2
2007 II	48.3	73.9	79.0	81.1	85.2	89.7	88.5	88.0	75.5	37.9	75.3	66.4
2007 III	37.6	74.6	81.0	78.7	84.7	90.0	89.9	86.8	75.4	38.3	74.2	65.4
2007 IV	31.1	67.1	78.4	80.1	84.1	89.5	91.4	88.0	74.6	39.2	72.9	64.3
2008 I	30.0	65.4	77.2	80.2	86.9	89.5	91.1	88.7	75.0	39.4	72.8	64.2
2008 II	50.0	75.2	80.6	79.2	85.3	89.4	90.8	89.1	75.5	40.0	75.7	66.6
2008 III	35.4	73.7	80.4	80.8	85.2	88.9	90.1	88.3	76.6	41.2	74.2	65.4

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot	
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries	
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	623	725	811	
1967	2 114	567	725	822	
1968	2 073	532	705	836	
1969	2 097	505	728	864	
1970 ²	2 217	538	752	928	
1971	2 215	508	765	942	
1972	2 215	461	772	982	
1973	2 265	432	793	1 041	
1974	2 326	424	822	1 079	
1975	2 312	391	812	1 104	
1976	2 278	367	790	1 109	
1977	2 232	336	775	1 113	
1978	2 200	316	757	1 121	
1979	2 256	309	779	1 159	
1980	2 328	314	803	1 201	
1981	2 353	305	821	1 221	
1982	2 377	312	801	1 258	
1983	2 390	302	789	1 295	
1984	2 413	293	784	1 335	
1985	2 437	279	776	1 378	
1986	2 431	266	774	1 388	
1987	2 423	251	753	1 417	
1988	2 431	238	741	1 450	
1989 ²	2 507	233	760	1 512	
1990	2 504	222	757	1 522	
1991	2 375	210	681	1 481	
1992	2 206	197	603	1 403	
1993	2 071	183	548	1 334	
1994	2 054	178	536	1 333	
1995	2 099	170	572	1 351	
1996	2 127	159	579	1 383	
1997	2 170	153	594	1 417	
1998	2 222	144	613	1 457	
1999	2 296	144	637	1 509	
2000	2 335	144	642	1 544	
2001	2 367	135	642	1 583	
2002	2 372	127	639	1 599	
2003	2 365	120	620	1 616	
2004	2 365	116	606	1 635	
2005	2 401	116	618	1 662	
2006	2 444	114	627	1 699	
2007	2 492	113	639	1 734	
2005	I	2 337	110	585	1 636
	II	2 425	119	626	1 674
	III	2 444	120	634	1 685
	IV	2 398	113	627	1 652
2006	I	2 381	110	604	1 664
	II	2 461	118	631	1 707
	III	2 494	123	652	1 716
	IV	2 438	106	620	1 708
2007	I	2 415	105	611	1 694
	II	2 524	117	647	1 754
	III	2 542	120	662	1 753
	IV	2 485	109	637	1 733
2008	I	2 474	107	620	1 732
	II	2 574	118	660	1 780
	III	2 566	118	668	1 767

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot	
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries	
1 000 henkilöä - persons					
1966	1 221	344	530	347	
1967	1 193	310	535	348	
1968	1 152	293	509	350	
1969	1 173	279	532	362	
1970 ²	1 236	307	514	415	
1971	1 228	290	527	410	
1972	1 217	261	531	427	
1973	1 240	249	543	447	
1974	1 266	244	562	461	
1975	1 247	220	559	469	
1976	1 220	215	535	459	
1977	1 181	198	528	450	
1978	1 164	188	519	453	
1979	1 197	182	539	469	
1980	1 240	186	555	492	
1981	1 244	184	569	487	
1982	1 248	193	556	494	
1983	1 249	185	554	507	
1984	1 262	179	552	528	
1985	1 264	173	547	542	
1986	1 263	169	546	547	
1987	1 260	161	534	564	
1988	1 264	153	532	578	
1989 ²	1 311	153	553	604	
1990	1 308	143	553	611	
1991	1 224	134	497	591	
1992	1 130	130	439	560	
1993	1 063	123	401	536	
1994	1 059	117	397	541	
1995	1 096	112	430	551	
1996	1 116	106	439	568	
1997	1 143	103	451	584	
1998	1 174	97	465	608	
1999	1 206	98	481	623	
2000	1 228	99	489	637	
2001	1 240	93	487	657	
2002	1 229	85	486	654	
2003	1 227	83	478	662	
2004	1 229	82	466	676	
2005	1 243	82	476	683	
2006	1 266	81	487	696	
2007	1 290	82	501	703	
2005	I	1 199	79	443	675
	II	1 253	84	481	687
	III	1 272	84	493	692
	IV	1 247	80	486	678
2006	I	1 224	79	464	681
	II	1 271	83	490	697
	III	1 305	86	508	709
	IV	1 263	76	487	698
2007	I	1 236	76	472	686
	II	1 310	84	508	714
	III	1 327	88	522	713
	IV	1 284	78	502	700
2008	I	1 280	77	490	705
	II	1 342	84	523	727
	III	1 339	84	532	716

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	142	979
2006	1 178	33	140	1 003
2007	1 202	31	138	1 031
2005 I	1 138	32	142	962
II	1 171	36	145	987
III	1 171	35	141	992
IV	1 151	33	141	974
2006 I	1 156	31	141	983
II	1 190	35	141	1 010
III	1 190	37	144	1 007
IV	1 174	29	133	1 010
2007 I	1 179	29	139	1 009
II	1 214	33	138	1 040
III	1 214	32	140	1 040
IV	1 201	31	135	1 033
2008 I	1 194	30	131	1 028
II	1 232	34	137	1 054
III	1 228	34	137	1 051

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkuu -Continued						
Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus	
Year and quarter	Employed persons total	Agriculture	Forestry	Manufacturing	Construction of buildings	
1 000 henkilöä - persons						
1966	2 159	526	96	526	127	
1967	2 114	485	82	528	123	
1968	2 073	449	82	522	112	
1969	2 097	425	79	541	122	
1970 ¹	2 217	451	91	552	143	
1971	2 215	424	88	568	145	
1972	2 215	389	74	579	140	
1973	2 265	354	79	594	145	
1974	2 326	353	73	622	145	
1975	2 312	327	66	616	145	
1976	2 278	306	61	602	130	
1977	2 232	278	57	595	127	
1978	2 200	261	55	579	125	
1979	2 256	251	58	601	124	
1980	2 328	251	63	627	128	
1981	2 353	250	55	636	133	
1982	2 377	255	57	618	133	
1983	2 390	246	56	606	140	
1984	2 413	242	52	601	143	
1985	2 437	228	52	598	137	
1986	2 431	218	47	589	142	
1987	2 423	206	45	569	143	
1988	2 431	197	41	553	145	
1989 ¹	2 507	192	41	563	155	
1990	2 504	183	39	556	161	
1991	2 375	177	33	505	137	
1992	2 206	166	31	456	111	
1993	2 071	154	29	426	89	
1994	2 054	153	25	428	80	
1995	2 099	141	28	457	87	
1996	2 127	133	26	461	88	
1997	2 170	130	23	464	101	
1998	2 222	120	24	475	107	
1999	2 296	121	23	488	117	
2000	2 335	118	24	494	122	
2001	2 367	112	23	497	115	
2002	2 372	106	21	491	117	
2003	2 365	99	22	470	118	
2004	2 365	93	23	458	115	
2005	2 401	93	23	460	122	
2006	2 444	91	23	465	124	
2007	2 492	89	24	466	132	
2005	I	2 337	86	24	443	110
	II	2 425	95	24	468	122
	III	2 444	100	20	464	132
	IV	2 398	91	22	467	124
2006	I	2 381	89	21	457	113
	II	2 461	95	24	467	128
	III	2 494	100	23	480	130
	IV	2 438	82	24	454	127
2007	I	2 415	82	23	456	117
	II	2 524	93	24	473	131
	III	2 542	96	25	472	145
	IV	2 485	86	23	460	134
2008	I	2 474	84	24	450	132
	II	2 574	93	24	472	144
	III	2 566	93	25	472	149

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkoa -Continued

Vuosi ja neljännes	Maa- ja vesi-rakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelukset	
Year and quarter	Other construction	Trade	Transport	Financing, insurance	Services	
1 000 henkilöä - persons						
1966	72	300	143	..	369	
1967	74	303	140	..	379	
1968	72	306	141	..	389	
1969	67	305	146	..	412	
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385	
1971	53	298	160	84	400	
1972	54	305	166	90	421	
1973	54	326	167	99	449	
1974	56	334	170	109	466	
1975	58	329	177	118	480	
1976	57	333	173	117	486	
1977	54	320	170	117	506	
1978	52	313	174	117	517	
1979	53	318	179	120	542	
1980	48	328	184	127	562	
1981	51	326	184	130	581	
1982	50	326	180	136	616	
1983	43	337	177	135	646	
1984	40	343	180	148	664	
1985	41	355	186	156	681	
1986	43	355	183	160	690	
1987	41	348	182	177	710	
1988	43	354	182	190	724	
1989 ¹	42	388	178	262	684	
1990	39	395	179	268	681	
1991	39	364	175	263	679	
1992	36	325	165	250	663	
1993	33	305	158	234	637	
1994	28	297	161	230	645	
1995	28	301	163	228	659	
1996	30	316	159	241	667	
1997	29	329	164	240	685	
1998	32	339	169	249	700	
1999	32	355	168	267	719	
2000	27	354	172	287	732	
2001	30	357	174	301	750	
2002	31	363	169	308	758	
2003	33	362	173	313	767	
2004	33	367	172	315	781	
2005	36	378	172	322	790	
2006	38	381	181	336	801	
2007	42	395	175	359	806	
2005	I	31	365	170	313	788
	II	37	384	170	320	799
	III	38	389	176	336	783
	IV	36	372	170	320	791
2006	I	34	365	178	321	800
	II	37	384	181	336	806
	III	41	390	184	345	797
	IV	39	385	181	342	800
2007	I	38	376	170	339	809
	II	42	406	172	362	814
	III	45	404	177	368	804
	IV	42	394	179	365	795
2008	I	39	390	172	362	807
	II	45	417	173	370	820
	III	47	407	176	368	815

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuustustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -

In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjä-perheenjäsenet
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	<i>Employers and unpaid family workers</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	2 221	1 846	939	907	375
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	2 431	2 062	912	1 148	368
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2005 I	2 337	2 039	692	1 346	298
II	2 425	2 123	754	1 367	302
III	2 444	2 134	769	1 362	310
IV	2 398	2 095	728	1 366	302
2006 I	2 381	2 072	713	1 358	309
II	2 461	2 140	748	1 390	321
III	2 494	2 176	786	1 388	319
IV	2 438	2 130	736	1 393	308
2007 I	2 415	2 105	711	1 392	310
II	2 524	2 203	776	1 422	322
III	2 542	2 222	801	1 415	319
IV	2 485	2 182	755	1 421	303
2008 I	2 474	2 160	722	1 432	313
II	2 574	2 249	800	1 439	326
III	2 566	2 241	794	1 439	325

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä <i>Proportion of part-time employed</i>	
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>					
<i>Year and quarter</i>	<i>Total</i>	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>		
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1981	2 353	173	1 852	316	12	7,4	
1982	2 377	181	1 859	322	15	7,6	
1983	2 390	197	1 847	321	24	8,2	
1984	2 413	201	1 874	312	26	8,3	
1985	2 437	201	1 896	310	30	8,2	
1986	2 431	195	1 895	308	32	8,0	
1987	2 423	194	1 882	315	32	8,0	
1988	2 431	177	1 907	319	28	7,3	
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9,8	
1990	2 504	186	1 959	328	32	9,5	
1991	2 375	185	1 856	298	36	10,1	
1992	2 206	176	1 711	285	34	10,5	
1993	2 071	181	1 583	271	36	11,4	
1994	2 054	180	1 556	280	39	11,5	
1995	2 099	176	1 586	283	54	11,7	
1996	2 127	174	1 603	298	52	11,5	
1997	2 170	203	1 612	339	16	11,0	
1998	2 222	213	1 639	358	12	11,4	
1999	2 296	226	1 682	371	17	12,1	
2000	2 335	240	1 701	372	22	12,3	
2001	2 367	246	1 735	364	23	12,2	
2002	2 372	260	1 736	358	19	12,7	
2003	2 365	266	1 730	352	17	13,0	
2004	2 365	266	1 739	344	16	13,5	
2005	2 401	269	1 768	346	18	13,7	
2006	2 444	278	1 800	345	20	14,0	
2007	2 492	288	1 840	345	18	14,1	
2003	I	2 319	287	1 667	345	20	13,9
	II	2 401	263	1 769	353	16	12,9
	III	2 416	243	1 794	364	15	11,8
	IV	2 324	271	1 691	347	15	13,4
2004	I	2 301	277	1 675	336	13	13,6
	II	2 384	258	1 765	344	17	13,1
	III	2 425	249	1 810	347	19	13,0
	IV	2 349	279	1 707	347	16	14,4
2005	I	2 337	278	1 708	334	17	14,5
	II	2 425	267	1 791	349	19	13,6
	III	2 444	250	1 815	360	19	12,7
	IV	2 398	281	1 758	341	17	14,1
2006	I	2 381	283	1 743	336	19	14,4
	II	2 461	270	1 808	363	20	13,6
	III	2 494	259	1 864	352	19	13,2
	IV	2 438	301	1 786	328	24	15,0
2007	I	2 415	304	1 769	324	18	14,7
	II	2 524	274	1 873	358	19	13,6
	III	2 542	264	1 903	356	18	13,0
	IV	2 485	311	1 816	340	19	15,1
2008	I	2 474	311	1 790	358	15	14,2
	II	2 574	278	1 906	378	13	12,9
	III	2 566	260	1 911	383	12	12,0

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
Year and quarter	Both sexes	Male	Female	Both sexes	Male	Female
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2005 I	235	124	111	9,1	9,4	8,9
2005 II	258	132	125	9,6	9,6	9,7
2005 III	190	90	100	7,2	6,6	7,8
2005 IV	197	96	101	7,6	7,2	8,1
2006 I	219	112	106	8,4	8,4	8,4
2006 II	241	122	120	8,9	8,7	9,1
2006 III	181	84	97	6,8	6,1	7,5
2006 IV	176	85	92	6,8	6,3	7,2
2007 I	198	101	98	7,6	7,5	7,6
2007 II	210	104	106	7,7	7,4	8,0
2007 III	164	76	88	6,0	5,4	6,7
2007 IV	161	80	81	6,1	5,9	6,3
2008 I	176	88	88	6,6	6,4	6,9
2008 II	202	102	100	7,3	7,0	7,5
2008 III	151	70	81	5,6	5,0	6,2

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Keski-määrin	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		15-24
Year and quarter	Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1991	23,2	13,0	6,8	5,4	4,9	5,0	4,1	4,6	5,9	3,4	16,3	6,6
1992	33,4	23,2	12,8	10,2	9,2	8,8	8,2	8,3	11,9	8,4	26,4	11,7
1993	41,3	30,2	19,1	15,0	14,0	12,9	11,9	11,8	17,3	9,6	33,6	16,3
1994	41,3	30,7	19,1	15,0	13,5	12,9	12,2	12,4	21,4	9,9	34,0	16,6
1995	35,7	26,9	17,3	13,8	12,8	12,2	11,5	11,7	22,9	9,4	29,7	15,4
1996	34,5	25,0	15,2	13,0	11,2	11,2	11,1	12,0	23,4	12,7	28,0	14,6
1997	33,6	21,3	14,8	10,8	9,6	9,7	9,4	11,0	16,9	7,6	25,2	12,7
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999	31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002	31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004	30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2007 I	30,9	16,5	8,0	5,8	4,8	6,0	5,5	5,5	7,7	4,4	20,4	7,6
2007 II	33,7	14,6	7,4	5,3	4,9	4,6	4,4	5,5	6,9	3,4	21,7	7,7
2007 III	14,9	8,2	6,6	5,1	5,0	5,1	4,6	5,1	7,4	4,6	10,3	6,0
2007 IV	21,7	10,1	6,1	5,1	5,0	4,3	4,3	4,8	7,4	4,3	13,4	6,1
2008 I	28,4	12,9	6,7	5,0	4,7	5,2	4,6	5,7	6,8	3,1	17,1	6,6
2008 II	36,2	13,4	6,9	4,3	4,9	4,0	3,8	4,6	6,1	3,1	22,2	7,3
2008 III	15,9	9,1	6,2	5,6	4,3	4,5	3,1	4,6	6,1	3,5	11,2	5,6
Miehet - Male												
1991	25,6	15,9	8,5	6,6	6,1	6,2	5,5	5,6	6,4	3,8	19,0	8,0
1992	36,6	27,2	14,5	11,7	11,1	10,5	9,8	10,6	13,8	8,7	30,1	13,6
1993	42,6	33,8	21,5	16,3	15,5	14,6	13,3	13,9	19,0	8,2	36,4	18,1
1994	44,0	34,3	20,9	15,8	14,9	13,9	13,9	14,1	24,2	8,1	37,2	18,1
1995	37,2	27,7	17,0	12,9	12,6	12,6	12,2	12,3	25,6	7,7	30,7	15,7
1996	37,2	26,2	13,7	12,1	10,2	11,3	11,4	11,8	23,7	10,8	29,5	14,3
1997	33,4	22,0	13,3	9,6	8,9	10,2	9,2	11,5	17,1	7,1	25,4	12,3
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001	29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004	31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006	28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2007 I	33,5	17,2	8,0	4,8	3,1	6,0	6,1	5,9	8,7	5,0	20,8	7,5
2007 II	35,7	12,9	8,1	3,9	3,4	4,3	5,0	5,7	7,5	2,4	21,1	7,4
2007 III	15,5	7,6	5,2	4,1	3,3	4,9	3,8	5,3	7,9	4,2	10,0	5,4
2007 IV	23,9	10,0	5,4	4,6	3,5	3,9	4,2	5,4	8,2	4,6	13,7	5,9
2008 I	33,2	12,7	6,1	4,9	3,7	4,8	4,6	5,6	7,7	3,5	17,4	6,4
2008 II	39,2	13,8	7,1	3,6	4,1	3,0	3,2	4,2	7,0	2,9	23,3	7,0
2008 III	15,7	9,4	5,2	3,7	3,1	3,6	2,6	4,6	6,5	3,6	11,2	5,0
Naiset - Female												
1991	20,7	9,9	4,9	4,1	3,5	3,8	2,7	3,5	5,5	3,0	13,4	5,1
1992	30,2	19,0	10,7	8,4	7,0	6,9	6,5	6,2	10,1	8,1	22,5	9,6
1993	40,0	26,1	16,2	13,5	12,3	11,0	10,4	9,6	15,6	11,2	30,6	14,4
1994	38,6	26,6	16,8	14,1	12,0	11,8	10,5	10,7	18,6	12,3	30,4	14,8
1995	34,0	25,9	17,7	15,0	13,1	11,7	10,8	11,0	20,3	11,5	28,6	15,1
1996	31,6	23,7	17,0	14,1	12,3	11,1	10,7	12,3	23,1	14,8	26,3	14,9
1997	33,8	20,5	16,6	12,2	10,5	9,1	9,5	10,6	16,8	8,3	25,1	13,0
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005	30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2007 I	29,1	15,7	8,0	6,8	6,7	5,9	4,9	5,2	6,7	3,7	20,0	7,6
2007 II	31,8	16,4	6,5	6,8	6,6	4,9	3,7	5,4	6,3	4,4	22,2	8,0
2007 III	14,4	8,8	8,2	6,4	7,1	5,2	5,5	4,9	6,9	5,0	10,6	6,7
2007 IV	19,8	10,2	7,0	5,7	6,7	4,7	4,5	4,3	6,5	4,0	13,1	6,3
2008 I	25,1	13,1	7,5	5,1	5,9	5,7	4,7	5,7	6,0	2,8	16,8	6,9
2008 II	33,3	13,1	6,7	5,2	5,9	5,0	4,3	4,9	5,3	3,4	21,0	7,5
2008 III	16,1	8,9	7,3	7,9	5,6	5,5	3,6	4,6	5,6	3,5	11,2	6,2

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät työnhakijat - <i>Unemployed jobseekers</i>					Lomautetut <i>Laid off</i>	Lyhennetyllä työviikolla <i>On reduced working week</i>	
	Yhteensä <i>Total</i>	Miehet <i>Male</i>	Naiset <i>Female</i>	Alle 25-vuotiaat ¹ <i>Under 25 years old¹</i>	Yli vuoden työttömänä <i>Unemployed over a year</i>			
Henkilöä - <i>Persons</i>								
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000	
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100	
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800	
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100	
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900	
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900	
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600	
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700	
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000	
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000	
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200	
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200	
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600	
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800	
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500	
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300	
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800	
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400	
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700	
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400	
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900	
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000	
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400	
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900	
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200	
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000	
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300	
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900	
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100	
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200	
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700	
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400	
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300	
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100	
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700	
2006	249 500	129 300	120 200	26 400	64 800	8 300	1 400	
2007	216 900	111 100	105 700	22 200	52 000	6 800	1 100	
2004	I	298 500	165 700	132 800	34 300	72 400	18 900	2 500
	II	285 900	148 300	137 600	36 700	72 500	11 800	2 200
	III	286 800	144 500	142 300	37 100	73 800	9 800	1 800
	IV	282 400	150 200	132 300	31 600	73 400	12 500	2 000
2005	I	289 000	159 400	129 600	31 000	74 100	15 400	2 000
	II	271 000	140 700	130 200	30 300	72 700	9 700	1 700
	III	274 700	136 700	138 100	33 100	72 700	7 800	1 500
	IV	266 600	139 600	126 900	27 800	70 000	9 500	1 600
2006	I	269 800	147 000	122 800	27 700	69 800	12 400	1 600
	II	247 400	127 500	119 900	26 000	66 000	7 300	1 400
	III	247 600	121 600	126 000	28 600	64 000	5 900	1 200
	IV	233 300	121 300	112 100	23 500	59 300	7 400	1 300
2007	I	233 300	125 500	107 800	23 500	56 600	9 800	1 300
	II	213 100	107 700	105 300	21 800	52 800	5 500	1 100
	III	215 600	104 800	110 800	23 800	51 000	5 000	940
	IV	205 500	106 500	99 000	19 800	47 800	6 900	990
2008	I	209 500	113 700	95 800	20 800	46 600	9 600	1 000
	II	194 900	99 600	95 200	20 200	44 100	5 900	940
		201 400	100 700	100 700	23 200	42 900	6 300	900

1. Lomautetut poislukien. - *Excluding laid offs.*

**14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT (LOMAUTETUT PL.) IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE (LAID OFFS EXCL.) BY AGE AND SEX**

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
Year and quarter	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	Total
Henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	14 600	31 200	25 300	21 900	22 200	22 000	14 600	13 200	12 300	3 600	180 900
1992	23 700	54 100	46 200	38 700	38 000	38 300	28 600	22 900	21 800	7 100	319 500
1993	29 700	68 000	63 300	54 100	51 800	52 500	44 100	31 300	33 300	8 200	436 300
1994	27 500	64 700	65 200	58 900	55 800	56 300	52 600	35 100	43 400	7 800	467 500
1995	23 600	56 900	58 300	56 200	53 300	54 300	55 000	36 400	49 500	7 300	450 900
1996	16 000	52 600	52 600	52 700	50 100	51 900	53 600	40 500	55 100	9 100	434 100
1997	12 200	41 700	44 500	47 000	45 200	47 400	49 500	41 800	59 100	9 800	398 300
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 800	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 800	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006	5 800	20 600	22 400	20 900	23 700	26 400	26 500	28 600	51 300	14 900	241 300
2007	5 100	17 100	19 200	17 900	19 400	22 300	22 700	24 800	45 100	16 400	210 100
2007 I	4 500	19 000	20 400	18 600	20 700	23 800	24 500	27 100	48 800	16 100	223 600
II	4 900	16 800	19 100	17 800	19 300	21 900	22 200	24 200	45 000	16 200	207 600
III	6 400	17 400	19 600	18 500	19 600	22 400	22 300	24 100	43 600	16 500	210 600
IV	4 700	15 100	17 600	16 700	17 900	21 200	21 600	24 000	42 800	16 700	198 600
2008 I	4 200	16 600	17 900	16 800	17 500	21 200	22 100	24 400	41 800	17 300	200 000
II	4 800	15 400	17 600	16 600	16 700	19 800	20 400	22 200	38 000	17 400	189 000
III	6 400	16 800	19 100	17 800	17 400	20 400	20 900	22 200	36 200	17 600	195 000
Miehet - Male											
1991	8 300	19 000	15 500	13 400	13 700	13 800	9 000	7 500	6 000	1 600	107 800
1992	13 400	32 100	27 600	22 800	22 600	23 200	17 100	12 900	11 100	3 600	186 400
1993	15 700	39 800	36 700	30 500	29 200	30 300	25 300	17 200	16 900	3 800	245 400
1994	15 000	37 700	36 700	32 300	30 500	31 500	29 500	18 800	21 600	3 200	256 900
1995	12 800	33 100	32 300	30 400	28 500	29 900	30 400	19 100	24 300	3 000	243 900
1996	8 700	30 100	28 400	28 000	26 600	28 200	29 400	21 100	26 600	3 800	231 000
1997	6 400	23 200	23 400	24 300	23 400	25 200	26 800	21 600	28 300	4 200	206 900
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006	2 900	11 500	11 800	10 300	11 800	13 500	14 000	14 900	25 100	7 100	122 800
2007	2 600	9 400	9 900	8 700	9 400	11 200	11 700	12 800	22 200	7 800	105 900
2007 I	2 300	11 100	11 000	9 600	10 600	12 600	13 300	14 500	24 400	7 700	117 300
II	2 400	9 000	9 800	8 600	9 200	10 900	11 500	12 500	22 100	7 700	103 700
III	3 000	9 100	9 600	8 500	9 000	10 600	11 000	11 900	21 100	7 700	101 600
IV	2 600	8 300	9 300	8 300	8 900	10 800	11 100	12 400	21 100	7 900	101 000
2008 I	2 300	9 900	9 800	8 700	9 000	11 200	11 900	13 100	21 100	8 400	105 500
II	2 500	8 400	9 000	8 000	8 100	9 900	10 600	11 500	18 800	8 300	95 100
III	3 400	9 200	9 500	8 400	8 100	9 900	10 600	11 100	17 600	8 400	96 200
Naiset - Female											
1991	6 300	12 100	9 800	8 500	8 400	8 100	5 700	5 700	6 300	1 900	72 900
1992	10 300	22 000	18 500	16 000	15 400	15 100	11 500	10 000	10 800	3 500	133 100
1993	14 000	28 200	26 600	23 600	22 600	22 200	18 700	14 200	16 400	4 300	190 900
1994	12 500	27 000	28 500	26 600	25 400	24 900	23 100	16 200	21 800	4 600	210 600
1995	10 800	23 800	26 000	25 700	24 800	24 400	24 600	17 200	25 200	4 300	207 000
1996	7 300	22 400	24 200	24 700	23 500	23 700	24 200	19 400	28 500	5 300	203 100
1997	5 800	18 500	21 100	22 600	21 800	22 200	22 700	20 300	30 800	5 600	191 400
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006	2 900	9 200	10 600	10 600	11 900	12 900	12 600	13 700	26 200	7 800	118 500
2007	2 600	7 700	9 300	9 200	9 900	11 100	10 900	12 000	22 900	8 600	104 200
2007 I	2 200	7 900	9 400	9 000	10 100	11 200	11 200	12 500	24 400	8 300	106 200
II	2 600	7 800	9 300	9 200	10 000	11 000	10 800	11 700	22 900	8 500	103 900
III	3 300	8 300	10 100	10 000	10 600	11 800	11 300	12 200	22 500	8 800	109 000
IV	2 100	6 800	8 400	8 400	9 000	10 400	10 500	11 500	21 700	8 800	97 600
2008 I	2 000	6 700	8 100	8 100	8 500	9 900	10 200	11 300	20 700	8 900	94 500
II	2 300	7 000	8 600	8 600	8 600	9 800	9 800	10 700	19 200	9 100	93 900
III	3 100	7 600	9 600	9 400	9 200	10 600	10 300	11 100	18 600	9 200	98 800

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN ¹
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION ¹

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö	Hallinto- ja toimistotyö	Kaupallinen työ	Maa- ja metsätaloustyö	
Year and quarter	Professional, technical and related work and sanitary work	Clerical and related work	Sales work	Agricultural and forestry work	
Henkilöä - persons					
1971	980	1 300	1 600	5 300	
1972	1 500	1 500	2 200	7 800	
1973	1 200	1 300	1 900	6 300	
1974	980	1 100	1 600	4 300	
1975	1 200	1 300	1 500	4 300	
1976	2 600	2 300	2 400	5 200	
1977	5 500	4 900	4 300	6 700	
1978	8 000	7 200	6 700	8 700	
1979	7 300	6 400	6 500	7 100	
1980	7 300	6 100	5 100	5 500	
1981	6 500	6 400	5 100	5 600	
1982	7 400	7 600	6 000	6 400	
1983	7 800	8 100	6 100	7 600	
1984	7 800	8 000	6 100	7 200	
1985	8 600	9 100	7 000	7 200	
1986	9 400	9 500	7 400	7 500	
1987	12 500	9 000	7 500	7 300	
1988	12 000	9 100	7 200	6 700	
1989	10 700	8 100	6 300	5 400	
1990	10 000	7 800	5 900	5 300	
1991	19 800	16 100	12 200	7 900	
1992	42 100	31 800	23 100	12 900	
1993	66 600	47 200	32 800	16 100	
1994	75 500	51 000	36 600	16 800	
1995	71 500	49 600	35 500	16 600	
1996	69 500	49 200	34 300	16 800	
1997	65 500	46 700	31 900	16 000	
1998	63 100	41 900	28 500	14 600	
1999	60 700	37 900	25 800	13 600	
2000	56 500	35 600	23 800	12 600	
2001	51 600	33 000	22 600	11 800	
2002	48 900	31 700	21 700	10 900	
2003	48 500	31 900	21 400	10 100	
2004	50 300	33 000	21 500	9 600	
2005	50 000	32 900	20 800	9 300	
2006	46 500	30 700	19 200	8 500	
2007	41 600	26 600	16 700	7 300	
2004	I	48 000	32 500	21 700	11 500
	II	51 300	32 700	21 300	8 600
	III	53 400	34 000	21 700	8 200
	IV	48 400	32 700	21 200	10 100
2005	I	48 000	33 000	21 300	11 200
	II	50 100	32 600	20 600	8 300
	III	53 800	34 000	21 100	7 900
	IV	48 100	32 200	20 200	9 800
2006	I	46 100	31 800	20 200	10 700
	II	46 900	30 600	19 200	7 700
	III	50 100	31 400	19 300	7 000
	IV	42 800	28 900	18 100	8 700
2007	I	40 500	28 100	17 700	9 400
	II	42 200	26 500	16 500	6 300
	III	45 100	27 000	16 800	5 900
	IV	38 600	24 900	15 700	7 600
2008	I	37 000	24 500	15 400	8 500
	II	39 400	23 600	14 500	5 700
	III	42 500	24 100	14 900	5 300

1. Pohjoismaisen ammattiluokituksen mukaan. - According to Nordic Classification of Occupations (NYK).

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation		Teollinen työ - Production and related				
Vuosi ja neljännes	Kuljetus- ja liikennetyö	Talonrakennukseen liittyvä työ	Muuhun rakennustoimintaan liittyvä työ	Muut teollisen työn ryhmät	Teollinen työ yhteensä	
Year and quarter	Transport equipment operators	Occupations related to construction of buildings	Occupations related to other construction	Other work of the major group production etc.	Production and related work, total	
Henkilöä - persons						
1971	1 500	10 100	1 200	8 900	20 200	
1972	1 800	10 500	1 400	12 800	24 700	
1973	1 400	7 600	1 200	10 500	19 200	
1974	1 300	5 500	810	7 800	14 200	
1975	1 600	8 900	880	10 600	20 300	
1976	2 800	13 900	1 300	18 400	33 600	
1977	4 300	17 100	1 600	31 600	50 400	
1978	6 200	21 000	2 000	47 000	69 900	
1979	5 500	17 100	1 700	40 400	59 200	
1980	3 900	10 600	1 200	28 300	40 200	
1981	3 600	8 600	1 400	29 500	39 500	
1982	4 300	9 100	1 500	36 600	47 200	
1983	4 600	8 700	1 700	39 000	49 400	
1984	4 300	9 000	1 800	36 100	46 900	
1985	4 800	9 500	1 800	35 800	47 100	
1986	5 000	10 500	1 900	37 900	50 300	
1987	4 800	9 800	2 500	33 900	46 200	
1988	4 400	8 500	2 300	30 100	40 800	
1989	3 400	5 900	1 800	23 000	30 700	
1990	3 300	7 400	1 800	22 700	31 900	
1991	7 100	18 800	3 300	45 600	67 700	
1992	12 600	33 400	5 500	76 700	115 600	
1993	17 600	42 600	6 900	100 400	149 900	
1994	18 700	44 700	7 200	104 800	156 700	
1995	18 000	42 800	7 100	98 700	148 600	
1996	17 600	38 700	6 800	97 000	142 500	
1997	16 200	32 000	6 200	90 500	128 700	
1998	14 400	26 500	5 300	81 400	113 200	
1999	12 900	23 200	4 700	76 500	104 400	
2000	11 800	19 900	4 200	70 000	94 100	
2001	11 100	18 800	3 900	65 100	87 800	
2002	10 600	18 400	3 600	63 800	85 800	
2003	10 300	17 300	3 500	62 800	83 600	
2004	10 100	16 600	3 400	61 800	81 800	
2005	9 700	16 100	3 300	58 400	77 700	
2006	8 700	14 200	3 000	51 900	69 100	
2007	7 200	12 100	2 500	43 700	58 200	
2004	I	10 700	19 300	4 100	64 000	87 400
	II	9 900	15 900	3 100	61 000	80 000
	III	9 700	14 600	2 800	61 100	78 500
	IV	10 100	16 500	3 400	61 200	81 100
2005	I	10 500	18 900	4 000	61 800	84 700
	II	9 600	15 500	3 100	57 300	75 900
	III	9 300	14 200	2 700	57 400	74 200
	IV	9 500	15 700	3 400	56 900	76 000
2006	I	9 700	17 200	3 900	56 900	78 000
	II	8 600	13 900	2 800	51 500	68 200
	III	8 200	12 400	2 300	50 500	65 200
	IV	8 300	13 300	2 900	48 600	64 800
2007	I	8 200	14 400	3 300	47 900	65 700
	II	7 100	11 600	2 300	42 800	56 700
	III	6 800	10 600	1 900	42 400	54 900
	IV	6 700	11 700	2 400	41 400	55 500
2008	I	6 800	13 200	2 900	41 500	57 600
	II	6 000	10 900	1 900	37 700	50 500
	III	5 800	10 700	1 700	38 300	50 700

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Palvelutyö	Muualla luokittelematon työ	Lomautetut	Yhteensä
Year and quarter	Service work	Work not classifiable by occupation	Laid off	Total
Henkilöä - persons				
1971	4 300	4 800	4 300	44 100
1972	6 100	9 200	4 700	59 500
1973	6 200	8 100	4 500	50 200
1974	5 700	6 600	4 300	40 100
1975	5 400	7 800	7 500	50 900
1976	7 300	13 300	10 800	80 200
1977	11 200	25 000	19 900	132 500
1978	17 500	34 000	17 000	175 200
1979	18 200	30 600	9 500	150 300
1980	16 600	18 300	6 600	109 500
1981	16 500	20 900	11 400	115 400
1982	18 400	25 300	15 600	138 100
1983	18 200	27 200	14 900	143 900
1984	17 000	26 500	11 400	135 300
1985	17 600	28 100	11 900	141 500
1986	17 400	29 400	14 800	150 700
1987	13 300	30 000	10 000	140 500
1988	12 300	26 800	8 300	127 600
1989	10 500	21 500	6 700	103 400
1990	9 800	19 400	9 700	103 200
1991	17 300	32 800	32 300	213 200
1992	31 000	50 400	43 600	363 100
1993	44 400	61 700	45 900	482 200
1994	51 000	61 200	26 800	494 200
1995	50 900	60 300	15 100	466 000
1996	50 600	53 500	13 900	448 000
1997	48 100	45 200	10 700	409 000
1998	45 300	41 400	10 000	372 400
1999	42 400	39 300	11 100	348 100
2000	39 100	38 100	9 500	321 100
2001	36 300	37 600	10 400	302 200
2002	33 800	37 900	12 700	294 000
2003	32 000	36 900	14 200	288 800
2004	31 600	37 400	13 200	288 400
2005	29 900	34 400	10 600	275 300
2006	27 100	31 500	8 300	249 500
2007	23 600	28 800	6 800	216 900
2004 I	31 500	36 400	18 900	298 500
2004 II	31 500	38 700	11 800	285 900
2004 III	32 000	39 500	9 800	286 800
2004 IV	31 300	34 900	12 500	282 400
2005 I	30 200	34 600	15 400	289 000
2005 II	29 500	34 700	9 700	271 000
2005 III	30 300	36 300	7 800	274 700
2005 IV	29 400	31 800	9 500	266 600
2006 I	28 400	32 600	12 400	269 800
2006 II	26 900	32 000	7 300	247 400
2006 III	27 400	33 000	5 900	247 600
2006 IV	25 800	28 500	7 400	233 300
2007 I	24 800	29 200	9 800	233 300
2007 II	23 300	28 900	5 500	213 100
2007 III	23 700	30 400	5 000	215 600
2007 IV	22 600	26 900	6 900	205 500
2008 I	21 600	28 600	9 600	209 500
2008 II	20 700	28 600	5 900	194 900
2008 III	21 100	30 600	6 300	201 400

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT (LOMAUTETUT PL.) TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE (LAID OFFS EXCL.)
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>							<i>Viikkoa Weeks</i>
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47
2006	46 400	46 500	46 000	38 600	34 900	28 900	241 300	46
2007	44 500	42 800	39 800	31 700	26 300	24 900	210 100	44
2000 I	49 200	62 100	73 600	56 900	44 100	46 200	332 000	50
2000 II	52 600	48 200	61 700	59 800	42 700	43 900	308 900	52
2000 III	50 900	57 500	57 600	56 900	43 800	42 600	309 300	51
2000 IV	50 200	56 200	56 900	49 100	42 700	41 300	296 400	51
2001 I	46 100	58 400	62 800	49 900	43 700	41 000	302 000	51
2001 II	50 700	45 900	55 500	52 400	42 300	39 400	286 300	52
2001 III	49 500	56 100	53 800	51 200	42 200	38 700	291 400	51
2001 IV	49 400	55 900	57 400	46 900	40 200	37 800	287 500	50
2002 I	44 100	57 000	64 800	50 200	40 500	37 700	294 400	49
2002 II	49 000	44 500	53 600	53 300	39 700	36 500	276 600	51
2002 III	47 800	54 500	52 200	50 200	40 700	36 300	281 700	50
2002 IV	48 900	54 300	52 400	43 000	38 800	35 100	272 400	49
2003 I	44 400	55 900	61 400	45 700	38 400	34 900	280 700	48
2003 II	52 000	44 400	53 200	49 800	37 200	33 500	270 100	48
2003 III	47 500	56 500	52 500	49 100	37 900	33 000	276 500	47
2003 IV	49 400	54 600	53 300	44 500	37 400	32 000	271 200	46
2004 I	44 500	55 100	62 600	46 800	38 700	32 000	279 700	46
2004 II	56 500	43 700	53 600	50 300	38 700	31 400	274 100	46
2004 III	47 700	53 700	55 000	49 200	39 700	31 800	277 000	46
2004 IV	49 000	51 600	53 000	45 300	39 000	31 900	269 900	47
2005 I	42 800	53 400	57 800	47 000	40 100	32 400	273 600	47
2005 II	50 900	41 600	49 700	47 900	39 600	31 500	261 200	46
2005 III	47 600	53 200	48 900	46 000	40 000	31 300	266 900	46
2005 IV	49 200	49 300	48 500	41 300	38 400	30 400	257 100	46
2006 I	43 600	50 400	53 300	41 400	38 400	30 400	257 400	46
2006 II	49 500	40 300	44 200	41 200	35 700	29 100	240 000	47
2006 III	45 700	49 500	45 200	38 200	34 400	28 700	241 700	45
2006 IV	46 900	45 800	41 200	33 600	31 100	27 300	225 900	45
2007 I	42 100	46 300	45 900	33 700	28 600	27 100	223 600	45
2007 II	47 700	37 300	37 600	33 100	26 600	25 400	207 600	45
2007 III	44 000	45 900	38 900	31 700	25 700	24 500	210 600	44
2007 IV	44 200	41 800	37 000	28 600	24 100	22 800	198 600	44
2008 I	40 300	41 700	43 400	29 000	23 800	21 800	200 000	43
2008 II	47 100	34 500	34 800	29 600	22 500	20 500	189 000	43
2008 III	42 600	45 000	36 400	29 300	22 400	19 400	195 000	41

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi Year	Ikä - Age										Yhteensä Total
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1986	9	11	15	18	19	20	22	26	40	41	17
1987	8	11	15	17	19	20	23	26	31	36	15
1988	7	10	14	17	19	21	23	28	34	32	16
1989	6	8	12	14	16	17	19	23	32	38	14
1990	6	8	10	11	13	13	15	18	24	36	12
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006	5	7	11	13	15	16	17	18	21	69	16
2007	5	7	10	12	13	14	15	16	20	65	14
Miehet - Male											
1986	10	12	15	18	20	21	23	26	38	37	17
1987	9	11	15	18	20	22	24	26	29	33	16
1988	8	10	14	18	21	23	26	29	34	31	17
1989	6	9	12	15	17	19	22	25	32	37	15
1990	7	8	10	12	13	15	16	19	26	32	12
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006	6	8	14	17	21	22	25	27	31	77	20
2007	5	8	12	15	17	19	21	23	30	75	18
Naiset - Female											
1986	8	11	15	18	18	19	22	27	41	43	16
1987	7	10	14	17	18	19	21	26	33	38	15
1988	7	9	14	17	17	19	21	27	34	34	15
1989	6	8	12	14	15	15	17	21	31	39	13
1990	6	8	10	11	12	12	13	16	23	38	11
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006	5	6	9	11	12	12	12	13	15	62	12
2007	4	6	8	10	10	11	11	11	14	58	12

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN¹
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION¹

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö	Hallinto- ja toimistotyö	Kaupallinen työ	Maa- ja metsätaloustyö
Year and quarter	Professional, technical and related work and sanitary work	Clerical and related work	Sales work	Agricultural and forestry work
Avoimet työpaikat - Vacancies				
1971	750	570	670	480
1972	910	830	950	470
1973	1 500	1 300	1 200	490
1974	2 300	1 800	1 400	990
1975	2 400	1 600	1 100	440
1976	2 000	810	660	360
1977	1 700	420	450	210
1978	1 300	420	430	270
1979	1 500	570	560	280
1980	1 800	870	670	500
1981	2 000	970	890	740
1982	2 100	810	890	810
1983	2 200	900	890	620
1984	2 100	890	870	780
1985	2 000	880	920	770
1986	2 100	910	890	1 400
1987	2 900	740	880	850
1988	4 000	1 000	1 300	1 300
1989	6 200	1 700	2 000	3 100
1990	6 500	1 400	1 800	3 500
1991	4 500	630	1 300	2 800
1992	1 500	400	1 200	1 800
1993	900	350	1 000	1 800
1994	1 200	400	1 100	1 500
1995	1 700	570	1 200	1 300
1996	2 100	670	1 600	1 800
1997	2 600	940	2 100	2 100
1998	3 100	1 300	2 400	2 400
1999	2 900	1 100	1 800	2 200
2000	4 000	1 300	2 100	2 100
2001	4 700	1 300	2 700	2 300
2002	5 200	1 300	3 100	2 500
2003	5 200	1 300	4 100	2 800
2004	5 200	1 300	3 300	2 100
2005	6 600	1 500	4 600	1 900
2006	7 900	1 900	5 200	1 800
2007	9 000	2 400	6 000	2 000
2004	I	6 600	1 500	4 000
	II	5 600	1 100	3 400
	III	4 200	1 200	600
	IV	4 400	1 200	340
2005	I	8 400	1 700	4 300
	II	7 700	1 300	2 500
	III	5 200	1 500	500
	IV	5 100	1 400	230
2006	I	10 900	2 100	4 600
	II	7 900	1 700	2 100
	III	6 200	1 900	370
	IV	6 800	2 000	310
2007	I	13 800	2 500	4 600
	II	8 600	2 200	2 400
	III	7 000	2 500	520
	IV	6 500	2 300	320
2008	I	12 900	3 300	4 800
	II	8 700	2 400	1 900
	III	7 500	2 600	510

1. Katso alaviitta taulukkoon 15. - See note to table 15.

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Teollinen työ - <i>Production and related work</i>					
<i>Year and quarter</i>	<i>Talonrakennukseen liittyvä työ</i>	<i>Muuhun rakennustointintaan liittyvä työ</i>	<i>Muut teollisen työn ryhmät</i>	<i>Teollinen työ yhteensä</i>	
	<i>Occupations related to construction of buildings</i>	<i>Occupations related to other construction</i>	<i>Other work of the major group production etc.</i>	<i>Production and related work, total</i>	
Avoimet työpaikat - <i>Vacancies</i>					
1971	1 300	130	4 100	5 500	
1972	1 700	180	5 100	7 000	
1973	2 900	200	9 000	12 000	
1974	3 400	290	12 500	16 100	
1975	740	90	6 800	7 700	
1976	590	60	3 400	4 100	
1977	310	40	1 400	1 700	
1978	280	50	940	1 300	
1979	530	50	2 600	3 200	
1980	940	110	4 300	5 300	
1981	980	160	3 700	4 800	
1982	960	150	2 600	3 700	
1983	1 100	130	2 500	3 700	
1984	910	150	2 700	3 800	
1985	910	120	3 000	4 000	
1986	790	110	2 700	3 600	
1987	730	150	3 200	4 100	
1988	1 000	180	4 400	5 600	
1989	1 500	340	8 200	10 000	
1990	770	250	5 800	6 800	
1991	280	90	1 300	1 700	
1992	180	50	760	1 000	
1993	140	40	770	950	
1994	230	60	1 700	2 000	
1995	210	60	1 700	2 000	
1996	270	80	1 600	2 000	
1997	490	130	2 600	3 200	
1998	620	170	3 100	3 900	
1999	600	130	2 500	3 200	
2000	660	110	3 400	4 200	
2001	730	120	3 600	4 500	
2002	810	170	3 600	4 600	
2003	1 000	200	3 500	4 700	
2004	1 200	230	4 500	5 900	
2005	1 700	300	5 900	7 900	
2006	2 000	350	6 900	9 200	
2007	2 000	520	8 700	11 200	
2004	I	770	270	8 500	9 500
	II	1 300	290	3 400	5 000
	III	1 400	230	3 100	4 700
	IV	1 200	140	3 000	4 300
2005	I	1 400	310	10 200	11 900
	II	2 000	410	4 800	7 200
	III	1 800	320	5 100	7 200
	IV	1 600	180	3 700	5 500
2006	I	2 600	300	11 600	14 500
	II	2 100	460	5 300	7 900
	III	1 800	390	5 400	7 600
	IV	1 400	240	5 300	7 000
2007	I	1 800	450	15 000	17 300
	II	2 400	720	7 000	10 100
	III	2 300	520	7 200	10 000
	IV	1 400	370	5 500	7 300
2008	I	1 300	510	14 400	16 200
	II	1 500	640	5 100	7 300
	III	1 100	350	4 600	6 000

**18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION**

Jatkoa - Continued

		Ammatti - Occupation			
Vuosi ja neljännes	Kuljetus- ja liikennetyö	Palvelutyö	Muulla luokittelematon työ	Yhteensä	
Year and quarter	Transport equipment operators	Service work	Work not classifiable by occupation	Total	
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
1971	330	3 100	360	11 700	
1972	710	4 200	660	15 800	
1973	1 100	4 800	950	23 400	
1974	1 500	5 100	650	29 800	
1975	780	4 100	480	18 500	
1976	310	2 700	320	11 200	
1977	180	1 600	130	6 400	
1978	140	1 400	120	5 500	
1979	250	1 900	110	8 300	
1980	330	2 700	80	12 200	
1981	380	3 100	50	13 000	
1982	270	2 600	40	11 300	
1983	300	3 100	30	11 800	
1984	300	3 300	20	12 000	
1985	330	3 300	20	12 200	
1986	300	3 300	20	12 400	
1987	280	2 700	10	12 400	
1988	380	3 400	310	17 400	
1989	760	5 500	1 200	30 400	
1990	680	4 900	1 400	26 900	
1991	310	1 900	170	13 400	
1992	100	1 000	80	7 100	
1993	80	680	80	5 900	
1994	150	900	150	7 400	
1995	170	1 200	310	8 300	
1996	180	1 500	360	10 100	
1997	330	2 100	410	13 700	
1998	410	2 700	520	16 800	
1999	410	2 700	300	14 600	
2000	540	2 800	130	17 100	
2001	530	3 600	140	19 600	
2002	500	4 200	200	21 600	
2003	650	4 300	200	23 300	
2004	780	4 600	270	23 500	
2005	940	5 500	220	29 100	
2006	1 400	6 400	100	34 000	
2007	2 100	7 500	80	40 200	
2004	I	840	7 000	900	34 600
	II	950	4 300	180	23 600
	III	670	3 800	0	18 200
	IV	660	3 500	0	17 500
2005	I	890	7 800	690	41 100
	II	1 200	5 200	170	29 300
	III	860	4 800	0	24 600
	IV	820	4 100	0	21 400
2006	I	1 500	9 000	350	49 800
	II	1 500	6 200	40	31 800
	III	1 300	5 500	0	27 500
	IV	1 200	4 900	0	26 900
2007	I	1 900	10 400	260	58 400
	II	2 100	6 900	70	37 500
	III	2 300	6 700	0	35 300
	IV	1 900	5 900	0	29 500
2008	I	2 100	12 100	20	60 100
	II	2 100	7 100	50	35 300
	III	1 700	6 600	0	30 900

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päätyneet työnhaut
Year and quarter	Jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	New jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	Ended jobseekings
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	301 900	33 000	17 600	42 400
2006	506 100	279 800	32 400	17 600	44 400
2007	468 700	247 200	31 600	17 500	44 500
2001 I	565 100	342 300	35 900	18 400	39 000
2001 II	569 800	325 400	36 800	18 800	43 900
2001 III	553 000	335 600	33 600	20 400	53 300
2001 IV	535 900	315 300	34 500	19 100	30 200
2002 I	561 300	333 200	35 700	17 800	38 000
2002 II	565 400	315 300	36 300	17 900	43 100
2002 III	551 400	326 200	34 100	20 000	50 600
2002 IV	534 500	302 100	33 200	17 700	29 900
2003 I	557 600	320 900	35 000	17 200	38 300
2003 II	562 800	307 700	37 400	18 200	42 500
2003 III	551 500	317 500	34 000	19 400	50 700
2003 IV	537 700	299 800	33 600	17 500	31 200
2004 I	561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
2004 II	564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
2004 III	552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
2004 IV	534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005 I	549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
2005 II	545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
2005 III	531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
2005 IV	510 300	286 900	31 500	17 300	34 500
2006 I	523 900	297 600	33 000	16 900	42 600
2006 II	517 300	278 600	34 800	17 900	46 500
2006 III	502 600	285 800	31 400	18 800	52 400
2006 IV	480 500	257 300	30 200	16 700	36 000
2007 I	488 400	264 500	32 100	16 800	43 100
2007 II	478 400	244 900	33 300	17 800	45 700
2007 III	465 000	253 300	30 700	18 500	52 700
2007 IV	442 900	226 300	30 100	16 700	36 700
2008 I	450 900	238 300	31 500	17 300	43 000
2008 II	445 100	224 200	34 800	18 600	44 900
2008 III	438 800	232 900	32 500	19 300	49 500

1. Lomautetut poislukien - Excluding laid offs

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä työvoimatoimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin
<i>Year and quarter</i>	<i>Vacancies during a month</i>	<i>Of these new vacancies</i>	<i>Vacancies filled during a month</i>	<i>Of these filled with job-seekers at the Employment service</i>	<i>Average duration of vacancy</i>
	Työpaikkaa - Vacancies				Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 100	38 800	36 800	14 300	24
2007	82 200	44 900	42 600	18 800	25
2000	I 43 300	27 600	21 600	10 500	20
	II 50 300	29 500	32 200	16 800	20
	III 34 700	21 500	21 100	11 600	20
	IV 29 900	17 900	17 700	8 700	20
2001	I 51 400	31 400	25 500	11 400	21
	II 56 500	31 500	34 800	17 400	21
	III 36 500	21 900	21 800	12 500	21
	IV 29 100	16 400	16 100	7 800	21
2002	I 55 300	32 200	25 800	11 000	22
	II 58 000	31 200	35 300	17 000	24
	III 37 400	22 400	21 200	11 600	21
	IV 32 600	18 100	18 300	8 800	23
2003	I 61 300	35 000	27 100	12 400	23
	II 61 300	31 300	36 800	17 000	25
	III 39 000	22 400	21 500	10 800	26
	IV 33 400	17 800	18 300	8 300	23
2004	I 58 700	35 300	26 600	11 400	23
	II 58 900	29 000	35 700	15 500	26
	III 39 800	23 700	21 900	10 000	23
	IV 37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005	I 71 700	40 600	31 400	11 700	23
	II 67 700	34 700	39 500	16 100	26
	III 52 300	29 600	27 800	11 500	23
	IV 47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006	I 88 300	49 900	39 000	15 000	24
	II 75 200	38 000	45 100	17 400	26
	III 58 400	33 900	31 300	12 200	24
	IV 58 600	33 400	31 900	12 500	22
2007	I 103 400	58 600	46 900	19 200	23
	II 86 400	42 900	49 400	22 400	28
	III 72 100	41 400	36 900	17 100	24
	IV 67 100	36 600	37 100	16 300	23
2008	I 109 600	62 300	49 900	20 800	24
	II 86 700	46 300	52 000	22 400	26
	III 67 900	41 600	37 400	16 200	21

21. KOULUTUS- JA TUKITOIMENPITEILLÄ SIOJITETUT
PARTICIPANTS IN DIFFERENT MEASURES

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työllistämistukitoimenpiteet - Employment subsidy measures											Työvoimakoulutus Labour market training	Työmarkkinatuen työharjoitteluvaihtelun Trainee work/ coaching for working life with lab.mark.supp.	Vuorotelluvapaa paikkaan sijoitetut In job alternation places	Toimenpiteet yhteensä Measures Total
	Kunnallinen palkkatuki Municipalities' wage subsidy	Yksityis-sektorin palkkatuki Private companies' wage subsidy	Paikkatuki yhteensä Wage subsidy Total	Työllistämistuki valtiolle Employment subsidy to the state	Startti-rahjat Start-up grants	Muut työll. tuki toimenpiteet Other employment subsidy measures	Työllistämistuki yhteensä Employment subsidy measures Total	Työvoimakoulutus Labour market training	Työmarkkinatuen työharjoitteluvaihtelun Trainee work/ coaching for working life with lab.mark.supp.	Vuorotelluvapaa paikkaan sijoitetut In job alternation places	Toimenpiteet yhteensä Measures Total				
1981	15 000	13 500	-	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	27 400				
1982	19 800	9 700	-	6 300	-	1 500	34 400	16 900	-	-	40 200				
1983	17 800	11 000	-	6 500	-	2 100	37 400	19 100	-	-	42 400				
1984	19 400	9 500	-	6 700	-	3 100	36 500	17 400	-	-	34 300				
1985	18 100	7 300	1 200	6 000	1 200	3 400	36 200	16 000	-	-	52 200				
1986	17 800	3 600	-	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	47 100				
1987	20 100	4 100	-	6 700	2 500	1 000	35 700	15 900	-	-	51 500				
1988	19 900	6 400	-	9 600	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	52 400				
1989	18 800	5 700	-	7 400	2 000	610	34 500	15 600	-	-	50 100				
1990	16 400	4 500	-	7 900	1 500	280	30 500	16 800	-	-	47 300				
1991	20 800	6 400	-	11 100	1 600	440	40 300	17 300	-	-	57 600				
1992	24 300	12 700	-	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	78 400				
1993	21 500	15 800	-	11 400	5 100	3 000	56 500	27 200	-	-	84 000				
1994	25 400	19 200	-	12 000	4 900	3 100	68 400	28 400	3 500	-	98 400				
1995	27 700	15 600	-	12 100	3 500	4 800	63 600	33 900	6 100	-	103 700				
1996	30 500	12 900	-	11 800	2 800	6 500	64 600	42 300	10 000	1 600	118 500				
1997	26 800	14 300	-	10 800	2 700	8 000	62 600	46 800	10 700	3 300	123 400				
1998	21 400	17 000	-	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	10 800	3 900	113 300				
1999	18 100	18 600	-	5 900	2 200	6 800	51 600	38 100	10 700	4 600	105 000				
2000	16 000	17 600	-	3 200	1 900	4 500	43 100	30 900	9 800	5 400	89 200				
2001	14 600	16 200	-	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	8 900	6 200	79 800				
2002	13 600	17 000	-	2 500	1 800	3 300	38 300	26 300	9 400	5 200	79 300				
2003	13 000	18 700	-	2 600	2 000	3 500	39 600	29 900	10 700	6 400	86 800				
2004	12 000	19 200	-	2 500	2 600	3 400	39 900	30 700	11 400	5 400	87 300				
2005	10 700	18 800	-	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	11 800	5 200	84 800				
2006	10 300	18 400	28 600	1 900	4 200	3 300	38 100	29 400	12 100	5 900	85 400				
2007	9 600	20 000	29 600	1 800	4 500	2 800	38 700	30 700	11 300	6 600	87 300				
2006 I	10 100	17 400	27 500	1 400	4 000	3 500	36 400	31 000	12 900	5 000	85 400				
2006 II	10 400	18 600	28 900	2 000	4 400	3 400	38 700	29 000	12 500	6 100	86 300				
2006 III	10 000	18 800	28 900	2 300	4 200	2 700	38 200	24 700	10 300	6 500	79 800				
2006 IV	10 600	18 600	29 200	2 000	4 300	3 500	38 900	32 800	12 600	6 000	90 300				
2007 I	10 400	19 700	30 100	1 700	4 700	3 700	40 100	34 200	12 800	5 600	92 800				
2007 II	10 200	21 100	31 200	2 000	5 000	3 300	41 600	30 700	11 600	6 900	90 800				
2007 III	9 100	20 400	29 500	2 000	4 500	2 200	38 200	25 600	9 400	7 400	80 600				
2007 IV	8 700	18 800	27 500	1 300	3 900	2 200	35 000	32 200	11 400	6 500	85 100				
2008 I	8 500	18 500	27 000	1 000	4 200	2 600	34 800	31 600	11 300	6 000	83 700				
2008 II	8 800	20 100	28 800	1 300	4 800	2 500	37 500	27 500	10 500	7 500	83 200				
2008 III	8 400	19 900	28 300	1 400	5 000	2 000	36 800	24 000	8 400	8 000	77 300				

**22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET
KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO
STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET
TRAINING AT THE END OF THE MONTH**

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Applications for Labour market training</i>	<i>Started training</i>	<i>Completed training</i>	<i>Dropped-out training</i>	<i>On Labour market training</i>
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 800	6 200	4 800	850	29 400
2007	15 300	6 100	4 900	950	30 700
2000 I	21 700	8 900	5 600	970	36 700
2000 II	11 700	4 400	7 200	970	33 100
2000 III	16 200	5 900	3 700	610	22 800
2000 IV	18 200	6 500	5 400	760	31 000
2001 I	18 500	7 300	4 400	830	29 300
2001 II	9 100	3 800	5 800	900	27 200
2001 III	13 500	5 300	3 300	560	20 100
2001 IV	15 500	6 100	5 000	740	27 800
2002 I	15 000	6 500	3 700	690	25 800
2002 II	8 700	3 600	5 300	800	25 100
2002 III	16 100	6 600	3 100	560	20 900
2002 IV	17 300	7 400	5 300	850	33 600
2003 I	16 400	7 700	4 800	960	33 300
2003 II	7 900	3 400	6 400	840	29 300
2003 III	15 100	6 300	3 000	570	23 900
2003 IV	14 900	6 000	5 400	730	33 000
2004 I	19 000	8 300	4 200	930	33 500
2004 II	8 200	3 700	6 600	960	30 700
2004 III	16 300	6 500	3 400	660	25 400
2004 IV	16 200	6 000	5 800	840	33 100
2005 I	18 300	7 800	4 400	830	33 000
2005 II	8 900	3 900	6 900	870	29 200
2005 III	14 900	5 900	3 300	630	23 900
2005 IV	15 400	5 600	5 600	790	30 700
2006 I	19 200	8 100	4 300	950	31 000
2006 II	9 300	3 800	6 100	890	29 000
2006 III	17 400	6 500	3 000	720	24 700
2006 IV	17 300	6 300	5 900	850	32 800
2007 I	20 200	8 700	4 900	1 100	34 200
2007 II	9 700	4 100	6 500	1 000	30 700
2007 III	15 200	6 100	3 100	760	25 600
2007 IV	16 100	5 700	5 300	940	32 200
2008 I	18 200	7 600	4 100	1 000	31 600
2008 II	8 600	3 700	6 000	1 000	27 700
2008 III	14 500	5 800	2 800	740	24 000

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat	
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>	
Henkilöä - Persons						
1971	44 100	23 700	1 700	-	300	
1972	59 500	28 100	9 500	-	500	
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000	
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300	
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300	
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600	
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900	
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800	
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700	
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³	
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800	
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600	
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000	
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000	
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200	
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400	
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800	
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700	
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200	
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300	
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000	
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500	
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500	
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800	
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800	
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900	
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100	
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900	
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000	
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900	
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700	
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700	
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000	
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700	
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600	
2006	249 500	111 500	18 000	121 600	45 800	
2007	216 900	97 300	15 600	105 200	45 700	
2005	I	289 000	130 500	21 800	141 500	48 900
	II	271 000	118 500	19 200	133 800	47 300
	III	274 700	118 900	19 000	130 600	46 500
	IV	266 600	120 400	19 400	130 900	47 700
2006	I	269 800	123 300	20 400	130 700	47 500
	II	247 400	109 200	17 700	122 700	46 100
	III	247 600	107 600	17 200	117 800	44 900
	IV	233 300	105 900	16 900	115 200	44 500
2007	I	233 300	107 400	17 400	113 400	44 200
	II	213 100	94 800	14 900	105 600	45 200
	III	215 600	93 900	14 900	101 500	46 300
	IV	205 500	93 200	15 000	100 200	47 000
2008	I	209 500	95 400	16 100	99 200	47 300
	II	194 900	85 200	14 400	93 000	47 500
	III	201 400	86 200	48 100

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto <i>Net immigration</i>	
	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin		
	<i>Total</i>	<i>From Nordic countries</i>	<i>Total</i>	<i>To Nordic countries</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>						
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700	
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300	
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800	
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200	
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700	
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700	
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670	
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300	
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800	
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100	
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000	
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500	
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400	
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900	
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300	
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700	
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700	
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400	
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800	
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600	
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800	
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200	
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800	
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700	
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000	
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300	
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600	
2001	I	4 100	1 000	3 100	1 300	1 000
	II	4 800	1 300	2 800	1 100	1 900
	III	5 800	1 700	4 500	1 900	1 400
	IV	4 300	1 000	2 800	1 000	1 500
2002	I	4 200	960	2 900	1 200	1 300
	II	4 600	1 200	2 700	1 100	1 900
	III	5 600	1 600	4 200	1 900	1 400
	IV	3 700	950	3 100	960	640
2003	I	4 000	950	2 800	1 200	1 100
	II	4 300	1 300	2 500	930	1 800
	III	5 700	1 600	4 100	1 800	1 500
	IV	3 900	1 000	2 600	900	1 300
2004	I	4 300	1 100	3 200	920	1 000
	II	5 200	1 300	3 000	780	2 200
	III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900
	IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500
2005	I	4 300	960	2 800	940	1 500
	II	5 500	1 500	2 500	780	3 000
	III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500
	IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000
2006	I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
	II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
	III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
	IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007	I	5 300	950	2 800	820	2 400
	II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
	III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
	IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008*	I	5 900	970	2 800	920	3 100

* Ennakkotieto - *Advance notice*Lähde : Tilastokeskus, Väestötieto - *Source: Statistics Finland, Population statistics*

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi ¹	Ruotsi ¹	Norja ¹	Tanska ²	Itävalta ²	Ranska ²
<i>Year and quarter</i>	<i>Finland¹</i>	<i>Sweden¹</i>	<i>Norway¹</i>	<i>Denmark²</i>	<i>Austria²</i>	<i>France²</i>
	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	6,0	7,0	9,9
2004	8,8	5,5	4,5	6,3	7,1	8,9
2005	8,4	7,1	4,6	5,6	7,3	8,9
2006	7,7	7,1	3,5	4,4	6,8	8,8
2007	6,9	6,1	2,5	3,3	6,2	7,9
2006 I	8,4	7,8	3,9	5,3	8,7	9,1
2006 II	8,9	8,0	4,0	4,3	6,1	8,9
2006 III	6,8	6,4	3,4	4,2	5,6	8,8
2006 IV	6,8	6,0	2,5	3,6	6,9	8,4
2007 I	7,6	6,8	2,7	4,1	7,6	8,5
2007 II	7,7	6,8	2,7	3,4	5,7	8,0
2007 III	6,1	5,5	2,5	3,1	5,2	7,9
2007 IV	6,1	5,5	2,1	2,5	6,4	7,5
2008 I	6,7	6,3	2,5	..	6,7	7,2
2008 II	7,3	6,7	2,8	..	5,2	7,2
Vuosi ja neljännes	Saksa ²	Iso-Britannia ²	USA ¹	Kanada ¹	Japani ¹	Australia ¹
<i>Year and quarter</i>	<i>Germany²</i>	<i>United Kingdom²</i>	<i>USA¹</i>	<i>Canada¹</i>	<i>Japan¹</i>	<i>Australia¹</i>
	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	3,2	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	3,1	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	3,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	2,7	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	11,7	2,7	5,1	6,8	4,4	5,1
2006	10,8	2,9	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	9,0	2,7	4,6	6,0	3,9	4,4
2006 I	12,1	2,9	5,0	6,9	4,4	5,5
2006 II	11,0	2,9	4,6	6,1	4,2	4,9
2006 III	10,4	3,0	4,7	6,5	4,1	4,5
2006 IV	9,7	2,9	4,2	5,7	3,9	4,3
2007 I	10,0	2,8	4,8	6,6	4,1	5,0
2007 II	9,1	2,7	4,4	6,0	3,8	4,3
2007 III	8,7	2,6	4,7	6,0	3,7	4,1
2007 IV	8,1	2,5	4,6	5,5	3,7	4,1
2008 I	8,6	2,5	5,3	6,3	4,0	4,4
2008 II	7,8	2,6	5,2	6,0	4,0	4,2

1. Työvoimatutkimus - *Labour force survey*2. Rekisteröity työttömyys - *Registered unemployment*

26. TYÖVOIMA TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district															
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohj-Savo Pohj-Savo	Pohj-Karjala Pohj-Karjala	Kesk-Suomi Kesk-Suomi	Et-Pohjanmaa Et-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P-Pohjanmaa P-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi
1 000 henkilöä - persons																
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	113	162	41	96
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	92	114	166	42	91
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89
1999	2 557	752	238	115	170	224	153	76	115	77	119	92	115	172	40	90
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	75	124	90	118	180	38	86
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	74	116	77	125	90	119	181	39	84
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83
2004 I	2 538	776	235	108	173	220	143	73	114	74	124	86	114	176	36	87
2004 II	2 659	798	247	116	182	235	157	78	117	76	129	93	124	185	38	88
2004 III	2 626	796	245	111	181	234	152	74	116	77	124	91	119	180	39	86
2004 IV	2 551	784	234	106	176	230	147	72	114	73	120	89	116	171	37	82
2005 I	2 572	786	239	105	176	232	150	70	114	75	122	88	115	178	37	85
2005 II	2 682	810	250	114	182	240	155	78	117	78	128	93	124	189	41	85
2005 III	2 633	801	248	112	176	237	150	73	117	79	126	92	121	182	38	82
2005 IV	2 594	796	248	111	176	230	149	71	116	76	122	87	116	176	38	83
2006 I	2 600	792	249	109	179	229	148	73	114	77	123	89	116	180	37	85
2006 II	2 702	822	252	114	179	240	155	76	118	80	134	95	124	190	39	86
2006 III	2 675	817	254	109	179	236	153	74	121	79	129	94	124	190	40	85
2006 IV	2 614	808	251	105	177	233	144	71	112	76	128	91	119	178	39	82
2007 I	2 613	809	246	108	176	234	144	73	112	76	126	90	119	182	36	82
2007 II	2 735	836	258	114	184	246	154	75	117	80	131	96	128	190	41	85
2007 III	2 705	828	257	109	183	248	152	73	116	77	133	95	122	190	39	83
2007 IV	2 646	823	247	109	180	242	150	69	112	73	130	92	121	180	38	81
2008 I	2 650	828	251	108	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83
2008 II	2 776	855	261	117	188	250	156	75	119	77	131	97	129	196	40	87
2008 III	2 717	835	258	112	183	248	154	72	114	77	133	94	126	186	38	86

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatuikimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district														
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa	Kainuu	Lappi
1 000 henkilöä - persons																
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90
1992	2 206	623	203	101	156	184	141	74	106	69	104	84	104	142	34	80
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	67	96	62	97	78	97	128	32	74
1994	2 054	584	194	99	142	177	129	66	95	63	96	79	97	130	33	74
1995	2 099	609	190	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	65	99	79	105	140	32	73
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71
1999	2 296	704	219	101	159	201	133	66	101	65	101	81	105	149	34	75
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	110	82	111	155	32	74
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	110	82	109	159	32	72
2004	2 365	737	220	96	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74
2004 I	2 301	722	217	98	156	198	130	64	101	61	109	79	104	157	30	74
2004 II	2 384	739	221	102	165	212	141	67	102	64	110	83	112	159	31	75
2004 III	2 425	750	226	103	168	216	139	68	106	67	111	86	111	164	32	78
2004 IV	2 349	738	217	94	165	213	134	64	103	64	107	83	108	156	30	72
2005 I	2 337	733	221	94	161	210	134	63	100	64	107	81	107	159	31	73
2005 II	2 425	755	231	103	160	216	140	69	105	66	113	85	113	165	34	70
2005 III	2 444	756	232	103	163	219	139	67	108	70	113	86	115	166	32	72
2005 IV	2 398	753	234	101	161	210	136	63	106	68	110	82	108	161	32	72
2006 I	2 381	747	232	100	164	211	133	64	99	69	108	83	109	161	31	72
2006 II	2 461	769	235	104	168	218	137	67	105	71	118	87	113	164	33	75
2006 III	2 494	779	239	102	168	218	141	66	111	72	117	88	116	169	33	76
2006 IV	2 438	771	235	98	162	216	134	62	105	69	117	85	112	165	32	74
2007 I	2 415	762	228	100	163	217	130	66	101	66	115	84	113	166	30	73
2007 II	2 524	787	242	106	169	231	141	68	105	69	118	90	118	170	34	76
2007 III	2 542	792	243	102	173	234	141	68	105	69	122	90	117	177	34	76
2007 IV	2 485	788	234	102	171	228	141	63	101	64	120	87	116	168	31	72
2008 I	2 474	790	238	102	169	220	136	62	103	64	112	86	116	170	32	74
2008 II	2 574	807	245	108	175	230	144	68	108	68	121	91	121	177	37	77
2008 III	2 566	798	244	106	173	232	144	68	107	70	124	90	121	174	34	81

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district														
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa	Kainuu	Lappi
Prosenttia - Percent																
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6	61,7	64,2	64,9	61,6	54,6	58,8
1993	60,6	66,1	62,7	58,5	60,0	59,7	59,0	57,3	55,9	53,4	57,7	59,8	62,9	56,7	52,3	55,0
1994	59,9	64,9	63,0	59,0	58,7	60,3	59,5	57,1	55,3	53,8	56,4	60,6	61,4	55,7	52,8	54,4
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,7	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	62,2	58,8	56,5	54,7	57,3	61,3	65,8	59,4	54,4	54,4
1998	64,1	70,8	67,8	62,8	63,1	64,8	61,0	58,1	56,6	56,8	58,8	63,2	65,6	60,1	55,1	53,6
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	59,6	62,1	65,1	62,1	62,1	56,4	57,0
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	67,0	63,3	54,6	57,2
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	69,5	63,4	56,1	58,2
2003	67,3	73,5	70,0	65,0	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	65,8	68,3	64,5	55,3	57,0
2004	67,2	73,2	68,3	64,6	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,4	61,2	66,1	68,9	64,2	54,3	60,2
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,8	69,9	65,1	56,9	58,1
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	58,0	59,9
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3	66,1	69,6	72,4	67,2	59,3	59,9
2004 I	65,5	71,7	67,4	63,4	64,9	64,4	61,5	61,2	60,8	54,7	60,8	63,2	65,9	63,5	52,2	60,1
2004 II	67,9	73,6	68,7	66,4	68,4	68,8	66,3	64,1	61,6	57,5	61,7	67,2	70,7	64,2	55,4	60,5
2004 III	68,9	74,4	70,0	66,8	69,2	69,7	65,4	65,8	63,8	60,0	62,5	68,0	70,6	66,3	56,3	62,3
2004 IV	66,7	73,2	67,2	61,7	67,9	68,6	63,2	61,5	62,0	57,4	59,9	66,1	68,5	62,9	53,3	57,8
2005 I	66,3	72,6	68,7	62,1	66,3	67,3	63,3	60,3	60,0	57,7	60,0	64,2	67,6	63,8	54,0	59,3
2005 II	68,8	74,6	71,7	67,7	67,8	69,0	66,3	66,6	63,6	59,1	61,5	67,9	71,1	66,0	60,7	56,1
2005 III	69,2	74,4	72,0	68,3	67,1	69,5	66,0	64,4	65,5	62,4	63,6	69,7	72,7	66,5	57,1	58,5
2005 IV	67,7	73,8	72,2	66,9	66,3	66,7	64,6	60,6	64,0	60,7	61,1	65,5	67,9	64,2	55,9	58,4
2006 I	67,2	73,0	71,6	66,0	67,5	66,9	62,9	62,2	60,2	61,5	60,5	66,2	68,5	63,7	55,7	57,7
2006 II	69,4	75,0	72,7	68,3	67,4	69,2	65,0	64,5	63,9	63,2	66,6	69,7	71,0	64,9	59,5	60,9
2006 III	70,3	75,9	74,0	67,4	69,0	68,8	67,0	63,9	67,3	64,1	65,9	69,9	72,8	61,2	59,5	60,9
2006 IV	68,6	74,8	72,2	65,5	66,6	67,8	63,9	60,1	63,7	61,8	65,4	68,0	70,2	65,1	57,4	59,8
2007 I	67,9	73,8	70,2	67,1	66,7	68,2	62,4	64,1	61,4	59,0	64,3	66,7	70,5	65,5	55,6	59,1
2007 II	69,0	76,0	74,3	71,2	69,2	72,5	67,2	65,9	63,6	62,2	65,7	71,8	74,2	67,2	56,2	61,2
2007 III	71,2	76,1	74,7	68,5	70,4	72,8	67,1	65,9	63,5	61,8	68,0	71,4	72,7	69,9	61,9	61,8
2007 IV	69,5	75,4	71,7	68,3	69,6	70,7	66,9	61,2	61,5	58,0	66,3	68,4	72,2	66,1	57,0	57,7
2008 I	69,1	75,3	72,7	68,6	68,7	68,1	64,7	61,4	62,9	57,1	62,6	67,4	71,9	67,1	57,6	60,4
2008 II	71,9	76,8	74,7	72,3	70,9	71,2	68,9	67,2	65,6	61,1	68,7	71,8	75,5	69,4	62,2	62,0
2008 III	71,6	75,7	74,6	71,7	70,0	71,7	68,9	66,7	65,2	64,0	68,7	72,0	75,3	68,3	62,7	66,1

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - <i>Administrative district</i>							
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>							
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200
2006	12 700	3 400	1 700	1 700	2 800	1 700	690	1 300
2007	15 500	3 700	1 600	2 500	3 500	2 000	800	1 600
1999 I	4 500	1 900	1 500	1 900	1 800	1 600	800	690
1999 II	3 800	1 600	1 000	1 300	1 000	800	720	2 400
1999 III	4 000	1 200	300	650	920	430	200	450
1999 IV	3 200	980	270	590	760	680	190	320
2000 I	5 500	2 600	890	1 800	1 900	2 000	790	910
2000 II	5 000	1 800	920	1 500	1 300	800	550	2 100
2000 III	5 600	1 500	480	830	1 000	460	240	400
2000 IV	4 600	1 400	750	750	1 000	480	240	400
2001 I	7 100	2 900	1 500	1 800	2 600	2 300	860	1 300
2001 II	5 600	1 900	1 000	1 600	1 500	760	790	2 800
2001 III	6 000	1 600	530	960	1 400	610	300	630
2001 IV	4 500	1 400	470	720	1 100	790	260	480
2002 I	7 700	3 200	2 200	2 000	3 200	2 800	920	990
2002 II	6 400	2 500	1 200	1 600	1 600	1 000	820	2 300
2002 III	6 900	1 700	860	960	1 500	670	330	560
2002 IV	5 700	1 500	820	940	1 100	790	300	520
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300
2003 II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100
2003 III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690
2003 IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500
2004 II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600
2004 III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680
2004 IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800
2005 II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300
2005 III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840
2005 IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700
2006 I	16 300	4 800	2 500	2 500	4 100	3 300	1 000	2 000
2006 II	11 600	3 200	2 000	1 800	2 400	1 400	790	1 300
2006 III	11 400	2 900	1 300	1 300	2 300	1 000	540	900
2006 IV	11 500	2 600	1 200	1 300	2 300	1 100	370	910
2007 I	20 400	5 500	2 400	4 000	4 600	3 600	1 200	2 500
2007 II	14 200	3 500	1 600	2 300	3 100	1 900	940	1 600
2007 III	14 800	3 400	1 300	2 100	3 300	1 300	590	1 300
2007 IV	12 500	2 300	1 000	1 700	2 800	1 200	420	1 000
2008 I	20 900	5 000	2 700	4 300	5 200	3 200	1 600	2 000
2008 II	14 300	2 900	1 200	2 100	2 800	1 600	860	1 600
2008 III	13 900	2 400	940	1 700	2 500	1 200	430	1 200

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district							
	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies							
1991	510	510	390	540	830	190	490	13 400
1992	240	240	200	490	440	140	270	7 100
1993	160	180	200	280	390	130	170	5 900
1994	360	210	230	470	590	150	220	7 400
1995	390	320	280	560	690	130	250	8 300
1996	370	360	320	650	770	140	300	10 100
1997	360	500	380	720	900	170	440	13 700
1998	450	480	490	880	890	260	530	16 800
1999	430	520	430	800	990	190	630	14 600
2000	490	610	430	840	1 200	300	580	17 100
2001	580	770	500	1 000	1 100	300	650	19 600
2002	560	800	500	1 000	1 200	340	650	21 600
2003	530	760	680	1 000	1 200	320	740	23 300
2004	660	740	780	1 100	1 200	350	1 100	23 500
2005	680	930	890	1 200	1 300	430	1 100	29 100
2006	870	930	1 100	1 600	1 400	400	1 200	34 000
2007	910	1 200	1 200	1 700	1 600	500	1 500	40 200
1999 I	680	820	560	1 250	1 100	320	670	20 100
1999 II	500	500	800	1 200	1 300	250	1 000	18 200
1999 III	260	410	190	380	720	120	390	10 700
1999 IV	280	400	190	320	840	100	440	9 600
2000 I	690	640	450	1 600	1 100	690	810	22 400
2000 II	720	640	770	900	1 300	220	710	19 200
2000 III	270	520	240	520	1 400	150	380	14 100
2000 IV	280	630	260	400	940	160	430	12 800
2001 I	960	1 100	470	1 800	1 500	670	580	27 600
2001 II	720	1 000	830	1 100	1 300	240	1 100	22 400
2001 III	360	520	360	510	1 100	140	480	15 700
2001 IV	290	500	330	620	660	200	410	12 900
2002 I	1 000	1 200	650	1 900	1 600	680	710	30 900
2002 II	670	940	730	1 100	1 500	280	860	23 600
2002 III	300	570	330	550	900	150	540	16 900
2002 IV	290	470	300	550	840	240	490	14 900
2003 I	930	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100	34 500
2003 II	580	880	940	920	1 400	330	910	25 500
2003 III	320	650	430	640	1 000	190	520	18 000
2003 IV	300	560	340	640	650	210	460	15 300
2004 I	1 200	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900	34 600
2004 II	660	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100	23 600
2004 III	420	680	440	580	900	220	600	18 200
2004 IV	370	640	330	600	800	280	620	17 500
2005 I	940	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900	41 100
2005 II	800	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100	29 300
2005 III	530	920	480	660	1 100	420	750	24 600
2005 IV	440	630	570	900	940	220	600	21 300
2006 I	1 700	1 100	2 100	2 800	1 900	600	2 200	49 800
2006 II	760	940	1 000	1 500	1 500	440	820	31 800
2006 III	540	910	620	930	1 200	290	830	27 500
2006 IV	500	790	720	1 000	1 100	250	910	26 900
2007 I	1 400	1 400	2 100	3 200	2 300	720	2 600	58 400
2007 II	1 100	1 300	1 200	1 300	1 700	520	1 100	37 500
2007 III	630	1 200	690	1 100	1 400	410	1 400	35 300
2007 IV	530	1 000	820	1 300	1 200	360	1 000	29 500
2008 I	1 400	1 800	2 100	3 500	2 800	620	2 700	60 100
2008 II	820	1 400	930	1 400	1 600	460	1 100	35 300
2008 III	460	1 200	530	990	1 400	340	1 300	30 900

30. TYÖTÖMYYSSASTEET TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district														
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjo-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi
Prosenttia - Percent																
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9
1993	17,2	14,8	14,8	17,2	18,5	18,0	16,8	17,8	18,4	20,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,7	19,0
1994	16,6	13,6	13,0	17,4	18,4	17,2	17,7	17,1	17,6	19,7	19,5	16,8	12,2	18,5	20,3	22,0
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2
1996	14,6	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	13,4	12,9	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	14,8	8,4	15,5	23,5	20,4
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	9,4	10,7	15,1	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6
2004	8,8	6,5	8,0	10,0	8,3	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9
2004 I	9,3	6,9	7,7	9,5	9,5	10,1	9,2	11,7	11,7	16,7	12,1	8,4	8,3	10,6	17,4	14,3
2004 II	10,4	7,5	9,4	12,0	9,6	9,8	10,3	13,5	12,3	15,6	14,4	10,2	9,7	13,9	17,8	14,6
2004 III	10,7	5,9	7,6	7,5	7,3	7,9	8,5	7,7	8,6	13,0	10,6	5,8	6,3	8,7	17,5	10,2
2004 IV	7,9	5,8	7,3	11,0	6,6	7,4	8,9	10,4	10,2	12,6	11,0	6,2	6,5	8,6	17,2	12,3
2005 I	9,1	6,8	7,4	10,1	8,7	9,6	10,5	10,5	13,0	14,2	12,3	8,0	6,8	10,6	17,1	14,1
2005 II	9,6	6,8	7,9	9,6	9,5	9,8	9,7	11,0	10,1	15,9	14,5	7,7	8,9	12,8	17,7	17,6
2005 III	7,2	5,5	6,1	7,4	7,8	7,7	7,4	8,5	7,5	10,6	10,1	5,1	4,8	8,8	16,2	11,2
2005 IV	7,6	5,3	5,6	9,0	8,7	8,4	8,6	10,6	9,4	10,6	10,3	5,3	6,4	8,7	15,4	13,1
2006 I	8,4	5,7	6,7	8,8	8,6	7,8	10,2	11,6	12,7	10,8	11,9	6,9	6,6	10,5	17,3	16,1
2006 II	8,9	6,5	6,6	8,4	8,5	9,1	11,8	11,1	11,1	11,7	11,6	8,5	6,6	14,0	15,9	12,6
2006 III	6,8	4,7	5,6	6,0	6,5	7,3	7,9	10,6	8,7	9,5	9,2	6,6	6,2	7,3	17,2	11,3
2006 IV	6,8	4,6	6,4	5,9	8,4	7,2	6,8	12,4	6,7	9,4	8,3	7,1	6,0	7,3	17,9	9,5
2007 I	7,6	5,8	7,4	7,0	7,6	7,0	9,5	9,8	9,3	13,9	9,1	7,2	5,0	8,5	16,3	11,0
2007 II	7,7	5,8	6,4	6,9	7,9	6,3	8,7	9,4	10,2	13,1	10,0	6,2	7,1	10,5	16,1	11,6
2007 III	6,0	4,4	5,3	6,0	5,6	5,8	6,8	7,4	9,5	11,3	8,5	4,9	4,6	6,7	13,0	8,8
2007 IV	6,1	4,2	5,1	6,6	4,9	5,8	6,0	8,4	9,9	11,8	8,1	6,0	3,7	7,0	17,3	12,0
2008 I	6,6	4,6	5,0	6,1	6,3	6,9	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,6	6,7	8,0	7,7	8,7	9,2	11,4	7,9	6,8	6,0	9,9	9,0	11,7
2008 III	5,6	4,4	5,1	4,9	5,5	6,7	6,3	6,1	6,2	8,7	6,8	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - <i>Administrative district</i>								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	
2006	54 900	18 000	12 700	19 100	23 200	17 800	8 400	13 100	
2007	46 300	15 700	10 800	16 300	20 200	15 800	7 400	11 700	
1999	I	70 300	28 400	20 100	28 500	32 600	27 300	14 600	20 600
	II	67 100	26 600	18 800	26 300	31 300	25 100	13 100	19 100
	III	68 500	27 300	19 200	26 400	31 800	24 900	12 900	18 900
	IV	63 800	26 900	19 400	26 000	31 100	25 800	13 000	18 900
2000	I	63 700	27 500	19 800	26 500	31 600	26 500	13 500	19 600
	II	59 200	25 100	17 900	24 200	29 700	23 500	12 200	17 900
	III	59 700	25 200	17 800	24 000	30 100	23 100	12 100	17 900
	IV	54 900	23 500	17 400	23 400	28 600	23 500	12 600	18 200
2001	I	56 400	23 700	17 800	24 300	28 900	23 600	12 900	19 000
	II	54 600	22 000	16 500	22 400	27 600	21 400	11 600	17 100
	III	56 700	22 900	16 500	22 400	28 400	21 400	11 400	17 000
	IV	55 400	23 600	16 600	22 200	28 000	22 400	11 500	17 200
2002	I	58 400	24 200	16 900	23 400	28 900	23 000	11 700	17 600
	II	56 500	22 500	15 500	21 700	27 100	20 700	10 400	15 600
	III	58 900	23 400	15 700	22 000	27 700	20 800	10 200	15 700
	IV	56 800	22 400	16 100	21 200	27 000	21 600	10 500	15 600
2003	I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500
	II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900
	III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700
	IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200
2004	I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000
	II	61 800	22 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900
	III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600
	IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600
2005	I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200
	II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900
	III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300
	IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100
2006	I	57 600	19 100	13 900	20 700	24 900	19 300	9 600	14 500
	II	55 100	17 800	12 600	19 000	23 100	17 300	8 200	12 800
	III	56 000	18 300	12 300	18 900	23 200	17 500	8 000	12 800
	IV	50 900	16 800	11 900	17 800	21 500	17 200	8 000	12 300
2007	I	49 500	16 800	11 800	17 700	21 200	17 400	8 200	12 800
	II	46 500	15 500	10 300	16 000	19 700	15 300	7 200	11 300
	III	47 200	15 900	10 500	16 200	20 400	15 300	7 000	11 500
	IV	42 100	14 800	10 300	15 300	19 500	15 300	7 100	11 200
2008	I	42 000	15 100	10 300	15 700	19 900	16 100	7 300	11 800
	II	40 600	14 200	9 200	14 300	18 800	14 400	6 300	10 400
	III	42 900	15 000	9 700	14 900	19 900	14 400	6 500	10 500

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district								
	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Koko maa - Whole country	
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	9 300	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400	213 200	
1992	14 100	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900	363 100	
1993	17 600	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000	482 200	
1994	18 800	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500	494 200	
1995	18 700	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000	466 000	
1996	18 800	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000	448 000	
1997	17 900	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400	409 000	
1998	16 900	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300	372 400	
1999	15 700	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000	348 100	
2000	14 800	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700	321 100	
2001	14 100	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700	302 200	
2002	13 500	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200	294 000	
2003	13 100	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000	288 800	
2004	12 900	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600	288 400	
2005	12 300	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300	275 300	
2006	11 400	15 700	7 200	8 600	20 000	6 300	13 100	249 500	
2007	10 500	14 400	6 300	7 100	17 600	5 500	11 200	216 900	
1999	I	16 800	22 300	12 100	14 100	28 000	9 400	21 100	366 200
	II	15 500	21 200	11 000	13 600	26 100	8 500	20 200	343 700
	III	15 300	21 200	10 900	14 100	25 500	8 400	19 400	344 700
	IV	15 200	20 700	11 100	13 500	24 700	8 600	19 200	337 900
2000	I	16 000	21 000	11 600	13 800	25 700	9 200	19 900	345 800
	II	14 700	19 400	10 000	12 700	23 600	8 400	19 000	317 500
	III	14 400	19 200	9 900	12 700	23 300	8 300	18 300	316 000
	IV	14 100	18 800	9 700	11 800	22 600	8 400	17 700	305 100
2001	I	14 700	19 700	10 400	12 200	23 900	8 700	18 400	314 600
	II	13 800	18 500	9 400	11 300	23 100	8 200	17 600	295 000
	III	14 000	18 800	9 600	11 600	23 100	8 100	17 300	299 300
	IV	14 100	18 600	10 000	11 300	23 200	8 600	17 300	299 900
2002	I	14 600	19 300	10 400	11 700	24 600	8 800	17 500	311 100
	II	13 300	17 700	8 900	10 300	22 900	7 800	16 300	287 300
	III	13 100	17 800	8 900	10 700	23 100	7 600	15 800	291 200
	IV	12 900	17 700	9 000	10 300	22 200	7 800	15 100	286 300
2003	I	13 800	18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800	298 800
	II	12 900	17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100	282 900
	III	12 800	17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700	287 800
	IV	12 800	17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500	285 900
2004	I	13 400	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900	298 500
	II	12 900	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800	285 900
	III	12 700	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300	286 800
	IV	12 800	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400	282 400
2005	I	13 100	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000	289 000
	II	12 100	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500	271 000
	III	12 200	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000	274 700
	IV	11 800	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900	266 600
2006	I	12 400	16 900	8 200	9 500	22 000	6 900	14 300	269 800
	II	11 400	15 500	6 800	8 400	19 800	6 300	13 300	247 400
	III	11 400	15 600	6 900	8 500	19 500	6 000	12 600	247 600
	IV	10 600	15 000	6 900	7 900	18 600	6 000	12 100	233 300
2007	I	11 000	15 300	6 800	7 700	18 800	6 100	12 100	233 300
	II	10 300	14 000	5 800	7 000	17 400	5 500	11 300	213 100
	III	10 500	14 400	6 100	7 100	17 400	5 200	10 900	215 600
	IV	10 300	13 900	6 300	6 500	17 000	5 100	10 700	205 500
2008	I	10 600	14 200	6 400	6 700	17 500	5 300	10 700	209 500
	II	9 800	13 200	5 500	6 100	16 800	4 900	10 300	194 900
	III	10 000	13 500	5 800	6 600	17 300	4 700	10 200	201 400

32. TYÖTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district																		
		Uusimaa Ususmaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Sata-kunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkan-maa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjo-Savo Pohj-Savo	Pohjo-Karjala Pohj-Karjala	Kesk-Suomi Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa Et-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjan-maa	Pohjo-Pohjanmaa P-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi				
Viikkoa - Weeks																				
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	17	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13
1992	22	24	23	26	23	23	23	22	22	22	23	20	21	20	24	20	22	20	19	20
1993	30	33	31	32	32	31	31	30	30	30	31	28	28	28	32	28	29	28	25	26
1994	39	44	40	40	44	40	40	38	38	38	40	34	34	34	42	37	34	34	27	29
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	45	45	47	38	36	41	50	41	39	39	29	32
1996	48	54	47	48	55	49	48	48	48	48	50	43	41	41	53	41	44	42	32	36
1997	51	57	48	50	62	52	52	49	49	49	52	46	45	38	57	38	44	44	36	41
1998	52	59	51	51	65	53	53	50	50	50	53	45	48	37	59	54	46	46	36	43
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	50	50	52	43	50	36	59	52	45	45	37	45
2000	51	56	53	52	64	51	52	50	50	50	52	41	50	35	59	52	44	44	37	44
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	52	52	54	42	49	35	58	51	44	44	38	44
2002	50	53	47	52	63	51	51	52	51	51	54	41	49	34	56	50	43	37	44	44
2003	47	50	45	50	60	49	50	47	47	47	50	39	40	33	46	46	42	35	38	38
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	44	44	49	38	47	33	52	45	41	34	34	35
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	43	43	50	37	48	33	51	45	41	35	35	35
2006	46	50	42	49	52	50	49	43	43	43	49	36	47	35	50	46	40	37	36	36
2007	44	49	40	49	50	49	49	44	44	44	48	36	44	34	49	45	37	37	36	34
2004 I	46	49	43	47	57	48	48	44	44	44	48	37	46	32	52	44	41	41	34	36
2004 II	46	49	43	49	59	48	49	44	44	44	49	38	47	33	52	44	41	41	33	35
2004 III	46	49	44	49	58	48	48	44	44	44	49	38	47	33	52	45	40	40	34	35
2004 IV	46	51	45	49	59	49	48	42	42	42	48	37	47	32	52	46	40	33	33	35
2005 I	47	51	46	50	58	50	50	43	43	43	50	38	48	32	52	46	41	34	34	35
2005 II	48	51	46	50	59	50	51	45	45	45	51	38	50	34	52	46	42	35	35	35
2005 III	46	49	44	49	56	48	49	43	43	43	49	36	48	33	50	44	41	35	35	35
2005 IV	46	50	44	47	54	49	48	40	40	40	48	36	47	33	49	45	40	34	34	35
2006 I	46	50	43	48	53	49	49	41	41	41	49	36	47	34	50	45	40	36	36	36
2006 II	47	47	40	49	53	50	50	44	44	44	50	37	49	36	51	45	40	40	37	37
2006 III	45	49	41	49	52	49	49	43	43	43	48	36	47	34	50	45	39	39	36	36
2006 IV	45	50	41	49	50	50	47	43	43	43	47	36	47	34	49	46	38	36	36	34
2007 I	45	50	41	49	50	50	46	42	42	42	46	35	45	34	48	45	38	36	35	35
2007 II	45	49	40	51	51	51	46	45	45	45	51	36	45	36	48	46	37	37	36	35
2007 III	44	47	38	49	50	48	48	45	45	45	48	36	44	34	50	44	36	36	36	33
2007 IV	44	48	39	48	50	49	47	44	44	44	47	36	43	33	48	44	36	35	35	32
2008 I	43	47	38	48	49	48	46	43	43	43	46	36	43	33	48	43	36	34	34	33
2008 II	43	45	37	50	51	49	47	45	45	45	49	37	44	35	49	44	35	35	32	33
2008 III	42	42	37	47	49	46	45	42	42	42	45	35	43	34	48	40	36	36	34	31

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLLLEIDEN TYÖNHAKIJOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, TYÖVOIMA- JA ELINKEINOKESKUSALUEITTAIN
 JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työvoima- ja elinkeinokeskusalue - Administrative district															
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohj.-Savo Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala Pohj.-Karjala	Keskis-Suomi Keskis-Suomi	Et.-Pohjanmaa Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa P.-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi
	Prosenttia - Per cent															
1991	2	1	3	5	3	3	3	3	2	2	4	2	3	2	1	1
1992	8	10	9	11	9	9	9	7	6	4	9	6	7	6	4	4
1993	18	22	18	19	20	19	18	17	14	11	19	16	17	14	11	11
1994	27	32	27	28	32	28	28	26	21	17	30	26	27	24	14	16
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	24	24	34	28	29	25	16	20
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	33	25	29	26	20	23
1997	30	35	28	31	37	31	30	29	27	28	33	21	30	26	23	27
1998	30	35	29	31	37	30	30	28	26	28	33	20	30	26	20	26
1999	28	32	29	28	35	27	27	27	23	28	31	19	26	24	21	26
2000	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	31	19	26	23	20	25
2001	27	30	26	29	34	28	30	27	23	26	30	18	26	23	22	24
2002	26	29	25	28	32	27	27	26	21	26	28	18	25	22	21	24
2003	25	28	23	26	30	26	27	23	20	25	27	17	23	22	20	20
2004	25	29	23	26	31	27	28	23	21	26	27	18	23	22	19	18
2005	26	30	26	28	30	28	28	23	21	27	27	18	24	23	20	19
2006	26	29	24	27	29	28	28	24	21	26	28	19	25	22	21	20
2007	24	27	21	27	27	26	26	24	20	23	26	18	23	19	20	18
2004 I	24	28	21	24	29	26	25	22	20	25	27	17	22	21	18	18
2004 II	25	29	23	26	32	27	27	23	21	25	27	18	23	22	18	18
2004 III	26	29	24	27	31	27	27	23	21	26	27	19	23	22	19	18
2004 IV	26	30	25	27	31	28	27	23	21	26	27	18	24	22	19	18
2005 I	26	30	25	27	30	28	27	22	20	26	27	16	24	22	19	18
2005 II	27	30	27	29	31	29	29	24	21	27	28	19	25	24	20	19
2005 III	26	30	26	29	30	28	29	24	21	27	28	19	24	24	20	19
2005 IV	26	30	26	27	29	28	28	23	20	27	27	19	24	23	21	20
2006 I	26	30	25	26	29	28	28	23	20	26	27	19	24	22	21	20
2006 II	27	30	25	28	29	29	29	25	21	27	28	20	26	23	22	21
2006 III	26	29	23	28	28	28	28	25	21	26	28	20	24	22	22	21
2006 IV	25	29	23	27	27	28	26	25	21	25	27	19	25	21	21	19
2007 I	24	28	21	27	26	27	25	23	19	24	26	18	24	20	20	18
2007 II	25	28	22	29	28	27	27	24	20	24	27	19	24	20	21	18
2007 III	24	28	20	27	27	26	26	23	20	22	26	18	23	19	20	18
2007 IV	23	26	20	26	27	25	26	23	20	22	26	17	22	19	19	17
2008 I	22	25	19	25	25	24	25	21	19	21	25	16	21	18	18	17
2008 II	23	24	19	26	26	25	26	23	20	22	25	18	21	19	18	16
2008 III	21	22	18	23	25	23	25	21	20	21	25	17	21	18	17	16

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan monisteessa Työnvälitystilasto, joka ilmestyy kuukausittain.

Työrivistysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu
- Ei mitään ilmoitettavaa

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in its duplicated statistics.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available
- Nil

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and an unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiasta väestöä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työvoimatoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40 – 50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka ovat ilman työtä ja ovat kokopäivätyöhön käytettävissä tai odottavat sovitun työn alkamista. Työnhakijoina olevat lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoitautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33. Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed job seekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to employment services, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed job seekers comprises all job-seekers who were without work, were available for work, were laid off, or had arranged to start a job but had not yet begun it on the reference date.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as job seekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyyskiesten kestosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Koulutus- ja tukitoimenpiteillä sijoitetut, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat toimenpiteillä sijoitettuina olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri toimenpiteiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työvoimatoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Henkilölle, joka on syntynyt ennen vuotta 1950 ja on täyttänyt 57 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista, maksetaan päivärahaa kunnes hän on täyttänyt 60 vuotta. Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Persons participate in different training or subsidized employment measures, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of measures vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earningsrelated unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an employment service. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earningsrelated unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born prior year 1950 and are over 57 before maximum period has accrued can be paid an allowance until they are 60. Persons born in 1950 or thereafter and are over 59 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työvoimatoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötalasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a job seeker at an employment service.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammattitehtäin laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu Pohjoismaiseen Ammattiluokitukseen (Nordisk Yrkesklassificering, NYK). Ammattiluokitus, Työministeriö, 2005.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovittua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Toimialaluokitus TOL 2002, Tilastokeskus.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based largely on the Nordic Classification of Occupations (NYK). Occupational Classification, Ministry of Labour, 2005.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. Standard Industrial Classification TOL 2002, Statistics Finland.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

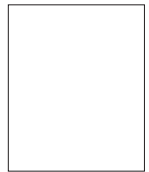
Tilaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Työpoliittinen Aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategia työtä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen Aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai annika.blomster@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, fax, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten.

Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Työpoliittisen aikakauskirjan numeron 1/2009 artikkeleiden määräpäivä on **06.02.2009**.

Painettu

ISSN 0787-510X

ISBN 978-952-227-015-3

Verkköjulkaisu

ISSN 1797-5085

ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY